

شعر و ئەدەبیاتی کوردی

شعر و ئەدەبیاتی کوردی

رهفیک حیلمی

دەزگای چاپ و بڵاوکردنەوهی ئاراس

هەولێر - هەریمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافێك هاتوووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوكردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولێر
هه‌ریمی كوردستانی عێراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیكترۆنی aras@araspres.com
وارگه‌ی ئینته‌رنه‌ت www.araspres.com
ته‌له‌فۆن: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتوووته دامه‌زران

ره‌فیق حیلمی
شیعەر و ئه‌ده‌بیاتی كوردی
كته‌بیی ئاراس ژماره: ١٠٨٥
چاپی دووهم ٢٠١٠
تیرێژ: ١٠٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولێر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتیی كته‌یخانه گشتیه‌كان ٢٣٠٥ - ٢٠١٠
نه‌خشانده‌نی ناوه‌وه: كارزان عه‌بدولحه‌مید
رازانده‌نه‌وه‌ی به‌رگ: مریه‌م موته‌قییان
پیت لێدان: پۆشنا په‌شاد
هه‌له‌گری: شێرزاد فه‌قی ئیسماعیل. فه‌ره‌اد ئه‌كه‌به‌ری

وتهیهکی پیوست

ئەگەرچی کتییی "شاعر و ئەدەبیاتی کوردی"ی رەفیع حیلمی یەکەمین کتییی رەخنەیی ئەدەبی نییه لە کوردیدا، پیشتر هەندیک هەولێ تر هەبوو و بڵاویش بوونەتوو، هەر لە حاجی قادری کۆیییەووە کە لە شیعریکدا ئەزموونی شاعیرانی بەر لەخۆی هەلسەنگاندوو بەگشتی وەسفی توانای شیعیری و نواندنی ئەوانی کردوو، هەر وەها ئەمین فەیزی بەگیش لە کتییی "ئەنجومەنی ئەدیبان" هەڵبژاردەیکە لە بەرھەمی چەند شاعیریکی کلاسیکی بڵاو کردوووەتوو و پێشەکییەکی و چەند پەرەزێکی رەخنەییانەیی نووسێووە دەربارەیان و سالی ۱۹۲۰ لە شاری ئەستەنبول چاپ کراوە.

بەلام ئەم کتییەیی حیلمی کە کاتی خۆی لە دوو بەرگی جیاوازا بڵاو بوونەتوو، پەرەزەیکە رەخنەییی تۆکمە و پێشکەوتوو و دەبیته بناغەیی سەرەکی بۆ رەخنەیی ئەدەبی.

لەم کتییەدا رەفیع حیلمی جگە لە هەڵبژاردەیی بەرھەمی شاعیران، هەلسەنگاندن و شیکردنەووی وردی کردوووە بۆیان و هەر شاعیرەیی خستوووە ناو چوارچێوەیکە رەخنەیییەووە، بەوریاییشەووە بایەخی ئەو بەرھەمانەیی دیاری کردوووە بەمەنتیقی ئەدەبی و فیکری و ئەخلاقیی پێوانەیی کردوون و هەندیک جاریش جورئەتیی کەم وینەیی نواندوووە پێشبینی دەرکەوتنی دەنگی تازەیی کردوووە، وەکی ئەوێ دەربارەیی گۆران، کە دەلی: "گۆران" لە شیعری کوردیدا، ئینقلابیی گێراووە بەم ئینقلابە قوتابخانەیی شاعیرە کۆنەکانی بەتەواوی رووخاندوو. "یا کە دەلی: "پێوستە سەنعەتی ئەدەب جیگەیی ئایەت و حەدیی ئەم چەرەمان بۆ بگریتهووە و ئەدیب ئەبی واجیباتی رەسوول بگریتهووە ئەستۆی." و هەر دەربارەیی شیعری نوێ دەلی: "ئەم چەشنە شاعرانە ئیتەر باویان نەماوە- مەبەستی شیعری کۆنە - و نابێ ئیمە بگەرێنەووە سەری و بیکەینەووە بە باو... بەکو، ئەبی ئیتەر ئوسلووبیی تازەیی بۆ دابنێن و بەشیوہیکەیی وا لە نیشتمان بدوین کە لەگەڵ پێوستی ئەم چەرەیی دی و شانبەشانی شارستانییهتی بروا».

یان: «بەش بەحالی خۆم لەو باوەرەدام کە شیعری کۆن بە چاک و خراپییەووە ئەبی

ورده بکشیتە دواوه و "ئەنتیکە خانە"کانی ئەدەبی پێ برازینریتەوه. ئەگەرچی ئەم حوکمەى دواى جوړه قەتعیەتیکی پێوه دیاره، بەلام مەبەستى حیلەى ئەوهیه که نابى ئەدیبه تازەکان وابەستە بن بە پێوانه و مەنتیقی کۆن ده بى پێوانه و مەنتیقی شیعری تازە بپننه کایهوه، ئەمەش جوړئەتیکی زوړى پێوه دیاره، بەتایبەتیش ئەگەر بپنینه بەرچاوى خۆمان که ئەم نووسینهى نووسەر لهو کاتانهدا نووسراوه که هیشتا مشتومر لەسەر شەریعتی بەرهەمی نوێ نەبرابوووه.

دەزگای ئاراس له پرۆژەى زیندووکردنەوه و چاپکردنەوهى ئەو کتیبانەى سالانى زوو چاپ کراون بەتایبەتى ئەوانەیش که رۆلێکی باشیان هەبووه له دامەزراندنى کەلتووور و ئەدەبیاتی کوردیدا، بەپێویستى زانى ئەم کتیبە دانسقەیه بخاتە ناو پرۆژەکانییەوه، بە تایبەتیش که له رابردوویەکی دووردا، ئەم کتیبە چاپ کراوه و تەمەنى یەكەمین چاپى بەرگی یەكەمى نزیکەى حەفتا ساله و ئەگەرچی له هەشتاکاندا جارێکی تر چاپى دووهمیشى کراوهتەوه لهو چاپى دووهمە هەردوو بەرگەکه، کراوتە یەك بەرگ، بەلام لەبەر خراپى چاپەکه و ئەو هەموو هەڵەى تێى کەوتوو، کتیبەکه بایەخى خۆى له دەست داوه. سەرەرای هەموو ئەوانەش ئەم کتیبە بەشێکە لهو بناغە ئەدەبییهى زانکۆکانى کوردستان پێویستیان پێى هەیه و کتیبەکه خۆشیش هەر له سەرەتادا بۆ ئەم مەبەستە نووسراوه هەروەکو نووسەر له پێشەکیى چاپى یەكەمى بەرگی یەكەمیدا نووسیویەتى.

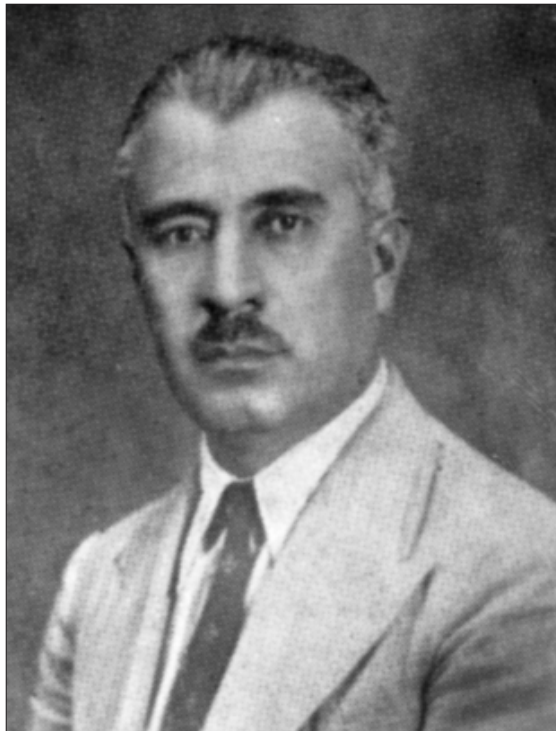
دوا سەرنجى پێویست ئەوهیه، ئەگەرچی هەندێك لهو دهقه شیعیریانەى لەم کتیبەدا هەن دواتر که له دیوانى شاعیرەکان خۆیاندا که له لایەن کەسان و دەزگای جیاوازهوه بڵاوبوونەتەوه، جیاوازییەك هەیه له نێوانیاندا. بەلام ئێمه هەروەکو له کتیبەکهى رهفیق حیلیدا هاتوو دەسکاریى هیچ شتێکمان نەکردوو، جگه له ساغکردنەوهى رێنوس بەو رێنوسەى که ئەمڕۆ پێى دەنووسرێ، لەمەشدا هەولمان داوه ئەو تایبەتمەندیانەش بپارێزین که له زمانى نووسینى نووسەرەکهدا هەبووه.

لهکۆتاییدا پێویستە ئەوێش بڵێین که ئێمه له چاپکردنەوهى ئەم کتیبەدا چاپى یەكەممان وەرگرتوووه که نووسەر خۆى چاپى کردوووه.

ديارى

ئەم چەن لاپەرپەيە كە ئاوينەيەكە سوورەت و سىرەتى ھەندى لە شاعىرە
ئاودارەكانى كوردستانى عىراق بە وينەي دەسكەگولئىكى رەنگاورەنگ و
بۇنخۇش دەرئەخا كە ھەر گولئىكى لە باخىك ھەلبىژدرايى، پىشكەشى لاوانى
كورد و بەتايبەتى پىشكەشى ئەو قوتابىيە خۇشەويستانە ئەكەم كە لە
قوتابخانە بەرزەكاندا ئەخوينن و لەویدا لە شىعر و ئەدەبىياتى كورد شتىكىيان
بەرچاوا ناكەوئىت. ئەگەر بەم سىپارە بچووكە توانىيىتم كە گيانى (روحىي)
ئەدەبىي ئەوان بچوولئىنمەرە تەقەلايەك كە بۆ پىكەيىنان و دەرھىنانى بەرگى
دووھم ئەيدەم لەلام سووك ئەبى و گيانى نىشتمانپەرورەيم تازە ئەبىتەوہ...

رەفيق حىلمى

رهفیق حیلمی
نووسه‌ری ئەم کتێبه

ئەحمەد بەگی ساجىبقران

ئەحمەد بەگى فەتاح بەگ

ئەحمەد بەگ، كورې فەتاح بەگى ئەرازييه و لە ۱۲۹۵ ى هيجريدا لە سلېمانى لە داىك بوو. ھەر لە سلېمانىيەش خویندووئەتى و لە حوجرە (قوتابخانە)ى مەلا عەزىز لەگەڵ ئەمىن زەكى بەگ(۱) پېكەو بوون. خەزى (كوردى) و (سالم)ە، كە دوو شاعىرى بە ناوبانگى كوردن. لە بنەمالەى (ساحىبقران)ە. بە فارسى و كوردى زۆرى شىعر داناو. دىوانى شىعرەكانى لە ۱۳۳۴ رۆمى و لە گرتنى سلېمانىدا سووتاو. بەلام لە دواى ئەم تارىخەو دىوانىكى ھېناوئە ناو كە ھېشتا لە چاپ نەدراو. قەسىدەكانى و غەزەلىياتى تەخمىس و تەرجىعى وئەنەيەكى بەرزى تەبىعى شاعىرانەيەتى. لە سالى ۱۳۵۵ى ھىجرى لە شارى سلېمانى لەم دنيايە كۆچى كردوو... (۲)

ئەحمەد بەگ (خوا لىي خوش بى) ھەر وەكو شاعىرىكى قەلەندەر مەشرەب بوو، پياوئىكى شوخ و بەنمود، سوارىكى باش و سىلاحشورىكى ئازايش بوو. زۆر دل تەر و دەسبلاو و ميانپەرور بوو. لە ھەر مەجلىسىكا دابىشتايە بەقسەى خوش و نوكتەى شىرىن ئەو مەجلىسەى دەھىنايە نەشە. كە شىعرەكانى خۆى دەخوئەدو بەدەنگىكى نىز و زەمزمەيەكى شاعىرانە رەنگوبۆئىكى تىرى پى ئەبەخشى و تامىكى زياتىرى پى ئەدا. بەئىنك پئىش مردنى پارچەيەكى لە دىوانە تازەكەى و وئەنەيەكى خۆى بۆ ناردبووم. لەو پارچەيە ھەندىكى لىرەدا ئەنوسىن:

وەسفى ئەرز

پى بەسەردا قەت مەنن نامەرد بە عىزە و شەئە ئەرز
خاكەكەى پاكى غوبارى مەقدەمى جانانە ئەرز
فەرشى رەنگىنى گولستان، رەشكى گولزارى جىنان
گەوھەرى دەرياي سونعى ھەزەرەتى يەزدانە ئەرز
دەم بە دەم بۆ ھالى عالەم دىتە جۆش و گرىھو
ئەشكى سوور و سوپرى بەحرى ئەحمەر و عومانە ئەرز

(۱) معالى محەمەد ئەمىن زەكى وەزىرى ئىقتىسادى پىشووئى عىراق.

(۲) تارىخى سلېمانى لا پەرە (۲۴۱) تالىفى محەمەد ئەمىن زەكى بەگ.

دیم (ینار داغی) وتم بی شک سکی سووتا به من
 ماهرکی موشفیکه لوتفی لهگهل ئینسانه ئهرز
 جوودی حاتم بووته ئهفسانه له عاله مدا کهچی
 لوقمه نانکی بهویش داوه لهسهر ئهم خوانه ئهرز
 ئاسمان و مانگ و پژ و ئهنجوم دی تی گهیم
 ساحیبی خیمه و سهرایه و شه معی ئاویزانه ئهرز
 هر چه دل مهیلی ئەکا هر چی نهفس لازمیته
 حازره بوچی ئیتر کوفره بلیم ریزوانه ئهرز
 بهم هه موو عهیبانه وه خه لقی که چونه ماله کهی
 ئهگریتته باوهشی خوئی ئه وه موو عهیبانه ئهرز
 ئهم هه موو بی شه ئنییه ئهگریتته سهرشانی که چی
 تیک نهچوو، ئەمما له حیرسا دهم به دهم له رزانه ئهرز
 گهر له سهقفی گومهزی ئەفلاکه وه سهیری بکهی
 سابیت و دهواره، ههتا ههم خره ههم پانه ئهرز
 دهر ئەخا ئەجناسی ئەشیا غائبیشیان هر ئەکا
 چهن دلی مەعموره یا رهب مالی چهن ویرانه ئهرز
 زوبدهیی ئەولادی فخری ئەنبیا بوو، کهم بوو بوئی
 کائیناتی سهربهسهر بۆ کرد بهیهک کاشانه ئهرز
 ئەو مهههیی چونکوله دلدايه له بهر چاوی نییه
 بهحری ئەشکی جارییه ئەمما دلی خه ندانه ئهرز
 ئاسمانی کرد به سهقف و ئهنجومی بۆ کرد به میخ
 کههکهشانی کرد به تاقی پیشی ئەو هه یوانه ئهرز
 ئەوده مه بووته زیاره تگاهیی ئەفواجی مهلهک
 لیوی گهیییه پئی و، دهستی گهیییه ئەو دامانه ئهرز
 هر ده بوو بمزانیایه قووتهی ئەو رۆحهیه
 سیقلهتی بهم زۆرییه وهستاوی بی بنیانه ئهرز

(حەمدى) لادە لەم حىسابە كافىيە بۆ تىگەيىو
مەنبەى كۆلى شتىكە مەنسەبى ھەمووانە ئەرز

وەتەن

ئەي وەتەن پۆم و عەجەم موشىتاقى كوردستانە
ئىفتىخارى مىللەتى كورد، شەوكتى عىنوانتە
بەستە سەر بەرزى سبەينان و شەوانت مانگ و پۆژ
وەك نيشانى ئىفتىخارى سنگ و نەجمەى شانە
بەرق ئەدا و ئەرژى وەكو ئەمواجى گەوھەر چەشمەكان
ئاوە يا پۆحى پەوانى چەشمەيى حەيوانتە
ئاوە يا نوورە لە عەكسى خۆر كە ئەبرىسكىتەو
ئەھلى حىكمەت وا دەزانى دۆرپە كانىيى كانتە
گۆل گۆلى سوور و سىي، خال خالى خاكى پەش ئەلئى
پۆدرەيى روخسار و سورمەيى رشتنى چاوانتە
(پەي) كۆلى تاقەسرى شيرىن پاكشاو (پى) كۆلى
دەستى (قەندىلت) درىژە بۆ چراچىيى (وان) تە
(پىرەمە گروون) تاجى شاھانەي بە سەربەرزى فەران
تەم (دەماوەند) داگرى مەحجوبىي (ھەورامان) تە
خەتى ديوانى شكستەي (گردولووت) ي بەرزى شاخ
وازيحە بۆ سەربەخۆيى تورپەيى فەرمانتە
جار بە جار (حەمدى) بتۆرى لىت، مەلئى حەقى نىيە
جەردە پامەگرە نەلئىن خەلقى كە (جانى) جانتە

پەندى عيبرەت

ئەحوالى ئەم زەمانە لە كايەى منال ئەچى
دونيائەكى چ پوچە لە زەرفى بەتال ئەچى
لەم باغە ھەردەمە كە ئەگا مۆوھەك ئەلى
ئەم كۆنە گوممەزە لە دوكانى بەقال ئەچى
نەقس و كەمالى خەلقى جىھان، بايەخى نىيە،
ھەردووكى بى شكە، كە بە دەستى زەوال ئەچى
گەھ، پۆژ ئەبى بە ئەسىرى زەلامى شو
گەھ، بەدرى كامىلە كە بە دەردى ھىلال ئەچى
ئىقبال و شوومى تابىعى عىلم و جەھل نىيە
رې كەوتە بازە ئىمپو و سبەينى لە (دال) ئەچى
ئەيوانى (جەم) كە ھەمدەمى كەيوان بوو مودەتى
ئىمپو بە پەستى، خانە خراپە لە چال ئەچى
ئەو نەونەمامە سېبەرى دوئىنى لە ناز ئەكرد
ئىمپو لە ئاگرەيە لە چىلكە و چەوال ئەچى
بى لىوئە ئەم جىھانە تەماشەكە (نەى ژەن)ى
بىنايى كوئىرە، ئەفسەحى عەينى لە لال ئەچى
ھەر نالە والە بۇرجى جەلالا ۋەكو ھىلال
ھەر ماھە والە كونجى مەلالا لە نال ئەچى
بازارى دەھرە، قىمەتى ئەشپا بە جىگەيە
مىشى گەشتە رووى نىگارى لە خال ئەچى
دنيا ھەناسەيىكە نە چووبى و، نە ھاتبى
حالىكە بوى ئەچى كە لە عالەم بە حال ئەچى
بلىقى سەر ئاۋە كاكە جىھان تى بىفكرە تو
بو كەس نەبوو بە حال و نە بو كەس لە مال ئەچى

خۆلابدەن لە باری گرانى حقووقى خەلق
 بنواپە ھەلگری کە لە (فیلە) (۱) ى ھەمال ئەچى
 بۆ نەفەخە خواشناسى، عیبادەت رىاىيە
 تەقواىى ئەم زەمانە بە نرخى وەبال ئەچى
 بانگىكى تر لە غەیبەو ە ئیستا کە ھاتە گویم
 ھیندە زولالە دەنگى لە دەنگى (بیلال) ئەچى
 ئاخىر زەمانە ھەستەنە پى تا بدەن حساب
 لوقمەى ھەرامى دوینى بە نرخى ھەلال ئەچى

لە وەسف و شعورى قەومى و فەلسەفەى ژياندا، ئەم سى وتارە جوانەى (ھەمدى)
 یەنى ئەحمەد بەگى فەتاح بەگ مان لە سەرەو نووسی. ھەر چەندە مەرحووم لەسەر
 ئوسوولی کۆن شیعەى داناو و لە فنونى شیعەدا زۆرى ئەھمىيەت بە سەنایەى
 لەفزییە داو و لەم لایەنەو پەیرەوێى شاعیرە کۆنەکانى کردووە، بەلام ئەگەر لە
 شیعەکانى باش ورد ببینەو بۆمان دەرئەکەوێت کە دیسانەو رێگەىەکی جیاواز و
 سەربەخۆى گرتووەتە بەر و لە زۆر جێگەدا ژور شاعیرە بەناوبانگە کۆنەکانیش
 کەوتوو. مەسەلەن لە وەسفى (برۆ)دا ھیچ شاعیرىکى کۆن نەماوە کە زۆر و یا کەم
 شیعەى دانەنابى، بەلام ئەگەر لەم وەسفەى (ھەمدى)یش بفرکین:

بالی کیشاوە بەسەر حوسنا لە دوو لاوہ برۆ
 وەك ھوما گەییە مەقامیک، پێى لەسەر چاوە برۆ
 روتبەىى بالآ بە ئینسانى بچووکى قەت مەدەن
 چۆن لە پروی پۆژا بزانیە تیغى کیشاوە برۆ
 رەنگە قەت ئەھلى موحیبەت یەك کەسى لى دەرئەچى
 تیغى راکیشاوە ئەمرى کوشتنى داوہ برۆ

چۆنە؟ ئایا کەس توانیویەتى برۆ بگەییئیتە جێگەىەك کە «پێى بگاتە سەرچاوا»
 بێجگە لەمە تەماشای بەیتى دووھمیش بفرموون ئایا لە وردىى بیر و جوانى
 تەشبیھەکانى لەزەتیکى شاعیرانە بە دلتانا نایەت؟ ئەى بەیتى سێیەمى لەگەڵ ئەم

(۱) فیلە ناوی ھەمالیکى زۆر بەھێز بوو. ئە. ھەمدى

بهیته فارسییهی خوارهوه که ئه‌لی:

تیغ جلادان کج است ابروی محبوبان چ است

هر دو خونریزند اما این کجا و آن کجا

چۆنه؟... من بهش به حالی خۆم زۆر داخه خوارد بۆ ئه‌وهی که سهردهمێك وام زانیبوو ئهم شیعره فارسییه وهسفیکی زۆر جوانی (برۆ)یه و له بهرم کردبوو. بهلام که ئهم شیعرا نهی شاعیریکی کوردم بهر چاو کهوت، ئینجا تۆ گهیشتم که ئه‌و شیعره فارسییه هیچ بهلاغهتێک و یا سنعهتێکی ئه‌دهبیی تیا نییه و له بهر خۆمه‌وه وتم: این کجا و آن کجا! دیسانه‌وه له غه‌زه‌لیکی فه‌لسه‌فیدا بزائن چی ئه‌لی:

به رهنگ و بۆ نییه ئیحسانى دنیا، هه‌ر به رێکه‌وته

له (نه‌ی) شه‌کر ده‌باری، ژاله به‌و شیرینییه تاله

ئێسته ئێمه له‌و فه‌لسه‌فه‌یه بگه‌ڕێین که له‌م به‌یته‌دا دامه‌زراوه، به‌لام ته‌نیا له‌ وه‌سفی ژاله که هه‌م به شیرین کراوه و هه‌م به تال، ورد بینه‌وه. بزائن چه‌ن جوانه. به‌لی ژاله که به ره‌نگ زۆر شیرینه که‌چی به تام تاله و وه‌کو زه‌هر وایه. و نه‌ی که قامیشێکه ره‌ق و ته‌ق به‌ری شه‌کر ئه‌گرێت. ئینجا له‌ به‌ر ئه‌مه‌یه شاعیر ئه‌لێت: «به ره‌نگ و بۆ نییه ئیحسانى دنیا، هه‌ر به رێکه‌وته». چونکو قامیشی به‌و ناشیرینی و بۆ ره‌نگیه شیرین و ژاله‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌و جوانی و شیرینییه تال کردوو. مه‌به‌ستی شاعیریش ئه‌وه‌یه که به‌خت و یا که‌مالی ئینسان له‌گه‌ڵ ده‌ره‌وه (مظه‌ری) قیاس کردن (پێوان) زۆر جار ئینسان به هه‌له‌ ئه‌بات. ئهم به‌یته جوان و به مه‌عنایه‌ش ئاخ‌ر به‌یتی ئه‌و غه‌زه‌لیه که هه‌مووی عیبارته له فه‌لسه‌فه:

وه‌ره (حه‌مدی) ئه‌وه‌ی ماله له پێش خۆتا په‌وانه‌ی که

ئه‌وی بۆ جۆ که چوو و ا چوو، ئه‌وی جۆی بۆی که‌ی ماله

به راستی شعورێکی به‌رز و فه‌لسه‌فه‌یه‌کی قووله

ئه‌حمه‌د حه‌مدی به‌گ، جۆی ئینکار نییه که بۆ شیع‌ر دانان خۆی زۆر ماندوو کردوو و گه‌له‌یک له شیع‌ره‌کانی له‌ به‌ر سه‌نعه‌تی له‌ف‌ز و قافیه ته‌نگی، له په‌وانی و سه‌لاسه‌ت مه‌حرومه، به‌لام گه‌لی جاریش ئهم خۆماندوو کردنه‌ی به خۆراییی نه‌پۆشته‌وه و شیع‌ری زۆر مه‌تینی داناوه، ئهم شیعرا نه‌ی خواره‌وه‌ی وینه‌یه‌کی شیع‌ری (مه‌تین)یه‌تی:

ھەرفى ناساغى بە جېم پى چاڭكە، نەك بى جايى ساغ
 كاسە گل بېنە لەمەى پى، خالى نەك ميناى ساغ
 نەشئە بەخشايە موحبەت زەھدى گەر تېكەل نەكەى
 شەكرىش ھەتتا خراپە نەيكەيە سەھباى ساغ
 بوتكەدەى خۆتە، دلم مەشكېنە ئاخىر ئەى سەنەم
 شەوقى خۆش نابى كە نەيبى لالەكەت لەمپايى ساغ
 عوسرەتە عوشرەت، موھەپپا گەر نەبى ئەسبابى عەيش
 بۆ، لە يەك دانە بە ھەسرەت، دەستى بى ئەعزەبى ساغ
 فېكرى خۆت ئامان مەنېرە بەر ھەرىفى بەدسرىشت
 ھەر چىرووكە گەر چىرووك بېكەتە بەر كالاىى ساغ
 مەعرفەت بۆ تېگەپېنى جەوھەرى جانانەيە
 خاسى بېنىنى نېگارە دېدەيى بېنايى ساغ
 لا بەرە تەكلىفى دەست و پى لەسەر خۆت ئىستەكە
 (ھەمدى) دەس بۆ زالم و بۆ جەردە چاڭكە پايى ساغ

ئېتىر بەم روباعىيە جوان و پى مەعنايە دوايى بەباسى ئەھمەد بەگ ئەھىنىن، خوا
 لىي خۆش بى قەبرى پووناك و فراوان بكا.

دەمىكە ئىنتىزارى ھاتنى دەور و زەمانىكم
 لە دوونانم(۱) ھەرق كا، چونكە و من موحتاجى نانېكم
 لەسەر پارە كە تەقدىرى حېساباتى شەرەف بىكرى
 مەنىش ساحبقرانىكم، شوكر ساحب قرانىكم.

(۱) دوونان: جمعى دەنييە و بە معنای (دو، نان) یشە. جیناسە.

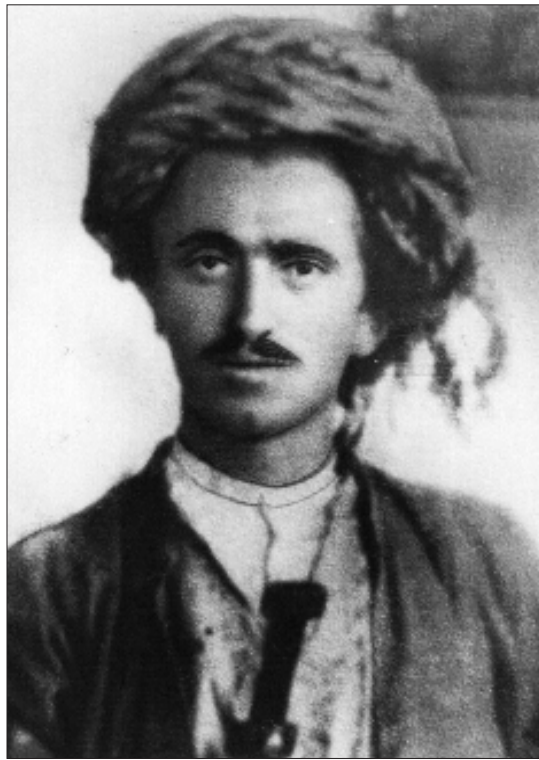
ئەحمەد بەگی وەسمان پاشا

ئەحمەد موختار بەگ

ئەحمەد موختار بەگ، ئەحمەد بەگی کورپی وەسمان پاشای گەورە جافە. لە ۱۸۹۶ی میلادی لە ھەلەبجە ھاتووێتە دنیا. ئەحمەد موختار بەگ، بە حیسابی ئەبجدە دەکاتە ۱۳۱۶ کە بە تاریخی ھجری عیبارەتە لە تاریخی لە دایکبوونی و لەبەر ئەمە بەو ناوێ ناوێراوە. لاویکی شیرین و بالابەرز و سووروسی بوو. بە چاوی شین و مووی زەردی و ینەبەکی مومتازی رەگی ئاریی تەمسیل ئەکرد. زەنگ و شوخ و تەپ پۆش و لە رەغمی دەولەمەندی و ئەملاکیکی زۆر، مالدۆرانی سەخاوت و دەسپالوی بوو. ھەر چەند لە خوێندنیکی بەرز و ریکوپیکی بەرھەدار نەبوو، بەلام خاوەنی زەکیایەکی تیز و بیریکی ورد بوو. کوردی و فارسی و تورکی و عەرەبی و کەمیکیش ئینگلیزی ئێزانی. بە کوردی و فارسی گەلێک شیعری دانابوو. شیعەرەکانی ئاودار و بەتامە و وینەئە شەووری دەروونیکی پرجۆش و زەمزمەییە. لەم لایەنەو لە تاهیر بەگی برا گەورە دەچوو کە یەکیکە لە شاعیرە بە سۆزەکانی کورد(۱). وەسمان پاشای باوکی و مەحمود پاشای مامی، ھەر دووکیان لە ئومەرەئە بەناویانگی عەشایری جاف بوون. لە لایەن سولتانی عوسمانییەو روتبەئە پاشایەتیان درابوو و لە ھەلەبجەدا حاکمایەتی و قائمقامیان کردبوو، دایکی ئەحمەد بەگیش کە ناوی عادیلە خانمە و بە خانم ناویانگی دەرکردبوو لە بنەمالەئە ئومەرەئە بەنی ئەردەلان بوو. لە زەبروزەنگ و سیاسەت ناویکی ھەبوو. ئەحمەد موختار بەگ، خۆیشی بەینیکی بوو بە قائمقامی ھەلەبجە و لە دوا ئێوەیش لە مەجلیسی تەئسیسی عێراق و لە مەجلیسی نیابیدا بوو بە ئەندام و لە دوا ئێزانیکی ناکامانە لە سالێ ۱۹۳۴ی میلادی(۲) و لەسەر ئاوی سیروان لە لایەن دەستیکی نەقامی کوردەو، کوژراوە و لە دێئە (ئەبەعیدە) کە نزیکی ھەلەبجە، نێژراوە. خوالێی خۆش بێ.

(۱) تەماشای جلدی دووھم بکەن.

(۲) لە تاریخی سلیمانیدا، ئەلێ، ۱۹۳۳ی سیلادی مەقتوولەن وەفاتە کردوو، عەلی کەمال ئەلێ، ۱۹۳۵.

ئەحمەد موختار بەگ

هہندیٰ لہ شیعہ رکانی

له خو هه لسن

له خه وهه لسن درهنگه ميلله تي كورد خه زهره رتانه
هه موو تاريخي عالم شاهيدي فه زل و هونه رتانه
ده سا تي كوئن ئه قهومي هه جيب و بي كه س و مه زل ووم
به گورجي بي بېرن ئه و ريگه دوو ره و ا له به رتانه
بخوئن چوئكو خوئنن بؤ ديفاعي تيغي دوژمنتان
هه موو ئان و زه مانئ عه يني قه لغان و سپه رتانه
به خو پاي له ده ستي به رمه دن ئه م خاكه شيرينه
كه تو زى وه كه جه واهير سورمه و نوورى به سه رتانه
به سه ر خاكه ئه گهر نازيش بكه ن حه قتانه كوردينه
ته ماشا! سي به ري ئه م شاخ و كيوانه ي له سه رتانه
به بي قه درى به سه ريا رامه بوورن حورمه تي بگرن
گولاله سووره كه ي ئه م ده شته خويناوى جگه رتانه
ده مي كه ئه م ولاته و ا ئه سيري په نه يى جه هله
له سايه ي عيلمه وه ئيمرو ئيترو ئه ي زه فه رتانه
زبانى حالى (ئه حمهد) هر ئه لئ وريا بن ئه ي ميلله!
بزنان به ردئ ئه م شاخانه ئه لماس و گه وه رتانه

ئەم شاعرانەى سەرەوى ئەحمەد مۇختار بەگ، نىشتان و خۇشويستى و خەمخوارىي مىللەتى پېشان ئەدا. و بەرامبەر بە زانستى و خوڭندن پاىەى مەيل و قەدرزانىى خويمان تى دىگەيىنى. بەراستىش ئەحمەد بەگ دلى بە وەتەن و زانستىيەو بوو. لە لايەن پاىەى ئەدەبىياتىشەو ئەم شاعرانە و بە تايبەتى ھەندى لە بەيتەکانى نرڭىكى بەراستى ھەيە. مەسلەن:

ئەم نىۋە شىعرەى خوارەوہ تا بلیى ریک و رەوانە و سەلا سەتیکى ئەدەبىی تیاہ:

«به گورجی بیبرن ئه و ریگه دوورهی و اه بهرتانه»

ئەحمەد بەگ، دیارە کە شیعری فەلسەفیشی خویندوو تەو لە زەتی لی وەرگرتوو. بە دوور نازانری کە لەم بەیتەدا:

بەبی قەدری بەسەریا رامەبوورن حورمەتی بگرن
گولالە سوورەکە ی ئەم دەشتە خویناوی جگەرتانە
لە فەلسەفە ی (خیام) ئیلهامی وەرگرتی.

بیجگە لەمەیش کە خۆی ئەلماس و گەوهری دنیا ی زۆر لەبەردا و سەرۆت
وسامانی بەشی خۆی کە لە باوکییهو بۆی مابوووە لە بەینیکی زۆر کەمدا لە ناوی
برد و دواایی پی هینا، دیسانەو دیارە کە بۆ سەرۆتی ولاتەکە ی زۆر دلسۆز و بە
پەرۆش بوو کە دەلی:

زبانی حالی (ئەحمەد) هەر ئەلی وریا بن ئەی میللەت
بزانن بەردی ئەم شاخانە ئەلماس و گەوهرتانه

ئەحمەد موختار بەگ، لە زمانی بیگانەیشەو، شیعریکی زۆر بەرز و ڕەنگینی بۆ
کردووین بە کوردی و بەم ڕەنگە هیژ و توانای شاعیری خۆی و فەساحەت و
بەلاغەتی زمانی کوردی خستوو تە بەرچاو. «گولی خوینین» ی (سوللی پرودوم) ی
شاعیری بە ناوبانگی فرەنسز کە لەلایەن ئەدیبی ئازادیپەرۆر مەحمود جەودەت
بەگەو بە نەسر کراوە بە کوردی؛ ئەحمەد موختار بەگ بەم چەشنە ی خوارەو
کردوو یە تەو بە شیعەر:

گولی خوینین

لەو دەمە ی ئیمە کە خوینمان ئەرشت
پژژیش بەهاری هینابوو و جوود
لەو جیگا شەرە ی یەکترمان ئەکوشت
گولان سەوز بوون و کەوتبوونە سعوود

هەر چەن لاشەکان وەك پەینی بەسام
کەوتبوون لەژێر لقی گولاندا
کەچی گولانی بی هۆش و بی فام
تەپ و تازە بوون لەسەر چالاندا

زەۋى ئەۋەندە خويىنى ئۆشى بى
بۆچى (ۋەنەۋشە) رەنگى ھەر شىن بى
خويىناۋى لاۋان دەشتى پۆشى بى
چۇن دەبى (بەيبوون) سىي جەبىن بى

بە خويىنى ئىنسان گۈل ئاۋ دراۋە
ئەبوۋ رەنگ و بۆى ئەۋان بىنى
ئىستا كە پۇل پۇل خىمەيان داۋە
بۆچ، بى پەلەى خويى، سەر دەرئەھىنى

ئەبىنن غەيرە ئەچنى گۈل، خونچە
كەچى ھىچ كاميان گرژ ناكەن روويان
غالبى، تىي بى و بكات لەنجە
بۆپىنەكەنن ناكەۋنە خەزان

يەككىيان جارى نالى بە (ھەنگى)
يا بەۋ (پەۋولەى) ھەلىان ئەسىنى
ئىستا نەم ماۋە من بۇن و رەنگى
ئىمپۇ دلتەنگم بىخە سبەينى

لەم دەشتە شوۋمەى پېر خەۋف و خەتەر
كە لاشەى قەۋمى ئىمەى تىدايە
بۆ شەرمى حوزوور شەعشەەى زەفەر
كەم ناكەنەۋە تاقەگەلایە

ماتەمى ئىمە رەنگ و بۆى پى دان
كەچى قەت ناكەن ئىزھارى كەدەر
چونكو بى حىسسن نەتەۋەى گولان
لە ھالى كۇن دان دايم تازە و تەر

لە داخا گەلای خو بپچنەو
نەفامن چونکو هیشتا نازان
بو ناو بەرگی سەوز خو بشکیننەو
ئەى گولان ئیوہ بىوہى لاوان

بەرامبەرى ئەم دەرد و بەلایە
ئازادە پشکوون گولانى وەتەن
چەن بى وىجدانن ئیوہ ئەبوایە
بو مردووہ کانمان ھەر بکەن شیوہن!

ئەم غەزەلەى خواوەش وینەىکى شیعەى غەرامى ئەحمەد موختار بەگە:

مەشکینە !

بە بەردى فیرقەت شیشەى دللى ئاوارە مەشکینە
لەناو زومرەى رەقیبا عاشقى بپچارە مەشکینە
ئەگەر رۆح و دل و ئیمان تەلەب کا بیدەرى عاشق
کە تیفلەى خور دەسەلە قەت دللى ئەو یارە مەشکینە
دەخیلم ئەى نەسىمى سوبحگاہى، مەسکەنى دلّم،
پەریشانى مەکە تۆزولفى ئەو نازدارە مەشکینە
کە خوێ بۆ کوشتنت موختارە، عاشق شوخی شیرینت
لەسەر رۆح و دلّت فەرمانى ئەو سالارە مەشکینە
کە من پەروانەکەى شەمعى سەرى دوو کولمى تۆم جانا
دللى (ئەحمەد) بە فیتنەى ئەو سەگى پەتیارە مەشکینە

لەسەرەو وتمان کە لە شیعەرەکانى ئەحمەد موختار، رەوانى و سەلاستیک ھەیه،
چاویشتان لەم سەلاست و سادەییە بى کە لەم غەزەلەى سەرەوادیە:

کە من پەروانەکەى شەمعى سەرى دوو کولمى تۆم جانا
دللى (ئەحمەد) بە فیتنەى ئەو سەگى پەتیارە مەشکینە

په قیپی به (سهگی په تیاره) ته شېبه کړدووه. به کورډیپه کی په تی، وه سفیکی ساده و ته وای په قیپ، له مه با شتر چوڼ دهی، به زمانیکی له مه ساده تر بو چ شاعیریک شه کوی حال کراوه؟

له بهینی هردوو (نعمه د) دا موقایسه یه ک

به راستی نه و نه دی شاعر هکاني نهمه د بهگی ساحیبقران، پر له س نه نه ته و په قه و تیغه یشتن و له زهت لی و هرگرتنی، پیویستی به وردبوونه ووهی، نه و نه دی شاعر هکاني نهمه د بهگی وسمان پاشایش ساده و روانه و نمونه یه کی به نرخی سه لاسه ته. نه ویان، شاعر هکاني به نه نوعی س نه نه تی نه ده ب، یه عنی به جیناسی له فزی، به ته شېبه، به نیستی عاره و به نه نوعی خه یالاتی قوول و بیری ورد رازاندو و ته ووه و بو دهره نیانی گه وهره کانی فیکر و بیری پیویسته که خوینده واره کانی، غه واسی به حری شاعر و نه ده بی بن. هر چی و هکو نهمه د موختار به گه، و هکو جه نابی نه مین زه کی به گ له تاریخی سلیمانیدا و تویه: «سه لیکه ییکی باشی» شاعیری بووه و له سایه ی نه م سه لیکه ی ته بع و روانی فیکره ووه شاعر هکاني له ساده یی و سه لاسه تا پاییه کی مومتازی هیه. به لام داخه که م هر دوکیان که به هره یه کی گوره و بلندی شاعیریان بووه، له سه رچاوه ی فتری زه کای خویان و موحتی نه ده بی سلیمانی به و لاوه، له هیچ سه رچاوه یه کی عیلم و نه ده بی بیگانه، نسبه داری فهیز و هونه نه بوون.

وايزانم نهمه د بهگی وسمان پاشا شاعر هکاني له جیگه یه کدا کو نه کراوه ته ووه له بهر نه مه نه مانتوانی که ده سته گولیکی باش و په نگین له باغی فیکری هه لیزیرین. نه م چهن به یته ییش که پارچه غه زه لیکه تی له لاپه په یه کی په رپووتی «کومه له شاعیری شاعیرانی کورد» (۱) دا بهر چاومان که وت.

چییه نه ی گول که په نگت نیسته سووره

چ وه قتی شادییی و عیش و سرووره

په رت بو ئال و په نگینه به هاران

دور نه فشانن له قه تره ی ئوی باران

(۱) ریساله یه کی شاعیری به که له لایه ن مه لا عبدالکریم هه کزییه ووه له به غدا له چاپ دراوه.

مەگەر چىسىست نىيە تاكو بزانى
لە خاكى كى پواوى بۆيە جوانى
ئەتۇ نازانى بۆچى ئال و سوورى
لە بەزما، مايەى كەيف و سروورى
كەوابوو ئىستە ئەى گول تۇ بزانە
كە سەوزىى تۇ لە خاكى دل بەرانە
لەسەر خاكى بنى پىشەت پواوہ
بە جەرگى عاشقاننا داخى ناوہ

ئەمىن فەيزى بەگ

دوستانه‌تیی به‌ینی خوئی و شیخ رهزای تالهبانی شاعیری هره‌به‌ناویانگی کورد و موخابه‌ریان له‌گه‌ل یه‌کتری به‌شعر، ئهم قسه‌یه‌مان ئیسبات نه‌کا، و ئهم جه‌وابنامه‌یه که شیخ رهزا به‌فارسی له‌جه‌وابی کاغه‌زیکدا بو ئهمین فهیزی به‌گی نووسیوه، پایه‌ی زانستی و ئه‌ده‌بیی له‌ئیمه‌وه‌ده‌رئه‌خا:

«زنطفهء قلمت درمیشمهء قرطاس»
 «نتیجه‌هاست به‌قیمت گرانترا ز الماس»
 «صحیفهء معجزه پیراست بسکه چون مریم»
 «به‌برگرفته موالید عیسوی انفاس»
 «رسیده کار به‌جایی ترا امین فیضی»
 «که جبرائیل امین خوانمت ز روی قیاس»
 «هزار سال بمانی که این عجب نبود»
 «بشر نیند مگر خضر زنده و الیاس»

نووسین و موخابه‌ره له‌به‌ینی شیخ رهزا و ئهمین فهیزی به‌گ ئیشی جار جار نه‌بووه، به‌لکو به‌دایم بووه له‌یه‌کتری دوور و یا نزیک بووین، دوستانی ئه‌وان هه‌ر به‌گه‌رمی ده‌وامی کردووه. ئهمه‌یش کاغه‌زیکێ تری شیخ رهزایه که له‌دوای ده‌رچوونی کتیی (هه‌وای نسیمی) و له‌وه‌ختیکه‌که (ئهمین فهیزی) به‌گ له‌(یه‌مه‌ن) بووه‌بوئی ناردووه:

«الا ای هنرمند و یار قدیمی»
 «تویی خسروانرا سزای ندیمی»
 «ز حکمت بپرداختی نامه‌تو»
 «بدادی دران نامه‌داد حکیمی»
 «هواي نسیمی از ان گشته نامش»
 «که‌جان پروراند هواي نسیمی»
 «به‌دانش ترا هیچ همتا ندیدم»
 «مگر جوهر فرد و دریتیمی»
 «توخواهی سفر دریم دورتر کن»
 «امین فیضیا در دل من مقیمی»

بەم جەوابنامانەدا وا دەرنەکەوئیت کە موخابەرەى بەینى شىخ رەزا و ئەمین فەیزى بەگ ھەر بە شیعەر و بە زمانى فارسى بوو، و ئەمین فەیزى بەگ خۆى فارسى ئىختیار کردبى. ئەگینا شىخ رەزا بە مونا سەبەت نەبوو بى، بەتایبەتى لەگەڵ کوردیکى، زمانى فارسى بەکار نەھیناوە و لە شیعەر و ئەدەبى کوردیدا ئوستادیکى گەرە و سەنەتکاریکى بى ھاوتا بوو. ھەر چى وەکو ئەمین فەیزى بەگ، لە ژێر تەئسىرى دەورى منالى کە لە حوجرەکانى سلیمانى بەفارسى خویندووئەتى و (موشعرینە) کردوو، ھىچ فەرقيکى لەویدا نەبینووە کە لەگەڵ شىخ رەزا بە فارسى موخابەرە بکا و یا بە کوردی. ئەگینا چ ئەمین فەیزى بەگ و چ شىخ رەزا، ھەر دووکیان لە شیعەرى تورکیشدا دەستیکى بالایان ھەبوو. ھەتا (شعاعات) کە دیوانى ئەشعارى ئەمین فەیزى بەگ، ھەموو بە (تورکى) یە (۱) مەبەستمان ئەوەیە کە ئەمین فەیزى بەگ لەلای خۆى نەبوو سەتووە بە تورکى کە زمانیکى بیگانەى لەگەڵ شاعیریکى کورد موخابەرە بکا. بەلام لەلایەكى ترەو نزیكى و خزمایەتیی زمانەکانى کوردی و فارسى و عادتەى ئەو زەمانەى خەلقى سلیمانى کە موخابەرەى بەینى خۆیان و زمانى حوجرە و قوتابخانەکان فارسى بوو، خستووئەتە ھەلەیک کە بەدەرەجەىەك خۆى لى پاراستوو.

لەناو ھەندى لەو کاغەزانەى ترا کە شىخ رەزا بۆ ئەمین فەیزى نووسىو، ئەوانەى کە ناوى ئەمین فەیزى تیا وتراو و بەھایەكى ئەدەبى ھەبە لە ژێرەو ئەینوسین: لە کاغزێکا ئەلئ:

«مستم از جام بادهء فیضت»

«چون مسیحا زفیض روح آمین»

«سالهای دراز باقى باد»

«بە سلامت آمین ما آمین»

وا لە کاغزێكى تریشدا ئەمانەى بۆ دەنووسیت:

«تابه ضرب المثل ھمى گویند»

«کە دعا از برای آمین است»

(۱) جەنابى محەمەد ئەمین زەكى بەگ، لە تارىخى سلیمانىدا (شعاعاتى) بە کوردی داناو.

«زانکه دریای دانش و دین است»

گهر ٻه فیت یار سادیق بی ڇه باکی ږیگه ته
 گهر که سی به دخو له گه ټا بی ڇه نه م ڇیگه ته

لەم کتێبەدا نیازمان نەبوو ئەوانەى که بە زمانى خۆیان یەعنى بە کوردى شێعريان نەنووسیبى باسیان بکهین، چونکو مەبەستمان دەرخستنى شێعر و ئەدەبیاتی کوردییە، نەک دەرخستنى ئەو کوردانە، که خزمەتى ئەدەبیاتی بیگانهیان کردوو و زمانى خۆیان نازانن و نەشیان ویستوو فێرى بن، چونکو بۆ ئەو جۆرە کوردانە بگەرێن زۆر بەداخەو، ئەلێم: که لە ناو میللەتەکانى شەرقدا، گەلى کوردی وا بوو و هەیه که لە مەیدانى شێعر و ئەدەب و زانستى و سیاسەتدا گەشتن و نەتە پاپەیهكى زۆر بەرز و لە رۆى پێگەشتنى تورک و عەرەب و عەجەمدا خزمەتى زۆر گەورەیان کردوو.

34

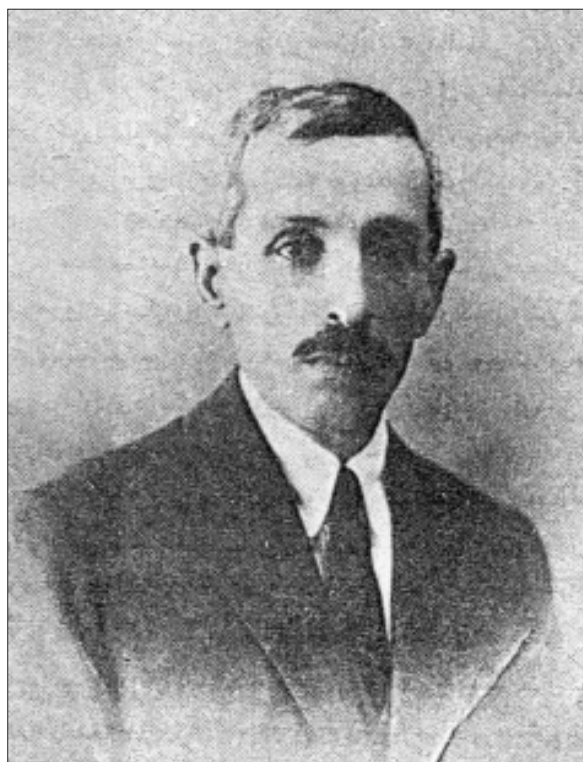
پێگه‌یشتووان و تیگه‌یشتووانی کورد هه‌ڵبژاردوو، به‌لێ ئهمین فه‌یزی به‌گ که پایه‌ی عیلم و زانستی و هونه‌ری خۆی به‌ ئاساری عیلمی دهرخستبوو، و له‌وه زیاتر دهرخستنی له‌ توانادا بوو، و ئهو ئهمین فه‌یزییه که (ئاکاده‌میی فرانسه) به‌ په‌سمی ته‌قدیری که‌مالاتی کردبوو ئه‌گه‌ر به‌پۆخ و به‌گیان کورد نه‌بووایه له‌ هه‌موو باس و سوچه‌تی‌کا شیعری کوردی نه‌ ئه‌خوێنده‌وه و شیعری زۆری گه‌لێک له‌ شاعیره به‌ناوبانگه‌کانی کوردیی له‌به‌ر نه‌ده‌کرد و له‌ بیرى نه‌ئهما. و له‌مه‌یش زیاتر له‌ ئاخ‌ری عومرا، له‌ جیگه‌یه‌کی وه‌کو ئه‌سته‌موڵ ئهو شاعیرانه‌ی له‌ وێنه‌ی کتێبێکا و به‌ پاره‌ی خۆی له‌ چاپ نه‌ئهدا و به‌ ناوی خزمه‌تی ئه‌ده‌بیاتی کورده‌وه به‌ په‌نج و به‌ پاره‌، خۆی نه‌ئه‌خسته زحمه‌ته‌وه. به‌ چاویکی ئینساف له‌م قسانه‌ی بفرکن که له‌ موقه‌دمه‌ی (ئهنجومه‌نی ئه‌دیبا‌نی کورد) دا نووسیویه‌تی:

«ئوده‌با و شوعه‌رای کورد زۆرن لاکین (به‌لام) ئاساریان به‌ ته‌واوی جهمع و ته‌ئلیف نه‌کراوه. من نه‌یتم کرد که به‌عزێ له‌ ئه‌شعاری کوردی بابان ته‌بع و نه‌شر بکه‌م تا بزانی ئه‌مۆلکی بابان چه‌ند مه‌نبه‌عی فه‌یز و زه‌کایه»

«له‌ شیعری هه‌ر شاعیرێ چه‌ند پارچه‌ییکم ئینتیخاب کرد و له‌و منتخباته‌ ریساله‌ی (ئهنجومه‌نی ئه‌دیبا‌ن) م هێنايه‌ وجود، به‌م وه‌سیله‌یه‌ تالیبا‌ن و راغیبا‌ن که‌مێک خلاس بوون له‌ شیع‌ر نووسینه‌وه له‌سه‌ر ده‌فته‌ری پارچه‌ پارچه».

دیقه‌ت ئه‌فه‌رموون که ئهمین فه‌یزی مه‌به‌ستی له‌م ریساله‌یه‌ چییه و به‌ چ فیکرێک هێناویه‌ته‌ ناو؟!...

ئینجا له‌به‌ر ئهو رۆحه‌ به‌رزه‌ی ئهمین فه‌یزی، هه‌ر چه‌ند شیع‌ره کوردیه‌کانی نه‌که‌وته ده‌سمان (چونکو ئهو جیگه‌ی شک نییه که ئهمین فه‌یزی بیجگه‌ له‌ تورکی و فارسی، به‌ کوردیش شیع‌ری زۆری هه‌بوو و خۆم لێم بیستبوو) دیسانه‌وه دڵ، بر‌وای نه‌دا که‌ خاوه‌نی (ئهنجومه‌نی ئه‌دیبا‌نی کورد) له‌ زومره‌ی ئوده‌با‌ی کوردا ناو نه‌برێت و به‌قه‌درناشناسی‌مان زانی کوردیکی ئه‌دیب و به‌وه‌فا و خوشه‌ویستیکی زۆر ب‌لندپایه‌ی کورد، لێره‌دا به‌ یاد نه‌که‌ینه‌وه و به‌ ناوی موباره‌ک و باسی پر فه‌یزی ئه‌وه‌وه ئه‌م نامیله‌که‌ بچووکه موعه‌ته‌ر و بۆنخۆش نه‌که‌ین.

محەمەد ئەمین زەکی بەگ
خاوەنی تاریخی کورد و کوردستان

ئەمىن زەكى بەگى

عەسكەر و موئەرىخ

سالى (۱۸۸۰ مىلادى) لە شارى سلىمانى ھاتووتە دونياۋە، ناۋى منالىي (مەھمەد ئەمىن) ە. كوپى حاجى ئەۋرەھمانى خەلقى سلىمانىيە. باۋكى لەگەل ئىشى تووتن و تىجارەت خەرىك بوۋە. خۇيشى ۋەكو ئەمىن فەيزى، لە پىشا لە حوجرە بە فارسى خويندوۋىيەتى. لە دواى ئەۋە لە (روشدىيە عەسكەرى) سلىمانى، لە ئەعدادىيە بەغدا و لە ھەربىيە ۋە مەكتەبى ئەركانى ھەربى ئەستەمۇل خويندوۋىيەتى. تەقريبەن لە تارىخى ۱۸۹۳ بوۋە بە (يوزباشى) مومتاز و لە ۱۹۱۵ چوۋەتە پۇلى ئەركانەۋە. لە ئوردوۋى عوسمانىدا عەسكەرىكى بەرز و بەناۋىانگ بوۋ لە زۆر ۋەزىفە ناسك و بە ئەھمىيەتدا بوۋە و خزمەتى ھۆكۈمەتى عوسمانىي كىردوۋە. ھەر بە ۋەزىفە و ئىشى ھۆكۈمەتى، ئەۋروپايش چوۋە و ئەلمانىا و فەرەنسا گەراۋە (۱۳۲۹ رۆمى). لەگەل ئەمەيشا لەبەر ھەندى بىانۋو و ئەسبابى سىياسى لە جەيشى عوسمانىدا تا روتبەى (بىكباشى) سەركەۋتوۋە و لەۋە زىاتەر پىش نەكەۋتوۋە. لە دواى رابواردنكى دوۋرودىژ لە ئوردوۋى عوسمانى و ئەستەمۇل، نىھايەت لە سالى (۱۹۲۴) گەراپەۋە عىراق. و لە ئاخىرى ئەم سالىدا بە روتبەى عەقىدى بوۋ بە مودىرى مەكتەبى ھەربىيە بەغدا، ئەۋەندەى پى نەچۋو كرا بە نائىبى لىۋاى سلىمانى و ۋازى لە مودىرى ھەربىيە ھىنا. لە نىبابەتى جارى يەكەمدا زۆر بە گەرموگورپى خەرىك بوۋ و ئەيۋىست بە تەۋاۋى تەمسىلى كوردانى سلىمانى بكا. بەلام داخەكەم ھىچى بۆ نەكرا. لەگەل ئەمەيشا لە سالى (۱۹۲۵) بوۋ بە ۋەزىرى ئەشغال. لەۋ تارىخەۋە ئىتر لە ۋەزارەتەۋە بۆ ۋەزارەت چوۋ و ئالۋگورپىكى زۆرى دى. جارىكىش بوۋ بە مودىرى عامى ئىقتىساد. لە ۋەزارەتى مەعارىف و دىفاع و ئەشغال و مۋاسىلات و ئىقتىساد بە ئەسالت و لە ھەندى ۋەزارەتكەنى ترا بە ۋەكالت، گەلى خزمەتى عىراقىشى كىرد و ھەموۋ ۋەقتىك ھەۋلى بۆ ئەۋە دا كە كوردەكان بنووسىنى بە ھۆكۈمەتەۋە. ھەر ۋەكو لە ۋەقتى خزمەتى توركىيا پا چەند ئەسەرىكى باش و بەھادارى لە بابەت تارىخى عەسكەرىيەۋە نوۋسىبوۋ و لە چاپى دابوۋ، لە عىراقىشدا سەرھاپى ئىش و فرمانىكى زۆرى ھۆكۈمەتى، لە نوۋسىن و خويندەۋە دەستبەردار نەبوۋە و تا ئىمىرۋ چەند كىتەپكى كوردىي زۆر باشى داناۋە و لە چاپى داۋن. لە ناۋ ئەمانە (تارىخى سلىمانى) و (تارىخى كورد و

کوردستان) بهراستی شائەسەرەتەتی. بە تایبەتی کتێبی دووهمیان کە بەری کردەووەیەکی درێژ و بیرکی قوول و بە پەنجە ئامانجیکی زۆر گەورە کوردەواریی ھێناوە جی.

بەرگی یەکەمی ئەم تارىخەى زۆر جێگەى سوپاسە کە لە لایەن زانای نیشتمانپەرور بەناوبانگی کورد (محەمەد عەلى عەونى) بەگەوه کرا بە عەرەبى و لە ساڵى ١٩٣٩ى میلادى لە قاھىرەى میسرا لە چاپ درا.

ئەمین زەکی بەگی شاعیر و ئەدیب

لە ژبانی محەمەد ئەمین زەکی بەگی ئەركانى حەرب و عەسكەرى بەناوبانگی تورك و وهزیری عالیم و سیاسیی عێراق نەبزیكمان زانی.

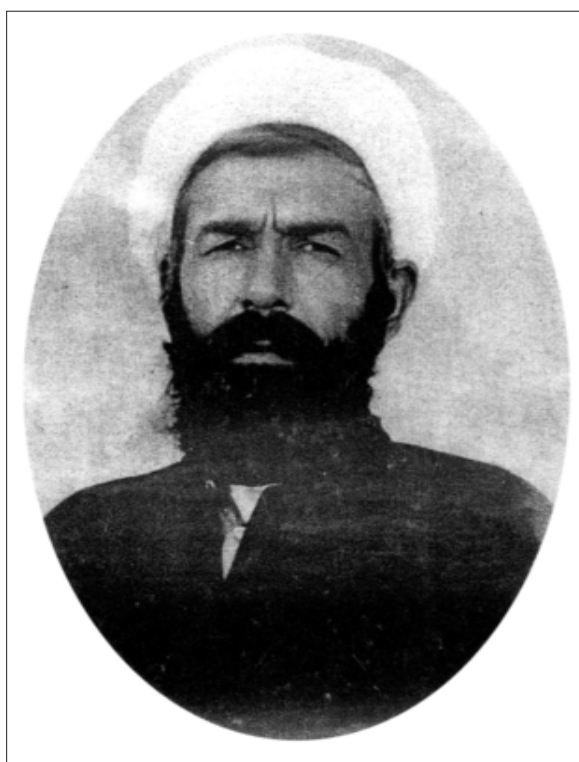
ئەم عالیمە کوردە و مۆئەریخە گەورەیه ھەر وەکو لە مەیدانی عەسكەری و سیاسەت و زانست، ناوبانگی گەورەى ھەیه، شارەزای گەلێك لە زمانەکانی شەرق و غەربیشە. بێجگە لە کوردی کە زمانی مادەرزادی خۆیەتی و زۆر شارەزایی تیا ھەیه، زمانەکانی تورکی و فارسییش وەکو ئەبنای ئەم دوو زمانە دەزانی. لە عەرەبی و فەرەنسی و ئینگلیزیدا، بە خوێندن و بە نووسین بەھرەیهکی تەواوی ھەیه. و ھەر چەندە بە تەبەییەتی حال و موقتەزای وەزیفە شاعیری نەکردوو بە مەسلەك و لەگەڵ سنەتی نەزم و قافیە خەریکبوونی بە فیکرا نەھاتوو، بەلام کە مونا سەبەت ھاتبێتە پێشەو لەو مەیدانە شائەسەپی تاو داو بەم پەنگەیش ئیسپاتی قەریحەى شاعیرانەى کوردیی خۆی کردوو. مەسلەن جارێک یەكێك لە شاعیرەکانی کورد، بە نەزم سوئالێکی تاریخی لێ کردوو. ئەمین زەکی بەگیش بە سەوقی سەلیقە جوابەکەى بە نەزم داووتەو و بەم پەنگە دەری خستوو کە مۆئەریخیکی شاعیرە. ئەمە جوابەکەى ئەمین زەکی بەگە:

لە پۆژنامەى (ژین) (*) ، لە ٣ ی پەمەزان
هەشت شیعرم بینی زۆر شیرین و جوان
پێنج شیعری ئەو لە شایستەى شوکرە
٣ شیعری داوایش پرسینی فیکرە

(*) (ژین) جەریدەیهکی کوردییە کە لە لایەن پیرەمێردەو لە سلێمانی دەرئەچێ.

ئەلەن ھەيكەلى (دەربەندى گەرە)
 نازانين چىيە و ھىنى چ دەورە؟
 عولەماي ئاسار بۆئەو تىمسالە
 ئەلەن پاشماوۋى چەند ھەزار سالە
 قىرالى ئاكاد (نارام سىن) ناوئەك
 چل وھەوت عەسرە، ھەستە بە تاوئەك
 بەشەپ ھاتە سەر لولولو و گوتوو
 لە قەرەداغلا، داوا گەرم بوو.
 لە دواي شەپ لولولو، گوتوو ئەشكىنى
 مەك (ساتونى) دەر ئەپەپىنى
 باسى ئەو شەرە و ئەو بگرە و بەردە
 نووسراوہ يەك، يەك لەسەر ئەو بەردە
 چەكى ئەو ھەلە تىر و كەوانە
 لە لاي ھەيكەلدا ديارە، نيشانە
 وەك دار، تاشىيان ئەو شاخە گەرە
 كرديان بە تىمسال لە دەربەند گەرە
 لە دواي (۳۰) عەسر ساسانى ھاتوون
 زۆر تىمساليان بوو بە دەسلەلات بروون

بەم شىعرە پەك و سەلىسانەدا، دەردەكەوئەت كە ئەمىن زەكى بەگ، لە شىعرا
 قابىليەتەكى فېتريپى ھەيە و زمانەكەى خۆى زۆرباش دەزانى. لەبەر ئەو بەھاتايە وەكو
 مەيلى داوھتە سەر تارىخى كورد و كوردستان، ئارەزووى بكردايە و لەگەل شىعر و
 ئەدەبىياتدا خەرىك ببووايە شكى تيا نىيە كە خەزىنەى ئەدەبىياتى كوردىشى بە ئاسارى
 ئەدەبىي خۆى رەنگىن و دەولەمەند ئەكرد.

ئەسیری
شاعیر و فەیلەسووفی کورد

ئەسىرى

خەلكى كەركوككە و ناوى (شېخ عەبدولخالق) ە مەخلەسى (ئەسىرى) يە. كۆپى شېخ
حسینە و براى نەجمەدىن ئەفەندى نىشتىمانپەرۋەرى بەناوبانگى كوردە. ئىستا لە
كەركوكك سەر كاتىبى مەحكەمەى شەرىيە. عومرى (۵۰) سال ئەبى و ھېشتا ژنى
نەھىناۋە. زانايەكى عەسرى و پىياۋىكى پووخۇش و قەلەندەر مەشرەبە. شارەزى
زمانەكانى كوردى وتوركى و فارسى و عەرەبىيە، بەلام شىعرى ھەر بە زمانى خۇى
يەعنى بە كوردى وتوۋە. پۇخى نىشتىمانپەرۋەرى زۆر بەھىزە و ھەموو شىعرەكانى
بەسۆز و ئاگرىنە و ئەم سۆز و ئاگرەيە كە نرخی بە شىعرەكانى پەيدا كىردوۋە و ھەموو
گۇقار و قەزاتەيەكى (جىرىدە) كوردى لاپەرەكانى خۇى بۇ كىردوۋەتەۋە. گەلئەك لە
شىعرەكانىشى بەتايىبەتى لە گۇقارى (ھاۋار)ا بىلاۋ كراۋەتەۋە. يەككىش لە شىعرە
بەسۆزەكانى كە لە (گولەستەى شاعىرانى ھاۋەسەرم)ى عەلى كەمال دا نووسراۋە،
ئەمەيە:

«گردى سەيوانت (۱) دەۋى»

بىرە كوردستان عەزىزم گەر تۆ سەيرانت دەۋى
بىتەمە قەندىل ئەگەر گولزارى كوستانت دەۋى
سەيرى ئەو خىلانە كە نىشتوۋنە داۋىنى چىا
بابچىن بۇ مالى كوردى گەر تۆ خۇيشانت دەۋى
ئاۋى ساف و پۇشنى داۋىنى چەشمانى چىا
لىى بنۇشە دەم بە دەم گەر ئاۋى حەيوانت دەۋى
لاۋى كوردى من، لەبەر كە شالى زاخۇ و ئامىدى
گەر تۆ سەد چاتر لە پەنگى شالى كرمانت دەۋى
ھەلسە گەشتى چىمەن و گولزارى كوردستان بىكە
گەر لە بۇ دەردى دەروونت داۋ و دەرمانت دەۋى

(۱) ناۋى قەبرىستانىكە لە سلىمانى كە لەبەر جوانىى درمختەكانى ئەرخەۋانى و خۇشىى
ھەۋاكەى بەھاران ئەبى بە سەيرانگى ئەھالى.

پۆچ و مالت سەرفى پېگەي مىللەتتە كە پۆجەكەم
گەر لە خوا لوتفى عەمىم و جوود و ئىحسانت دەوى
ئەي ئەسىرى ھىندە عەشقى مىللەتى كوردت ھەيە
بىشمىرى لام واىە قەبرى «گردى سەيوانت دەوى»

وا دەزانم ھەر ئەم شىعرانەي سەرەوھىە كە (جگەر خوینىكى) كوردى ھىناوھتە جۆش
و لەژىر عىنوانى (بردىك) (۱) چەند شىعەرىكى لە ھىنەكانى ئەسىرى بە سۆزترى لە
جوابدا بۆ نووسىوھ.

ئەي برا شەھبازى ئەوجى فەن و ھەم عىرفانى تۆ
سەد وەكى ئىبن ئەلئەسىرى گۆرى بوو قوربانى تۆ

جگەر خوین، گۆرى، يەنى قەبرى ئىبن ئەسىر ئەكا، بەقوربانى ئەسىرى. چونكو
لەلای واىە، ئىبن ئەسىر كە كوردىكى موئەرىخە نەك مۆرخىكى كورد لە عاستى
ئەسىرى دا كە شاعىرىكى كوردە نەك كوردىكى شاعىر، ھىچ نەرخىكى نىيە و كەلكىكى
نەبووھ بۆ كوردایەتى.
دىسانەوھ ئەلئى:

سەر سەلاھەدىن و بى سەد وەك ئەبى موسلىم ھەبى
فائىدە ھىچ بۆ مە نادەن سەطوھتى شاھانى تۆ

لەمەيش وا بزەنم مەبەسى ئەمەيە گەورەيىي ئەوانە بەكەلكى بىگانان ھاتووھ و لەو
گەورەيىيە، كورد، ناوئىكىشى بۆ نەماوھتەوھ.

مەسەلا لەو تارىخانەي كە لە مەكتەبەكاندا دەخوینى، قەت بەرچاومان نەكەوت
كە با، بەبۆنەي (سەلاھەدىن) یشەوھ بىت باسكى كورد كرابى و يا بكريت.

بەتايىبەتى لەم (بەيت) ەدا جگەر خوین، سۆزى دۆ و ئاگرى كووورەي دەروونى
دەرئەخا و بەبلىسەي ئەو ئاگرە، گر لە ئىنسان بەرئەدا:

ئەز جەگەر خوھنم ل دردان لول من سووتايە دۆ
ملھما دردى دلى من (لاوك) و (حیرانی) تۆ

(۱) گۆقارى (ھاوار) – سال – ۱، ژمارە – ۱۰.

تیری خوشخوانی تەسەتەن جان و دل ئەي کاکي خۆم

ناتوانم ئەن خۆ راگیرم ل بر خوشخوانی تو

یەعنی: من لەبەر دەردی دەروون، جەرگم بوو بە خوین و دلم سووتاوه. ئەگەر
مەلحەمێک هەبێ بۆ دەردی دلم ئەویش لاوک و حەیرانی تۆیە. کاکي خۆم! ئاھ و نەوای
خوشخوانی تو بەوینەیک پۆح و دلی منی سووتاندوو و گری تی بەرداوم، کە ئیتر
خۆم پێ ناگیرێ.

ئەسیری وا دیارە کە نەویستوو ئەم سکالایە بێ وەرەم بێنیتەو و لەبەر ئەو ئەم
شێعرانەي خوارەوي بۆ نووسیوه کە ئەمیش لە (ژمارە- ١٤) ی گۆڤاری (هاوار) نووسراوه:

«هۆ جگەر خوین»

فەن و زانینت ئەسەل(١) بەرزبۆنەو و سەرکەوتنە
گەل کە نادان بوو بەشی دیلی و پوولی و مردنە
رێگەکەي سەمتی قوتابخانە و دەبیرستانی گەل
رێگەيی ئازادییە و رێگا بە هیوا بردنە
چارەيی زانین و زانستی کە پێک بێ زو و بە زو
هۆ جگەر خوینین کولینی گەل لە زەر پەر کردنە
زەر بە کۆشین دیتە دەس، گورجی و دەس و بردی دەوی
هەر کەسێ کاری چەبی لەو کارە چاتر کردنە

و لە ئاخري ئەم شێعرانەدا ئەلێ:

هۆ ئەسیری گەر چی وەك چیرۆکە هەلبەستت دەلی

بەندی دەستوورە، بەکارهێنانی کورد سەرخستە

ئەسیری لەژێر عینوانی (درشەوار) هەر لە (هاوار) دا، شێعریکی تری جوانی هەیه،

(١) أصل.

چ ئەم شیعەرە و چ ئەوانەى تری که لەم لا و لەولا بالا و کراوەتەوه، هەمووی
نیشتمانپەرورەرانە و بەسۆزە و تا ئیستا ئێمە تووشی شیعریکی غەرامی نەبووین و
لەمەیش وا دەردەکهوێت عەشقی ولات، ئەوی کردوو بە شاعیر ئەگینا لەبەر ئەوه نییه
که شاعیر بێ و ویستی پێرهوی شاعیرانی عەسر بکا و شیعری نیشتمانیش بلی.

ئاهى

لەبەرئەوێى كە دیوانىكى ئەم شاعیرە كوردە لەناوا نییە و سەرگوزەشتەیهكى تەواوى نازانین بە ناچارى بەوانەى كە لە (تارىخى سلیمانى) و (ئەنجومەنى ئەدىبانى كورد) نووسراوە واز لە باسى دینین؛ لە تارىخى سلیمانىدا ئەلێ:

«سالح ئەفەندى (ئاهى) خەلكى سلیمانى و لەو شعرای عەسرى سیانزەمین و چواردەمینى» «هیجرى یە. زۆرى حەياتى لە كۆیە - كۆيسنجەق رابواردوو. عالیمىكى باش و شاعیرىكى حەساس بوو. زۆر غەزەل و قەسىدەى كوردیى هەیه. ئەم دوو (بەیت)ە لە نیهایەتى غەزەلەكەى (خوایەلناگرى) ى وەرگیراوە:

«هەتا كەى سا، زەقومی میحنەتى دووریت بچێژم من

بە شیتى وێڵ و سەرگەردانى دەشت و كێو و سەحرا بـ

دەبێ (ئاهى) لە جەژنى وەسلێ دولبەردا بە قوربانى

قەدى بارىك و لیوى ئال و چاوى مەست و شەهلابم»

لێرەدا تارىخى سلیمانى باسى ئاهى ئەبەرئەوێى تەواوى ئەم غەزەلە كە لە (ئەنجومەنى ئەدىبانى كورد)دا نووسراوە بەم پەنگەیه:

خوایەلناگرى

خوایەلناگرى چاوم، ئەمەندە شیت و شەیدا بـ

لە مابەینى خەلاقدا وەها مەهتووك و پيسوا بـ

گەلێ دەفعە ئەلیم بێم دل بگۆرم خۆم لەوى لادەم

لە دوو پێدا خەرىك ماوم بەلام وا چاكە یەك رابم

چ ئینسافێكە ئەى نەى قامەت و غونجە دەهان و شوخ

و هەكو بولبول هەمیشە هەر بە هاوار و بە غەوغا بـ

هەتا كەى سا زەقومی میحنەتى دووریت بچێژم من

بە شیتى وێڵ و سەرگەردانى دەشت و كێو و سەحرا بـ

دەبێ (ئاهى) لە جەژنى وەسلێ دولبەردا بە قوربانى

قەدى بارىك و لیوى ئال و چاوى مەست و شەهلابم

نازانم بۆچی ئېمە بە خيلافى رهنى ئەمىن زهكى بهگ لهم شيعرانه دا ئەمەى
خواره ومان لا خوش بوو زۆرتر به دلمانا چوو؟

گهلى دهفعه ئەلېم بېم دل بگۆرم خۆم لهوى لادهم

له دوو پېدا خەريك ماوم به لام وا چاكه يهك رابم

چەن جوانە؟ و بزانه ئاهى چۆن، له دواى ئەو كە گهلى جار ئەيهوئ دىل بگۆرئ و
خۆى له مەحبوبەى دوور بخاتەوه و روى لى وەرېگېرئ. يەعنى لهوهدا لهسەررېى
عەشق بروات و دل به نارامىي گيانى خۆيهوه ببهستى و يا، دەستى لى بهردا و خۆى
لهم داوى عەشقه پزگار بكا يا نه، دوو دل ئەمىنئيهوه و دوو رېگهى ديت به خەيالا،
ديسانهوه واز له دوودلى دىنئيت وېكرا (يهك رېئ و يهك رهنى) ئەبئيهوه. و ئەنجامى كار
بهرامبەر به فەرمانى عەشق، مى خۆى كەچ ئەكا:

«له دوو (رېئ) دا خەريك ماوم به لام وا چاكه يهك رابم»

ئاهى، داخهكەم هەر لهگهئ غەراميات خەريك بووه و به ئاخ و داخى عەشق و
مەعشوقەوه تالاهتهوه و نالاندوويهتى. ئەبئى له زەمانى ئەوا حاديسات و كردهوى وا،
رووى نەدابهى كە ئەویش به دەردى (سالم) و (نالى) بهرئ، و مەجرای ژيانى وەكو
ئەوان له ناکاو بگۆرئ و به نالەى نیشتمانەوه خەريكى بكا و مەحبوبەى دلى له بیر
بهريتهوه.

يهكئك لهو شيعره غەراميانەى ترى ئاهى ئەمەيه:

نوكتەى دەمى

نوكتەى دەمى مەخفى له فلاتوونى خەياله
سپېكه به سەد فەلسەفى ئيزاحى مەحاله
من سەتحى ئەم عىلمەمه لهو وهقتەوه قوربان
نەوخيزى خەتت حاشيه فەنى جەماله
پەروانه سىفەت دل به چرای عاريزى پاكت
سەر باخته و سوخته بى پەروپاله
سەرمەست و برىندارى موزەو چاوى خومارە
ماتەم زەده و شىفتەيى پەرچەم و خاله

ئاھى كە غولام و خەدەمى ھەزرەتى يارى؛
ناللى بخەرە گویتەو ۋەك ھەلقە لە نالە

من لام وایە ئەغلەبەى شاعیرە كۆنەكان ھەر وەكو شیعەرەكانیان لاسایكردنەو
بوو، لە عەشقیشتا ھەر موقەلید بوون و رەنگە بەشى زۆریان مەعشوقەیان نەبووبى
و بە خەيال بووبن بە عاشق. ئەگینا توخوا كە دەمى ئەوئەندە بچوك بى بە
ئەفلاتوونیش نەبىنریت و سړىكى (شاراوە)ى وا نەبىنراو و نیهانى بى كە سەد
فەیلەسووف نەتوانى دەرى بخا، ئەو دەمە، و مەحبوبەبەكى وا بى (دەم) ئەتوانى
پیاویكى بە ھۆش گیرۆدەى عەشقى خۆى بكا؟

ئەمەیش لەوى بى. ئەى (دەم) كەوا نەبىنراو (مەخفى)، بى ئەو دانانەى كە لەو
دەمەدايە ئەبى چۆن بى؟ رەنگە شاعیرە عەشقەكانمان ھىچ بىریان لە ددانى
مەحبوبەكانیان نەكردبیتەو ۋە یا شیرینییان بە مەحبوبەبەى بى دەم و دداندا
چووبى. بەراستى شتىكى سەیر و زەوقىكى بالایە.

ئەى لەوئەیش فكريون كە مەحبوبەكانى ئەم شاعیرە بەسەزمانانە بە ئەكسەر ھەم
نۆر و ھەم (مى) بوون. ئەگەر وا نەبى بۆچى لە شیعەرەكانیاندا وایان وەسف ئەكەن كە
لە (كوپ)یش و لە (كچ)یش بچن؟ بۆ ئەمەیش ھەر لەم دوو شیعەرەى (ئاھى)دا
شاھەدەمان بە دەستەوئە:

من سەتھى ئەم عیلمەمە لەو وەقتەو قوربان؛
نەوخیزى خەتت حاشیەى فەنى جەمالە
سەرمەست و برىندارى موژە و چاوى خومارە؛
ماتەمزەدە و شىفتەبەى پەرچەم و خالە

بەلى ئەگەر مەعشوقەى كوپ نەبووایە بە «نەوخیزى خەتى» یەعنى بەو سەمىلەى كە
تازە بۆرى كردووە حاشیەى لە فەنى جەمالى نە ئەدا و لە لایەكى تریشەو ئەگەر بە
كچى نەزانین چۆن ئەتوانین بە یادى وىسالىیەو گوئى لە ئاھو نالەى (ئاھى) بگرین
و مەعنا بۆ،

دەبى ئاھى لە جەژنى وەسللى دولبەردا بە قوربانى
قەدى بارىك و لیوى ئال و چاوى مەست و شەھلا بم

لَيْكُ بَدَهينَهوَه. ئايا ئەو مەحبوبىيەى كە ئاھى، شىقتە و ماتەمزەدەى پەرچەم و خالىيەتى و لەجەزنى ويسالیا خۆى ئەكا بە قوربانى قەدى بارىك و لىوى ئالى، كۆرە؟ ئەمەيش سەيرىكى ترا!.. عالمىكى سالىح، ئەگەر لەم عەشقىدا لەزىر حوكمى خەيال و تەقلىدا نەبووى، بە راستى من بە زانا و شاعىرى نازمىرم. بەلام بۇ ئەوھى كە لىي خۆش بىم و حەرفى بىجاي لە حەق نەلیم ھەر لەسەر فیکرەكەى خۆم ئەمىنمەو، ئەلیم، ھەر وەكو شاعىرىكى تەقلىدى بوو، عاشقىكى تەقلىدیش بوو. چونكو وەكو خۆى ئەفەرموى:

من سەتھى ئەم عىلمەمە لەو وەقتەو قوربان

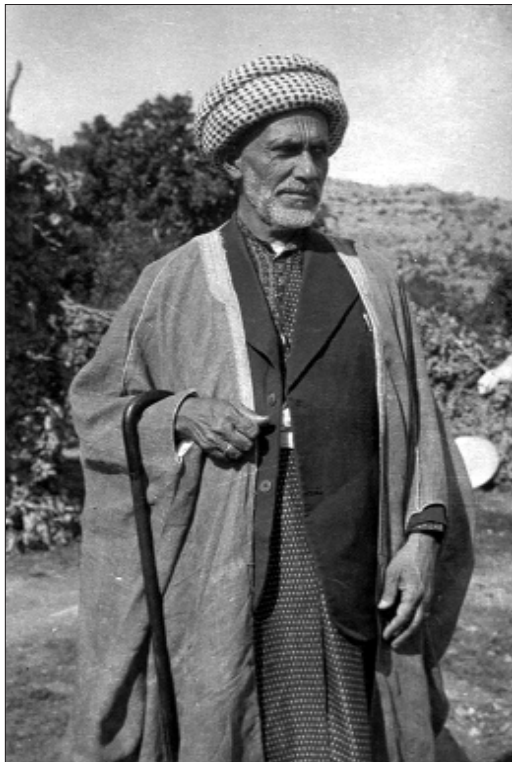
نەك سەتھى بى لەو جەمالەدا كە حاشىيەى خەتى نەوخىزەى لى پەيدا بوو، بەلكو لە عىلمى عىشقا بە تەواوى سەتھى بوو و لاسايىي عاشقە خەيالايە كۆنەكانى وەكو خۆى كروووتەو و لەبەر ئەو شىعرەكانى ئەگەر قىمەتىكى ئەدەبىي ھەبى لە نوقتەى لاسايىكردنەو و دەرەجەى توانايەتى لەم لاسايىكردنەودا.

ئىتر با لەو زياتر لە (ئاھى) ناوچەوان پەش و بەدتالىع نەدويىن و ھەر وەكو خۆى فەرموويەتى:

خوا ھەلناگرى چاوم ئەمەندە شىت و شەيدا بم

لە مابەينى خەلايقدا وەھا مەھتووك و پيسوا بم

ئىمەيش پيسوا و پەنجەرپۆى نەكەين و زەحمەت بە پۆحى نەدەين...

بِیْخود
شاعیری لاهوتیی کورد

بەخود

ناوی مەلا مەحموودە و کۆری مەلا ئەمینی موفتی نەوێ مەلای (چاو مار)ە که ناوبانگی عیلمی ئافاقی کوردستانی عێراقی داگیر کردووە. لە سلیمانی هاتووەتە دنیاوە، و عومری پەنگە لە پەنجا سال زیاتر بۆ و هێشتا ژنی نەهێناوە. عەلی کەمال دەرەق بە (بەخود) ئەلی:

«عیسا بە پێغمەبەری عرووجی کردبوو ئەسمان، ئەم بە شاعیری»

بەخود، لە موحیتی سلیمانیدا شاعیریکی بە ناوبانگە. زۆر شارەزای فارسییە و بە زەوقیکی زۆر گەورە (بیدل) و (مثنوی) ئەخوینێتەو. شکم نییە کە لە شیعری فارسیدا لەم دوو شاعیرە متسوفەیی فورس ئیلھامی وەرگرتبێ. چونکە لە دوای شیعری غەرامی، زۆرتر لە وادی مەسەوفەیی و بە فارسی شیعری داناو و نووسیویەتی.

لە (مراثی) (*) دا و بە تاییبەتی لە تاریخی مردن نووسینەویدا دەستیکی بالایی هەیە و مەرسەییەکی کە بۆ (عەلی حکمەت) ئەفەندی عالیمی بەناوبانگی کورد دای ناو و وێنەییەکی بەرزێ ئەدەبە. ئەم (مرثیە) یەشی بۆ شیخ عەبدولکەریمی کۆری شیخ محەمەدی قەرەداغ وتوو:

کە حەجاجی فەلەک هاتوو بە خوینی غەم خەلاتی کرد
بەسەر شیخ و مەلادا دابەشی مووچە و بەراتی کرد
کەسم ئیمرو نەدی بیخاتەسەر سەر چەرخی و سبەحینی
و هەها نەیدا بە عەززا تو ئەلی قەتعی حەياتی کرد
لە ساداتی (تەکی) عەبدولکەریم نابینی شایێ بوو
کەچی فیلی ئەجەل هات و کشیکی کرد و ماتێ کرد
کە زانی نەشئەیی نادا حەياتی عاریەت بۆ کەس
ئەویش وەک باوک و جەدی ئارەزووی بەزمی مەماتی کرد
بیحەمدوللا لە دنیا دا کە ئەوقاتێ نەفیسەیی خوێ
بە ئەکسەر سەرفی زیکر و باقیاتی سألحاتی کرد

(*) (مراثی) جەمعی مرثیە.

من و توی توویشی قه‌عری دۆزه‌خی هیجران و غم فهرموو
 ئەگەر چی خۆی له ئەوجی قه‌سری فیرده‌وسا سه‌باتی کرد
 که پرسیم سالی غیفرانی له ئوستادی خیره‌د (بیخود)
 به‌ ئاه و ناله، داوای قاقه‌ز و خامه و ده‌واتی کرد
 منیش له‌وحه‌ی دل و ئەنگه‌شت و چاوم نایه به‌رده‌ستی
 ئەویش ئەله‌ق به‌دقه‌ت سه‌نعتیکی پرنیکاتی کرد
 حرووفی موعجه‌مه‌ی ئەم نیوه شیعری کرده تاریخی
 جه‌وانمەردی له ئەشراف (ته‌کی) ئیمرو وه‌فاتی کرد ۱۳۵۳

بیخود له شیعری غه‌رامیشدا زۆر خاوه‌ن توانایه. هه‌ر چه‌ند خۆی وه‌کو عه‌لی که‌مال
 ئەلّیت:

په‌نگه «له‌ دیانه‌ت و عیلما زۆری نه‌ما بی مه‌زه‌ری هه‌دیسی «علماء امتی» بی»
 دیسانه‌وه له‌ژێر حوکمی ته‌قلید نه‌چووته ده‌روه و له مه‌دحی (خه‌ت و په‌رچه‌م و لیوی
 ئال) «خۆی پی نه‌گیراوه. له‌وه‌یش زیاتر به‌لکو سه‌رده‌میک هه‌ندی له‌ لاوه‌ جوان و
 شو‌خانه‌ی نه‌دیبی که موحیتی پر فه‌یزی سلیمانی پی گه‌یاندوون؛ له‌گه‌ل ئەمه‌یشدا
 له‌سه‌ر بیستن و هه‌ر له‌ژێر ته‌ئسیری لاسایکردنه‌وه و حوکمی سه‌لیقه‌دا به‌ شیع
 هه‌موویانی هۆنیبووه‌وه و مه‌دحی کردبوون و ئەم غه‌زه‌له‌ی ئەوه‌نده‌ جوان و ساده و
 مووافیقی وه‌سفولحال بوو که زۆری لاوه تازە پیگه‌یشتوووه‌کانی ئەو ده‌وره له‌به‌ریان
 کردبوو.

هه‌ر ئەم شاعیره دلته‌ر و نه‌زەر بازه‌یشه که گه‌لی قه‌سیده‌ی غه‌رامیی له عه‌شقی
 حه‌قیقی محه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) دا وتوو. ئەم قه‌سیده‌یه‌ی خواره‌وه یه‌کیکه له‌و قه‌سیدانه:

ئەگەر شاهم وه‌گەر شاهین و بازم یا ره‌سوولوللا
 وه‌ته‌ن ئاواره و هیلانه‌وازم یا ره‌سوولوللا
 به‌ رۆژ په‌روانه‌یه‌کی دل شکاو و بی په‌ر و بالم
 به‌ شه‌و شه‌معیکی پر سۆز و گودازم یا ره‌سوولوللا
 له تیغی قه‌هر و روتبه‌ی ئیلتیفاتی تۆوه‌یه‌ قوربان
 ئەگەر گه‌ردن که‌چم یا سه‌رفرازم یا ره‌سوولوللا

به وەرچەرخاندنیکى پروت هەتا هەم کەوتووم بى ناز
 به لوتفیکت له عالم بى نیازم یا رهسولوللا
 له تیکۆشینى رزگاریى منى ئاواردا کول بوون
 هەموو باپیرهکانى دلنەوازم یا رهسولوللا
 نیتەر هەر خۆت ئەبى چارەم بفرمووى چونکە هەر خۆتى
 تکاکارم موعینم چارەسازم یا رهسولوللا
 ئەزانم خو خىلافى ئەمرى تۆم زۆر کردوو ئەمما
 کوپى خۆتم بەلوتفى تۆ ئەنازم یا رهسولوللا
 نەجاتم گەر بەدى زوو بۆ تەوافت حازرم یەعنى
 به کەعبەى رووت رووهو خاکی حىجازم یا رهسولوللا
 غولامیکم ئەوا خۆم خستە قاپىى غیرەتى تۆوه
 بەناو (مەحمود)م ئەمما هەر (ئەنازم) یا رهسولوللا

بەلام ئەم شاعیرە گەر و بە سەلیقەیه لەم عەسرەشا لەسەر رێى کۆن رۆشتوو تا
 ئێستە لێى لا نەداوه، زیاد لەمەش وەکو سۆفى چووتە ئیعتیکافە و نایەتە دەرەوه.
 وەنەبى پیاویکی وشک و بى زەوق بى. بەلکو ئەوەندە سوحبەت خوێش و نوکتە پەرداز و
 ئەوەندە ئېسك سووک و شیرین گوشتارە کە هەر بۆ ئەوەى دەس ئەدا گۆلى مەجلىسى
 ئەدەب بى.

بەلام رەنگە ئەو ئێستە مەجلىسى ئەدەبى دەس نەکەوتیت و دل ئازارى ئەم حالە بى.
 جیگەى داخیکى تریش ئەوەیه کە ئەم شاعیرە فەحله، له باغى دیوانى ئەدەبى خۆیدا
 دەسنیژیکی نیشتمانپەرورەرانەى نەبى و لەم مەیدانەدا هیچ شیعریکی نەوتبێتەوه.
 ئەمەیش وینەیهکی شیعری غەرامیى (بێخود) کە له گۆلدەستەکەى عەلى کەمالدا
 نووسراوەتەوه:

ئەم کەزکووکە جیى ڤاوه

دلم مەفتوونى چاوى دولبەرێكى ئۆکتە پەردازە
 کە مەحزى حوسنە، عەینى شۆخییە، سەرچاوەى نازە
 لە باغى ناسکیدا موعتەدیل سەرویکی عەنەبەر بۆ
 لە دیوانى چەمەنزارى دلا فەردىكى مومتازە

بە زۆرى حوسنى خۆى ئەقلىمى ئەرز و ئاسمانى گرت
 لەسەر تەختى زەمین شاھى زەمان ماھى فەلەك تازە
 سویدای پەرچەمى وەك فەجرى كازىب زولمەت ئەفشانە
 بەيازى گەردنى وەك سوبحى سادق پەرپەتەو ئەندازە
 حەرىمى چاۋ و بەيتى رومەت و تاقى خەمى ئەبرۆى
 مەتافى نازە، كەعبەيى ئىمتىيازە، قىبلەى رازە
 لە بازارى موحىبەتدا ھەزار لۆمەم بکەن خەلکى
 ئەلیم ئەم (يوسف) ھە پىغەمبەرىكى ساحىب ئىعجازە
 دەخىلت بىم بلى! دوراجى دىل خۆى دەرئەخا بىخود
 كە ئەم كەركووكە جى پراوى شەھىن و واشە و و بازە

لەم غەزەلەدا ئەوھى كە سەنئەتى تىبا بى و زۆر جوان بى. پەشى پەرچەمى
 مەحبوبە؛ بە فەجرى كازىبى زولمەت ئەفشانە و سىپەتتى گەردنى بە سوبحى سادىق
 و پەرپەتەو ئەندازە تەشبیھە كەردنە و تەعبىرەكانى (فەجرى كازىب) و (سوبحى سادىق)،
 لە وەسفى پەشىبى زولف و سىپەتتى گەردنا و لە بەيتىدا، يەكخستە.

سویدای پەرچەمى وەك فەجرى كازىب زولمەت ئەفشانە
 بەيازى گەردنى وەك سوبحى سادىق پەرپەتەو ئەندازە

دىسانەو، «دىل بە دوراج تەشبیھە كەردن و لە تاقە شىعەرىدا، خاۋەنى دوراج،
 وشپار كەردنەو بۆ داخستنى ئەو دوراجە و پاراستنى لەو شەھىن و واشە و بازە كە بە
 فىكرى شاعىر، لە كەركووك زۆرە و ئەو شارە جىگە پراوى ئەم نەوۋە تەپىرە پراۋەرانەيە»،
 سەنئەتتىكى جوانى شىعەر و ئەدەبە. و مەبەسى ئەمەيە كە لە كەركووك ئەوھندە
 جوانى دىلرفىن زۆرە ئەگەر بىتو لە مال بىنە دەرەو بە داۋى عەشقى يەككىيان ھەر
 گرفتار ئەبى و دلى ئەفرىن.

دەخىلت بىم بلى دوراجى دىل خۆى دەرئەخا بىخود

كە ئەم كەركووكە جى پراوى شەھىن و واشە ووبازە

بەلام ئىمە (بىخود) مان بۆ ئەم نەوۋە شىعەر و سەنئەتە ناۋى و نامانەۋىت كە ئىتر
 وەسفى زاج و پەرچمان بۆ بكا و يا مەرسىيە بۆ مردوۋ بنووسىتەو، ھەتتا نايشمانەۋى

ھەر بە مەدھى پېغەمبەرەۋە خەرىك بى ۋ بۇ ئاخىرەتى ھەۋل ىدا؛ بەلكو ھىوامان ۋا
پىيەتى كە ماۋەى عومرى خۇى، سەرفى دىۋانىكى عەسرى ۋ تازە بابەت بكا ۋ بە
شيعرى بەرز ۋ رەنگىنىى نىشتمانپەرۋەرانە، رۇحىكى نوئ بكا بە بەرى لاۋەكاندا ۋ
بىانخاتە سەر پىگەى چاكە ۋ پىكھىنانى كار ۋ كىدەۋەى بەپىز ۋ بەم رەنگە دىنپاشى
لىك بداتەۋە ۋ لەگەل نەفسى خۇى ۋ پۇژى ئاخىرەتى؛ مىللەت ۋ نىشتمانپەشى بە ياد كا
ۋ لە خزمەتى ئەۋانىشدا گرەۋ بباتەۋە.

بيکەس
شاعیری نیشتمانپەرور

بېكەس

بېكەس، ناوی راستی فایهقه. هەر چەند مەخلەسی بېكەسی بۆ خۆی ھەلباردوو، بەلام بىكەس نىيە، بەلكو كەسوكارىكى زۆرى ھەيە. و كورپى عەبدوللا بەگى قايمقامى عەسكەرى و برازاي حاجى ئەمىنى كاكە ھەمەيە كە يەككە لە تاجيرەكانى سلىمانى. باوكى چەند سالىك لەمەويپش بە تەقاوتى لە مەرەشى توركىا ئەمرى خاوى بەجى ھىناوہ. فایهق خويشى لە سلىمانى لە دايك بووہ و زەمانى منالىي لە مالى باوكيا زۆر بە خۆشى و نازدارى رابواردووہ. بەلام زەمان ئەوئەندە بە دەم فایهقەوہ پى ئەكەنيوہ و زوو دايكى مردووہ. كە باوكى ژنىكى تر يىنى فایهقى چارە رەش لە بىر ئەچتەوہ و لە دواى بەينىكىش باوكى لەگەل ئوردووى عوسمانى لە عىراق دوور ئەكەويتەوہ و فایهق لە لای خزمانى بەجى ئەمىنى. خويىندى ئىبتدائى لە سلىمانى بووہ. ھەر چەندە ويئەيەكى زەكايە، بەلام لەبەر كزىي چاو و ھەندى سەبەبى تر، نەيتوانيوہ لە مەكتەبە بەرزەكاندا دەوامى خويىندن بكا، و چووہتە دارئەلعلومى بەغدا بەينىكىش لەوى خويىندوويە و لە زمانى عەرەبىدا بەھرەيەكى موناسىبى پەيدا كردووہ. ھەر بە خويىندىكى ئىبتدائى و بە زەكاي خۆى، موناسىبىك ئىنگليزىش فیر بووہ. لە دوايىدا بووہ بە موعەليم و لە ليواكانى سلىمانى و حيلە لەگەل تەدرىس خەرىك بووہ. بەلام ژيانىكى زۆر تال و ناخۆشى رابواردووہ و لە رووى راستگوئي و بى رپايى خويەوہ زۆرى موسىبەت بەسەر ھاتووہ. فايق ھەر وەكو لە ھەموو خزمەكانى خۆى دوور خستووہتەوہ و دەسى يارمەتى لى داوا نەكردوون، لە عالەمى ژيانىشدا سەربەخويى و ئازادىي بەسەر ھەموو رەنگە ژيانىكى ترا تەرجىح كردووہ و ھەر لەبەر ئەمەيش مەخلەسى (بېكەسى) بۆ خۆى ھەلباردووہ. ھەندى كەس لەبەر حورئەندىشى و قسە راستى و بى موباللات، بېكەسيان بەبى ھەيائىش زانيوہ. بەلام لای ئەوانەى كە مەعنای حورىيەت و سەربەخويى تى ئەگەن و لە رۆجى (بېكەس) بە تەواوى شارەزان، فایهق پایەيەكى بەرز و بلەندى ھەيە و لای من وايە كە لە ناو شاعيرەكانماندا، ناوچەوانانى پاك و بى غەش ھەبى، (يەككيان فایهق)ە.

بېكەس، لەبەر ئەوہى كە بە منالى ئاولەى دەرداوہ و چاويكى لە كىس چووہ بە ديمەن زۆر رەزا قورسە. كورتىيى بالاي و قەلەوى لەشيشى بووہ بە سەربار و لەوہ ناشيرىنتر و بى رەزاترى كردووہ. بەلام لای ئەوانەى كە ھاوئىشيني فایهقيان كردووہ

و به وتاری خوښ و پړ له نوکته ی و به بیستنی شاعره جوان و ئاودارهکانی، دماخیان خوښه بووه، فایهق نهوهنده به تام و به لهزته نرخى قهت تهواو نابى.

فایهقى شاعیر

فایق بیکهس و یا بیکهس، یهکیکه له شاعیره عهسریبهکانی کورد. (لوسی پول مارگریټ) ی ئه ديبه ی فرانسز، بیکهس له ناو شاعیره قهومییه تازهکانی کوردا ئهژمیریت و ئهمهیش زور راست و به جییه. بیت و دیوانهکەى بیکهس بخویننهوه دهبینن بهشی زوری عیبارته له شاعرى نیشتمانی و قهومی. بهلام فایق هر به شاعرى نیشتمانییهوه نهوهنده ستاوه بهلکو له ههموو بابتهکی ژيانی کومه لایهتی دواوه، گورانیی بۇ منالانی مهکتەب، پەند (وهعز و نهسیحهت)، غهرامیات، وهسف، تهنقید، لاساییکردنهوه، مهرسیه، گالته پیکردن، له زمانی بیگانهوه به نهزم تهرجمه و به کورتیییهکەى له ههموو رهنگیك شاعرى داناوه و له سهدا نهوهدى ئهم شاعرانه وینهیهکی بهرزی ئهدهبه. له ههندی شاعریشدا بیکهس، ژيانی قهلهندهرانهی خو ی بۇ ئیمه ئهگیرپتهوه و یا باسی تام و لهزته می و مهیخانهمان بۇ ئەکا و بهم رهنه ههندی جار (ابو العلاء) و جارجارهیش (خهيام) مان بیر ئهخاتهوه. ئهگەر راستت دهوی بیکهس، له ههردووکیشیانهوه نزیکه. بهچروچاوی کوتو کویر و ئاولاوی و رهنگی ژيانیا، تۆزیک له (ابو العلاء) و بهمهیلی خواردنهوه و خهرابات پهروهید، کهمیک له (خهيام) ئهچی. شاعیریکیشه بۇ ئیمه جیگه ئهوانی گرتووتهوه و زیاتریش... ئهم شاعرانهی خوارهوی (بی کەس)، تهرجهمه می ههلبهستیکی ئینگلیزی (ئی ... و یلکوکس) ه.

گۆراوم

۱

گۆراوم وینهی جارن نهماوم	بینایی چاوم!
عهشقت له دلما دامردووتهوه	بی تین و تاوم.

۲

دیسان هر مهستی بادهی پیشینم	گیانی شیرینم!
چهپ گهر ناتوانی له دلمی دهركا	یادی دیرینم.

۳

بەلام خولياكەي پېشوم نەماو
ژينم ھەر وەكو درەختى بى ھەر
ھىوام بېراو
وشك و بى ئاوە.

۴

چى بكم داخەكەم ئەو خوليايەي زوو
ويلم بە دوويا ھەر نايدۆزمەو
لەسەرم دەرچوو
رۆيى ليم ون بوو

۵

گيانە پيم بلى بۆ چ وا ئەرواني؟
دلپش ئەگۆرئ وەك خوئى ناميني
گوايە نايزانى
تاسەي جارانى

۶

تۆ نەختى سەرنج بدەرە دنيا
بالدار و گول و ئەستېرە و دەريا
ھەرچى كە وا تيا
درەخت و چيا
ئەگۆرئ جيا جيا
ئەمرئ، ئەوەرئ، كز و وشك ئەبى

۷

نازدار بى و سەيرى ئاوينە بکەي
خويشت ئەگۆرئى ھەر وا ناميني
ئەوسا تى ئەگەي
ھەتاکو سبەي

۸

منپش مەيلەكەي ئەوسام نەماو
دللم ھەر وەكو گولئى بى باران
عەشقم گۆراو
سيس و ژاكو.

ئيمە لەبەر ئەوئى كە ئنگليزىيەكى ئەوتۆ نازانين و ئنگليزىيەكەي ئەم شيعرانەمان
لەبەر دەستا نيبە و نەمانديوە ناتوانين بليين كە بيكەس لە چ پلەيەكدا توانيويەتى
بيكاتە كوردى. بەلام ئەوئى جىي شك نيبە كە ئەم شيعرانەي بيكەس تەرجمەيە و تام
و بۆنى ئەدەبىياتى غەربى تيايە. ئينجا لەلایەن دەسكارييەوئە بيكەس كەم و يا زۆر
ھەرچى كوردبى ديسانەوئە پارچەيەكى جوانى شيعرى عەسرىي ھيئاوئەتە ناو و ديارە
كە لە شاعيريكي خورئاوايى ئيلھامى وەرگرتوو.

65

رهفیق حیلمی (۵)

بېكەس، له عەرەبىشەوه تەرجەمەى ھەيە و ھەندى شىعرى كردووه به كوردى، به لām
بۇ ئىمە لەمانە پڻوڤستتر، ئەو شىعرانەيە كە به تەواوى، زادهى قەريحەى ئەوه و مولكى
خويەتى. ئەمە سكالایەكەى بېكەسە:

سكالā له تەك مانگ

ئەى مانگ من و تۆ ھەردوو ھاودەردىن
ھەردوو گرفتار يەك ئاھى سەردىن
تۆ وىل و ڤەنگ زەرد به ئاسمانەوه
منىش دەربەدەر به شارانەوه
دەخيلتم ئەى مانگ، قىبلەى دلداران
دەرمانى دەردى دلى بيماران
شەويكە و ئەمشەو بگەرە فرىام
بى يار و ھاودەم عاجز و تەنيام
دلزار و بيزار خەيلى غەمگينم
گيرۆدەى داوى لەيلى شيرينم
دلبنەدى عەشقى ئەو بەلەك چاوەم
شيت و شەيداي ئەو ئەگرىجە خواوەم
لەو ساوہ ئەوم كەوتۆتە خەيال
گريانە پيشەم بوومە كۆى زوخال

بېكەس، بەم شىعرانەى سەرەودا كە بەندى يەكەمى سكالاکەيەتى: لەداوى
سەرەتايەكى كورتى ھاودەردى و سەرگەردانى خۆى و مانگ: باسى بى يار و
ھاودەمى و تەنيايى و خەمبارىي خۆى ئەكا، و شەيدابوونى لەبەر ئەگرىجەى خا و
گيرۆدەبوونى به عەشقى لەيلاوہ، بۆ ئەگيرپتەوه و داواى ئەوه له مانگ ئەكا كە لەو
شەوى تەنيايى و خەمبارىيەدا بکەوتە فرىاي و بى به موونس و ھاودەمى.

بەراستى زۆر جوانە: بە لām ئايا (بېكەس) لەم شىعرە بەرزانەدا كە زادهى فيكرىكى
بيكر و خەيالئىكى وردە، گۆيەكى ئەوتۆى داوہ به سەنعەتى لەفز و فەنى شىعر؟ نە؟
چونكو بېكەس، بۆ ئەوہى كە چەند كەليمە و تەعبيرىك بخاتە قالبى شىعرەوه خۆى

ماندوو نهکردوو و ئه مانه ی نه نووسیوه. به لکو ئه و خه یاله شیرینه ی که به فیکریا
پابوردوو به وینه یه کی زور ته بیعی خستوو یه ته سهر کاغه ز و له بهرزی و به پیزی
فیکره که ی ئه مه نده دلنیا بووه که نه یو یستوو به یریک له که موکورتی له فز (وشه) کان
بکاته وه؛ ئه گینا، بیکه س له وانه نییه که له باتی گرفتار، (گیروده و یا تووشی) نه هاتبی
به بیرا و له جیاتی:

ههردوو گرفتار یه ک ئاه ی سهر دین

بلی: ههردوو گیروده ی یه ک ئاه ی سهر دین و یا ههردوو کمان تووشی....

هه ر وهکو ئه مه، ئه گهر کالی و نا پوخته یی، له نگیه کی سووک، وشه یه کی بیگانه،
له قی وه یا که مه تر خه مییه که له هه ندی جیگه ی

(ده خیلتم) ئه ی مانگ قیبله ی دلداران

و بی یار و هاو ده م (عاجز) و ته نیام

و دلزار و بیزار (خه یلی) غه مگینم

و گیروده ی (داوی) له یلی شیرینم

و دل به ندی (عه شقی) ئه و به له ک چاوهم

و له و ساوه (ئه وم) که وتوته خه یال

و گریانه پیشه م (بوومه) کوی زوخال

ئه م نیوه شیرانه دا ببینریت، قهت باوه رم نییه که زه ره یه که له نرخیان که م بکاته وه
و له و جیگه به رزه ی که به هو ی نه سمرای (۱) خه یاله که و ره وانیی سه لیقه ی شاعیره وه
گه یشتوو یه تی، پله یه که بیته خواره وه. وا ده زانم که بیکه س بیزانیایه ئیمه داوی
ئه وه یشی لی ئه که یین، به وه نده ی که چاو بتروو سکینی ئه و نیوه شیرانه ی به م ره نگه لی
ئه کرد:

ده خیل ئه ی مانگی قیبله ی دلداران

و بی یار و هاو ده م خه مبار (و یا زویر) و ته نیام

و دلزار و بیزار (ئجگار) (و یا گه لی) غه مگینم

(۱) نه سمراو = بکر.

وگيرۆدهى (عەشقى) لەيلى شيرينم
و دلبەندى (داوى) ئەو بەلەك چاوەم
ولەو ساوە (لەيل) م كەوتۆتە خەيال
گريانە پيشەم (بووم بە) كۆى زووخال

ئەمەيش (بەندى دووهمى) سكالاکەيه:

ئەى مانگ تۆ شوعلى عەشقى پيرۆزى
تۆ نەشتەبەخشى دلى بە سۆزى
(قەسەمت) ئەدەم بە عەشق و جوانى
(بە نەسىمەكەى) بەرى بەيانى
بەسەر هاتى خۆت بۆ من بەيان كە
دەردى گرانم نەختى ئاسان كە

.....

(دووچارى) چى بووى وا پەشتاواوى
لەبەر چى پەست و مات و داماوى؟

لېرەيشدا ئەگەر بېكەس، لېمان ببوورى و بمانبەخشى؛ لە باتى وشەى (قەسەمت)
سوئىدىكت دائەننەين و يا نيوە شيعرەكە ئەگۆرپىن و ئەيكەين بە «سوئىدىكت ئەدەم من بە
عەشق و جوانى»؛ و لە جياتى (بەنەسىمەكەى) (سروەى نەسىمى) دا ئەننەين، ئەوسا كە
بۆ ئەوەى كە وا نەزانرەيت سوئىدەكە (بە عەشق و جوانى سروەى نەسىمى بەرى بەيانى
ئەدرەيت (و) اوئىكى عەتف ئەخرەتە دواى وشەى جوانى كە لەنيوە شيعرەكەى پېشوداىە
و ئەبى بە:

سوئىدىكت ئەدەم بە عەشق و جوانى و... (جوانىو)

سروەى نەسىمى بەرى بەيانى

بەلام ديارە كە بۆ نەگۆرانی قافىە ئەبى ئەم واوہ لە بەينى ھەردوو (ميسرەع) ھ كە
بخوئىنرەتەوہ وە بكرى بەژىر ليوەوہ:

سوئىدىكت ئەدەم بە عەشق و جوانى...

و ... سروەى نەسىمى بەرى بەيانى

و له دوا شیعری بهنده کیشا وشه ی (دووچار) ئه گورین و ئه لپین:

تووشی چی بووی تو؟ وا په شیواوی

بوچی وا لیل و کهم تین و تاوی

به لام ئه وهیش ئه لپین که له گهل مانگدا سکالا ییکی وا شیرین و په نګین؛ و ئه وهنده به سوز و به کول، هه ر بو بیکهس لواوه و له ناو شاعیرانی کوردا باوه ر ناکه م بو یه کیکي تر به م وینه یه سه ری گرتبی.

له بهندی سییه می سکالا که دا بی کهس زور به شیوه یه کی دل بریندارانه و به سوز و په رۆش ئه و جوانان و عاشق و مه عشووقانه، ئه و کوری به زم و سه یر و سه فایانه، و ئه و سولتانه گه وره و به ناوبانگانه له مانگیک ئه پرسئ که تا ئیمرو دیو یه تی و ئیستا سه ر و شوینی هیچیان نه ماوه و لپی ئه پارێته وه که باسی ئه و شارانه ی بو بکا له گوممه زی ئاسمانه وه به سه ریاندا رۆیشتووه و چاوی پی که وتوووه و هه والی ئه و شه ر و شوړه وه حشیانانه ی لی ئه پرسئ که له شه وانی تاریک و نووته کا به سه ر له شی سارد و ئه نجن ئه نجنی کوژراوه که ساسه کانی دا هه لاتوووه و چاوی عیبه رته ی پیا گیراون. و ئه یه ویت که له هه ناسه ی سارد و فرمیسکی خوینینی مالویرانان بدوئ و باس و هه والی جگه ر سووتاوانی رۆله کوژراوه کانی بو بگپریتته وه. و له دوا ی ئه مانه خو ی روو ئه کاته مانگ و ئه لی:

ئهی مانگ ئه وهنده سه یری دنیات کرد

سه یری نیفاق و زولم و ریات کرد

تا وا به م په نګه کاری لی کردی

په نګ و شعوری به جاری بردی.

ئه گه ر لیره دا هه ندی په مخنه مان له شیعره کانی بیکهس گرتبی، مه به ستمان ئه وه یه که بزانیته هه ر به چاویکی ته قدير له دیوانه که ی نه فکریوین، به لکو چاوی ته نقیدیشمان پیا خشان دووه و بو ئه وه ی که له لایه نگیری خو مان بپاریزین، که موزور لی ورد بووینه وه. به لام به نتیجه ده توانین بلپین که: بیکهس شاعیریکی زور هه ساس و ورده و شاعیریته یی ئه و، خوا یی (وهه بی) و فیتریه. و له شیعرا رپگه یه کی عه سریی گرتوووه، یه عنی له ئینقلابی شیعری کوردیدا هه نګاویکی زلی هه لپناوه.

بیکهس، شیعره کانی ئه وهنده زور و چه شن چه شنه و له جوانی و خوشیدا یه که له یه که

بالا تره که نازانین کامیان ههلبژترین و بیخهینه بهر چاوی خویندهواران. تهعریفیکی
رهمه زانی ههیه بهراستی هینده جوان و ناوداره که تینووهتی پۆژووانیکی هاوین
ئهشکینێ.

له دواى پزگاربوونی له چهپسخانه، وداعیهیهکی ههیه بۆ عیلم و زانین که بۆ چهوت
و چهپهری ئهحوالی ئهم زهمانه وهسفیکی لهوه جوانتر به تایبهتی له کوردیدا باوهڕ
ناکهه کرابی.

خۆ قهسیدهی (ئهى مهلا) ی هیچ شکی نییه که وینهیهکی به لاغته له کوردییا.
(مهلا و شێخهکان)، (منهوههرهکانی ئیمپۆ)، (ههتا مردن) و (ناههنگی تهبیعهت) ههر
یهکه سههرلهوحهی شیعریکی زۆر رهنگین و به ناههنگی بیکهسه. خۆ له گۆرانیی
قوتابیدا بیکهسه گهیشتووته پلهیهکی وا بهرز که، بێجگه له یهک دووانێک له شاعیره
مومتازهکانی کورد، هیچ شاعیریکی تر نهیگهیهوهتی و باوهڕیش ناکهه که بیگاتی.
شهویک له کۆمهلی زانستی (خوالی خۆشبوو) دا له بابته به کهلکی قوتابخانهوه،
چهند شیعریکی وتووه که ئهم یهک دوو فهرده لهوانهیه:

مهلههم و دهرمانی دهردی ئیمه تهنیا مهکتهبه
فرسهته ههستن له خهو ئیتر چه وهختی نووستنه
با چرای (زانستی) ههلهکهن و له زوڵمهت دهریچین
زۆر بهجی ماوین له خهلقی، عهیه، عاره، مردنه

ئهمهیش ئهو شیعره پڕ له توانج و تانوتهیه که له دواى پزگاربوونی له چهپسی
وتوویهتی و ههوالی ئهو پۆژهی سلیمانی و کردهوهی کاربهدهستهکانی پێ وهسف
کردووه:

تووشی لافاوی عیلم بووم و بهلام زوو دهرپهپریم
سواری پاپۆری جههل بووم و به ناویا تی بهپریم
سهه شوکر ئۆخهی نهجاتم بوو لهباسی عیلم و فهن
نامگرن جاریکی تر ئینجا له کهیفا ههلهپریم
گهر چی تا ئیستا وتوومه، تی بگهن زوو پێ بگهن
بهو قسانهه ئیوه قهت باوهڕ مهکهن سهگ بووم وهپریم

خویندهوارى شېتېيە ھەر جەھلە ئىنسان سەر ئەخا
 گەر لە مەولا ناوى عىلمم برد بزانن سەرسەرىم
 ھىندە تەعقىبى ھەقم کرد تاكونانى خۆم بېرى
 سووک و پيسوا بووم لەناوا گىرو دەى (ئاخىر شەرىم)
 چاکە حىسەى عاقلّم زانى کە ھەپسە يا شەقە
 ھەر کتېبىکم ھەبوو ئىمىرپۆ لە داخانا دېرىم
 پىاوى دانا عەقلى دانا زانى بۆى ناچىتە سەر
 ئىقتىدام بەو کرد منىش بۆيە بە عەقلمدا تپ..
 شەرتە کەر بىم، بارە گويزم لى بنىن خەرى نەيى
 با دەمىکىش من بەيى ئەندوھ و غەم بۆ خۆم بژىم

لە تەرجىع بەندەکەى «ئەى مەلا» یش ئەم پارچەيەى خوارەوھمان ھەلّبارد کە ھەر
 چەند ھەموو بەندەکانى يەك لە يەك جوانتر و خۆشترە، بەلام لەم نامىلکە بچووکەدا
 بىکەس لەمەندە زياتر جىگەى بەرناکەوئیت:

خوایە! يەك (لوتەر) بنیىرى بۆگەلى کوردی فەقىر
 تانەجاتى با لەژىر دەستى مەلا و شىخان و پىر
 ئەم شەوى دەيجوورە تا کەى؟ دەرکەوئى رۆژى مونىر
 جوولەکەش وا بوون بە شت، ھەر کوردە گەرمابى ئەسىر

.....

ئەى مەلا تۆبى خوا لەم فیکرە کۆنە لابدە
 باوى باوەر کە نەماوہ باسى فیردەوس و سەعیر
 با لە قەسىدەى (مەلا و شىخەکان) یش يەك دوو پارچەيەکتان پىشان بدەین، تاوہکو
 بزانین کە بىکەس، لەگەل ژینى کۆمەلایەتیدا چەن خەرىک بووہ:

۸

مامە سۆفیش وای تەمایە ھەر بەرىشى پانەوہ
 قەسرى بۆ حازر کرابى پىر بە حۆرى جوانەوہ

ئەو ئەللى جەننەت بەرپىشە چى بەسەر عىرفانەو
سەد سەلاحەدىن و دارا قىممەتى يەك ئانەيە

۲

گەر بەهەشت ھەر بىتە جىگەي جاھىل شىت و كەران
دۆزەخىش مەخسوسى زانايان و فامىدەي جىھان
خوایە بمخەيتە جەھەننەم نەچمە رىزى وەحشىان
جەننەتى چى؟ بىت و وابى عەينى تىمارخانەيە

۳

چاوەكەم بەخوا خەيالتان خاوە چاكي تى بگەن
خوا يەككى خۆش ئەوئ دانا بى خاوەن عىلم و فەن
كەلكى بۆ خۆي و بەشەربى خادىمى راستى وەتەن
ھاي وھوويى بى سەمەر ھەركردەوھى شىتەنەيە

لە سەرەتاي قسەدا وتبوومان كە بىكەس يەككە لە شاعىرە قەومىيەكانى ئەم
عەسرە، بەللى شىعرى نىشتمانىي (فایەق) زۆرە. بەلام گەللكى لە ناو خەلقا زانراو،
لەبەر كراو. لەبەر ئەو بەيەك دوو وینەيەكى كورت لىرەشدا، دەرخستنى روحى
نىشتمان پەرورەيى ئەومان بە واجيب زانى:

دل

لەژىر ئەم عىنوانەدا بىكەس لەداوى ئەو كە بە پىچەوانەي عادەتى خۆي، ئەمجارە
باسى دلخۆشى و نەشئەي خۆيمان بۆ ئەكا، بە ھۆي رزگار بوونى لە دەرد و ئازار و
تەنگىي دل، جارى لە پەنجەي نازكى يار فنجانى شەراب و جارىكى تر داواي ويسكى
و عوود و تار ئەكا، وەكو خۆي ئەللى:

دل ئەوئەندە مەست و كەيلە شىتە ھىچ ھۆشى نىيە
والە رەقسايە خەرىكە عالەمى بىزار ئەكا

ئىنجا دېتە سەر باسى نىشتمان و، تى ئەگەين كە بۆچى واى بەسەر ھاتوۋە و
كەوتوۋەتە خۇشى و نەشئەى پەيدا كىردوۋە: گویتان لى بى بزائن، ئەللى چى:

دل بە نەشئە و بەزمى مللیەت شوكر بووژایەو
شایییە، سەیرانە، بەزمە پر بە دەم ھاوار ئەکا
دل بە ئاۋاتى گەیشتوۋ لای كوردى دى، كەوا
یەكدل و یەكدەم خەرىكە میللەتى ھۆشیار ئەکا
دل لە كینە خالییە بیگەردە سافە وەك بلوور
سەد تف و لەعنەت لە چارەى خائینی سەگسار ئەکا
دل ئەللى (بیكەس) ھەتا كەى لافى مللیەت بە دەم
ھەول و تىكۆشینە تەنیا قەومى تۆر زگار ئەکا
یەكتریتان خۇش بوى تا نەگبەتى بەرتان بدا
دوو دللی ئەم قەومە دىل و سووك و بەدەرەفتار ئەکا

چاۋىكىستان لەم (پرسىار و وەرەمە) بى:

تۆچیت؟ من كوردەم نەتەۋەى گوردەم!
خۆترسنۆك نى؟ نەخىر نەبەردەم.
چى تۆى زەبوون كىرد؟ دوودلى و نىفاق!
چۆن رزگار ئەبى؟ ھەر بە ئىتتىفاق
بلى چىت دەۋى؟ بەرزىى وەتەنم.
بە خۆرايى؟ نا! بەگيان و تەنم
كوا چەكت چىيە؟ سەوداى ولاتم!
ئەى پىشتىۋانت؟ عەزم و سىاتم.
چىت لە بارايە؟ خۆبەخت كىردن.
بۆچى؟ لە پىگەى میللەتا مردن!
راستت پى بلىم؟ فەرموۋا گویم لیتە،
بە واتەم ئەكەى؟ سەرم لەریتە.

بەپاستى و پاكى ھەول و تېكۆشۈش
لە كورسى و كىنە و درۆ چاۋپۆشۈش
ئەمانەت نەبى كارت زۆر لەقە
بەشت ھەمىشە سووكىيە و شەقە!..

پیره‌میرد

خاوه‌نی دوانزه‌سوارهی مهریوان

پیره میړد نوستادی شاعر و نه‌دهب

ناوی خوی (توفیق) ه. چووته مالی خوا بووه به حاجی. پادشای عوسمانی روتبه‌ی (نه‌وولی سانی) ی داووته، بووته به‌گ. له حاجی توفیق به‌گه‌وه پیر بووه، ئیسته (پیره‌میړد) ه. له سلیمانی هاتووته دنیا ئیمسال پنی ناوته ۷۳ له پیشه‌وه لای حاجی مه‌لا سه‌عیدی زه‌لزله‌یی خویندووه، دواپی له کولیه‌ی حقووقی نه‌سته‌مول دیلوومی وهرگرتووه. نه‌ندامی مه‌جلسی عالی (ئاستانه) بووه له پاش مه‌شرووتیه‌ت که مه‌جلیس له‌ناو چووه، چووته مه‌سله‌کی مه‌له‌کیه‌وه له پاش قایمقامیه‌کی زور کراوه به موته‌سه‌ریفی (نه‌ماسیه) که حکومه‌تی عیراق دامه‌زراوه، هاتووته‌وه سلیمانی، به‌لام وه‌زیفه‌ی نه‌دیوه. خزمه‌تی پی‌گه‌یاندنی نه‌خوینده‌واره‌کانی کردووه. به‌ناوی (زانستی کوردان) ه‌وه ریاسه‌تی قوتابخانه‌یه‌کی نه‌هلیی کردووه و له نه‌خوینده‌واره‌کان زور شاعیری پی‌گه‌یاندووه. شیوه‌یه‌کی ره‌وانی کوردی و شاعیری (ناسانی گران) (۱) خستووته ناوه‌وه. نه‌وه‌تی هاتووته‌وه، ته‌نیا خوی، رۆژنامه‌ی له پیشدا (ژیان) و ئیمرو (ژین) دهرده‌کا. زور ه‌هولی نه‌وه‌ی داوه که ئینقلابی‌ک بخاته ژینی عائله‌وه و له‌به‌ر نه‌مه‌یش زور له ژنان نزیك بووته‌وه به‌ته‌عبیری خوی (فه‌می نیزم) ه. و ریاسه‌تی (کۆمه‌لی ژنانی) گرتووته نه‌ستوی و گه‌لیک خزمه‌تی خویندنی کچانی کردووه. له ه‌موو رهنه‌گه و دائیر به ه‌موو شتی‌ک، شاعیری وتووه. شاعیری نیشتمانیی نه‌وه‌نده زور و ئاگرینه، باسی ناکری. نه‌مه‌ سه‌ر گروشته‌یه‌کی کورت و موته‌وازیعی پیره‌میړد. نه‌گینا نه‌گه‌ر بمانه‌وئت نه‌و وه‌کو ه‌یه و به‌پی خزمه‌تی‌ک که هی شاعر و نه‌ده‌بیات و زمانی کوردیی کردووه، به‌خوینده‌وارانی بناسین و وشه‌یه‌کی وامان بو نادۆزیه‌وه که نه‌م کاره‌مان بو ئاسان بکا. نه‌وه‌نده نه‌توانین بلین که پیره‌میړد، نه‌ستیره‌ییکی زورگه‌شه به ئاسمانی شاعر و نه‌ده‌بی کورده‌وه و به‌بی ترس و لی‌کدانه‌وه ده‌توانین بلین نه‌گه‌ر نه‌و (خوره‌لات ناسانه) (۲) ی شاعیری عه‌لی تهرموکی، شاعیری ه‌ره به‌ناوبانگی کوردیان به‌رچاو که‌وتووه و به‌یه‌کی‌ک له گه‌وره‌ترینی شوعه‌رای

(۱) ناسانی گران = سه‌ل ممتنع.

(۲) خوره‌لات ناس = مستشرف.

خۆره لاتيان داناوه، چاويان به شيعرى پيرهميرد بكه وتايه شكم نيبه كه ئەميان له خوار ئەوهوه دانه دهنه و زۆر جيى برپايه كه پيرهميرديان له ريزى يه كه مى شاعيره كانى خۆره لاتا بنواندايه، به لام پيرهميرد له گه ل ئەم پايه به رزهى ههيه تى و به پچپچوانه ي ئەوه كه وهكو درهختى تازە و به بهر كه ت تا بلى بهردار و به ميوه يه، خه لكى له خۆى زياتر ئاگايان له شيعره كانى ههيه. خۆى ئەوهنده ي ئيهمال كردوون، ئەگەر ئەوانه نه بو نايه كه مەفتوونى شيعر و ئەدهبىاتن، بۆ ئەمەى يه ك دوو شيعرى پيرهميرد بدۆزينه وه، ده بوو چاو به لاپه رە زەرد و ژاكاوه كانى رۆژنامه ي (ژيان) و (ژين) دا بخشين.

له لايه كى تره وه پيرهميرد تا بلى به سه ليقه يه، به هيز و به تاقه ته ئەوهنده ي شيعره كانى خۆى په ريشان و بلاو كردووه ته وه، ئەوهنده بۆ كۆكردنه وه و يه كخستنى ئەدهبىاتى كوردى خزمه تى كردووه. ديوانى (مه وه ي) شاعير و فه يله سووفى به ناوبانگى كوردى هيناهه ته به ره هم و هه موو ئەم ديوانه گه وره يه كه به كوردى هه ورامان و شيوه ي هه ورامى نوو سراوه، هه ر به شيعر و به وينه يه كى زۆر شيرينى وا كه زه ربه ك لارى و له ننگى به ماده يا به مه عناي ئەسه كه ي نه دابى خستويه ته سه ر شيوه ي سلیمانى و به م رهنگه، ديوانى كى ته وای چوار سه د و كسوور لاپه رە لى هيناهه ته ناو و له چاپخانه كه ي خۆيدا له چاپى داوه.

بچگه له مه، پيرهميرد، له لايه ن سه رگروشته و چيرۆكيشه وه خزمه تى رۆحى ئەدهبى كوردى هاتووه به بيرا و به م فيكره چيرۆكى (دوانزه سواره ي مهريوان) ي بۆ نووسينه وه كه حكايه تى كى واقعى و داستانى كى بلى نازابى و قاره مانى كوردى ده ورى (بابان) ه. ده ستى بۆ له مه زياتر شير دريژ كردووه و هه لمه تى بردووه ته كوردستانى شيمالى و له ناو جه رگى تاريخى شيعر و ئەدهبى ئەوينه وه (مه م و زين) ي بۆ ده ره ينه وى. ئەو (مه م و زين) ه كه سه رگروشته يه كى ئيجگار به رز و ميللى كورده و له ئەسلدا له ژير ناوى (زين و مه م) له لايه ن پيغه مبه رى شيعرى ميللى ئەحمه دى خانيه وه نوو سراوه ته وه. ئەمه به هه لى كه ئەژميرين كه به بۆنه ي باسى مه م و زين وه، وينه يه كى رهنگى شيعرى پيرهميرد، بخه ينه بهر چاوتان.

ئەم چەند شيعره پارچه يه كه له شين و گريانى (زين) كه به ديار مه يته كه ي (مه م) ه وه كوردويه:

ئەم زولفە لوولەم بۇ (مەم) شانە کرد
دەك فەلەك کویر بى بۇنىكى نەکرد
ئەم خال و میلە، من بۇ (مەم) م رشت
پەیمانم وایە بوی بەرمە بەهەشت
لیوم دانا بوو، بۆگفتوگوئی مەم
عەھدە تا مردن واتەى پى نەكەم

.....

ھەركەس ھاوسەرى بۇ ژيان ئەگرى
منت بۆیە ویست لەبەرت مری
ھەى خەجالەت بى چەرخى پىر ستم!
هیچ شەرمە نەکرد لە نەوجەوانی مەم؟

.....

خەنجەر بۇ دلە، گەر راستت دەوی
ئاخ مەمى تیاپە، نەك بەرى كەوی

.....

بە بەرگی خوینی شایى رەنگەو
بە سۆز و نالەى خوش ئاھەنگەو
با دەس لەمل کەین مەم! ئیجگارپیە

.....

ئاخ بۇ دەنگخوشتی لە ژوور سەرىنمان
بە (بەیت) ى کوردی بدا تەلقینمان
بلى ئاخ دلى دلخواز مەشکینن
بەزۆرەملى کچان مەمرینن

زین، بۇ ئەمەى کە لەدواى مەم، دواىى بە ژيانى خوى بینى بە خەنجەرى پروتەو
راوەستاو و ئەلاوینیتەو، چاوتان لەم عەشقە بەرزە بى لە رۆحى پاك و خاوینى
زینداپە. لە عانىکا کە ئەیهوی خەنجەرەکە بکا بە دلى خویدا، دەسى ئەگپیتەو. بۆچی

ئايا، ترساوه و شيريني رۆح دەسى پى گىراووتەو؟ نە! بەلكو (زين) زۆرى پى خوش
ئەبى كە ئەگەر بۆى بلوى لە جياتىي جارئك، سەدجار خوئى بكا بە قوربانى مەم. بەلام
ئەوئى كە بەينىكى تريش دواى ئەخا لە خو كوشتن ھەر عەشقى (مەم)ە.

خەنجەر بۆ دڵە گەر راست دەوى

ئاخ (مەم)ى تيايە نەك بەرى كەوى

بەلى لەو ئەترسى كە ئەو خەنجەرەى ئەيكا بەدلى خۇيدا (مەم)ى بەر كەوى. ئەمەتا
عەشقى بەراستى! و لىرەدا سەنەتەى شيعرى پىرەمىردمان بۆ دەرئەكەوى. بەم سەنەتە
وردە پىرەمىرد ئەوئەمان تى ئەگەيىنى كە زين ھەر چەند لە تاو مردنى مەم عەودال
ئەبى و بۆرگار بوون لە خەمى تەوانابرى فيراقى ئەو، ئەيەوى دوايى بە ژيانى خوئى
بىنى، لەلایەكى تريشەو دلى كە پرە لە عەشقى مەم، خەنجەرەى پى پەوا نابىنى و
ئەيەوى قەدەرىكى تر ئەو عەشقە بژيىنى و كولى ئاگرى دلى خوئى بە چەند وتار و
لاوانەوئەيكى تر ساريژ بكا.

ھەر لەم لاوانەوئەيدا پىرەمىرد دواى مەبەستىكى ترى كۆمەلایەتیش كەوتوو و
تانووتىكى لە چەشنى كچ بە شوودانى ولاتى خوئى گرتوو و ويستوئەتى لەم كارە
گەورەيدا كە بناغەى ژينىكى تازەى پى دائەمەزرى ھىچ نەبى نرخیكى زۆر بچوو ك بە
كچ بدرىت و بىر و دلخوازی ئەويش تاقى بكرىتەو. بزائن ئەم قسانەيش چەند بە
وئەستايى و بەوئەيكى شيرين بەسەر زمانى (زين)دا ئەيەنى:

ئاخ بۆ دەنگخوشتى لە ژوور سەرىنمان

بە (بەيت)ى كوردى بدا تەلقينمان

بلى ئاخ دلى دلخواز مەشكىنن

بەزۆرەملى كچان مەمرينن

بەلى زين تەنيا مەعشوقەيكى عاشق نيە. بەلكو كچە كوردىكى مىللەتپەرورەى
وايە كە لەباتى تەلقين، ھەسرەت بۆ دەنگخوشتىكى وا ئەخوا كە بە كوردى لە ژوور
سەرى بخوئى. وايشى ئەوى كە تەلقينەكەى وتارىكى كۆمەلایەتى بى و بى سوودى
و چەوتى ئەو پىگەيە، لەو دايك و باوكانە بگەيىنى كە لە دلخوازی كچەكانيان ناروانن
و بۆ مەبەستى خوئان كچ بەشو ئەدەن.

ئەمەيش وئەيكى ترى شيعرى پىرەمىردە:

من و ئەستېرەكان

ئەستېرە بەرزەكان ئەدرەوشىنەو بە شەو
وەك من بە داخەوەن نە سرەوتيان ھەيە نە خەو
چەند سائە ئاشناى شەوى بىدارى يەكتەين
وەك سەرسەرىن شەوى سەرى ئاكەينە سەر سەرىن
من خواروژوور لە دەس چووەكەى بۆوھەت، ئەوان
وەك خېلى خوار و ژوورەرى كورد وىلى ئاسمان
شەو، شەونمى ئەوانە چەمەن ئاو ئەخواتەو
پۆژ ھەلمى ئاوى چاوى منە سەريەخاتەو
دوى شەو بەرى بەيان بوو، ئەگرىيان بەسەر منا
منيان كەساس ئەبىنى لەناو دۆست و دوژمنا
دلسۆزى وام نەدىبوو كە بۆم بگرى، وەك خەشىم
فرمىسكەكەى ئەوان بوو بە ئاونگى تى گەيىم
بام راسپارد - بلى - كە خەفەت بۆ چ ئەخۆن ئەوان
وەك ئىمە نىن، نزيكتى لای بارەگای خوان
راسپىرىيان نووسىبوو بە شەونم لەسەر گيا:
«تا ئاسمان، پرىشكى بەدى ئىو، ھەلپزا»
ھاواری كوردەكانى سەروو گەيىيە ئاسمان
بەو دوو كەلى ھەناسەيە ئاو، يى لە دىدەمان

لەم شىعرە بەرزەكاندا بگەپىن بۆ وشەيەكى بىگانە، بۆ واتەيەكى ناپەسند، بۆ لارى و
چەوتىيەك و سەرنجى ئەو بەدەن كە شاعىر ئايا خۆى تەنگەتاو كوردبى و مېشكى
گوشىبى، بۆ يەكخستن و پىكخستىيان. و لەدواى ئەمە لەو سەنەت و بەلاغەتەش
وردبەنەو كە تىايەتى.

پىرەمپرد، ھەر وەكو لە شىعرەكانيا لاسايى كەسى نەكردووەتەو، و بەلكو
ويستووئەتى كە خۆى ببى بە ئىمامى شاعىرە كوردەكانى ئەم عەسرە لەلایەكى

تريشه وه له شيعرا، كوردیی پەتیى تاقي كردووه ته وه و بۆی دەر خستووین كه زمانه كه مان زمانیکى دهوله مه ند و شیرینه.

ئەم شیعرا نهی خوا ره وهی و ئنه یه کی کوردیی پەتییه:

جاران ده رۆژ به (حه چه، حه چه) و باره به ریه وه
گهرما و (سه بوون) و لیژمه یی باران و ته پیه وه
ترسی ته ریده، پیشکەشی سوار، شهو فرینى دز
ده سیاوی بارى كه وتوو له جیگه ی خلیسك و خز
ئهرکی گزیر و، خانه بگیڕ، مۆریانى نوین.
بۆله ی که یبانوو، خرسی قه تارچی، پلاری جوین.
چه نگ سووته که ی به ئاو و، که پرووی نورد و نانی کۆن.
جووته و له قه ی ته ویله و هالاوی ته رس و بۆن:
ئاگری ته پاله (لۆکسی) گزگل، گه فینى سه گ.
ده سته و یه خه ی قه تارچی له سه رکا، شه ره کوته گ.
(سیخورمه) که ی قه تارچی به هه لساندن و په له ی.
لۆقه و تریسکه ی ئیستر و بازدانى جوگه له ی.
لاسه نگیی بار، وه ره به ره پارسه نگى خوا رییه که ی
خۆ، که وتی پیت له خرکه چوو له و ده شته چی ئه که ی.
باج و پیتاکی زه نگنه، گیروگرفتى جاف.
هه ر چیش که پیته، هات هه مه وه ند بردی (ساف له ساف)
به م کویره وه ری و کوله مه رگییه وه و به چلکه وه.
سێ به نه ده وه ر گه راو، به سه روړیشی کولکه وه.
ئینجا ده چوو یته شه ره وه ناوماللى (عاسیمه)
بیت و بنووسرى نابیته خوڤی چیشته، ئه مه که مه.
ئیسته سواری پشتی (گه رۆک^(۱)) به به سێ سه عات.
ده تباته سه ر شه مه نه ده فه ر و ده ستویرد که هات.

(۱) گه رۆک - سه یاره.

سوار به، بنوو بهیانی له خه وهسته زوو به زوو.
به غدایه هات به پیرتهوه ئه ی بینی پوو به پوو.
جاران ئه یانوت ئه وه لیه (تهیی ئه رز) ئه کا.
پێچانه وهی زهوی نییه (فه ن) کاری به رز ئه کا.

دهبینین بێجگه له وشه کانی (لۆکس، ساف له ساف، عاسمه، تهیی ئه رز، و فه ن) که
له زمانانی بێگانه وه وه رگیراون وشه یه کی وای تیا نییه، که به ئه سل و یا له بهر گوئی
کوردیک بێگانه یی. له مانه یشا (ساف له ساف) به ته وای بوو ته کوردی و تالی ورد
نه بیته وه نازانی که له بنیاتا بێگانه یه و له وشه ی (ساف) عهره بییه وه هاتوو.
(فه ن) یش وشه یه که که تورك و عه جه م وه کو ئیمه له عهره به وه وه ریان گرتوو و
کردوو یانه به مائی خو یان. عاسیمه که ناوچه ی حکومه ته، ناوی ئافره تیشه و
کورده کان به که لکی ئه هینن و لێردها پیره مێردیش رهنگه به ههر دوو مه به سته که به
کاری هینابی. هه رچی وه کو وتاری (تهیی ئه رز)، له جیاتی کوردی به کاره ینراوه
به لکو مه به سته ی له که شف و که راماتی ئه ولیایه که پێشوان به م جوړه ئه یانگێراوه
و پیره مێرد نه یو یستوو ده سکاری بکا و له ده م ئه وانه وه قسه که ی وه کو وتراوه کردوو.
و به مه درده که ویت که ئه گه ر به چاوی تیگه یشتوو له شیعره کان ورد بینه وه وشه ی
بێگانه ی تیا نابینن.

ئه وه یش له وێ بوه سته ی که پیره مێرد به م شیعرا نه، وه کو وینه گه ریکی وردکار،
وینه یه کی ژیا نی کۆمه لایه تی رابردوو ی بو گرتووین و خستوو یه ته وه بیرمان.
ئینجا پیره مێرد له دوا ی ئه وه که له وحه یه کمان له ژیا نی کۆمه لایه تی پێشو به م
ورده کارییه بو رسم ئه کا و چاوی عیبره ت و ئینتبا همان پی ئه کاته وه؛ ئه لی:

ئینجا که هات (برووسکه) خرایه ته لیکه وه
هینرایه خانوو وه و له چرای هه ر په لیکه وه
زۆرتر له مانگه شه و ده روژوور پوون کرایه وه
تاریکی لاچوو، تیگه ینی ئیمه مایه وه
ئیترا ده بی به ره به ری زانستی تی بگه یین
چی تر له مانه چاکتره، بو به رزیه تی وه تن

لای بەندە خویندەوارییە، ئاھ خویندەوارییە
 ھەر میللەتێ کە فەنی نەبێ دەردی کارییە
 ئاخ خۆزگە خویندنیش وەکو من ئارەزووی ئەکەم
 بیبینم و نەبێتە گری ئورسی کفەکەم
 و بەم رەنگە لەم وینەگەرییە - نەک ھەر وینەگەری مەبەست بووبی، بەلکو پەند و
 نەسیحەتی قەومەکە ی خۆیشی لێک داوەتەو وەباشی و بەکەلکی خویندنی خستوووەتە
 بەرچاو.

وینەیکە تر، لە شیعری پڕ فەلسەفە ی پیرەمێرد:

بێ بایەخی دەوران

بە ھار ھات و دەردی ئەبینم لە گۆلدا
 ئەویش وا دیارە گری و لە دڵدا
 ئەزانێ کەوا پێنج دوو پۆژە دەوری
 کە باوی نەما، نامێنی کەس لە دەوری
 کە پازاندییەو دەستە گۆل، دەستی دەوران
 گەدا و شا بە ئاواتەوین بۆی سبەینان
 بەنالە و نزان بولبول و عاشقان (بۆی) (١)
 وەکو مشتومال ژەنگی دڵ نایەلێ (بۆی) (٢)
 لە پاش ئەم ھەموو نازەنینە کوتوپر
 کە ھەلیان پچورکەند و کەوتە سەر ئاگر
 وەکو ھەلەمی مەنچەل جوانا و ئەپۆژی
 بە دەم قوڵپی گریانەو و دەبۆژی:
 کە بێ بایەخە خوێشەوێستی زەمانە
 کە ھۆشت ببێ پشت مەبەستە بەمانە

(١) بۆی = بۆ ئەو.

(٢) بۆی = بۆنی عەتری.

ئەلای دلبەرى دىل بەرە بايەخى بى

بە چىت باۋەرە؟ بۆرەپىياۋ دايەخى بى

چەند بە ۋىنەيەكى شىرىن باسى پېنج و دوو پۇژى گۈلى بەھارمان بۇ ئەكا و لە
زمانى ئەۋەدە فەلسەفەى ژيانمان تى ئەگەينى. گۈل، كە بە ھەزار ناز و عىشۋە
ئەكرىتەۋە و بە عەترى بۇنخۇشى خۇي دلى ئىنسان ئەكاتەۋە بولبول ئەخاتە چرىكە
چرىكى گۇرانى، و ئەو گۈلەى كە بەينىك دەسكى جوان جوانى لى دروست ئەكرىت و
سفرە و خوانى پادشايانى پى ئەپازىنرىتەۋە و بەيانىان گەدا و شا، لە باخچەكاندا
ئەچنە سەيرى و بە ئاۋاتى بۇنەكەيەۋەن بەلى ھەر ئەو گۈلە بە قەدر و نازدارەيە
پۇژىكىش ئەخرىتە سەرئانگ و جواناۋ ئەپۇژى كە گۈلاۋ بدا بەۋانەى تا دوئىى بوو،
ئەيانكرد بە سەرياندا و بە ئاۋاتەۋە بوون كە لە دەۋرى دابنىشن و بە بۇنى دلىۋىزى
دەماخيان موعەتەر بكن. ئىنجا لەو ۋەقتەدا كە گۈل ئەم جواناۋە ئەپۇژى بە لاي
پىرەمىردەۋە وايە كە بە زمانى حال و بەدەم گريانەۋە ئەمانە بە عاشقەكانى ئەلى:

خۇشەۋىستىي زەمانە بايەخى نىيە و ئەۋى ھۇشى بىي لازمە پشت بەۋانە نەبەستى
كە لە پۇژى خۇشى و دەمى سەعادەت و كەلكدارىدا لە دەۋرى كۇ ئەبنەۋە. و بۇ ئىنسانى
بە ھۇش و گۇش ئەۋە پىۋىستە كە بۇ پىياۋى بەۋەفا و دۇستى پۇژى رەش بگەپى و
بىدۇرتىەۋە.

بەپاستى پىرەمىرد، لىرەدا پۇخى مەسنەۋىي فەيلەسوۋفى ئىرانى كردوۋەتە بەر
شيعرى كوردى و ھەقايەتى گۈلى ئەم، بەلای مەۋەگەلىك لە ھەقا يەتى (نەى) ئەو (مەسنەۋى) كە ئەلى:

بشنو از نى چون حكايت مى كند

واز جدايىيها شكايات مى كند

خۇشتر و بەرەنگو بۇترە.

ئەمەيش ۋەسفىكى شىرىن و غەراى پۇژىكى بەفر بارانى سلىمانىيە:

سبەينى بوو لە خەۋ ھەستام كە رۋانيم بەفرە بارىۋە
سلىمانى دەلىي (بەلكيس) ھە تاراي زىۋى پۇشپوۋە
دەمى بوو چاۋەرپى بەفرىكى ۋا بووم مژدە بى بارى
سەرم بەفرە كەچى ھىشتا شەرە تۇپەلمە بۇ يارى

له بیرمه شیرەبەفرینەم ئەکرد. سواری ئەبووم بى زین
 نسى بوو جیگەکەى دەى بەست دەما تاكو دەمى ھاوین
 بە بەرگی سپییەووە چەن جوانە شاخی گۆیژە ببیینە
 لە ڕەنگى ئاسمان دلبەرترە ئەم سپییە، ئەو شینە
 ئەلین بەرگی فریشتەى ئاسمانیش سپییە وەك بەفرە
 فریشتەى ئیمە بالایە بەلام چى بکەین لەگەڵ تەفرە
 ھەموو پێچە کلوى بەفرىك فریشتەى خواى لەگەڵدايە
 فریشتە کەوتە ناومان بۆیە وا ئاشووب و ھەللايە
 ئەوا سامالى کرد پوژ کەوتە سەر شاخی گلە زەردە
 بەسەر ئەو بەفرەدا، تیشكى ھەتاو ئەلماسى خوا کردە
 بەسەر گۆنەى سپیدا، خشلى زێرپىنى بریسکەى دى
 پەرى سەر کۆى قافیش ھیندە پرچی زەردى خوێ لى دى
 لەسەر سەریان بەفر توژالى بەست وینەى چۆرى شیرە
 قەتارەى سەر لقوپیۆپى درەختان چەندە دلگیرە
 چلوولەى گویسوانە پلپلەى زیوى کچە کوردە
 سەھۆل ئاوینەى: ئەم پلپلە و ئاوینەى وردە
 کە پیریژن سەر و پۆیلەى بە شینى (چللە) تىك ئالا
 بەھار دى، دارى پیر ئەژیٹەووە دیتە قەدوبالا

حاجی قادری کوی بولبولی نیشتمانپەرۆری کورد

حاجی قادر، یەكەمین شاعیری هه‌ره‌ به‌ناوبانگی چه‌رخێ نوێزدهمین و بولبولی نیشتمانپەرۆر و میلیلی کورده. (لوسی پۆل مار گریت) که ئەدیبهیهکی فرانسزه و ده‌رحه‌ق به‌ شیعر و ئەده‌بیاتی کوردی، به‌ یارمه‌تی عالمیکی شاعیری کورد نامیلکه‌یه‌کی نووسیه‌وه، باسی حاجی قادری کردووه (به‌هاریه) به‌ناوبانگه‌که‌ی گۆریوه به‌فرانسزی(۱).

ئهم شاعیره‌ کورده له عیلى زه‌نگه‌نه‌یه و خه‌لقى دێیه‌که که ناوی (گۆر قه‌ره‌ج) بووه ئهم دێیه ئیستا وێرانه‌یه‌که نزیك به‌ کۆیی (کۆیسنجق).

به‌پێی موقه‌دمه‌ی دیوانه‌که‌ی ئه‌بێ له ده‌روپشتی (۱۲۳۲ ی هه‌جری) هاتبێته دنیاوه. و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که له‌ کۆیی خۆیندووویه‌تی و ده‌وری منالی و هه‌راشی له‌وێ رابواردووه به‌ کۆیی ناسراوه. حاجی قادر هه‌ر له‌ منالییه‌وه هه‌وای میلیله‌ت و نیشتمانی که‌وتووه‌ته‌ سه‌ر و گه‌لی سارد و گه‌رمی دنیا و ده‌رد و ناخویشی زه‌مانه‌ی چیشتووه. ئه‌نجامی کار له‌ وڵات ته‌وه‌لا ئه‌بێ و ڕوو ئه‌کاته‌ شاری ئه‌سته‌موڵ. هه‌ر ئهم ڕۆحه‌ به‌رزه‌ی، له‌ کوردانی گه‌وره و نیشتمانپه‌رۆری ئه‌و زه‌مانه‌ی نزیك ئه‌خاته‌وه و ئه‌بێ به‌ میوانی به‌درخان پاشا و مامۆستای کورده‌کانی. له‌وای ئه‌مه‌یش حاجی به‌میشت و کورد خوا، داخیلی کۆمه‌لی کوردانی (ئه‌سته‌موڵ) ئه‌بێ. له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که‌شیره‌کانی حاجی، سه‌رتاپا باسی نیشتمان و میلیله‌ته و سۆزی ئاگری دلیکی پر هه‌ماسه‌تی تیايه. حاجی قادر له‌م لایه‌نه‌وه له‌ناو میلیله‌تی کوردا ده‌وری (نامیق که‌مال)ی شاعیری وه‌ته‌نپه‌رۆری تورک ته‌مسیل ئه‌کا. له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا سه‌ری له هه‌وای عه‌شق خالی نه‌بووه، وه‌کو هه‌موو شاعیریکی کۆن، له‌ عاله‌می غه‌رامیاتیشدا په‌رپازی کردووه و شیعرێ وتووه‌ته‌وه. له‌ مه‌دحی خوايشا قه‌سیده‌یه‌کی شیرین و بێ مانه‌ندی هه‌یه که به‌م مه‌قته‌عه‌دا:

مه‌علومه‌ بۆچی حاجی مه‌دحت ئه‌کا به‌ کوردی
تاكو نه‌لێن به‌ کوردی نه‌کراوه مه‌دحی با‌ری

(۱) ته‌ماشای (دراسة في الشعر الكردي)، ته‌رجه‌مه‌ی ئهم نووسه‌ره‌ بکه‌ن (لاپه‌ره ۳۲-۴۸).

دەردەكەوئیت كە مەبەستی ھەر مەدحی (باری) نەبوو، بەلكو ویستووێه كە بە كوردیییش ئەم مەدحە بكړی.

بێجگە لە قەسیدە (مەدحی باری) كە مەقتەعەكە (لەسەرەو نووسراو، و یەك دوو غەزەلی غەرامیی تر ئەودای شیعەرەكانی حاجی قادر سەرپا عیبارەتە لە ئەشعارى نیشتمانی و یا لە پەند و مەوعیزەى میلی و لەبەر ئەمە كە نرخێك بۆ شیعەرەكانی دابنرێت، ئەبێ ئەم لایەنە بخرێتە بەرچاو، ئەگینا بێت و لەگەڵ ئەو شیعەرەدا كە شاعیر بۆ ئەمەى شیعەر بینیتە ناو، خۆی پێو ماندوو كردوو، بخرێتە تاى تەرازوووەو، پەنگە پەواجێكى ئەوتۆى نەبێ. ئەویش ئەبێ لە بیرت نەچێتەو ئەو شیعەرەى كە بۆ دەرخستنى ھونەر و یا سەنعەتێك وتراى لەگەڵ ئەوێ كە شعورێكى دەروونی بێ گری و قۆرتى پێ دەربخرێت جیا. بە كورتییەكەى بەلای ئەوانەو كە لە شیعرا بۆ رۆح ئەگەرێن نەك مادە، حاجی قادر نیشتمانپەرورێكى شاعیرە. حاجی قادر نیشتمانپەروریش نەبووایە بە شاعیر ھەر دەرژمێردرا، چونكو ئەم شیعەرەى كە شعورێ دەروونى خۆى پێ ئیفا دەكردوو، لەوانەى كە حاجی قادر ئیدیعی شاعیری پێو بكا.

لەبەر ئەو دەتوانی بۆی كە ئەگەر لەبەر ئەھمىیەتى گیان (رۆح)، مادەى، ئیھمال نەكردایە و بە تەنگ رازانەوێ ئەو شیعەرەو بوو بووایە زۆر بە ئاسانى ئەمەى بۆ دەچوو سەر و ئەیتوانی كە بیانخاتە وینەى كى جوانتر و بەرزترى ئەدەبىیەو. بەلام ھەكو وتمان، حاجی مەبەستى شیعەر دارشتن نەبوو و بۆ ئەمەیش نزیكترین رێگەى: لە وتارى راست و پەوان و لە پەند و مەوعیزەى كوردی پەتیدا بینو:

حاکم و میرەکانی کوردستان
ھەر لە بۆتانەو ھەتا بابان
یەك بەیەك حافیزی شەریعەت بوون
سەید و شێخى قەوم و میلەت بوون
سەید و شێخەکان لە ترسى ئەوان
مۆنژەوى بوون و زاكیری رحمان
ئەو كە فەوتان رپای ئەمان دەرکەوت
سەیری چون بوونە پووش وئاگر ونەوت

يەككى لەم لاۋە روو دەكاتە عەجەم
 دوو لەۋى لاۋە دەبنە دوژمنى ھەم
 يەك بەيەك بوونە نائىبى ھەمەوھەند
 صاحبى مارتىن و مارى گەزەند
 مىللەتەش ھەند كەرن وەكو جاران
 دەستيان ماچ دەكەن دەلەين قورىان
 گەر لە سەحرا مەلا نەمردايە (۱)
 گورگە شىن بام كەرى بخواردايە
 شىرى نەپ وەك لە بېشە نەما
 گورگ و مام رېۋى دېنە پەقس و سەما
 مەن لە غەمخوارى ئەم قسانە دەكەم
 ۋەرنە پەشمە لەلام ھەموو عالەم
 ئەم قسەى ئىستە عەيبى لى دەگرن
 ئەو دەمەش دى زەمانى بۆى دەمرن
 ئەم بە ئەو، ئەو بە ئەم دەلى كاكە
 سەيرى قانۋونى حاجى چەن چاكە
 ھەر چلۋنى ئىشارەتى فەرموو
 ۋەك كەرامەت ھەمووى ۋەھا دەرچوو

حاجى ۋەكو خۆى دەفەرموى، غەمخوارىكى بەپراستى مىللەت بوو ۋە زۆرباش لە
 سىياسەتى ئەو دەورە ۋە ھەۋال ۋە باسى كوردان شارەزا، بوو ۋە تېي گەشتوو. گەلەك
 داخ ۋە خەفەتى خواردوو بۆقەومەكەى ۋە بە ھەموو لەۋنىك ھەۋلى داۋە بۆ
 وريا كوردنەۋەيان. لەگەل ئەمەيشدا، لە خۆيەۋە ديار بوو كە قسەكانى بۆ ئەو پۇژە كەلك
 ناگرەت. بەلام لى پوون بوو كە پۇژىك ئەبى (پەندە) كانى بىر بکەۋىتەۋە ۋە بە داخەۋە
 لەناۋ كوردانى بە مېشك ۋە تېگەشتووئاندا بخوینرەتەۋە:

(۱) لە (مەلا) مەبەستى ئەمىر ۋە حاكەمەكان ۋە لە (گورگەشىن) بىش مەبەستى شىخ ۋە مەلا
 ۋە سەيدەكانە.

ئەم قسەى ئىستا عەيبى لى دەگرن

ئەودەمەش دى زەمانى بۆى دەمرن

زۆر دووريش نىيە وەكو خۆى ئەلى ئەو رۆژە زۆريان عەيب لە قسەكانى گرتبى و دل
و ھۆشيان نەدابىتى. كەچى وا ئىستا ئىمە بە دللىكى گەرم و چاويكى پر لە گريانەو
ئەيخوينەو و ئەو رۆژە پەشانەمان دىتەو بەرچاوكە حاجى و (كەيفى) تيا بوون و
بە ئاھ و ئالەى نىشتمانەو شيعريان وتووە و تالونەو.

حاجى، تەنيا نىشتمانپەرورەيكى شاعير نەبوو. بەلكو خاوەندى ئامانچىكى
مىللى زۆر بەرز و بەرپۆجى بوو. پىگەى سەرکەوتن و پىشكەوتنى خستوو تە
بەرچاوى مىللەت، پىويستىي خويندن و چوونە مەكتەبى بىر خستوونەو و بۆ
فېربوونى خويندن و نووسىنى كوردى ھانى داون:

ھەر كوردە لە بەينى كوللى مىللەت

بى بەھرە لە خويندن و كىتابەت

بىگانە لە تەرجمەى زمانى

ئەسرارى كتيبى خەلقى زانى

يەكسەر عولەما درشت و وردى

نەيخويندووە قەت دوو ھەرفى كوردى

.....

ئوستادى خەتن لە ئەم سىانە(۱)

وەك دى لە زمانى خۆى نەزانە

مومكىن نىيە دەربچى لە چنگى

ھەتتا پەقەم و خەتى ھەرەنگى

ئىمە كە مؤمنين نە پروسين

بۆ چ كوفرە زمانمان بنووسين؟

مەبەستى حاجى قادر ئەو نىيە كە كورد لە (خويندن و كىتابەت) بى بەھرەن،
چونكو ئەگەر لە

(۱) مەبەستى لە زمانەكانى توركى و فارسى و عەرەبىيە.

هەر کوردە لە بەینی کوللی میللەت

بێ بەهرە لە خویندن و کیتابەت

مەبەستی ئەو بووایە لەدوای ئەمەوه نەى دەوت:

بیگانە لە تەرجمەى زمانى

ئەسرارى کتیبى خەلقى زانى

بەلێ مەبەستی ئەوێهە کە کورد هەر بە زمانى خۆیان ناخوینن و نانوسن ئەگینا
بە زمانانى تورکی و عەرەبى و فارسى دەخوینن و لە ئەسرارى کتیبانى زمانى بیگانە
باش شارەزا دەبن. هەتتا نووسین و خویندنى فەرەنگى (زبانەکانى خۆڕئاوا) لەژێر
چنگیان نەچوووتە دەرەوه و فێرى بوون. ئینجا لەبەر ئەمەیه کە بەداخەوه ئەپرسى و
ئەلێ:

ئیمە کە مۆمنین نە پرووسین

بو چ کوفرە زمانمان بنووسین؟

هیچ شکم نییه پۆحى موبارەکی حاجى لە ئاسمانى بەرزەوه ئاگادارى ئەو بێ کە
ئیمپۆ شیعرەکانى وەکو ئایەتیکى قودسى بەسەر قەلەم و زمانى کوردەکاندا جارییه و
بیت و بزانی کە ئەو لاوانەى لە زمانى ئەو غەزەلى رەنگاوپرەنگى ئاوریشمیان لەبەر
ئەکرد، ئیستا غەزەلە نایاب و بەنرخەکانى حاجى لەبەر ئەکەن، لەخۆشیا ئەو
ئاسمانە بڵندەى بەجێ ئەهێشت و ئەگەراییهوه سەر ئەرزی و ئەهاتەوه ناومان. بەلام
نە! حاجى ئەمەى ناوی. ئەوێ ئەو ئاواتەخوازیهتی وا لە کوی؟ هێشتا دوور، زۆر
دوورە!

حاجى بەمەندە چۆن دڵنیا ئەبێ چونکو ئەوانەى کە داخى لەسەر دلى ئەو نابوو
ئەمانەیه:

شاعیر و شیخ و خواجه دەر بەدەرن

لە قسەى بێ نەتیجەدا دەمرن

باسى زولفی درێژ و چاوى بە خەو

نەبپاوه بووه تپرى خەسرەو

قەید و تەزویب و حاشیه و ئیعراب

هەموو با بردى بوونه مەوجى سەراب

سەفەر ئەندەر وەتەن چە كەلك ئەگرى
 سەيرى ناكەى شەمەندەفەر دەفرى
 بە قسەى سادە برسى تىر نابى
 ەمەلە عىززى دىن و دىيابى
 ئاسنى سارد بە فوو نەرم نابى
 بەترانىش ەمام گەرم نابى
 ەولەمامان بە قەولى بى سەروپا
 پاكى خنكا لە بەحرى وشكى ەوا
 سەنەتېك فىر نەبوون لەپاش تەحسىل
 سەيرى چۆن بۆمەناھى بوونە دەلىل
 يەك بەيەك بوونە خائىنى دەولەت
 خائىنى مولك و دوزمنى مىللەت

و لەدواى ئەمەى كە بەينى لەم بابەتە ئەدوى، ئىنجا وەرئەگەرپتەو و ئەلى:

ەجەبا بۆچى ئەھلى مولكى عىراق
 ئىتىفاقى بە دل دەكەن بە نىفاق
 بۆ ئەمىرانى غەيرە دەبنە گزىر
 نەك لە خۆيان يەكېك بېتتە ئەمىر
 ئىستاكەش فرسەتە گەلى ياران
 كەپەنەك بۆ چىيە لەپاش باران

چۆنە؟ حاجى راستى نەكردوو و ئايا قسەكانى ئەو ئىستاكەش وەكو كەرامەت
 دەرکەوتوو يا نە؟ ئەھلى عىراق، بۆ لەسەر نىفاق پۆشتن گرىى ئىتفاقيان
 نەبەستوو؟ ورد و گەرە بۆ بېگانە سەر دانەواندن بە عار و نەنگ ئەزانن؟ كەسيان
 ئەيەوېت كە يەكېك لە خۆيان سەرکەوئ؟.

بەلام حاجى، لەدواى ئەم قسانەيش ەەر پەندى خۆى دووبارە ئەكاتەو و ئەلى:

ئىستەكەش فرسەتە گەلى ياران

و ئەوەيشيان بىر دەخاتەو كە بېتتو فرسەت لە دەست بەن، پەشيمان ئەبنەو و لە

دواييدا ئهنگوستى پەشيمانى دەگەزن چونكو مەسەلى كوردىيە كە ئەلئى:

كەپەنەك بۇ چىيە لەپاش باران!

بە چاويكى عىبرەتەش لەم پەندە شىرىن و پر لەحىكمەتانەى حاجى برۋان:

هەتا وەك ئاگرى ژىركان لەگەل يىك

ئەگەر توفان بى لەشكرتان بە پووشىك

لە گوئ گا نووستون بۆيە كە رىوى

لەسەر ئۆو وەها شىرگىرە وەك سەك

(سەلاح)ى ئۆو ئىستا كە سىلاحە

تەماعى گەورەيى، بى چەك نەكەن نەك!

وتبۇومان كە (حاجى)يش: لە غەرامىيات دواو، وەكو ھەموو شاعىرەكانى پېشوو،
ئەويش لە باسى خەتوخالى (دولبەر) خۇي پى نەگىراو. بۇ راستى قسەكەمان ئەم
شىعرانەيمان لىرەدا نووسى كە وئەنەيەكى باشە بۇ ئەوئەى تواناى شاعىرەتتى
حاجىيش دەربخا:

ھەر كەسىكى كەسە، ناكەس نىيە ھەرفىكى بەسە

وەرە سەر باسى خەتوخالى ھەتتىوى خۇمان

ئەى فىداى خاكى دەرت تاجى كەى و مەسنەدى جەم

وئە بە قوربانى سەر و فېسى كەچت تاجى كەيان

خۇم بە دارا و سكەندەر و بە خەسرەو نادەم

گەر بزانم لەبەر ئەم قاپىيە دەبمە سەگەوان

عاشقانت كە ھەموو تىرى نىگاھىكى بەسە

وەرە دەرگانەكەمان زامنى تۆم بمكە نشان

بە ئومىدى ئەسەرى حوسنى رەزا دەچنە ولات

شىعرەكانم كە سەراپا وەكو خۇم بى سەر و پان

نالى و خاكى بەبە، حاجى و كۆيە بە مەسەل

عەينى(۱) حافىز و شىرازە كەلىم و ھەمەدان

(۱) نازانم حاجى بۇ نەگوتوۋە، (ھەرۋەكو).

وهكو وتمان بهم غه زهله دا ههروهكو هيز و تواناي شاعيري تي حاجيمان ليوه ديار
 ئهبي، ئهويش تي دهگهين كه حاجي ئهوهندهي خو بهكم داوهته قهلم و ههموو
 دهميك ويستويه كه خو له خوار ههموو كوردكه وه بگريت، ئهوهندهيش لهخوي رازي
 بووه و دهركي به پايه ي بلندي خو كردووه له بهر ئهويه كه گهليك له شيعرهكاني
 ههه خو نهواندن (تواضع) و ههه خو ههلكيشان (تفاخر) ي تيايه.
 ههروهكو لهم غه زهلهي سهرهوه دا جاري خو ئهوهيني و ئهلي:
 به ئومدي ئهسهرى حوسنى رها دهچنه ولات
 شيعرهكانم كه سهراپا وهكو خو بى سهروپان
 و له دواي ئههه بائه داته وه و له جيگه ي خو ههلكيشان ئهلي:
 نالي و خاكي بههه، حاجي و كزيه به مهسهل
 عهيني حافيزو شيرازه، كهليم و ههمدان
 و ئهيهوي كه خو بهرام بهر به (كهليمي هههمداني) بگريت.
 له ههموويش سهرتر ئهويه كه به پيچهوانه ي ئهه پله بهرزه وه كه حاجي له روچ و
 شيعري نيشتمانيدا گهيشتويه تي و له گهل ئهه پلهي ئهده به كه له شيعري غهراميدا
 ههيه تي، ديسان وه ئهويش وهكو شاعيرهكاني پيشوومان، خوشهويستيه كه ي خو له
 دوو وينه دا واتا له وينه ي كور و كچا بو وهسف كردوين:
 لهسهر شهو پوژي داناوه مهلين فيسي له سهرناوه
 له بهر با جامي ياقوتي به مشكي وشكي داداوه
 زورباشه ئههه تي گهيشتين كه حاجي هزي له بيچووه ئهفهنديه كي تازه
 پيگهيشتوي گولرنگ كردووه كه لهسهر شهوي زاج و په رچه مي، پوژي داناوه كه
 فيسته سووره كهيه تي. ئهه بههه بلين چي كه ئهلي:
 له داويني چيا بوو خهرمه ني گول خيوه تي خارا
 به دوو ئهستونه كي زيوين ته نافي زولفي ههلاوه
 له بهرقي رهنكي شهروالي حهيا داماني ههلمالي
 له تهقه ي دهنگي خرخالي له گهردوون زهره داماو
 ئايا دهتوانين ئههه ليك بدهينه وه كه ئهه كوربه ئهفهنديه فيس سووره؛ خرخالي له پي

کردووه؛ ئهگەر بهمهيش تهواو تى نهگهين، ئايا له شەقەى پانى بهرزەکانى (خانم
خاسى) يارويشى خەبەرمان نابيتەوه و له پوژى مەحشەريشدا هەر لهخەوى غەفلەتا
دەمپننهوه؟

له تهقهى نال و شەقەى پانىي بهرزى ئاسمان لهرزى
تهقوتوق كهوته سەر ئهرزى دهلن مەحشەر ههستاوه

بهلى قەت شكى تيا نيه كه حاجيش له وهسفى خوشهويستهكهيدا كهوتوهته ئهو
ههلهيه كه شاعيرهكانى تر تى كهوتوون و (مەحبوبەى شاعيرهكان)ى پيشووى به
خهيالدا هاتووه كه ئهويش به بيرى من (مەحبوبەى خهيالى)يهعنى (هەيولا)يهك
بووه هەم ئير و هەم مى! وهيا وهكو ليرەدا، دهيبين لاويكى نهوجهوانى (پانى بهرز)
له پى بووه و، يا كچيكي شيريني فيس لهسەر. بهلام ئيمه، ئهگەر حاجى قادر له يهك
دو غەزەلبازى بهم رەنگه ببين، ئهوهمان به خهيالدا نايەت، كه عەشقى مەجازى،
ئەوى له عەشقى بهراستی نيشتمان، دهنكك دواخستى، چونكو ههروهكو خوى
فهرموويهتى:

پهشمه حاجى وهره، وهكو جارار
بیرهوه سەر حيكايهتى كوردان

ئهو زور زوو له عەشقى مەجازى باى داوهتهوه و به ههموو تين و هيزيهوه خوى
هاويشتووته ناو ئاگرى كوورەى عەشقى بهراستيهوه:

خوسرهو و كهيقوباد و ئهسكەندر
وهكو كيسرا و كاوس و قهيسەر
ههموو تيك چوون و پاكي فەوتاو
نه سيلاح و نه سكهيان ماوه
واقيعه ن وايه وهك بهيانم كرد
هەر كەسى ز، به ناعيلاجى مرد
مهرك و ژين ميسلى سيبەر و تاوه
ئەوى باقى بمينى هەر ناوه
چونكو هەر چى له دارى دونيايه
ديت و دەرپا ههمووى وهكو بايه

سەد شەھنشا و پادشا مردن
سەیری کە کوردی ئیمە ھەر کوردن

.....

ھەسرەتم ھەر ئەمە لە دنیادا
حاجی دەمری بە دەوریان ناگا
گەر بە دەورانیان بگەیبایە
ھەموو حالی دەبوون چ دەریایە
چ بە مەنثووری گەوھەری کوردی
چ بە نەزم و کیتابەتی وردی
(سەعدی) ئەپامی خوئی نەبوو نانی
وھکو من بوو، گەپۆک و بی خانانی
ئێستا خەلقى لە ھەسرەتی دەمرن
بەیتەکانی لە زیڕ و زیو دەگرن
ئاخیری پۆژیکیش دەبی وەعدی
خەفەتم بۆ بخۆن وھکو (سەعدی)

بەرستی حاجی قادر زۆرباش توانیویەتی کە ناویکی سەرمەدی لەناو کوردا بۆ
خوئی بیلێتەووە و باش تی گەشتوووە کە:

مەرگ و ژین، میسلی سێبەر و تاوہ
ئەوی باقی بمینی ھەر ناوہ
ئەم شیعەیش کە ئەلی:

سەد شەھنشا و پادشا مردن
سەیری کە کوردی ئیمە ھەر کوردن

شیعریکی (عەلی کەمال) مان بیر ئەخاتەوہ کە ئەلی:

کورد ئەوێندە کوردن بە سەد شەیتان لە کوردی ناکەون
ئیکە خەلقى بۆچی بۆ خوئی دەردیسەر پەیدا ئەکا

حاجی ھەروھکو سووتاوی نیشتمانی گەرە بووہ و بەو عەشقەوہ تلاوہتەوہ، بۆ

كۆيەش كە نىشتمانى تايىبەتى خۆيەتى ئىجگار سوتتاو و بە پەرۇش بوو. ئەم
شيعرانەى خوارەوۋى وئەنەيەكى عەشقى ولاتى تايىبەتى خۆيەتى:

لە مەيدانى بەھارا شارەكەى كۆ
قوبەى كشميرى دا بەرشەق وەكو گۆ

.....

دەماوەندىش بە نىسبەت شاخى ئىمە
بەھارى چەشمەسارى وشكە دىمە
لەكن (بتوئىن)ى ئىمە دەشتى لاجان
وەكو پەى بانەيە ھەورازى لاجان
ئەھالى رۆستەمن وەقتى شوجاعەت
لە حاتەم زۆتەرن وەقتى سەخاوت
كوپى غىلمانە كچيان عەينى خوورى
نەزەر بازن بەلام ھەر دوور بەدوورى
موسافر پەرورە و يارى غەرىبن
ئەوانن وا لە ھەر عەيبى بەرى بن
مەكەن عەيىم ھەمووى راستە مەقالەم
بە بورھان و ھەدىسى فەخرى عالەم
وەتەن مەحبوبىكە زۆر جىلوۋ ئاراي
نشانەى دىن و ئىمانە تەمەنناى (۱)
لە ئادەم بگرە تا دەورانى ئىستا
يەككى وەك (حاجى) لەو خاكە ھەلستا
كە غەم خوارى بكا بۆ مىللەتى خۆى؟

.....

لە قوچ پاشاۋە تا ئىستا ئەمىرىك
لە (كۆيى) پەيدا نەبوو ياخۇ ۋەزىرىك

(۱) حب الوطن من الايمان.

له بهر بى ئىتحدى بوونه مسكين
له ئاخيردا، وهكو زانيومه هلدن
له مابهينى (كلو سوور) و (كلو پردهش)
پهريشانين دهبينه ميسلى گاي بهش

.....

وهكو بيستوومه ئه ياراننى كوئى
له تاريخى (جهم) و (ئسكندر) و (كهى)
به شير و خامه دولهت پايه داره

.....

نه بهداغى هيه نه تهپل و كووسى
ئهمهنده پى كرا بچاره نووسى

.....

ئو واخوى كرده مهدي حاجى قادر
نه نادرشاهى هيه نه شاهى نادر

له بهر ئه وهى كه ديوانه كهى (حاجى قادر) سهرپا عيبارته له ئاهوناللى نيشتمانى
و هموو ديريكي له پهنه و مهوعزهيهكى ميللى، بيت و همووى بنووسين، ئه بى ئهم
كتيپه هه بو ئه دابننن و به تاييه تى هه شيعرهكانى ئهوى تى بخهين، به لام وا
ليزه باسى حاجى ئه برينه وه تاوهكو بتوانين له وتارى هه شاعيره چهند وئنهيهك
بخهينه بهرچاوى خويندهواران و دل و دماخيان به كالاي پهنگينى ئه دهبياتى كوردى
روون بكهينه وه.

حه‌ریق

مه‌لا سال‌ح

مه‌لا سال‌ح کور‌ی مه‌لا نه‌سرو‌لا و خه‌ل‌کی گوند‌ی (زی‌ویه‌ی ناحیه‌ی سو‌ورداش‌ی قه‌زای سلیمانیه‌ی. له ۱۲۸۲ ی هیجریدا هاتووته دنیاوه. بۆ خویندن، زۆر له کوردستاندا سو‌وپاوه‌ته‌وه. له (الهیات)دا گه‌لی شاره‌زا و له زمانی فارسیدا زۆر توانای بووه. له دوا‌ی ئیجازه‌وه‌گرتنی به‌ین‌یک له ولاتی سلیمانیدا ماوه و له پاشدا چووته (ساب‌لا‌غ) و له‌و‌ی له‌ حزووری شیخ بورهانی خه‌لیفه‌ی شیخ عوسمانی (ته‌ویل‌له‌)دا تۆبه‌ی کردووه و داخیلی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبندی بووه. عومری به‌ موتالا و ته‌دریس رابواردووه. به‌ س‌ی زمان (عه‌ره‌بی و کوردی و فارسی) گه‌لی شیعی هه‌یه که زۆر به‌ ته‌ئسیر و به‌لیغه. له ۱۳۲۷ ی هیجریدا له (ساب‌لا‌غ) به‌رحمهت چووه و له‌قه‌برستانی (مه‌لا جامی) ن‌یژراوه.

دیوانی ئه‌شعاری ه‌یشتا له چاپ نه‌دراوه (۱) ئه‌م شیعه‌ هینی حه‌ریقه: (۲)

چاوه‌که‌م دو‌ین‌ی له باغا گۆل به‌ عیشه‌ خۆی نواند

نه‌ک نه‌ه‌گ‌گیریم به‌ مه‌رگی تۆ‌قه‌سه‌م ه‌یچ نه‌مدواند

جه‌نابی ئه‌مین زه‌کی به‌گ له تاریخی سلیمانیدا، ته‌رجه‌مه‌ی حا‌لی حه‌ریق، به‌م ره‌نگه‌ ده‌نووسی. و ئه‌و ته‌رجه‌مه‌یه که له موقه‌دمه‌ی دیوانه‌که‌یدا نو‌وسراوه له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا فه‌رق‌یک‌ی ئه‌وتۆی نییه.

حه‌ریق، له یه‌ک دوو (نه‌عت) ی نه‌به‌وی به‌ولاوه‌ هه‌ر شیعی غه‌رامی و توه. به‌لام شیعه‌کانی سه‌راپا سه‌نعه‌ته و له سنعه‌تی شیعی‌شدا زۆرتر مه‌یلی جیناس و ته‌شبییه و ئ‌یستعاره‌ی کردووه. ه‌ی‌زی زانایی و مه‌لایه‌تی له شیعه‌کانیا دیاره. وه‌کو (مه‌ریوانی) ئه‌لی وادیاره که هه‌میشه د‌لته‌نگ و خه‌فه‌تبار بووب‌ی.

ئ‌ه‌م چه‌ند شیعه‌ی خوا‌ره‌وه‌ی و‌ینه‌یه‌کی نا‌له‌ی د‌لی خه‌مباری حه‌ریقه:

(۱) تاریخی سلیمان‌ی. به‌لام دیوانه‌که‌ی حه‌ریق له سا‌لی ۱۹۳۸ له چاپخانه‌ی مه‌ریوانی له

چاپ دراوه. ر. ح

(۲) تاریخی سلیمان‌ی.

هه وری خهفته به فري غه می داوه به سه رما
ياسه پسه پي ته وري ته که ليی کردم سه رما
گه هی به شه راره ی غه م و گه سه پسه پي هي جران
خوشي نه بوو بو من نه به گه رما، نه به سه رما
که و ته و ته سه رم ته شک و غوباري ته له می دل
يه عني که قوري مي خنه ته کرد و و به سه رما
گر ته چمه وه (ساحيب) نييه هيچ موني جاني
گر ديمه (سه قز) ناري سه قه ر و له جگه رما
شاهيدمه هه واسم که سه که م چنده که ساسم
به خوا نييه غيرت له خيال و له نه زه رما
هه چنگه به جيسماني که دوو رم له حزو ورت
روحيان ته ته سه ته له نيو زو بده ی سه رما
توفاني سرشکم چوو سه جو ودي و جو ودم
که شتي ته ني تيا نوقمه نه نو و و نه ته سه ر ما
له وساو که تو پويي دل م پويي به دو و تا
هي لانه ی ته ن هه وه کو مه ئو اي سه قه ر ما
بي فه و جي وه فاکه ت که جفا په روه ره ئيم پو
ته م له شکري ئاهي منه بي فه تح و زه فه ر ما
له م قه سه و ته دا تا وه کو که ی په رده ی زو لمه ت
به رچا و ي دل م بگري ده سا بي به گوزه رما
ئا يينه ی دل، زه نگی قه سا و ته رو خي پوشي
خاکسته ري دل سو و خته یي بي نه به سه رما
مه ر وانه به زاهير که به بي قو و تم و رو و تم
رو و قو و تي خيال ته غه زه لي چاکه له به رما
سه رمايه ی ته م مولکی خه يال ته هه ري قي
هه يفي که ته له ف بوو به هه ده ر چو و به زه ره رما

(نهعت ی)

محهمد (صلی اللہ علیہ وسلم)

بهو نووره که زاهیر بوو له سهر پووی محهمد
عالم همموو ناشوفته بوو وهك مووی محهمد
مهخجول و سهر ئهفکندهیه نهسرین و بنهوشه
بو مووی سهمین بووی دوو گیسووی محهمد
مهجزوبه همموو کهس به رموز و به ئیشاره
مهجیوره له دس ساعد و بازووی محهمد
سهرووی چهمنیش پئی له گول و خاری غهمایه
لهزانه له هسرهت قهدی دلجووی محهمد
لالهش وهکو من سینهی پر هسرهت و داغه
تا دیویهتی پوخساری گولبووی محهمد
گهردی زهقهنی سییی پر ئاسیپی عهجاپ
زهخمی هیه بو شاه و گهدا کووی محهمد
زاهید وهره پییش تووسهری ئیمانی زهعفت
پووی که له میحرابی دوو ئهبرووی محهمد
بورهان له سهر نهفی مونافاتی شهو و پوژ
مووی که پهریشانه له سهر پووی محهمد
عالم وهکو من جهرگی برپاوه به نیگاه و
رهم کردن و ئیستا دهنی ئاهووی محهمد
روح و دل و دینت هیه ههر سیکی هریقی
خهرجی که له پئی وهسف و سهناجووی محهمد

غەزەلىياتى ھەرىق

مەدارى توولى ئومىد خەيالى گەردن و زولفە
بەلى سەوداي سەرى عاشق لەسەر ھەودايەكى خاوە
بە سانى پەرچەمى ئاشفتە سەرگەردان و زولفە
بە مىسلى زولفى سونبول دل ھەمىشە خالى شىواو
ھەواى نافەى غەزالە پىي (خوتەن) تووشى خەتاي كردم
بە يادى موشكى زولفى پروم لە (چىنى) پەرچەمى ماو
چراغى عومرى عاشق باى فەناى ھىجرانى لى ھەلبوو
لە فانووسى ئەدەبدا حىفىزى كە يەك دوو نەفەس ماو
دەمىكە چاوەرپى سورمەى غوبارى مەقدەمى يارم
لە كۆى خووبانەو ھەمىرۆ نەسىم (تۇزىكى) ھىناو
كتىبى عەشقى مەجنون ئايەتى پوخسارى لەيلايە
لە (سوورەى يوسف) دەرسى جنونى ئىمە نووسراو
سەرم كاسى شەرابى سوحبەتى كاسەى دللى غەيرە
لە (دەردى دەردى) ئەم جامە پەنام بۆ ساقى ھىناو
كەسى فەترەت بلىند بى بۆرەواجى سكەى دىنى
خەراجى (مىسرى قلىبى) خوى بە (خوسنى يوسفى) داو
لەسەر سەوداي قومارى شاھى خووبان پىرى بورھانى
بە چوگانى ئىرادەت گۆى سەرم بۆ يارى دانائو
نماى رۆح و ھەياتى من بە جىلوھى ساقىيە باقى
نەوھەك وھەك سىلە بۆ سفرە لە دووى نان چاوى پىر ئاو
بەقوربانىت بىم ئەى پىرى خەراباتى جىھان ئاباد
بە شاھەد بە كە من رۆحم لە رەھنى قوربى تۇناو
شەھى مولكى يەقىن شاھنشەھى دىن پىرى با تەمكىن
رەئىسى ئەوليا رەھمى، ھەتا دل پىي نەبەسراو

له دارولحوزنى مېحنه ناجييه وهك پيرى كه نعانى
 به بوى پيراهه نى يوسف كه سى چاوى هه ليناوه
 حزوورى تو به هه شته ئادهم و ئه هلى هه سه د شه يتان
 به بوى دانه، ته ماع كي شايه ته ناو دامى دنياوه
 شه رابى سوحبه تت ئيكسيري خاكى ميه دهنى روه
 له كارخانه ي سه عاده ت (لوقمه ي لوقمانى) هيناوه
 عه دوو با هه روه كو عه قه رب كلكى نيشى خو ي دانى
 شوكر تو زى هه ياي بوو وا به چاوىا دياره دايناوه
 هه تا گو ي پيوه بوو منكر، له زه لكاوى هه ساهه تا
 هه زارى (كلكى بگرى) (كه لكى ناگرى) تازه، خنكاوه

له م شيعرانه ي سه ره وه دا، شاعير، (خه تن و خه تا)، ولا تى (چين) و (چينى په رچهم)
 و (توزيك) كه به مهنائى كه ميك، و يا (توز و غوبار) يك هاتووه و (دهردى دور) كه به
 مهنائى (دهرد و خلته) دي ت و (سوورده ي يوسف) و (خه راجى ميسرى قه لب) و (حوسنى
 يوسف) و (لوقمه ي لقمان) و (كلكى بگرى) و (كه لكى ناگرى) ي هه موو به
 وه ستايه تيبه كى شاعيرانه دامه زران دووه و سه نه ته تيكى جوانى ئه ده بى و اى تيا سه رف
 كردووه، كه هه ر ئه وانه ي شاعيران و له سه نه ته تى ئه ده ب شاره زان ده توانن تى بگهن و
 به هائى بو دابنين. بي جگه له ئه مانه يش كه به چاو پيا خشان دنيكى كه م، بو شاعير
 ده رده كه وي ت، ده توانم بل يم كه غه زله كه سه راپا سه نه ته تيكه و وي نه يه كى زور شيرين و
 په نگينى به لا غه تى زمانى كوردييه...

كتيبي عه شقى مهنون ئايه تى رو خسارى له يلايه

له سوورده ي يوسف دهرسى جنوونى ئيمه نوو سراوه

به لاي منه وه گه لى ژوور شيعره كه ي (فزوولى) يه وه يه كه دانه رى حيكايه تى (له لى و
 مهنون) ه به نه زم، و يه كيكه له شاعيره هه ره به ناوبانگه كانى دهورى پيشووى
 تورك.

ئهمه شيعره كه ي فزووليه:

مجنون ايله برمكتب عشق ايچره او قوردق

بن مصحفى ختم ايتدم او (والليل) ده قالدى

یه‌عنی: له‌گه‌ڵ مه‌جنوون هه‌ردوو کمان له‌ قوتابخانه‌یه‌کی عه‌شقا ده‌مانخویند من له‌ قورئان بوومه‌وه، ئه‌و هه‌شتا له‌ سووره‌ی (واللیل) دا بوو. که مه‌به‌ستی ئه‌مه‌یه‌ عه‌شقی له‌یل، مه‌جنوونی له‌سه‌ر وشه‌ی (واللیل) ڤاگرتیوو نه‌یده‌ویست که له‌و سووره‌یه‌ بیته‌وه تاوه‌کو ناوی له‌یل له‌ زمانی جیا نه‌بیته‌وه...

خۆ ئه‌و به‌لاغه‌ته‌ی که له‌م شیعرا نه‌دایه‌:

مه‌داری توو‌لی ئوم‌یدم خه‌یالی گه‌ردن و زو‌لفه
 به‌‌ئ‌ی سه‌ودای سه‌ری عاشق له‌سه‌ر هه‌ودایه‌کی خاوه
 هه‌وای نافه‌ی غه‌زله‌پ‌یی (خوته‌ن) تووشی خه‌تای کردم
 به‌یادی موشکی زو‌لفی رووم له‌ (چینی) په‌رچه‌می ماوه
 چراغی عومری عاشق بای فه‌نای هه‌جرانی لی هه‌لبوو
 له‌ فانووسی ئه‌ده‌بدا حیفزی که، یه‌ک دوو نه‌فه‌س ماوه

وا ده‌زانم ئاتاجی وتن و گه‌ڤانه‌وه نییه‌. (حه‌ریق) له‌ناو شاعیره‌کانی پ‌یش ده‌وری ئ‌یستادا جیگه‌یه‌کی به‌رزی هه‌یه‌ و له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که هه‌موو شیع‌ر و غه‌زه‌له‌کانی پ‌ر له‌ سه‌نعه‌تن له‌لایه‌ن ره‌وانی و سه‌لاسه‌ت و به‌ه‌یز و به‌پ‌یزی، یه‌عنی (قوه‌ت و متانت)ه‌وه ژوور شیع‌ری گه‌لیکیان که‌وتوو. به‌تایبه‌تی له‌ سه‌نعه‌تی مه‌لایانه‌ زیاتر که له‌ شیع‌ره‌کانی مه‌حویدا ئ‌یجگار زۆره‌، به‌ سه‌نعه‌تی شاعیرانه‌ ڤازاونه‌ته‌وه.

حهمدی

مهلا همدوون

کوردستانی عێراق و بهتایبهتی خاکی بهبه ئهوهندهی شاعیر پێ گه یاندوو که نایه ته ژماره. خو سلیمانی ئهتوانم بلیم که گه وره و بچووک، ههتا کاسب و نهخویندهوارهکانی له (بههره)ی شاعیری بهشیان وهگرتهوه. ئهم شاعیرانهی که له نهخویندهوارهکانیش پێ گهیون وهنه پێ وهکو ههندی شاعیرانی قهومهکانی تر قسهی ههلهق و مهلهقیان کردبێ و له ریزی شاعیرانی (شهعبی) دا مابنهوه. بهلکو شیعرهکانیان زۆر پیکوپیک و به مهعنا و به تهواوی (مهوزوون و موقهفا) بووه، به وینهیه که له گهڵ شیعری شاعیریکی زانا و خویندهوار چهپی نهبووه. له بهر ئهوهیه که دهتوانین بلین شاعیرانی کوردستان بهشی زۆری شاعیرییهتیان له فیترهتهوه وهگرتهوه و شاعیری خوایی بوون. همدی که ناوی مهلا همدوونه یهکێکه لهو شاعیرانه (۱) ئهم زاته خه لکی سلیمانییه. به کویری له دایک بووه و غهیری قورئان که له بهر خویندهوویهتی هیچ قوتابخانه و مهدرسهیه که نهچوو و نهیدیوه. بهلام زهکایهکی بهرز و فیترهتیکێ شاعیری خوادادی ههبوو. وهکو عهلی که مال ئهلی سهعاتیکیان تیکوپیک ئه دا ئه وهمووی تیک ئه خستهوه ئهیهنایهوه کار.

به فارسییش شیعری داناوه. له بهر ئهوهی که چوویوه (ئهستهمول) و بهینیکی زۆر لهوئ مابوووه تورکیشی زۆرباش ئهزانی. پیاویکی که له گهت و سووروسپی و چوارشانه بوو. ئه وهینهی که له ئهستهمول بوو، بهشی زۆری وهختی خوئی له (سرکهچی) له (چایخانهی بهغدا) رادهبوارد. خویم گهلی جار هه ره له بهر ئه وهچومه ئه و چایخانهیه و له قسه و سوحبهتی عهنتیکه ئیستفادهم ئه کرد. به ئیحسانی خه لکی و بهتایبهتی گه رهکانی کوردی ئهستهمول بهرپوه ئه چوو. له گهڵ ئه مهیشدا تا بلایی به زهوق و به تهبیات بوو. هه موو وهختی جبهی تازه و کهوای شیرداخی تازهی له بهر ئه کرد و فیستیکی سووری بی قالمی له سه ره ئه نا و بهم حاله وه له مه لایه کی

(۱) من مه لایه کی کویری کوردم له ئهستهمولدا دیوه که به تهواوی خاوهندی ئهم سیفه تانهیه که عهلی که مال له زیر ناوی (حهمدی و یا مهلا همدون) دا باسی کردوو به لام من وام بێته بیر که ناوی مهلا فرهج بی.

(ئەزھەر)ى ئەچۈۈ. پىلاۋى قەت بى بۇياخ نەبوۋە. ھەموو پۇژىك خۇى ئەشۈشت و ئىجگار خەزى لەپاك و تەمىزى ئەكرى. پوۋلىكىشى پى بوايە دەسى بۇ كەس درىژ نەئەكرى و دەيوست جارى ئەو پوۋلە يا بۇ حاجەتىكى خۇى ويا بۇ (ميوان)ىكى خەرج بكا. ھەر لەبەر ئەمەيش وا دەزانم كە بى ئەۋەى بچىتە سەريان، پياۋە (گەورە!)كانى كوردى ئەو دەۋرەى ئەستەمول لە خۇيانەۋە خەرجىيان بۇ دەنارد. لە ئوتىل ئەنوۋست. ھەموو ۋەختىك كوردىكى بۇ ئەبوو كە رەھبەرى بكا. بەلام گەلى جارىش بەبى رەھبەر ئەگەرپاۋ شارەزاي گەلى كوۋچە و بازارى ئەستەمول بوو لە سالى ۱۳۳۵ى ھىجرى و لە عومرىكى ۶۵ سالىدا بە رەھمەت چوۋە لە خەربى گەورەى رابردوۋا بە شىعەرىكى كوردى ھەۋالى ئەو زەمانەى گىراۋەتەۋە كە بەراستى جوانە و شاعىرانەيە. من ئەو شىعەرانەم لە دەمى خۇى بىستىۋو. ئەگەر لەو پۇژانەدا بىزانىايە كە پۇژىك كىتەپكىكى وا ئەنوۋسەۋە، زۆر سوۋك و ئاسان بوو كە گەلى شىعەرى خۇى لى ۋەرگرم و بىنوۋسەۋە.

ئەمە شىعەركانىيەتى كە لە (گۈلدەستەى شاعىرانى) عەلى كەمال ۋەرمان گرتوۋە(۱):

ئەم پۇژە چ پۇژىكە كە دنيا شلەزاۋە
 ھەركەس بە(جەخارى) جگەرى قىمە كراۋە... (۲)
 دنيا پىرى ئاشوۋبە خەلايق بە عموۋمى
 ئاسايشى لى مەنە ئەلپى جونىشى ئاۋە
 ۋەك تەرزە ئەبارى بە ھەموو دەم ئەسەف و غەم
 ھەۋرى غەزەب و قەھرى خوا توند و بە تاۋە
 ئەم ۋەزە كە ناۋى بە(سەفەرىەر) ئەبەن ئىمپۇ
 فەرمانى بە خوۋىن پىشتىنى ئەم عالەمە داۋە

-
- (۱) ۋەكو وتمان ئىمە ئەم شاعىرە بە مەلا فەرەج ئەزانىن بەلام چونكو ۋەسفى عەلى كەمال و چاۋپىكەۋتنى ئىمە لە يەك ئەچى و پروامان ۋايە كە عەلى كەمال ئىستناد بە شتىك ئەلى ناۋى مەلا ھەمدوۋنە بەو رەنگەمان ۋەرگرت.
- (۲) جەخار بە قەرىنە مەعنای نەۋع و يا رەنگە (بە جەخارىك = بەرەنگىك) ۋشەيەكى زۆر جوانە و تازەم بىستوۋە.

گيرۆدەيە ئەم عالەمە ھەركەس بە سياقى
 كەوتووۋەتە كەشاكەش بە قوماندەى ئومەراۋە
 (ژەندەرمە) ئەسووپتەۋە ۋەك واشەى برسى
 بۆلاشەى ميللەت بە فرۇفئالى غەزاۋە
 فەوتاوۋە لەبەر سوخرە، كەر و ھېستەر و يابوو
 حوشتر سەقەت و شەل بوۋە، گا پىشتى شكاۋە
 كەر شەۋقى زەرپىنى نىيە ھەتالە بەھارا
 ترسى ھەيە بىخەنە ژىر بارى قەزاۋە
 بۆگرتن و بۆكۈشتىنى ئەم عالەمە يەكسەر
 ئەم عرسەى ئافاقە ئەللى ھەلقەيى داۋە
 نىك و بەدى ئەم عالەمى ئىسلامە بە جارى
 كەوتوۋنەتە ژىر ھەلقەى زىنجىرى بەلاۋە
 ھەر شەش جىھەتى گرتوۋە ئاشووب و موسىبەت
 مېشۋولە مەجالى نىيە بفرى بە ھەۋاۋە
 ئەم زالمى سەفاكى (سەفەر بەركە) ئىمىرۆ
 نامەى فەرەھى داۋە بە دەم بادى سەباۋە
 دەشت و جەبەل و شىو و جەزىرەى ھەموو دىنيا
 گۆل گۆل بوۋە سەر پاكى بە خويىنى شوھەداۋە
 تەيارە بە ئەسبابى شەپ و فەيتنەۋە دايم
 جەۋلاننى ئەللى ھەۋرە بەسەر مەركەزى باۋە
 بالۋىنى (ھەلو) شىۋە لەگەل دىتە بزوتن
 عالەم لە نەزەرىا ھەر ئەللى پۆرى خوراۋە
 ئەم جوۋتە بەلا زادەى بالندەيە ئىمىرۆ
 سەيارە بە (سىالەى بەرق)ى بە ھەۋاۋە
 بەرق و غەزەبى دانە و نارنجەك و بۆمبا
 ئاگر ئەپژىنى بە زەمىندا لە سەماۋە

شهو پوژه له بهر بهرقي قلیچ و پم و سونگی
 له معه ی قسه توره به دهلی عه کس هه تاوه
 لهو پوژه وه دنیا هه یه تا ئهم دمه بی شک
 مه غلووبه ی بهم غایه ته نه بووه و نه کراوه
 بنچینه ی دهرکه وتوووه ئاساری شریعت
 یه کسه ره هره سی بردوووه ئانیکه نه ماوه
 ئهم دینه له پیشا وهکو زهمزم بوو به پرونی
 هیچ غه شی نه بوو ئیستا ئه لئی لیلی قورپاوه
 یاره بی له بهر خاتری پیغه مبه ره که ی خوت
 ره حمی بکه بهم کو مه لئی ئیسلامه که ماوه
 له ت له ت بووه بهم چه کوشه سه عاتی دلّی عالم
 ره قاس و جه پ و زه مبه ره ک و چه رخی سواوه
 (حه مدی) دلّی یه خسیری فهرنگی غه مه ئیمپو
 به ربوونی، به به ربوونی گهرووی به سره و فاوه

ئایا ئهم شیعره جوان و پیکانه هیچ له شیعری نه خوینده واریک ئه چی؟

خوزگه ئه و بیگانه زمان ناسانه ی له شیعری و ئه ده بیات تی دهگه ن ئهم شیعرا نه ی
 کویریکی نه خوینده واری کوردیان بهرچاو ئه کهوت و تیی ورد ده بوونه وه، تاوه کو
 بزانی ن ئه وسا که له بابته شیعری کوردیه وه چییان ئه وت؟ و زور ئاره زومان ده کرد
 که تی بگه ی ن ئایا له ناو نه خوینده واران ی هیچ قه ومیکه ترا شاعیریکی وا به لیغ و
 مه وزوون هه لکه وتوووه یا نا؟

هیچ جیی باوه پ نییه که شاعیریکی ئومی (نه خوینده واری) قه ومیکه تر توانی بی تی،
 بی ئاسایشی و نارچه تیی خه لقی بهم جه خاره ته سویر بکا.

دنیا پری ئاشوبه خه لایق به عموومی
 ئاسایشی لی مه نه ئه لئی (جونبشی ئاوه)
 هه ر شه ش جیه ته ی گرتوووه ئاشوب و موسیبه ت
 می شوله مه جالی نییه بفری به هه واوه

و چاوتان له تهسویری ئهحوالی ژهندهرمه ی ئه و پوژه بی که (حهمدی) کردوویه تی:

ژهندرمه ئه سووپیتته وه وهك واشه ی برسی

بو لاشه ی میلله ت به فروفیلّی غه زاوه

هه موو ئه وانه ی دهوړی (ژهندرمه) ی تورکیان دیوه، داخی ژهندرمه یان به سه ر
دلّه وه یه، به لام کامیان توانیویه که (تۆله) بیکی وایان لی بکاته وه به م په نگه داغمه یان
بکات؟.

بو کرده وه ی ژهندرمه و هه راسانی خه لقی به ده ست ئه مانه وه له دهوړی پرمیان، ئه م
شيعره ی (عارف سائیب)، ده لیلیکی زور جوانه:

که وتوو مه ته ناو تا قمی جه ندرمه خو امه رک.

دو چاری هه زار ده ردی سه ر و قه هر و سزا خو م.

خاکی

خاکی ناوی مهلا محهمده، خه لکی گوندی (ئهممه برنده) ی قهزای ههله بجهیه. له ۱۲۶۱ ی هجریدا و لهه گوندهدا هاتووه ته دنیاوه. له سلیمانی خویندوویه تی و له سنه خویندنی تهواو کردووه.

عالمیکی بهناوبانگ و ئه دیبکی مهن بووه. عومری له سلیمانیدا و به تهریس رابواردووه. ئه شعاری زور بهلیغ و به معنایه. مهنسووی تهریقته تی نهقشی بووه و له سالی ۱۳۲۲ دا بهرحمهت چووه.

جاریک له کهوشهکا (۱) بهجی ئه مینی. سهید ئهممه دی نهقیب (خوا لئی خوش بی) به چهند شیعریک توانجی تی دهگریت که ئهمه فهردیکه لهو شیعرا نه:

له مهیدانی عیبادهتدا بهجی ما ههرکسهی بی شک

به دایم چاو بهرهو ژیره ئه بی مهتووک و پيسوا بی

خاکی به غهزه لیک چوارده بهیتی جهوابی داوه تهوه که دوو بهیتی ئه وه لی ئهمهیه:

ئه گهر دهرویش ئه گهر سو فی له تهکیه و خانه قادا بی

گه دا بی یاخو پاشا بی خهلیفه یاخو وهستا بی

له عهرسهی (کهوشهکا) (۲) جی ما، وهکو دابه ئه بی دابی

دهبی سهر حیز و مل کز بی، دهبی داماو و پيسوا بی

خاکی وهکو جهنابی ئهمین زهکی بهگ باسی کردووه، شاعیر و ئه دیب بووه. ناوبانگی له ناو کوردا رویشتووه، به لام له بهرئه وهی (دیوان) ی شیعری له ناوا نییه، نه مانتوانی که چهند شیعریکی نایابی لیره دا بنووسین. ئه وه غهزه لهی که ئهمین زهکی بهگ مهتله عه کهی له تاریخی سلیمانیدا نووسیوه له لایهن مه لایه کی فازيله وه له به غدا گه یشته دهسمان. به خویندنه وهی ئهم ته نیا غهزه له پایه ی شاعیری خاکی ده رئه که ویت.

(۱) کهوشهک یارییه که تایبه تی فقهی و مهلاکان.

ئهم یارییه یاری به هاره و له سهر سهوزه گیا ئه کریت.

(۲) سی بازیشتی پی ئه لین و هه موو لویک له به هارا ئهم یارییه ئه کا...

وشەى (دابى) كە لە چەند جىگەيەكياندا دەبينریت لە (دابوون) ھو ھاتوو، ئەو ھەندە سەنەتكارانە و شاعيرانە، بەكارى ھىناو ھە و لە وشەكانى (دانا، با، باب، بابا...) دا لە (جىناس) ى ئەدەبى، لەفزى و مەعنەوى ئەو ھەندە ئىستفادەى كردوو كە ئەللى ھەكەل تراشكە يارى بە تۆپەلە ميو ئەكا. ئەمە تەواوى غەزەلەكەيە:

ئەگەر دەرۆيش ئەگەر سوڤى لە تەكەيە و خانەقادا بى
 گەدا بى ياخو پاشا بى خەلىفە ياخو ھەستا بى
 لە ھەرسەى كەوشەكا جى ما، ھەكو دابە ئەبى دابى
 دەبى سەر حيز و مل كز بى، دەبى داماو و پيسوابى
 قەبوول نابى بە ھىچ بابى كە كورد دابى لە جى بابى
 ئەگەر سوختە مەلاى جى ھىشت، مەلا ملكەچ نەبى نابى
 لە مەيدانى عىبادەتدا بەجى ما، ھەركەسى بى شك
 بەدايم چاو بەرھە ژىرە دەبى مەھتووك و پيسوابى
 بەجى مان باعيسى بەدناوويە ھەتتا لە ياريدا
 كەسى مەقبول و ماقولە كە چابك دەست و ئازا بى
 قەدى ئەلفى دەبىتە (دال) لەبەر سستى لە ياريدا
 بەجى ماو ھەر دەبى دابى بەزىلەت گەرچى ھەستا بى
 موريد گەر مورشدى جى ھىشت لە ياريدا دەبى دابى
 بەسەريا ھەر دەبى ھەلچى لەژىر بارى دەبى دابى
 كەسى پاش كەوت ئەگەر فەرزەن خەلاتى شاى لەبەر دابى
 ويا عەينەن عەمامەى شىخولئىسلامى لەسەر نابى
 دەبى پىشتى كەمانى بى ھەكوگو سەمتى ھەلنا بى
 بلى پىشتم شكا بابى كەسى ما بى بەسەرما بى
 بەجى ماویش لە كەوشەكدا رەفيقان ھەر دەبى دابى
 قىياس، رۇشن دەلىلەكە دەبى ئەھكامى مەجرا بى
 ئەمە مەعلوومە لاى ھەركەس چ نادان و چ دانا بى
 كە دابوون كارى نادانە كەسى دانابى دانابى

فیداتان بم وەرن یاران لەمەولا پوو لە مەولای
 دەروون عاجز لە دنیا بێ لە مالا یەعنی دڵ لا بێ
 چ خۆشە تەرکی خووەر شەو هەموو چاوی لەخەو دابی
 نەسیمى نەسبەت بوبی وەکو (شەوبۆ) لەشەو دابی
 کەسێ کەوشەك بکا (خاکی) موخەللەق باز و ئازا بێ
 بەسورەت هەر وەکو بابی بەهیمەت میسلی بابا بێ
 حەریفی، دوی لە چایخانە دلی مەعموور و ئاوابی
 بە (تەجنیس بازی) دەیفەرموو جەزای چاکە دەبی چا بێ.

بێجگە لە ئەم غەزەلە، چەند (نەعت) یکی نەبەوی دوورودریژی (خاکی) مان لە
 دەفتەرێکی دەسختی کوردێکی (شەرباز) دا بەرچاو کەوت. بۆ نمونە لەهەر
 (نەعت) یك، یەك دوو شیعری جوانمان هەڵبژارد کە بێخەینە بەرچاوی خوێندەوارانی
 خۆشەویست: ئەم شیعرانە چەند (بەیت) یكە لە قەسیدەیەکی ٦١ بەیتی:

ببارینی خوا بارانی هەرچی فەیز و ئیحسانە
 بەسەر ئەو باعیسی خەلق و گوزیدە جەمعی ئەکوانە
 دەمی سووچی ئەزەل (داکا) هەتا شامی ئەبەد بپرژێ
 بەیەك تاو بێ نەوێك تاوتاو، وەکو تاوی بەهارانە
 بەسەوزە نەو نەسیمی گۆل شەمیمی لوتفەو داکا
 نەسیمى نەسبەتی حەق دانەپەکی کا بەسەر دانە

.....

کەلامیان راستە هەردوو بوون لەگەڵ حەق، ئەحمەد و موسا
 تەفاوتیان وەلی ئاخیر زەمین، تا عەرشێ پەحمانە

.....

ئەری (خاکی) ئەتۆ خۆت چی و دیاریی تۆ ئەبی چی بێ
 لەبۆ شاهێ عەرەب هەرگیز نەبەیی ئەم شیعەرە کوردانە
 مەگەر شاهێ روسول، هادی سوپول، سەرخێلی جوملە و کول
 بە ئیحسانێ بکا تەحسین، بلی: وەك شیعری (حەسان) ه

ئەمەيش چەند شىعەرىكە كە لە قەسىدەى (مىعراج نەبى) وەرگىراو، قەسىدەكە خۆى
۳۸ بەيتە:

چىيە ئەمشەو، شەوى سۈر و سۈر و سەير و سەيرانە
شەوى (ئەسرايە) يا سوبحى ويسالى جانى جانانە

.....

لە خەلۋەتخانە دەرگەوتتو، لە خەلۋەتخانەى فەلەك سەرگەوت
لە دەۋلەتخانە چو، يەك ئان بە دەۋلەت ھاتەو خانە

.....

نەسىمى فەيز ھەق ئەنگۈوت و خونچەى كامى پى پشكووت
ويسالى جان و جانانە، چ خۆشە، رەبى چەن جوانە

.....

لە ئەحمەد تا ئەحمەد مىمى بوو فەرقى غەرقى وەحدەت بوو
بزانە عاشق و مەعشوق لەناو ئەم دووانە كىيانە

.....

جىھان سايە نشىنە، تۆمەگەر پۇخى كە بى سايەى
بەلى سايە، وەزىفەى جىسمە، جىسمى تۆ ھەمووى جانە

.....

ھەدم كوا من بەيانى ھەدى ئىعجازى (مەھمەد) كەم
كە تىعدادى نجوومى ئاسمان، خارىج لە ئىمكانە

خهسته

مهخهلهسی شاعیریکی ئەم ولاتهیه ناوی و سه‌رگوزشتهی ژیانیم دهس نه‌کهوت. تهنیا له (ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبان) دا به‌عزێ شیعریم دیوه. په‌نگه له شوعه‌رای قه‌رنی سیانزه‌مینی هيجری بێ.

مه‌تله‌عی غه‌زله‌ی (ده‌که‌م شین) ی ئه‌مه‌یه:

له هيجرانی گولێ سوورم ده‌که‌م شین

ده‌پژم دم به دم فرمیسکی خوینین... (١)

ته‌واوی ئه‌و غه‌زله‌ی که جه‌نابی ئەمین زه‌کی به‌گ مه‌تله‌عه‌که‌ی وه‌رگرتوه و له‌سه‌ره‌وه نووسیومانه له (ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبانی کورد) دا به‌م په‌نگه‌یه:

له هيجرانی گولێ (سوورم) ده‌که‌م (شین)

ده‌پژم دم به دم فرمیسکی خوینین

وه‌کو کو‌تر ده‌نال‌م شه‌وه‌تا پوژ

نیشاتم دهرد و په‌نجه سوچه‌تم شین

له بازاری غه‌رامی عه‌شقی گولدا

ته‌له‌ف بوو، مایه‌ی عومر و (مه‌تای) (٢) دین

ب‌ل‌یسه‌ی ئاگری کووره‌ی ده‌روونم

ده‌پیکێ قورسی ماه و عه‌قدی په‌روین

هه‌موو عاله‌م له ناله‌ی من به‌ته‌نگ هات

له بو به‌ختم ده‌نیرن له‌عن و نه‌فرین

له حه‌سره‌ت عه‌نبه‌رین زولفی سیاه‌ت

ته‌پ و دووی دل ئه‌چی بو‌گ‌ونبه‌دی شین

(١) تاریخی سلیمانی.

(٢) مه‌تا= متاع. ر. ح

وہہا دہردم گران و سہختہ، بۆمن
فہلہک دہگری، مہلایک دینہ نالین

ئەم شیعراڤە خوارەویش ھی خاکییە لە دەفتەریکی دەسخت وەرگیراوە:

بەبی تۆمن پیالەئە غەم ئەنۆشم
وہکو مەجنوون نەماوە عەقل و ھۆشم
لە ھەسرەت خەتی نەوخیزی بنەوشەت
ھەمیشە بەرگی نیلی رەنگ ئەپۆشم
قەدەم رەنجان کە بی حالم بپرسە
بپرسە لەو دەروونەئە پر خروشم
ئەتو شاھنشەیی ئیقلایمی حوسنی
ئەمن بیچارە عەبدی ھەلقە گوشم
لە گەرمی مەیلی ساردت نووری چاوم
وہکو دیزە لە کول دایم بە جوشم

لە غەزەلیکی تری خەستەدا، ئەم تاقە شیعەرەمان زۆر جوان ھاتە بەرچاوە:

مروەت و پەحمی نییە ئینسافی باری کردووە
دەوری باغی دل بەخار و جەوری غەم پەرژین ئەکا

ئەمیش فەردیکە لە شیعری خەستە:

لە ھەرفم تۆ مەبە ئازوردە قوربان
سەری مووی نەماوە ئیختیارم

ئەمیش دوو(بەیت)ی جوانە لە غەزەلیکی تری:

ئەگەر کردوویە تەقسیر و گوناھئە
ھەزاران تۆبە تا رۆژی مەماتم
لەمن عاجز مەبە ئیتەر بە قوربان
خۆشە ئەر بمکوژی ئەر کەئە خەلاتم

زۆر جیئە داخە ئەم شاعیرە کوردە کە بەشیوەئە شیعەرەکەئە وا دەردەکەوئەت
موکریانئە بووبئە، ناووشوئەئە نەزانئە و (دیوان)ئەئە تەواوئە نەگاتە چنگمان. بە

مەتەنەتە شىعرەكانىيا و بەپېئى ئەوھى كە وەكو عاداتى ھەموو شاعىرىك
(مەخلەسى) ئىكى بۇ خۇى داناوھ دەبى شىعرى زۆر بووبى و ئەم شىعر و يا ديوانەى
(خەستە)، يا لەناو چووبى و يا كەوتبېتە قوزبىنىكى دوور و تارىكەوھ. بە ناوى
محبەتە ئەدەبىياتى قەومى، تكا لە خویندەوارانى خوشەويست، كە ئەگەر لەلايەن
ناوونىشانىيەوھ شتەك ئەزانن، بۆمان بنووسن لە بەرگى دووھى ئەم كىتەبەدا باسى
بکەين...

شعر و نەدەبیاتی کوردی

بەرگی دووهم

پیشکەش

بوژەکان و ئەدیبهکانی کورد، بەرامبەر بە قەومی خۆیان پۆیستییهکی گەورەیان لەسەرە. میژوو لە دواڕۆژدا لەناو وێژە و وتارەکانی ئەوانا بۆ ھۆی دواکەوتن، وە یا پیشکەوتنی کورد ئەگەرێ، لەبەر ئەمە، ئەبێ ئێمەیش وشیار بین و پێی ئەوەیان نەدەین کە سەرمايەکانیان بە فەرۆ بدۆڕینن واتە، پۆیستە لە وێژە و وتارەکانیان ورد و سەرنجیان بدەین تاکو بتوانن بۆ کردەوی باش و بۆ خزمەتی ولات ھانیان بدەین و بیانکەین بە رابەری قەومەکیان، بەم رەنگە ئەو پۆیستییهی لەسەریانە سووک ئەبێ و بەجێ ئەھێنن و لە راست پرسینەوی میژوودا شەرمەسار نابن، ئینجا لەبەر ئەمە، کە ئێمە ئەم نامیلکەیه پیشکەشی ئەو خۆینەرە بەرپزانی و بەتایبەتی پیشکەشی ئەو لاوانە ئەکەین کە لەباریانا ھەیه خزمەتی قەومەکیان، وە ولاتیان بکەن و نرخێک نادەن بە چرپەچرپی ھەندێ کەس لە جیاتی تێیکۆشن و یارمەتی خۆیان پیشکەشی خاوەن تەقەلاکان بکەن، تەنیا بە توانج و رەخنە پووج و عەزم شکێن، کە لە بناغە یەکیتییا ئەکەن!.

رەفیع حیلمی

بەغدا: بستان الخس

٩٥٦/٣/٣

سەرەتا

لەژێر ناوی «شێعر و ئەدەبیاتی کوردی» یا، لە ساڵی ۱۹۴۱ نامیلکە یەکم لە چاپ دابوو و بلالۆم کەردبوو، لەو نامیلکە یەدا سەرگروشتە ی چەند شاعیریکی کورد و، لە شێعری هەر یەکە لەوانە چەند وێنە یەکم خستبوو بەرچاوی خۆینە رانی خۆشەوێست و بەپێی بیر و زانستی خۆیشم لە شێعەرەکانیان دابوو. بەلام داخەکم بە پێچەوانە ی پەیمانێک کە دابوو بەرگی دووهمی ئەو نامیلکە یەم تا ئیمڕۆ بۆ چاپ نەکرا. ئەوا ئیمڕۆ لەسەر فەرمايشی و ئارەزووی چەند برا کوردیکی بەرپۆز هەر چەندە بەرەڵستیشم هەبوو ئەوانە ی لە کاتی خۆیا نووسیبوو مەو و هەندیکی لە ساڵی ۱۹۴۳ لە گۆقاری «گەلاوێژ»^۱ بلالۆ کرابوونەو، کۆم کردنەو و پیاچوومەو ئینجا باسی چەند شاعیریکی تریشم خستەسەر و، لەمانە بەرگی دووهمی ئەم نامیلکە یەم هێنا یە ناو. قەومی کورد شاعیری زۆری لێ هەلکەوتوو. بێت و بمانەو ی باسی هەموویان بکەین هەر لێ نابینەو. لەبەر ئەو ئەمەو ی بزانی کە شاعیرەکانمان هەر ئەمانە نین کە من باسم کردوون، وەیا باسیان ئەکەم. بەلکو هەر لەناوچەکانی سلێمانی و کەرکوک و هەولێرا ئەوێندە شاعیر هەلکەوتوو کە تەنیا ناوێکیان نامیلکە یەکی لێ ئەنووسرێتەو، لەناو ئەمانە دا ئەوانە ی بەرەحمەت چوون، وەکو: نالی و مەحوی و هێجری و شێخ رەزا و مەولەوی و شوکری و مەسباح و تایەر بەگ و مەلا محەمەدی کۆیی و رەشیدی قادر ئاغا^(۱) و مەلا عەبدوللا (مفتی پێنجوین) و ئەختەر و سافی...

لە تازەکان ئەوانە کە شوکر ماون، وەکو: سەعید فەوزی و شێخ مستەفای شێخ سەلام و قانع و ئەحمەدی شێخ غەنی و مەلا ئەسەدی مەحوی و رۆژبەیان ی و هەردی و توفیق وردی و برایم ئەحمەد و هەزار (عەزیز موکریان ی) و مستەفا سەفوەت و کانی و مەعروف خەزەندار و هەوری و مەدهوش، بێ باک و فایق زیوهر و مەنگوهر ی و شارەزووری و ئاورەحمان بەگی نفووس و ... هەموو شاعیرن و هەندیکیان لەوانە کە ئەشی بە تایبەتی نامیلکە یەکیان دەر بارە بنووسرێتەو، بەلام وەخت و بەخت جاری

(۱) رەشید قادر ئاغا برا بچوکی مەحمود ئەفەندی قادر ئاغا ی رەئیس ی پێشووی بەلەدیە ی سلێمانی بوو، بە لاوی و لەکاتی شەری گەورە ی یەکەما ئەمری خوا ی کرد.

ئەوئەندە يار نىيە، كە بتوانىن بەم ئامانچە گرنگە بگەين. لەگەڵ ئەمەيشا خوا يارىي و تەمەن وەفا بکا، هەول ئەدەين كە ناوبەناو چەند بوژيكت لەناو ئەمانەى كە باسيان كراو بە تايبەتەى لەوانەى كە ديوانىكى (لەچاپدراو) يان نىيە و يا شتيكيان دەربارە نەنووسراوئەتەو، هەلئيرين و ناميلكەى سىيەمى لى رېك بخەين، ئىنجا تكاى بەرودوامان لە خوئنەرە بەرېز و خوئەويستەكان ئەوئەى كە چاو لە كەموكورتيمان بپۆشن و بمانبەخشن بەو كە مەبەستمان خزمەتە و سەرگەوتنى كورد!

دلداری

یونس رهئووف

۱۹۱۷ - ۱۹۴۸ م

دلداری ناوی یونس رهئووفه، له ۲۰ شوباتی ۱۹۱۷ ی میلادی له کوی شواتووته دونیا، بهم حیسابه به عومر بچووکترینی هه موئه شاعیرانهیه که تا ئیستا باسماں کردوون، هیشتا یهک سالان بووه که باوکی هیناویهته ههولیر، له دواي ئهوه چوونه (رانیه) و لهوئ تا پۆلی ۲۰ ئیبتیدائی خویندووه، بهینیکیش گهراوتهوه کوی و لهوئ خویندنی ئیبتیدائی، دواي ئهوه له ههولیر و کهرکوک خویندنی متهوهسته و سانهویی تهواو کردووه، ئیستا له پۆلی دووهمی

حقووقی بهغدا ئهخوینی. لاویکی زرنک و خوینگهرمه، خاوهنی بیریکی ژیرانه و پیرانهیه، گیانیکی خاوین و ههستیکی بهرزی ههیه. ههه له منالییهوه تووشی گیره و کیشه و تهنگوچهلهمه زهمانه هاتووه و ژیانیکی کهموزور سخته و تال و به ئهندیشه ی رابواردووه، له بهر ئه مه ئاشنای ساردوگهرمی دونیا یه و جیگهی هیوای دواپۆژه، شاعیریکی خوایییه و ئیلهامی شیعری له ههواي سازگار و له بهرزیی شاخهکانی نیشتمانوه وهرگرتووه، بهدل و گیان مهفتوونی دیمهن و چاو ئه اندازه شیرینهکانی ولاتی کوردستانه.

ههه چهند بههوی منالی و خهریکبوون لهگهل خویندن، زۆری شیعیر دانهناوه و ئیمپرو له شاعیره ناودارهکان ناژمیرریت بهلام بهو شیعیرانهیا که ههیه و بهرچاوی ئیمه کهوتووه و به نوور و گهوههری ئهوه زهکایهه که لهم چهند شیعیردا ئههینری، جیگهی شک نییه که دلداری، شاعیری تهجهدودپهروهه و ناوداری دواپۆژ ئههیی. له بهر

ئەو، ويستانمان كە سەرەتاي ناو و شورەتى لەم (نامىلكە) يەو دەست پى بكا.

دَلدَار، بەلای ئىمەو شاعىرىكە زۆر بالا، ئەگەر لە ھەندى شىعەريا ناپوختەيى ھەي، بەھاي شاعىرىيەتيى پى ناشكىت. منالېك كە ھەموو ژيانى خۆي بە خویندەو پابواردى و ھىشتا لە خویندنى پىويستى (رەسمى) پزگارى نەبووى، ناتوانى بى بە شاعىرىكى (كەسبى) و بگاتە پلەي ئەوانە كە شىعەريان كەردووە بە (سەنەت). لەگەل ئەمەيشا دَلدَار، ھەر لە مەكتەبى ئىيتىدائىيەو دەستى كەردووە بە شىعەر وتن و لەم مەيدانەدا گۆي ھونەرى بەر دوو تەو، لەبەر ئەو ئىمە كەموكورتى شىعەرەكانى ئەومان نەگرتە بەرچا و بروامان ھەي، بەو كە شاعىرىكى فىترى و خوادادە، ھىچ گومانى تيا نىيە كە ھەلىكى باش و كۆلىنەو ھەيلىكى ئەدەبىي ورد، دَلدَار ئەگەيىننە رىزى شاعىرە گەرەكانى كورد، ئەو ھىش لەوئى بوەستى كە لەلایەن بىرى قوول و خەيالى وردەو ئىستايىش دَلدَار گەلى لە ژوور ئەو شاعىرانەو ھەي كە ھەندى وشەي رەق و تەعبىرى ساردى وا ئەھۆنەو و ئەيكەن بە (نەزم) كە بە دىمەن و بىستەن، شىرىن و رەنگىن، بەلام لە مانا و ھەقىقەتا پوچ و بى كەلەن.

ئىمە ناتوانىن لىرەدا ھەندى شىعەرى دَلدَار بنووسىن كە زادەي بىرىكى زۆر قوول و رەوانى (تەفكىرى عەسرى) ھە. بەلام زۆر جىي داخە كە پىوھندىي گرانى (تەقالىد)، ئىمپۇ، رى نادا بە بلاو كەردنەو ھيان. زۆرتريش ئەو جۆرە شىعەرەنەيەتى، كە دَلدَار و شاعىرىيەتى بَلندى دَلدَارى بە ئىمە ناسى، ئەو شىعەرەنەي كە لە ھۆنىنەو و دروستكردنى وشە و (تەعبىرى) پەنگاوپەنگ و رىكخستەن و يەكخستەن قافىيە زياتر، كۆلىنەو ھەي فەلسەفەي ژيانمان بىر ئەخاتەو و چەشنى لىكەدانەو ھەي ئەم شاعىرەمان تى ئەگەيىنى كە بە تەمەن منال و بە مېشك گەرە و پىگەيشتووە.

دَلدَار، يەكەم جار لە (رانىيە) لە بەرامبەر سەرچاوەي پىرۆزە رەنگى ئاوى (قولى)، روى شاعىرىيەتى بزوتووە و ھەر لەو پۆزانەدا كە لە فريوى زەھراوى شارستانىيەتى دوور بوو و چاوى ئازادىي بى پەردەي بە چاوى ئەندازەكانى شىرىن و رەنگىنى نىشتمانا گىراو، لە كانگاي دَليا مەغزى ئەم شىعەرەنەي كۆ بوو تەو و تۆمارىكى نىھانى دروست كەردووە. لە دواي بەيىنىك كە لەو چاوى ئەندازە دوور ئەكەوئەو و كارەساتى زەمانە و گىژەلوو كەي بى ئامانى ژيان گىژى ئەدا ئەو تۆمارە شارراو ھەي ئەكرىتەو و ئەو ھىش بى ئەو ھەي رەنجىكى لەگەل بدا شىعەرەكان دووبارە ئەكاتەو و يا بە نووكى قەلەمەكەيا ئەرژىتە خوارەو.

كوردستانی خوښ، نیشتمانی جوان
تۆ قیبله گاهى منى بى گومان!
چارم پشكووتووى شاخهكانته،
فیری ژيانى باخهكانته.
دهنگى شمشالى شوانهكانت،
زریق و باقى جوانهكانت،
قاسپه (كهو)انى قهه كیوهكانت
خوره ئاوهكهى نشیوهكانت
ئهمانه ههمووى گوئیان كردمهوه
ههوینى شیعری دلایان گرتمهوه

نهونهمامی بووم لهم خاكه روام،
به خوښهویستی ولات ئاو درام.
بهلی كوردستان تۆ منت خولقان،
تۆ منت خولقان پیت بهخشیم ژیان!
خوښی ژیانم خوښی ژینته.
ئیشی ژینی من رۆژی شینته!
چونكه كوردستان، نیشتمانی جوان!
تۆ قیبله گاهى دلی بى گومان.

(دلدار)ی هاو نیشتمانی حاجی قادری کوئی كه یهکی بوو له شاعیره ناودارهکانی
كورد، له شاعر (وتن)یشا پهیرهوی ئەم هاو نیشتمانەى خوێ کردوووه و لهسەر شوینی
ئهو رۆشتوووه. لهخوارهوه وینهیهکی تریش له شیعری دلدار ئەخهینه بهرچاوتان:
دل به دووی ئەفسانه كهوت و وای ئەزانی وا ئەبی
ئیشی دونیا رهنجی پی ناوی به خوێ کۆتا ئەبی.

نەى ئەزانى ئەو بە عارەق دارى ھىوا ئاۋىدا
 گەر بەخوین پەينى بىدا ئەوجا سەمەر پەيدا ئەبى
 لەفزی نابى، نابى بىزانى كە لاۋى كوردى تۆ
 ھەر بە كۆشش دىتە بەر، باغى ئەمەل ئىحيا ئەبى.
 تاللىع و ئىقبالە ۋەھمى پاي بەندى بى ھونەر،
 كارى چاكى رېى بخەى، عەزمت ھەبى خۆى چا ئەبى
 ئەى برا! لادە لە فىكرى كۆن و زوۋ سا راپەر،
 عەزىمى مەردانەت بىى ھەرچىت نىيازى ۋا ئەبى
 مەردنە ژىنت بە بى كارى، لە سستى لا بدە!
 ھەر بە پەنجى لاۋى ۋەك تۆ نىشتىمان ئاۋا ئەبى.

ئەم شىعرانە كە باسى ھەندى دەردى كۆمەلەيتى و نىشتىمانىمان ئەكا و چارەسازى
 ئەمانەمان پىشان ئەدا، ھەر ۋەكولەلەين بىرەۋە پوختە و بە كەلكە لە نىگى
 ئەدەبىشەۋە پەسەند و بەھادار و لە سەنئەتى شىعر كەموزۇر بەشدارە، لەلەين ۋەزىن و
 قافىيەشەۋە كەمۇكورتى نىيە و بەلكو ئەتوانم بلېم كە قافىيەكانى زۆر جوان و
 شاعىرانەيە.

ئەۋەندە ھەيە قافىيەى (ۋائەبى) لە سەدرى (۱) بەيتى يەكەما ھاتوۋە و لە عەجزى
 بەيتى پىنجەما دووبارە كراۋەتەۋە. لە دوۋ نىۋە شىعرەكانى:

لەفزی نابى، نابى بىزانى كە لاۋى كوردى تۆ، و كارى چاكى رېى بخەى، عەزمت
 ھەبى، خۆى چا ئەبىدا، (جىناسىكى تام) ى زۆر جوان و لە بەيتى دوۋەمى دۋاى
 مەتلەكەپشا (تەشبىھ و ئىستعارە) يەكى شاعىرانە ھەيە. و بەكورتى شىعرەكان
 ھەمۋى بەھىز (مەتىن) و ئاھەنگدارە. دلدار لە رېگەى (شىعرى چىرۋكى) شەۋە
 خەزمەتى كۆمەلەيتى كىردوۋە. شىعرەكانى «قەل و رېۋى» يەككىكە لەۋانە:

پۇژى لە پۇژانا قەلى

ۋەستا لەسەر كۆلكە چلى

سەلكى پەنبرى لە دەنۋوك

ۋىستى كە بىخوا لە ھەلى

(۱) سەدر بەنىۋە شىعرى يەكەمى (بەيت)، عەجز بە نىۋە شىعرى دوۋەمى ئەلېن.

رڼوی به لایا تی په پری
 چاوی به قه قهوت و مهلی (۱)
 ویستی به فیلی لی سهنی
 دهسی پی کرد پیا هه لیلی (۲)
 وتی نهی بولبولی زه مان!
 نهی نه غمه خوانی سر تهلی
 بیستوومه من ناوبانگی تو!
 توخوا گورانیم بو بلی!
 قه وهختی زاری داپچران،
 په نیری کهوته بن تهلی!
 رڼوی په نیری قوخته وه.
 به لام له پیش نه وهی هه لی،
 وتی: نه وجا به سه نه فام!
 گویت لی بی رڼوی بو بلی.
 وهختی شتیکت گرتی دم
 کهر مبه گورانی مه لی
 نه مهیش کهرانه بی کهوا،
 تهره دراوی تو چه لی (۳)

مه و زووعی نه فیکره له زمانی بیگانه وه وهرگیراوه و (بیکه س) ی شاعیری ناوداری
 (سلیمانی) ش به وینه یه کی شیرین خستویه ته سر زمانی کوردی. وهرگیرانه که ی
 دلدار له جوانییا له هینه که ی بیکه س که متر نییه. دهسکارییه کی که م که تیا نه بینری
 حوسنیکي تری داوه به فیکره که، واته هه وکو کچیکي دلبري بیگانه، بهرگیکي
 نایابی کوردی له بهر شیرینییه که ی فریوکی زیاتر په یا نه کا و زورتر نه چپته دلی

(۱) مه لی = مه لی = مه گهر = تومه ز.

(۲) پیا هه لیلی = به سه ریا هه لدا = قوو.

(۳) چه لی به شیوه ی نا کو یان به (جار) نه لین، چه لی، واته جاریک.

لاويكى كوردەۋە! ئەم فېكرەيش - بەلاي مەۋە - دواي ئەۋە كە ۋەرگېرپراۋەتە سەر زمانى
كوردى جوانتر و شيرينتر بوۋە..

دلدەر، شىعرى غەرامىشى وتوۋە. ئەمە يەككە لەۋ شىعرانەي:

ئەي باي شەمال!

ئەي باي شەمال! ئەي باي شەمال!

ئارامى گيان و دلەي ۋەك زوخال!

پۇستەي ھەۋايى! پەيكى موژدە بەر!

ئەگەر ھاتو رېت كەۋتە كۆي دلېەر

ۋەك عارەب دەخيل! كە چوۋىتە ئەۋلا،

مەۋىستە تاكو خىۋەتى لەيلا!

مەۋىستە تاكو لاي شۇخى كە ۋا،

تيرى نيم نيگاي لە دلما پوۋا!

بلى گيانە لەم رېگەۋبانە

لەم چەم و بېشە ۋ ھەردە و كىۋانە

(شېت) ئىكى شەيدا و پروت و قوۋتم دى

فرمىسكى ئالى ۋەك ياقوۋتم دى

پوۋى لە خوۋىن خالى ۋەك زەغفەرانە

چاۋەكانى لىل، پەر لە گريانە

بلى ھەيكەلى ۋەك ئىسقانىم دى،

قەدى چەماۋى ۋەك كەۋانىم دى

بلى خەيالى بەژن و بالاكەت،

تېشكى پوۋناكى شەۋقى لالاكەت،

نەرگسى شەھلاي چاۋى بەخومارت،

خەرمانەي زولفى لەسەر پوخسارت

فریشتە ئاسا ساتی ھەزار جار
خۆی نیشان ئەدا خۆی ئەدا ھەشار(۱)

بۆ ئیستاکەش ئەو مەلۆپرانە،
ئەو کەژ مەسکەنەیی ویلی شارانە،
ھەر بە ئومیدی جەژنی ویسائە،
بژی پیت دەگا ھەروای خەیاڵە!

جار جاریش لە دواي نالەي دلي زار،
فرميسك ئەپرژینى وەك ھەوری بەھار!

پۆستەي ھەوایی پەيکی موژدەبەر!
ھاتو ئەگەر پیت کەوتە کۆی دلبەر؟
چەند شاعیرانەيە؟ و چەندە وەسفیکي شیرینە بۆ بای شەمال! ئەم بەیتەيش کە ئەلێ:
مەوێستە تاكو لای شوخی کەوا،
تیری نیم نیگای لە دڵما پروو!
ھەر بە شاعیریکي سەنعەتکار و شارەزای ئەدەب بەھای بۆ دائەنری. لە (بەیت)ی:
جار جاریش لە دواي نالەي دلي زار،
فرميسك ئەپرژینى وەك ھەوری بەھار!

دا (سەنعەتیکي مەقسوود) ھەيە. واتە بە تايبەتي (پژاندنی فرميسك)ی دواي (نالەي
دلي زار) خستوو و تاوەكو دەسلاتی شاعیر بەسەر مەغزای شیعەرکەيا وەكو (حوکمی
تەبیعەت) بەسەر ھەوری بەھارا (جاری) بێ.

دڵدار بە تايبەتي لە پەند و مەوعیزەي میلليدا دەستیکي درېژی ھەيە و بە گەلێ
وتاری بەھادار و شیعری جوان رێگەي ژيان و سەرکەوتنی پيشانی لاوانی دواپۆژ
داو. ئەم شیعرانەي خواروھوي يەکیکە لەوانەو بە لای ئیمەو شاعیریکە کە لەم
بابەتەو و تراپی:.

(۱) خۆی ئەدا ھەشار - خۆی ئەشاریتەو.

منداللى ھىوا

منداللى ھىوا، كۈۈلەكەي دۈلەن.

تازە خونچەكەي نىۋ باخى گۈلەن!

ھەر چەندە سەيرى نىۋچاۋت ئەكەم.

نابىنم گەرەي نە زۆر و نە كەم.

روونىي چىھرى تۆۋەك ئاسمانى ساۋ،

ۋەختى لىي دابىي پىرشىنگى ھەتەۋ.

تىشىكى ئومىدى سەر دلى تارى،

لە ئاسمانى پرووت ئەدا دىارى،

سىۋەيلى چاۋى بىرىقە دارت

پوۋناكىي پاكي ۋىنەي پوخسارت.

خەندەي بىي فىلى لىۋە ئالەكەت،

نەشئەي دوۋچاۋى مەست و كالەكەت.

بىي شىك پىشەنگى موژدەي دىلشادىن

يا نەغمە خوانى باخى ئازادىن!

ئومىدى دۋارپۇژ، پۇلەي ھىوا، تۆي!

خاۋەنى فىكىرى بىكر و بالا تۆي!

ھىوام بە تۆيە ئەي تازە منال

بەيانى بىيە نمۈۋنەي مىسال!

ئەم قسانەي من كەۋا بۆت ئەكەم

بىزىنگىتەۋە لە گۈيتا ھەردەم!

پاستگۇ بە دائىم قەت درۆ نەكەي!

ۋەختت بەيى سود تۆلە دەس نەدەي!

تى كۆشە دائىم ھەرۈكەت ھەنگ بە!
لە مەيدانى زىن ئامادەى جەنگ بە!

ئەۋا پىت ئەللىم چاكى بزانه.

زىانى مەردى بارى گرانە!

نەك وا بزانى ۈك زىنى دوينى،
دەخۋى و دەنۋى تۆلەناۋ نوينى

ئەۋە زىن نىيە كە ۈك ژن بژىت،

ئەبى ھەم ئازا و ھەم مەزن بژىت!

رۇژى كە ھاتو، تۆپى گەيشتى،
چاۋت كەردەۋە، لە زىن گەيشتى،

ئەبىنى زىان كىۋىكى بەرزە.

رېگەى خوار و ژوور بەترس و لەرزە.

گشتى كەند و كۆسپ، دەۋەنە، دارە.
پەرلە دورپندە و دوۋپشك و مارە

سەر رېگەت ھەموۋى دانەيە و داۋە.

نادان و دانالەۋا داملاۋە!

گيانەكەم ئەبى تۆلەم رېگايە.
لەم دانە و داۋە، چەرخ و دەزگايە.

گەلى ماندوۋ بى، عارەق بېژى

ئەم دەرد و ئىشە يەك يەك بچىژى

لە رېى سەرکەۋتەن ئەبى پېش كەۋى
ھەتا بکەۋى زياتر سەرکەۋى

نیشانى تيرەى خۆت بەدى رېگا

كە رېز بېستەن بېرۇن بە شوپىنتا

تۆ ئەبى چىراي زانستى ھەلکەي
دەسم داوڭنت پڭگا ون نەكەي!

بىر و ھۆشى خۆت بەكار بەيئە
ئەم دانە و داوھ يەك يەك بېسىئە

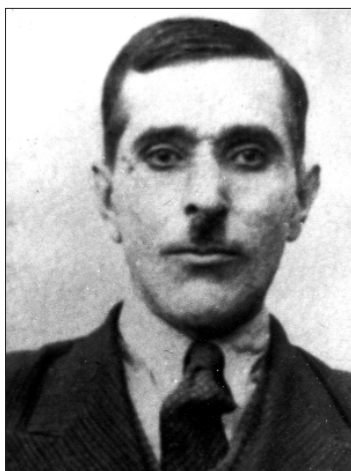
تاكو دەرکەوي لە ھەموو دونيا
چەندىان کرد بمرئ كەچى كورد ھەر ما؟

بەراستى پەندنامەيەكى بەرز و بە نرخە. شىعرەكانىشى ھەر چەند سادەيە، بەلام
زادەي تەبىعەتيكى ئازاد و پەوانە و، ئەشى كە بە (سەھلى مومتەنيە)ى دابنئىن. خۆزگە
ھەموو لادىيەكى كورد لەسەر ئەم پى و شوپنە ئەرپويشت ئەوساكە دەرئەكەوت كە ئەم
قەومە چۆن دەست لە مل ھىوا ئەكا و ئەگا بە ئامانجى پىروۆزى!... (۱)

(۱) باسى دلدەر لە ھەنگامى ژيانى خۆيا كە ھىشتا قوتابى (كليەي حقوق) بوو نووسرابوو ھەو. بەلام لە چاپدانى ئەم ناميلكەيە - داخى گرانم - كەوتە دواى مردنى.

رهمزی

مه لا مارف

محهمهد رهمزی کورپی مه لا مارف
ئەفەندی (قازی)، کورپی سەید رەسوولە،
کە لە نەوێ (پیرخدر)ی شاھۆییە. لە
دایکیشەو کچەزای موفتی مه لا ئەمینی
نەوێ (موفتی چاومار)ی بەناوبانگە.

لە ساڵی ۱۹۰۲ی میلادی لە شاری
سلیمانی هاتوووە دۆنیا. لە تەمەنی ۶
سالیدا خراوەتە بەر خویندن و لەلای خوا
لێخۆشبوو، مامۆستا مه لا سەعیدی
(زەلزەلە)یی قورئانی تەواو کردوو. دوا
ئەمە لەسەر دەستووری ئەو پۆژە، کتێبە
فارسییەکانی وەکو (سمایل نامە) و

(گولستان)، و (بوستان)ی (سەعدی) و دیوانەکە (خواجە حافظ)ی شیرازی
خویندوو. بەینێک چوووە قوتابخانەی عەسکەریی سلیمانی کە پێیان ئەوت
(روشیدە)، بەلام لەوێوە گۆیزاویەتەو مەکتەبی (ئەعدادی مولکیە) و تا پۆلی چوارەمی
تەواو کردوو، لەم مەکتەبەدا ماوەتەو ئینجا ئەمیشی بەجی هێشتوو و گۆیزاویەتەو،
مەدرەسە ئەهلێیەکان و لەلای مه لایان خەریکی خویندنی علومی دین بوو. جگە لە
کوردی کە زمانی خۆیەتی، تورکی و عەرەبیشی ئەزانی، لە زمانی فارسییا شارەزایە.
بە تورکی و فارسی و، بە تایبەتی بە فارسی گەلی شیعریشی داناو.

لە ۱۹۲۷ی میلادی بوو بە مەئمووری حکوومەت. لە ۱۹۴۰دا لە هەولێر مودیری
مال بوو. لە ۱۹۴۵دا لە سلیمانی پشکنینی ئیرادی حکوومەتی (مدقیی واردات)ی پێ
سپێردراو (۱) ئیتر وەختی دوا ئیش و کاری رەسمیی خۆی، جاری لە مەجلیسی موفتی

(۱) لە کاتی نووسینەوێ ئەم نامیکەیدا رهمزی لە مودیری ئاو و کارەبا گۆیزراوەتەو بۆ
مولاحیزی واریداتی بەلەدیە.

خوا لېڅو شېوو (بېخود) ی شاعیری به ناوبانگ و هندی جار له مهجلیسی (پیره میږد) ی
 ئوستازی شاعر و نه دبا رابواردووه و له نه نفاسی پر فہیز و هاوونشینیی ئہم دوو
 شاعیرہ گہلی بہ ہرہمہند بووہ.

کہ له هہولیر ئہبی له سوحبہت سہید محہمہدی نہ قیب و یہحیا بہگی عہدولہ
 موخلیس بہگا جارئ ئہچی بؤ راوہکہو و بہ ہوی ئہم گہستانہوہ چہ شگہی شاعریشی
 ئہبزوی و، بہ فارسی شاعر دائنہئی.

پیرہ میږد کہ سہرہکی بہ راستی دہستہی ہہموو شاعرانی ئہو ناوچہیہ بوو، رہمزی
 بہ تابیہتی خستبووہ ژیر کہ مہندی خوہوہ و گیرودہی عہشقی شاعر وتنہوہی کردبوو.
 له (بېخود) ی خالی شیبہوہ بہ ہرہی شاعیری بہرکہوتووہ ئیتر ئہمہ بہس بوو بؤ ئہوہی
 (رہمزی) ببی بہ شاعیر!

وینہی شاعیری رہمزی و ئوسلووبی

رہمزی لہ سہر سنووری بوژہکانی دہوری کؤن و تازہ دایہ. ناتوانین بلّین کہ بہ
 تہواوی شاعیریکی تہقلیدیہ و ہر پیرہوی بوژہ کؤنہکانی کردووہ. بہ ہہموو
 مانای وشہ، بہ شاعیریکی عہسری و تازہش ناژمیږریت. بہ لام بہ ئہسپایی و
 لہ سہرخؤ، لہ ہر دوو نہ تہوہکانی و ہرگرتووہ و لہ چہ شگہی ہر دوولادا بہ شدارہ.
 گاہی مہوزووعیکی کؤنی و ہکو ستایش و یا شین (مہر سبہ) ی لہ قالبیکی تازہدا،
 گاہیکیش مہوزووعیکی تازہی و ہکو شاعیریکی نیشتمانی و، یا کؤمہلایہتی و یا
 وہسفی (تہبیعہت) ی لہ قالبیکی کؤنا کردووہ بہ شاعر. ئہوہندہی لہ مہوزووعہ
 تازہکانا بہرہو دوا رؤیشتووہ، لہ کؤنہکانیشا ئینکار ناکری ئہوہندہ پرو لہ پی شہوہ
 بووہ. واتہ نہ پشتی کردووہ تازہوہ نہ پروی لہ کؤن و ہرگیراوہ. لہ گہل ئہمہیشا ئہبی
 بہ تازہ پەرست، واتہ بہ (متجدد) بدریتہ قہلہم!

چونکہ ئہو چہ مہرہی کہ رہمزی دہورہ داوہ، هاوونشینیی پیریکی ہوشمہند و تازہ
 کوورہی و ہکو (پیرہ میږد) نہ کہوتایہ فریای لہوانہ بوو بیکا بہ وینہیہکی تہواوی
 شاعیریکی لاسایکہرہوہ. بہ لام جیی شک نییہ کہ شاعیریک ہر و ہکو لہ ژیر بہندی
 کؤنہ پەرستی، بہ ئاسانی پژگاری نابی، بہ پیی قانونی گؤږان (تطور) بہرہو تازہ
 پیش ئہچی و ہیا را ئہکیشری. ئینجا لہ بہر ئہوہ کہ کؤن لہ تازہ دامہ زراوترہ و،

هۆگرمان پيوه گرتووه، بزواندن كۆنه پهرستېك وه خستنى بۆ سهر رېگهيهكى تازه،
 پيوسته به هيزىكى گهوره كه سهرهوزېر كردنى له بارا بى، بزووتنهوه خهلق بكا واته
 ئه بى هيزىكى ئىنقلابگير بى، به لام ئه گهر (فهرد)، گورانى خۆبهخوى له بارا بى
 چاوهروانى ئه ئىنقلابه گشتيه ناك، زو دس له كۆنه پهرستى هه لئه گرى و له گه ل
 كاروانى يه كه ما ئه كه وىته پى و چهندى له بارا بى ئه وهنده پى ئه بېرى و پيش ئه كه وى.
 رهمزى يه كيكه له م جوړه شاعيرانه و دهستى كردووه به جوولانه وه و، تا ماوه يه كه له
 شقامى تازهدا به ره و پيشه وه چووه.

شيعريشى وه نه بى زور بى، وه ئه شيعرانه ي كه هيه تى هه موويان به (بۆنه) يه كه وه
 وتراوه، وه يا زاده ي (رېكه وت) ه واته شيعر وتنى بۆ خوى نه كردووه به پيشه. له بهر ئه مه
 ئه گهر شيعره كانى به هيز و به پيز و، گه واهيكي بيگهردى هونه رمهندى و، دهسه لاتى
 شاعيرى نه بوونايه، لېره دا رهمزيمان له ريزى شاعيران نه ئه ژمارد.

يه كيك له رهوشته باشه كانى (رهمزى)، (وهفادارى) يه تى كه ئه ميس گه واهيكيه بۆ
 كۆنه پهرستى، چونكه به ينيكه ئه لېن (وهفا) مه تاعىكى كۆنه وه ئيمرۆ رۆژى له سوود
 گه ران و (ماده) يه. ئينجا تا چ ماوه يه كه ئه مه راسته نازانين؟ به لام له مقامى گالته وه
 يا رهخنه و توانجيشا بى بلا و بوونه وه واته يه كى وا، دياره كه نيشانه ي كه مبوونه وه
 وهفاداران وه، گه واهيكيه بۆ نه مانى رهوشته و خووى باش. به م حيسابه ئيمه ش
 (وهفا) مان به گه واهى كۆنه پهرستى ژمارد ئه مه، هاوارى كاك (رهمزى) يه له دس بى
 وهفايى:

ئيمرۆ زهمانى بى ئه ده بى و بى وهفاييه،

رۆژى خراپه كردنه، عه سرى رىاييه

باوى نه ماوه باسى وهفا قهت مه كه ده خيل

له م عه سرهدا كه چونكه وهفا، بى وهفاييه

هه ر ئه كه سه ي كه مال و سه رى بۆ فيدا ئه كه ي

بۆ مه حوى خۆت و مال و منالته فيدا ييه

عالم ئه وهنده سووكه له بى قه درىيا ئه لى

عالم هه موو له زيو و زه رن ئه قه لاييه

وا تى ئىگەن ئەوانە كە سەرخۇشى دەۋلەتن

ئەم نەشتە كەم دەمە تا، بى، لى زىيايىيە(۱)

رەمىزى كە ئەختىيارى تەرىكى ئەكا لە خەلق

فېكرى لە قەيد و بەندى ئەسارەت رەھايىيە

وتبىوومان كە رەمىزى گاهى لە قالدېكى تازەدا مەوزووعىكى كۆن وە گاهى لە
قالبىكى كۇنا مەوزووعىكى تازە ئەھونىتەۋە و ئەيكا بە شىعر. ئەم شىعرانەى
خوارەۋەى لەسەر ئوسلوۋبى (قەسىدە)، مەوزووعىكە ئەشى بە تازەيش بژمىررېت.

سەزەنش

خەلقى گەپشە مەنزل و گشت ئىستا سەربەخۇن

.....

ئەسبابى يەك نەكەۋتنە پېش ناكەون لە كەس

باعىس بەرې نەكەۋتنە دوا كەۋتو، رەنجەرۇن

كوردىنە ئەم نىفاقە لە بەينا ھەتاكو كەى؟

ھەروا دەوام ئەكات و، لەگەل يەكتىرى دەھۇن؟

تاكەى ئەۋەندە مائىلى چەۋتى و خراپە بوون؟

تاكەى ئەۋەندە تالبى ناراستى و درۇن؟

تاكەى ۋەكو گەزەندە قول و قاچى يەك گەزىن؟

تاكەى ۋەكو دېندە دل و جەرگى يەك ئەخۇن؟

تاكەى لە بەحرى وشكى ھەۋادا پەلەى مەلە؟

تاكەى بە دەشتى ئارەزوۋا بى دەلىل ئەرۇن؟

تاكەى خەرىكى كوشتن و فەوتانى يەكتىرىن؟

تاكەى بە واتەيەكى درۋى غەيرە دەستخەرۇن؟

(۱) رەمىزى خۇى ئەلى: ئەم نەشتە كەم دەۋامە ھەتا بى زىيايىيە.

خەلقى بە زۆرى باسكى فەن گەيىپە ئاسمان!
 ئۆۈش خەرىكى بەزمى ھالاكىن و ھەلمە قۇن!
 گاھى لە پرووى جەھالەتەۋە ئەبنە ئەجنەبى،
 ساتى لە پرووى نەزانىيەۋە ئەبنە فەرمەسۇن!
 وا تى ئەگەن لە ھىچە، بە (تې) ئەبنە فەيلەسووف
 ياخو بە (شەپقە) كەرنە سەر ئەبنە (ئەدىسۇن)
 بۇ غەيرە بەستنى كەمەرى نۆكەرىت لە چى!
 بۇ پياۋى دەۋلەمەند چىيە وا ھېندە سەرقۇن؟
 بۇ فتنەيى و خىراپە نەبى، ئىجتىماعى چى؟
 بۇ باسى يەكتىرى نەبى كەى فېرى گەفتوگۇن؟
 ھەر غەيبەتى ئەم و ئەۋە ھەر مەجلىسى ئەچى
 ھەر كەرنى (شەن) و (كەۋە) ھەر كۆمەلى كە كۇن
 رېۋى و (مەپ)ن لەبەر دەمى بېگانەدا كەچى
 ۋەك گورگى ھار و (شېرى) دېرى بەينى خۇ بە خۇن!
 (پۆپ)ى خوراۋ و (كۆتر)ى بەر چىنگى ئەجنەبىن
 ھەر چەند لە جىنسى (باز) بە ھەلمەت ۋەكو ھەلۇن!

ئەم چەشنە سكالايە كە ستەمىكى گەۋرە و (تانووت)ىكى ئىچگار گرانى تىايە ۋە
 نابى بىرى بە پرووى قەۋمىكا، بەلام داخەكەم وا ديارە رەمىزى ھەندى ھۆى بەدەستەۋە
 بوۋە كە زىفى لى سەندوۋە و بەم مانا گشتىيە پلارى گرتوۋەتە قەۋمەكەى خۇى. لەگەل
 ئەمەشا، شكى تيا نىيە كە پلار و توانج و تانوت، ھۆى راستكەرنەۋە نىيە بۇ لارى و
 چەۋتىي قەۋمىك. چونكە تەنيا ئەۋە بەس نىيە كە گلەيى لە قەۋم بىكەين و يا تىي
 بگەينىن كە ئەۋ رېگايەى لەسەرى ئەپۋا رېيەكى چەۋتە رېى پېشكەۋتن نىيە. بەلكو
 ئەبى بىخەينە سەر رېگەى راست، و ئەۋ رېگە راستەشى بۇ پروون بىكەينەۋە و لە پېشەۋە
 بېۋىن تا ۋەكو مان نەگرى و لەدوامانەۋە بېۋا.

كاك رهمزی له شیعری نیشتمانیدا به سهلیقهی کۆن چوو به پێوه و لهسهر شیوهی کۆن، به قهسیده ههستی خۆی بۆ دهرخستووین. واته، نهیتوانیوه و یا نهیویستوو پهپهروی بۆیژه تازهكان بکا. مهسهلا مهتلهعی قهسیدهیهکی که لهژێر ناوی «وهتهن» دا بـلاوی کردووهتهوه ئهـمهیه:

ئهـی وهتهن! توخوا لهبهر چی هینده دڵ غهـمگینی تو؟

بۆچی دایم وا مهـلـوول و دیده پـر ئهـسرینی تو؟

ئینجا ئیمه لهبهر ئهوهی که ئهـمانهـوی له شیعری «نیشتمانی» دا ئهم چهـشنه شیوهیه بـگـۆـرـین و بهـهیـوای ئهـوهـین که «بـوـیـژ» هـکانی کورد لهـم چهـرخـی بیستهـمی شارستانییهتییهـدا به شیوهیهکی وا سارد و بهـسهـرچوو له نیشتمان نهـدوـین، وازمان له نووسینی ئهـو دواـی قهـسیدهـکه هـیـنا، چونکه شیعری نیشتمانی، ئیمـرۆ ئوسلووبی تایبهـتی خۆی ههیه. نیشتمان ئهـو خاـکه پـیـرۆـژهیه که تیا ئهـژین. ئهـو تاـقـگه و کانی و کاریـز و سهـرچاـوانهیه که بهـم خاـکه شیرینهـدا ئهـپـوا و ئهـیـخوـینهـوه ئهـو نهـسیم و ههـوای ژیان بهـخشهیه که بـی ترس و لهـرز به ئازادی ههـلی ئهـمـژین، چیا بهـرز به ئاسـمانا چووهـکانه که لهـلایهـکهـوه به بهـفری زیوینی تهـوقهـسهـرهـکانیان و گول و نهـسرینی قهـدپال و داوینه سهـوزهـکانیان و لاـتهـکهـیان رازاندووینهـوه، لهـلایهـکیشهـوه وهـکو قهـلغانیکی پوـلا وهـسهـراییکی ئاسنین پـیـان لهـ دـوژمن و بیـگانه گرتوو و له پهـلاماردانی ناکاو ئهـمانپاریـزن. نیشتمان ئهـو مالـات و پیت و بهـرهـکهـتهیه که له سهـر و ژیری ئهـم خاـکهـدایه و یا ههـلـئهـقولـی که مایهـی ژینی سهـرهـستی قهـومهـکهـمانه و شانازی پێوه ئهـکهـین! نیشتمان ئهـو کـیـل و تهـلهـبهـرده شکست و شکاوانهیه که ئیـسقانی کهـسوکاره خوـشهـویستهـکان و مردوو نازدارهـکانیان له باوهـش گرتووین و، له شهـوانی دوورودریژ و سارد و تاریکی زستانا پاسهـوانییان ئهـکهـن. نیشتمان، ولاـتهـکهـمانه که تیا هاتووینه دونیاوه، لهـویدا به ئازادی و سهـر بهـرزی و به ئاغایی ئهـژین و تیا ئهـشارینهـوه.

بهـلام ئهـوخاـکهـی دامان ئهـپـوشـی، لهـژێر پـیـی بیـگانهـکانا ناشـیـلـری، بهـلـکو به فرمـیـسکی گهـرمی هاوـنیشـتمانـه وهـفـادارهـکان و کهـسوکاره خوـشهـویستهـکانمان ئاو ئهـدری. بهـلـی نیشتمان ئهـمانهیه! نهـک ژنـیکی کهـساس و کـلـۆل، که مات و مهـلوول و دهـستهـژنـۆ دانیشـتیـی و، فرمـیـسک به چاوهـکانیا بـیـته خوارهـوه.

نابی نیشتمان بکری به ژن و شاعر به سهر ئه گریجهی خاو و په رچه می لولویا هه لدری. ئه م چه شنه شاعرانه ئیتر باویان نه ماوه و نابی ئیمه بگه رینه وه سهری و بیکه ینه وه به باو!.. به لکو ئه بی ئیتر ئوسلوویکی تازهی بو دابنن و به شیوه یکی وا له نیشتمان بدوین که له گه ل پئویستی ئه م چه رخه ری که وی، و شانه شانی شارستانییه تی بره! دیمه نی چیا به فراوییه کان و سیبه ری دره خته به رزه کان، جریوهی مه ل، هازه ی ئاو و خوربه ی تا فگه و قه لبه زه کانی تیا ده رکه وی. ئه بی شاعری نیشتمانی بناغه ی نیشتمان به هیژ بکا. گرمه ی ده رگا و کارخانه کانی نیشتمان، شه قه ی چه کی ده نگی تیا بداته وه حیله ی ولاخ و نرکه ی ئه سپ سوارانی کوردی تیا به رز بیه وه، شاعری نیشتمانی ئه وه یه که زانستی و خوینده وار تیا هاندری. سروشتی پاکی تیا بلاویکریته وه. چاره سازی نه خوشتی و نه زانی و نه بوونی میله تی تیا بکری. له ری شاعری نیشتمانییه وه ئه بی قه وم پی بگه ییتری، قه ومیکی وا که زیندوو بی هه ست به خوی بکا، له ژیر زه بر و زه نگی زوردارا نه تلپته وه، کو ت و پیوه ندی بیگانه له ده ست و پیی لاوه کانی نه بی وه به زنجیری دیلی ئه ستویان نه چه مابیه وه.

به کورتی له وشه ی نیشتمان ئه بی ئه مانه مان بیه وه به بیرا، خوینمان ببزوی و، بیه جو ش، هه تاوه کو بو پیشکوه تن بجو لینه وه وه بو سه رکه وه تن راست بینه وه، واته ئه بی وشه ی «نیشتمان» هانمان بدا بو خو به ختکردن له ری ئه وه به ختیاریه، که ته نیا له نیشتمانیکی سه ره خو، چنگ ئه که وی، چونکه ئه بی بزانی، که پاریزگاریی نیشتمان پاریزگاریی شه رفی گشتیه له په نجه ی پیس و چلکنی بیگانه. ئه وه شه رفه که بی ئازادی و، سه ره خو یی هه ستی پی ناکری، چونکه شه رف له کو ت له مله کان، و له دیله کان ناوه شپته وه!

ئه م قه سیده جوانه ی خواره وه ش سکالا و شه کوایه کی حالی (په مزی)یه، که بو دۆستیکی به ریژ و دلسۆزی خو ی ناردوو. وه کو ده رده که وی، مه به ستی ته نیا ئه وه بووه، که راستی و فه رمان (وظیفه) په روه ری، وه ده ست و زمان پاکی خو ی بیر بخاته وه و له برا دلسۆزه که ی بگه یینی، که له گه ل ئه مه شا به ده ست جه ور و سته می زه مانه وه ئه تلپته وه، له بیر چو وه ته وه له چاکه و زمان پاکی سوو دیکی وه رنه گرتوو، وه فا و راستی به ئامانجی خو ی نه گه یاندوو، بی مال و بی پو ل، وه بی ده س و بی یار ماوه ته وه له کاتی لیقه ومان و ته نگانه دا، که س نه بووه ده ستی یارمه تی بو درێژ بکا، وه سه رباری ئه مه، له لومه ی ناحه زان و فیتنه ی به دخوایان پرگاریشی نه بووه.

ئەمە قەسىدەكەيەتى:

دەمىكە پەرتە خەيالَم، بالاۋە ئەفكارم
دەمىكە لالە زمانى دلى پىر ئازارم
دەمىكە باعيسى پەستىمە عزەتى نەفسم
دەمىكە مانىعى بەرزىمە بەختى بەدكارم
دەمىكە شەوقى لە ئاسۆ نەداۋە رۆژى ئومىد
دەمىكە سوبىحى مەرامى نەدىۋە شەوگارىم
بە دەۋرى نوقتەيى ناۋەندى دائىرەى غەمدا
لەسەر سەحىفەى ئەم دەۋرە چەشنى پەرگارم
بەشەو ستارە ژمىرى ئەكەم ھەتاۋەكو رۆژ
بە رۆژ ھەتاۋەكو شەو، پاسەۋانى بازارم
بە دەرد و داخەۋە، گەتل ئەخۆم و بى ھۆشم
بە ئۆف و ئاخەۋە، گەھ خول ئەخۆم و ھۆشيارم
بە تىغى جەۋر و جەفا، سىنە ئەنجن ئەنجن خۆم
بە تىرى دەرد و بەلا، جەرگ و دل برىندارم
منى فەلەك زەدەۋ و بى نەۋا ئەبى چى بىكەم
لەگەل زەمانەيى بەدكار و بەختى لاسارم
نە خاۋەنى (مەر) و (مالات) و (جووت) و ئەملاكم
نە ساحبى (رەۋگ) و (پان) و (دى) و (زەۋى) و (زارم)
نە شىخى دەسبىرى، ئاينى دىن بە دونياۋە
نە (پىر) و (مورشدى) بى چاۋ و پوۋى رىكارم
نە خاۋەنى كەسوكارىكى دەۋلەمەندى بە چىنگ،
نە ساحبى كوپ و كالىكى زۆر و دەسدارم
نە شەرەزا بە [ولات] و نە ھەمدەمى سوفەرا
نە پاۋەرى وزەراۋ و ئەمىر و خونكارم!

نه کاتېکي دهنی، خودپهسندی نه فام
 نه شاعیريکي ههوا به رزی هه رزه گوftarم
 نه لهو موه زغه بی شهرمه کانی به د نه خلاق
 نه لهو موده قیقه به د ناوه کانی بی عارم
 من نهو که سه م که له فه زلی خواوه تا نیستا،
 (به دی) م نه کردووه دهر حقه به یار و نه غیارم
 من نهو وه زیفه په رستم که بیست و سی سآله،
 له سر وه زیفه م و نه کراوه (زه جر) و نینزارم!
 ده میکه چونکه به میزانی ئی احترام و وقار،
 موجه وه راتی سدا قهت فروش و کریارم.
 ده میکه چونکه له بازاری عیفته و نه دبا،
 به نه قدی کردهوه، سرمایه دار و توجارم!
 گولی شکوفه یی باخی که سیکي پاک نه ژا،
 نه مامی گولشه نی زاتیکي راست په فتارم
 له گهل نه میسه نه زانم که (په مزی) من هه رگیز
 له (لهوم) ی ناحهزی په تیاره نه بووه پژگارم (۱)

خوا هه لنگری کاک (په مزی) له شاعرانه دا به ته وای ته بهی بلندی شاعیری خوی
 دهر خستووه، وه شاعره کانی سواره و به زمزمه میه. له لایه نی مانا و مه غزا و وه زن و
 قافیه شه وه، نه م قه سیده یه به هه موو مانای وشه وه له پیزی شاعری به لیغا نه ژمیری،
 به یته کانی یه که له ویتریان په و انتر و به هیژ تره. تا به یته یازدهم (په مزی) له قورت و
 ته نگوچه له مهی زه مانه نه دی، وه شه کوای حال نه کا، وه نه رم نه رم نه سپی شاعر لی
 نه خوړی، به لام له به یته دوانزه هه مه وه له پر جلوه ی نه سپی تووند نه کاته وه، وه
 سه ره و ژوره تاوی نه دا. لیږه به ولوه نه غمه ی شاعره کانی نه گوړی و قه سیده که نه بی
 به (فخریه). ئینکاریش ناکری (فخریه) که ی له وانه یه که شانازی و فخری پیوه بکا...

(۱) نه بووایه بلای: نه بووه پژگاریم. به لام له سره ئوسولی عه ره بی لایر دنی بیتي (ی) ی
 پژگاریم وه گوړینی به پژگارم به هو ی (قافیه) وه په خنه هه لنگری، وه نه مه له عیلمی
 عه روژا (عروض) له چه شنی زه روړه تی مه قبول (ضرور مقبولة) یه.

زیوهر

مه‌لا عه‌بدو‌لا

مامۆستا (زیوهر) یه‌کیکه‌ له‌ سه‌رئامه‌دانی بو‌یژه‌کانی کوردستانی عێراق. ناوی مه‌لا عه‌بدو‌لا یه. به‌لام هه‌ر به‌ زیوهر ناسراوه. خه‌لکی سلێمانیه‌ له‌ ساڵی ۱۲۹۰ی هجری له‌دایک بووه‌ وه‌ له‌ سلێمانی خۆیندوو یه‌تی.

له‌ ۱۳۱۷ی هجری گه‌شت یکی ئه‌سته‌مو‌لی کردووه. له‌ ساڵی ۱۹۲۴ی رۆمی کراوه‌ به‌ مامۆستای زمانی تورکی له‌ (روشدیه‌ی عه‌سکریه‌) ی سوله‌یمانی که‌ له‌ شه‌پی گه‌وره‌دا ناوی نرا (ته‌شویقه‌). له‌ دوا‌ی ئه‌م دوو قوتا‌بخانه‌یه‌ کرا به‌

مامۆستای قوتا‌بخانه‌ی (ئه‌عدادی مولکی). له‌ زه‌مانی حکومه‌تی عێراقیشا به‌ینی‌ک موعه‌لیم بوو. شاره‌زای زمانه‌کانی تورکی و فارسییه. له‌ زمانی عه‌ره‌بیشا مه‌لا یه‌کی ته‌واوه. له‌ کوردییا که‌ زمانی خۆیه‌تی، یه‌کیکه‌ له‌ مامۆستایانی (شاعر و ئه‌ده‌ب). شیعرێ زۆری بو‌یژه‌ تازه‌کانی سوله‌یمانی رهن‌گه‌ له‌ (بو‌ده‌قه‌) ی ئه‌ده‌بی مامۆستا زیوهره‌وه‌ تێپه‌ر بو‌وی و قال‌ کرا یه‌ته‌وه. به‌ تورکی و فارسییش شیعرێ وتووه. له‌ هه‌موو سه‌رکه‌وه‌ به‌راستی ئه‌دیبه. قوتا‌بیانی مه‌کته‌به‌کان له‌ هه‌موو ده‌ورێکی مامۆستایی ئه‌م ئوستاده‌ به‌رپه‌ژه، له‌ فەزل و ئه‌ده‌بی ئه‌و به‌هره‌یان وه‌رگرتوه. هه‌تا بلی‌ی (سوحبه‌ت) خۆش و نوکته‌ په‌ردازه. هه‌ر وه‌کو مه‌لا یه‌کی خاوه‌ن فه‌زیله‌ته‌، ئوستادیکی وشیار و بو‌یژیکی عه‌سریشه. له‌ هه‌موو باب‌ه‌تیک شیعرێ داناوه. و به‌شی زۆری شیعه‌رکانی په‌وان و پوخته‌یه. له‌ به‌رئه‌وه‌ی که‌ به‌ینی‌ک په‌په‌وی شاعیره‌ کۆنه‌کانی کردووه‌ شیعرێ وای هه‌یه‌ که‌ زۆر نه‌چه‌ سپه‌ته‌ ده‌وه‌ و، له‌ وانه‌یه‌ که‌ بۆ پرکردنه‌وه‌ی به‌هره‌کان دای نابێ، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشا شیعرێ بێ فه‌ری داناوه. گۆرانی نیشتمانی مامۆستا (زیوهر)، گه‌لی ده‌نگخۆشی سوله‌یمانی خستووه‌ته‌ زه‌مه‌مه. له‌ رێگه‌ی شیعر و ئه‌ده‌به‌وه‌

خزمەتی میلی و نیشتمانی زۆرە. جگە لەمانەش بە چەند نامیلکەیهکی دینی و ئەدەبی و کۆمەڵایەتی لەناو قەومی کورددا وە بە تاییبەتی لەناو قوتابییانی خۆی و لەناو لاوەکاندا، ژینی دواى مردنیشى بۆ خۆى ساز کردووە. سیفەتێکی ھەرە بەرز و گەورەى مامۆستا زیوهریش دەرویش مەشرەبى و پاکی و بەرزى نەفسیەتی. ھەرچەندە ئیمپرو (موتەقاعید) و دانیشتووی مالى خۆیەتی، بەلام لەلای قوتابییان و شارەزایانی زانایی و ئەدەبی خۆیا جیگەیهکی بلند و تاییبەتی ھەیە:

ئەمە وینەى شیعریکی عالیمانەى مامۆستا زیوهرە:

زستان و جودى ساغە، دەمارى بە قوووتە،
ئیمپروکە (٢٥) ى شوباتە، شەبابییە!
ئەم ھاژە ھاژ و بارشە عوود و روبابیە،
دەرحەق فەقیر و کویر و ھەتیو بى مرووتە!

دوئیا بوو بە (بەحرى سپى) شاخ و شیو و دەشت
ناو دى جەزیرەییکی پەشە چەشنى (مالتە)یە!
ئەم بەفرە، بەفرى راستە نەوێك بەفرى گالتە.یە.
پێگای برپاو (ران)، کە لەوێو بەچیتە گەشت

گەردن کەچی سوپاھى زمستانە شاخ و دار
سەر شۆرى بى تەراوت و بى مەنزەرەى جوان
بى سەوزەزارى پێگەیی ئاوى سپى و پەوان
بى قاسپە قاسپى (کەبك) و بەبى نەغمەیی ھوزار!

ھەستام بە لەرزە لەرزەو تا ئاستانى شا
زستان کە شاھى لەشکرە بەشکو بکا دەوا
عالم لە زوڵمى لەشکرى ئەو کەوتە ھەلوھلا،
پێم گوت دەخیلى تۆم بە دل ئەى شاھى (مەھ) کولا!

ترست ببی له خالیقی دونیا و شای به هار،
سولتانی عهدل پهرور شاهى کهرم نما،
دینیتە پیشه وه که ئەکەن دەفعی سەد جەفا،
شمشیر بە دەست و نێزە بەکەف سەد هەزار هەزار!

ئەمجا بە پێکەنینەوه زستان وتی: مەلا!
تۆ غافلێ له حالێ من و وەسفی کائینات.
(بەحرى سپى) بوخارى ئەنیریتە سەر ولات،
عیلمت نییه بە حالەتى (ئەرز) و کوردی سەما.

هەستام که بچمە خزمەتى (بەحرى سپى) وتی:
دانیشه لیڤه ئەم سەفەرەت هەر نەدامەتە!
ئەم وەزە و حالە موددەتى تاكو قیامەتە.
بوچی ئەکەویە پێگە وەکو شیتى سەر پەتى؟

بەحریش ئەلێ له پۆژەوه پەیدا ئەبێ بوخار
پۆژیش (وەرام) ی وایە موئەسیرەکه خالیقه.
تەقسیمی، رزقی عالەم ئەکا چونکه رازقه.
خالى نییه له حکمەتى، زستانه یا به هار؟

ئیمپرو که بەفر و تەرزە ئەتۆی خستە زەمەهریر،
هاوین که هاتە پیشه وه بەفراو ئەخاتە دەشت،
ئەو دەشتە وشک و گەرمە ئەبیتە سەرای بەهەشت
(قاروون) و (دیجلە) بێنە وجوود بو غەنى و فەقیر؟

ئەمجارە شیعری جوانی (خەيام) ھاتەو خەيال،
 ئەخوینمەو ھەمیشە وەکو زیكری ئەھلی حال،
 «سبحان من تحير في صنع العقول»
 «سبحان من بقدرته يعجز القحول»

لەم شیعەرە پڕ مانا و جوانانەدا، مامۆستا (زێوەر) دەرسێکی راست و تەواوی (عیلمی تەبیەت) ئەدا بە قوتابیانی شیعەر و ئەدەب، و تێمان ئەگەییانی ئەو شیعەر، ھەر ئەو نێوێکە بێتە ھۆی گریان و فرمێسک ڕشتن لە ئاقار چاوی مەست و بە خومار و پەرچەمی خاوی دولبەرا!...

مامۆستا زێوەر جێی ئینکار نێوێکە مامۆستایەکی بەرپرسی نەسڵی ئیمرو بوو. ناو و شوێنتی ئەدەبی نێوێکی پەنجە ساڵ لە ناسۆی کوردستانی عێراقا بەسەر زمانەو بوو. وەختی ئەو دەستم دا بە نووسینەو بەرگی یەکەمی ئەم نامیکە بە ئەو ھێشتا لە دونیای فانی کۆچی نەکردبوو. ھەرچەندە لە کاتی ژيانی ئەو بەشی دووەمی نامیکە کەیشم نووسیبوو، مامۆستا بە پێی ریزی پیتەکانی (ئەبجدی) کەوتبوو بەر بەشی دووەم، بەلام داخمان ناچێ ئەو چاودانی کەوتە دواي بە رحمت چوونی ئەو. لەبەر ئەمە بە ئەو ھەندێ جێگەدا وەکو زیندووێی لە مامۆستا دواوین.

نووسەر، لە روشدیی عەسکەری و لە ئەعدادی مولکی قوتابی ئەم مامۆستا بەنرخە بووم. زۆرم خۆش ئەویست و بە چاویکی ئیجگار بەرزەو تەماشام ئەکرد، لە ساڵی ١٩٤٢ دە موفتیش مەعاریف بووم. بۆ پشکنینی قوتابخانەکانی لیوای سولەیمانی لەو ناو بووم. چوومە (بەرزنجە)یش. نەمدەزانی کە مامۆستا زێوەر لەوێ موعەلیمە، مامۆستا کان و مودیری مەکتەب، بە پێی عەدەتی دەرەو، تا قەرەاغ (دێ) بەرزنجە ھاتبوون بە پیرمەو. لە دوورەو کە چاوم بە مامۆستا زێوەر کەوت، لە (سەیارە) کە ھاتمە خوارەو و رووم نەکردە مودیر و مامۆستاکانی تر تاوەکو خۆم گەیانە مامۆستا خۆشەویستەم. بە گەرمیکەو دەستەکانم ماچ کرد و بە زۆر، پێش خۆم و ئەوانی ترم دا. ئینجا لەگەڵ خەلکە کە تر دەستم کرد بە خۆش و چلۆنی. وا ئەزانم ئەم بزوتنەو ھەم ھەر وەکو (واجیب) یکی وەفا و قەدرزانی بوو کارێکی گەورەیشی کردە سەر ئەوانە لەوێ بوون.

خۆم که مهیلی شاعر دانانم هه‌بوو، دیاره وه‌کو لاوه‌کانی ئه‌و ده‌وره منیش لاسایی شاعیره‌کانی پێشووم ئه‌کرده‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ش که خۆیندزم به‌ تورکی بوو له‌ پێشه‌وه به‌م زمانه ئه‌منووسی و شیعرم دا‌ئه‌نا. دوا‌یی که ده‌ستم کرد به‌ نووسین و شیعردانان به‌ کوردی، مامۆستا (زی‌وه‌ر) ویا (شیخ مسته‌فای شیخ سه‌لام) که ئێسته له‌ سلێمانی گۆشه نشینی مزگه‌وته‌که‌ی خۆیه‌تی، هه‌ر که‌موکورتیه‌یکی هه‌یبوا‌یه، بۆیان راست ئه‌کرده‌وه. چارێکیان غه‌زه‌لیکی غه‌رامیی کوردیم نارد‌بووه خزمه‌ت مامۆستا (زی‌وه‌ر). به‌راستی خۆم سه‌رم سوو‌ر ئه‌مینێ که چۆن له‌ پرووم هاتوو‌وه وه ئه‌و شیعرا‌نهم ناردوو‌وه بۆ مامۆستایه‌کی خۆم. جی‌ی ئه‌وه نییه که ئێستا غه‌زه‌له‌که هه‌مووی لێ‌ده‌دا بنووسم، به‌لام ته‌نیا به‌یتێکی ئه‌خه‌مه به‌رچاوتان. له‌مه‌ش مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که به‌رامبه‌ر ئه‌م کرده‌وه منالانه‌یه‌ی خۆم (سروشتی ئه‌ده‌بی)‌ی مامۆستا زی‌وه‌ر و ئوسلووبی پێ‌پێشاندانی به‌ قوتابییاتی خۆی، له‌ خۆینه‌ره به‌رێزه‌کان بگه‌یێنم.

ئهمه ئه‌و (به‌یت)‌هیه که له‌ غه‌زه‌له‌که‌ی خۆم وه‌رم گرتوو‌وه:

بۆ سورا‌حی گه‌ردنی روحم به‌ (عه‌ین)‌ی بوو به‌ئاو

ئێسته‌که‌ش ناچم به‌دلێا داومه ئازاری (...):!

ئێنجا مامۆستا زی‌وه‌ر به‌ چه‌ند شیعری‌ک وه‌رامم ئه‌دا‌ته‌وه که له‌سه‌ر (وه‌زن) و (قافیه)‌ی غه‌زه‌له‌که‌ی خۆمه وه ئه‌م دوو (به‌یت)‌ه‌ی خوا‌ره‌وه له‌و شیعرا‌نه‌ی مامۆستا -وه به‌ وشه‌یه‌کی راسته‌ر- له‌و ده‌رسه به‌لیغه‌یه‌تی که تا ئێمه‌رۆ و به‌ل‌کو ئه‌توانم ب‌لێم که تا بمێنم له‌بیرم ناچێته‌وه!...

ئهی ره‌فییقی مو‌حته‌ره‌م ئهی شاعیری شیرین مه‌قال!

هاته به‌ر مه‌ددی نه‌زه‌ر فیکرت وه‌کو ئاوی زولال

من ئومێدی گه‌وره‌گه‌وره‌م پێته بۆ ئه‌م میلله‌ته

حه‌یفه سه‌رفی فیکری خۆت که‌ی تۆ له‌ زولف و خه‌ت و خال!.

وا ئه‌زانم که پێی ناوی ب‌لێم ئێتر له‌و پ‌رۆژه‌وه بیرم له‌وه نه‌کردوو‌ه‌ته‌وه که شیعری غه‌رامی دا‌بنێم. وه‌یه‌ک دوو‌جار که به‌بۆنه‌یه‌کی ناچاری له‌م بابه‌ته‌وه شتیکیشم وت‌بێ هه‌ولێ ئه‌وه‌م داوه که شاعر بێ نه‌ک غه‌رامیاتی منالانه و شه‌یدا‌یا‌نه.

مامۆستا زی‌وه‌ر، شاعر و گۆرانی نیشتمانیی و په‌ند و «مه‌وعیزه»‌ی ئه‌ده‌بی و کۆمه‌لایه‌تی گه‌لی زۆره. له‌ «وه‌سف» و «نه‌عت» و عه‌شق و غه‌رامیاتی‌شا زۆر شیعری جوان و به‌هاداری دا‌ناوه. له‌به‌ر ئه‌مه له‌ ئاسمانی کوردا وه‌کو ئه‌ستێره‌یه‌کی گه‌ش و

پر شنگاوی دیاره و ئه دره وشیتته وه.

له ژیر ناوی «جه زن» دا وه سفیکی شیرینی جه ژنکی پهمه زانی کردو وه که له مه دا چه شنی رابواردن و ژيانی خه لکی ئهم شاره شوخ و ته ریوشه ی کوردی وه کو وینه گریکی زور شارمه خستو وه ته بهرچاو، هه ربه م وه سفه دا بومان ده رته که وئی که شاعیر ئه وه یه، چاوکی تاییه تی هه بی. وردبین بی و به چه شنی ئه وانیه که بۆ بینینی شتی ورد و گرنگ «چاو لکه» به کارته هینن، چاوی وردبینی خوی بخاته کاره وه و ئه و شتانه مان بۆ ده ربا که به چاوی ئیمه نابینری، جگه له مه ییش ئه وی که به و چاوانه ی خوی ئه یبینی وه به شعوری خوی ههستی بی ئه کا. ئه بی به جوریک بۆ ئیمه بگریخته وه که وه کو خوی تیی بگهین و چه شکه ی لی وه رگرین. واته ئه بی ئه و شتانه به نووری می شکی خوی بومان پروون بکاته وه و له پله ی تیگه یشتنی ئیمه ی نزیک بخاته وه، ئه گه ر وانه کا و هه ر پیوهستی وشه و قافیه بی وه به تو یکه وه بنووسی نابی وابزانی شیعی دانا وه.

ئهمانه ی خواره وه دوو چوارخشته کییه که له (قه سیده) که ی «جه زن» ی پهمه زان وه رمان گرتو وه:

جه زنی پهمه زان هاته وه ئه ییامی سرووره،
هه ر جیگه یی من سهیری ئه که م مه جمه عی نووره.
لایئ به نه وای (عوود) و (نه ی) و (چه نگ) و (چه غانه)
بازاپ و (ده ر) و (کو وچه) وه کو وادیی (طور)ه!
زاهید سه ری کز کردو وه بازاپی که ساسه،
شاهید غه می ده ر کردو وه خوی شه معی حزووره
به م شاره بلیم جه نه ته پیم باوه ر ئه که ن خه لق،
لایئ هه موو (غیلمانه) له لایئ هه موو حووره!

به راستیش شاری سلیمانی سه رده می که هیشتا ته نگاوی نان و غه می شوپشی دونیای له به را نه بوو، تامی به هه شتی ئه دا وه خه لکی ئهم شاره، دوو به شی ژیانیان به شایی و به زم و سهیران و زهما وهنده وه رابوارد و هه ر وه کو ماموستا زیوهر ئه لیت، له لایئ لاوانی شوخ و شه نگ وه له لایه کی تره وه کچانی ناسک و نازدار به له نهجه و لاره وه پتر له حوری و غیلمانی به هه شت نه شه یان ئه دا به ده ماخی یه کتر وه ئه بوونه هو ی

هەلقولانی شیعەر و ئەدەب.

لە مەیدانی کۆمەڵایەتیشا مامۆستا خزمەتی ھاو نیشتمانەکانی خۆی کردوو وە لە
پێگەی شیعەر و ئەدەبەو، لە پەند و نەسیحەت دوانەکەوتوو. شیعری «عەرەق ناخۆم»،
وینەییکی لەو جۆرە شیعرانەی مامۆستا کە ئەمانەیی خواروو چەند بەیتیکە لەو:

عەرەق ناخۆم کە تووشی دەردیسەر بم
گرفتاری هەزار ئیش و خەتەر بم!
هەچی خوا حەز ئەکا ئەیکەم بەبی دەنگ(١)
ئیتەر بۆ شەرمەزاری ناو بەشەرم؟
عەرەق ناخۆم کە ژینم کورت و کەم بێ
بەجوانی بۆچی من تووشی زەرەرم
عەرەق ناخۆم کە دووچارای وەرەم بم
هیلایکی خەستەگی (قەلب) و جگەر بم!

ئەم چەند بەیتەیی خوارووەش لە قەسیدەییکی تری مامۆستای نیشتمانپەرور
وەرگیراوە:

من چیمە لە (فاسۆن) ی فەرەنگ چۆغەیی لیوی(٢)
تا (شال) ی (مەرەز) یانە (خوری) بێتە قوماشم
دانیشتنی سەرچاوەیی ئاوانی (چیا) کەم،
نایدەم بەهەموو موڵکی جیهان گەرچی گەداشم!

بۆ سەیری گۆل و میوگی نزاران لە بەهاران،
چاوم وەکو نیرگس گەشە مەفتوونی هەواشم!

(١) مامۆستا خۆی ئەلێ: هەچی خوا حەز ئەکا ئەیکەم بە سرری، بەلام من لەبەر چەند ھۆیکە
کردم بە «حەز ئەکا ...»
(٢) لیوی ناوی تەرەجە چۆغەیی بوو کە لە دەوری تورکا، گەرەکان بەرگیان لێ ئەکرد. وەکو
(تريکۆ)، (نەمسە).

داخم ئەوھىيە (ھاو وەتەن)م زۆرى (نەزان)ن
بەم دەردەوھ ئەتلىمەوھ (ئاو كەوتوو)ھ (ئاش)م

بەم شىعرانە و بە گەلى شىعرى تريا دەردەكەوئى كە جەنابى مامۇستا زىوهر، بەپىي
واتەي «خوشەويستىي نىشتمان لە ئيمانەوھىيە» زۆر بەسراوھ بەخۇشەويستىي
نىشتمانەوھ و بەلاى ئەوھوھ لەسەرچاوەى ئاويكى پروون و ساردى سەر چياكانى
كوردستانا دانىشتن و رابواردن، ھەموو مولكى دونيا دىنى و سەيرانگاي گول و گولزار
و مورغزاري بەھاراني ولات ژيانىكى سەرمەدى بە گيان ئەبەخشى. بۆ ئەم
خۇشەختىيە گەورەيەش كە خۇشەختىيەكى لاھووتى و مەعنەويە، ھەموو
سەعادەتتىكى مادى وە دونيايى بەلاوھ ھىچە و پەشمە. لەجياتى (فاسون) و (چۆغەى
ليوى)، (شال)ى مەرەز و بەرگى خورى ولات ئەپۆشى. لەجىي كۆشك و سەرا و تەلارى
شارەكانى گەورە و پەردەغە، لەسەر چيايىكى بەرز و بلىدى خۇش ھەوادا لە قەراغ
كانياويكى فېنك دائەنيشى وە پشت ئەكاتە دونيا و ھەموو ئەو خۇشيانە كە تيايەتى،
بەرامبەر ئەو ديمەن و چاوەندازە شيرين و رەنگينانە كە دەسى تەبيەت بەم ولاتەي
بەخشىوھ ئەكەويتە زىندەگانىيەك كە نوقمى شىعر و خەيال بى و بەھىچى تر پەلاوى
نەكرابى، بەلام لەگەل ئەمەشا تەنيا داخىكى ھەيە كە ئەويش مانەوھى بەشى زۆرى
ھاو نىشتمانەكانىيەتى لەژيانىكا كە پەلاويە بە نەفامى و نەزاني. واتە ھەرچەندە
خۆي لە ھەموو خۇشى و چەشكە و كاميايى دونيا دەسى ھەلگرتووھ وە پشتى
لېبوردويى تى ئەكا ديسانەوھ ئەيەوئى وە بە پىويستى ئەبىنى كە ھەموو
ھاو نىشتمانەكانى زانا و خويەوار بن. كەلكى خويان و نىشتمان بگرن و نرخی ئەم
نىشتمانە شيرينە و ئەم خاكە بە كشتوكال و بە پيت و بەرەكەتە بزاني، تاوھكو بۆ پيش
خستن و بۆ ئاواكردەنەوھى تى بكوئن و تەقەلا بەدن. جگە لە ھەموو ئەمانە دەرسىكى
ئابووريمان ئەداتى و فېرمان ئەكا كە بەرى كردەوھى خۆمان وەشتى ولاتەكەمان
بخوين و بپوشين. بۆ ئەوھى كە ئاتاجى ولاتانى بېگانە نەبين و بپرشت و ئينتاجى
نىشتمانەكەمان پيش كەوئى لادىكانمان ئاوا بېتەوھ، ھەزارەكانمان كەم بنەوھ و
دراومان لەناو خۆمان و ولاتەكەمانا بمىننيتەوھ. لەمانە ھەمووى زياتر، فېرى دراو
لەناودان و كرپنى شتى پوچ و بى كەلك نەبين وەبىر لە دواپۆژ بكەينەوھ وە ھەنگامى
تەنگانەمان لەبەر چاوبى!

سالم

ئەورەحمان بەگ

(سالم) كە ناوى تايىبەتى خۇي ئەورەحمان بەگ، كورپى مەحمود بەگى (قەرە جەھەننەم)ى كورپى ئەحمەد بەگى (ساحىبقران)ە. و ئامۇزاي مستەفا بەگى شاعىرە كە بە(كوردى) ناوى دەرکردوو. لەسەرەتاي(۱) ديوانەكەيا كە لە سالى ۱۹۳۳ى ميلادى لە چاپخانەى (مەريوانى) لەبەغدا لەچاپ دراوه، ئەللى: «لەپيشا، ناتۆرەى(۲) (رەنجوور) بووه و يەككى ئەللى بيمار بووه.» ھەر بە پىي ئەم سەرەتايە (سالم) پياويكى لەر و لاواز بووه. وە لەسەر واتەى پزىشكك(۳) لەباتى (بیمار)، لەقەبى (سالم)ى بۆ خۇي داناوه. و بەم جوۆرە ويستووويه كە نوقلانىەى لەش ساغىي بۆ لى بدا. بە پىي گىرپانەوهى خزمەكانى ئەبى لە سالى (۱۲۲۰)ى ھىجرى ھاتىتە دونياوه و لە سالى ۱۲۸۶ بەرھەمەت چووبى و لە سلیماني لەلای قەبرى مستەفا بەگى ئامۇزايەوه نىژرابى.

لە كوردستانى ئىرانيشا بنەمالەى (ساحىبقران) بووه لەبەر ئەوه سالم جارچار بەمالەوه چوووتە ئەوئ و سەرى لەخزمەكانى داوه، بەلام پووخانى حكومەتى«بەبە» كە لە ھەموو كوردىكى ئەو دەورە زياتر كارى لەدلى سالم كردوو، وەكو (بولبول)ى بال شكاو و ھىلانە پووخا و ھىناويەتە فەرياد و نالە وە بووتە ھۆي كۆچى ئىجگارى و بەچەشنى شىتتىكى وىل و سەرگەردان پووى كردوووتە تاران. بەلام وا ديارە كە لەوئ نەحەساوتەوه و دەردى نىشتمان و بەسەرھاتى ولاتى بەبە ژيانى پى تال كردوو و لە تاران وەرس بووه.

«خۆزگە ئەمزانى لە (تاران) نەجاتم كەى ئەبى؟»

«كۆي يارم مەشھەدم يا مەنزلم ھەر (پەي) ئەبى؟»

ھەر بەم خۆزگە خواستن و شەكوای دەروونە كە لە دەست تاران كردووويه وا دەرئەكەوئ كە ئەو بەينەى لەوئ ماوتەوه دەستبەسەر بووه وەيا دەسەلاتى ئەوھى

(۱) سەرەتا: مقدمه

(۲) ناتۆرە: لقب-

(۳) پزىشك: حىكم - طبيب

نەبووھە کە لە (تاران) بچیتە دەرەوھە.

«لەگەڵ دڵ شەرتە سالم گەر نەجاتم بوو لە (تاران)،

بەھەشت ئەربیتە دەشتی (پەڕی) بە ئێران گوزەر ناکەم!»

من وا (زەن) ئەکەم کە (سالم) لە پرووی نیشتمان پەرستی و ھەوای سەرەخوویی
ولاتی خوێنەو لە ئێران نەحەساوئەو، ئەگینا ئەگەر لە (سالم) دا توانای
بیگانە پەرستی و خزمەتی غەیری نیشتمانی خوێ بووبوایە، بەھوێ زرنکی و زیرەکی
لەو زەمانەدا بۆ یەکێکی وەکو ئەو ژيانیکی باش و ئاسوودە، شتێکی ئەوتۆ نەبوو.

لە نەتەوھێ ساحیبقران وا دەرەکەوێ کە لە ھەموو دەوریکا شاعر ھەلکەوتبێ وە
ئەم بنەمالە ناودارە ھەر وەکو لە مەیدانی رەزما ناوی بە کوردستانا بلأو بووئەو (۱)
لەمەیدانی شیعەر و ئەدەبیشا لاپەرەیکە میژووی کوردیان بە «زەر گفت» بۆ خوێان
نووسبووئەو. بەلێ ھەر لەم بنەمالەیکە شاعیریکی گەورە و نیشتمانپەرەری وەکو
«سالم» ی تیا ھەلکەوتوو، ھەندێ شاعیری تری ناوداری وەکو «کوردی» و «حەمدی»
و «ئاتەخان» ی پووری «سالم» یشی لێ ھەلکەوتوو. بەپێی موقەدەمە ی ناوبراوی
دیوانەکە ی (سالم)، ئەم ئاتەخانە شاعیری (۲) بوو زۆر ناودار و ھونەرمەند.

گوڤقاری خۆشەوێستی (گەلاوێژ) زۆر کاریکی بەجێ کرد کە (قەسیدە) نایابە
تاریخیکە ی «سالم» ی کرد بەدیاریی سالانە بۆ خوێنەرەکانی. ئەو (قەسیدە) یە کە
«میژوو» یەکی کورت و پاستی پووخانی حکوومەتی «بەبە» وە حیکایەتی
لە دەسچوونی سەرەخوویی کوردستانی عێراقە. ھەکاوەتێ کە وەکو شریتی سینەما
بەسەرھاتی کوردەکانی ئەو دەورەمان پێشان ئەدا، وە کارەساتی کە لەشاری سلیمانی
پرووی داوھ بۆمان ئەگێریتەو ئیمەش ھەر ئەو «قەسیدە» یە ئەکەین بە سەرھتای باس
لێکردن لە شیعەرەکانی بۆ ئەو کە بەم جوړە شێوھێ ئەدەبی «سالم» لەگەڵ وێنە ی
لێکدانەوھێ «طرز تفکیر» و بەتایبەتی پلە ی بلندی نیشتمانپەرستی ئەم شاعیرە
جاریکی تر بخەینەو بەرچاوی خوێنەرە بەرپێزمەکان!

(۱) لە دوانزە سوارە ی (مەریوانا) کە لەلایەن (پیرەمێرد) ھو نووسراوھە باسی قارەمانی، یەکی
لە ساحیبقرانەکان بخوێنەو.

(۲) ھەندێ کورد وەکو عەرەبی، لەباتی شاعیر بۆ ژنیک ئەلین: شاعیرە. من وا (زەن) ئەکەم کە
لە کوردیدا نابێ لەم لایەنەو پەرەوێ عەرەب بکەین.

«ذکر محاربهء بندگان میر جلیل الشان عزیز بهگ بابان باطائفهء رومی» (۱)

لیم گه پین با گو شه گیر بم، دهسته ئه ژنو کف زه نان،
گیژهلوو که ی بای نه دامهت تاری کرد سه فحه ی جیهان!
به زمی سهیدی ئیمه «صیاد» ی فهلهک کاریکی کرد،
رهنگه بالای (تیر) (قهه) دان بیته ته رکیبی که مان
زه عفی تالیع جازیبه بو کاره با بو خوین و دهم،
سهیری چاره ی بهختی من کهن بوو به رهنگی زه عفران
نهویه هاری من خه زانه ومخته که ی سو بجم ته مووز
پرتهوی ماهه غم و چاکی دهروونم وهک که تان!
(تورک) ی قوورسی خور که تالیع بوو تلوو عی کرد به رهقس
که و که به ی ماهی مورادی ئه هلی بابان بوو نیهان؟
دل له میحنهت که یله مهیلی سهیری ناوشارم نییه
عهینی چاوم خوینی تی زاوه له داخی مهردمان!
راسته گه ردوون چابو که بو رهنگی به دریتن وهلی
نارژینی رهنگی بهم رهنگه به موده ی سه دقران
ساعیقه و بهرقی نه دامهت زولمهتی دا شروق و غهرب
به رده بارانه به مه خسووسی له سه ر مولکی به بان
چاوی عیبرهت هه لبره ئه ی دل له وه زعی دهوری دوون!
سهیری که ساتورک، فهلهک چی کرد به زومره ی کورد زمان
حاکمه رومی له سه ر «تهختی سلیمان» دریغ،
کهوته دهستی دیوی دوون «میهری سلیمان» آلامان!

بهم شیعره به سۆز و پپ حه راره تانه دا زور باش و بیگه رد بۆمان ده رئه که و ی که له و
(۱) ئه م عینوانه فارسییه مان وهکو خوی هیشته وه، چونکه لیتره مه به ستمان (میژوو) وه نهک
ئه ده بی کوردی.

پوڙهه كوردی ولاتی (بهبه) خویان گهلی به بهختیار و ئازادهسەر زانیوه و تاوهكو تورك سلیمانیی داگیر نهکردوو و لهشكری (رۆمی) نههاتووته ناویانهوه، ههستیان به حوكمی تورك نهکردوو و تهنا تهته بهشورهییان زانیوه كه خویان بههاوشانی ئهوانیش دابنن.

ئیمه لهم قهسیدهیه كه تهنیا له لایهن شیعەر و ئهدهبیاتی كوردی و (حالتهی رۆحیه)ی (سالم)هوه بهرامیهر به رووخانی حكومهتی كوردی (بهبه) و سهر ئهجامی ولات خستوو مانهته بهرچا و لهو شیعرانه ئهگه پین (١) كه لهم دوو لایهنهوه بههایكیان نییه، بهلام جارجاره لهوانه شیعرێك وهیا زیاتری بۆ ئهوه ئهخهینه بهرچاوی خوینهرهكان كه لایهنی ناپوختهیی وبی هیژیی ئهم قهسیده بهرز و نایابهش دهریكهوی و بزانیی كه شاعیریکی پایه بلند و به دهسهلاتی وهكو (سالم)یش گهلی جار جلهوی ئهسپی شیعی شل بووهتهوه و له (ساتمه) پرگاری نهبووه.

(سالم) به گێرانهوی ههوالی ناو شاری سلیمانی و كردهوی توركهكان لهدوای گیرانی ناوچهی حكومهتی «بهبه» وا دهردهكهوی كه خوی لهو پوڙهه له سلیمانی بووه و ئهم كارهساته خویناوی و «تاریخی»یهی بهچاوی خوی بینوه لهبهر ئهمه بهوینهی چابكسوارێك كه چۆن له پێشا بهنهرمهغار و لهسهرخو بێته مهیدانهوه و تا ئهسپهكهی رابی و گهرم ئهبی وه له حيلهحیل و پهل بازی ئهكهوی، ئینجا ئهستوی (تینقیادی) بۆ سوارهكهی شل ئهكا و بۆ كارهساتی دوای ئهم حيلهكهیل و پهلبازییه وریا ئهبیتهوه، ئهویش لهپێشهوه ورده ورده كردهوی توركهكان و ههوالی ناوشاری (سلیمانی)مان جارجار به شیعی خا و بی پیز، جارجارهش به شیعی (بهلیغ) و (مهتین) بۆ ئهگێریتهوه، بهلام ههرچهند شیعیکی خا و بی پیز، بهسهر زمانی ئهم بویرنه ناودار و فهلهدا بی، وهیا له نووكی قهلهم ههلهوهوی، دلی پیاو ئهكهوینته گورپه گورپ وهرسی ئهوهی لی ئهنیشی كه یهكهتازی مهیدانی شیعی و ئهدهب، (بیم)ی (مهعهكه)ی لی بنیشیت و پینی ئهسپی شاعیری ههلهنگوی بهلام (سالم) وهكو چابكسوارێكی مهعهكه ئاشنا لهدوای ئهوه كه (سم)ی ئهسپهكهی چهند جارێ ئهچی (گلخوركه)دا و ئهوهندهی نامینی كه بگلی، بهلی لهدوای ئهمه كه بهیهك دوو بهیتی وشك و بی تامی وهكو:

(١) ئهگه پین، لێره بهمانای (وازیپین) هاتوو.

كەس نەچچە پېشەۋە حاجى ... تەدبىرىيە
مەئمورى سەبىتى نفوسە شاغىلى باجى دكان

ۋەيا:

مەجلىسىۋابى موشەخخەس دوۋدى گۆگرد عوۋدە بۆي.
دەرویش ئاغا بوۋلە جىيى مستۆ(۱) ھەموو شەۋ (قصة) خوان

ۋە ئەمسالى ئەم شىعرە بى تام ۋە فەپانە، ۋەكو سەيركەرەكانى (عەرسەى ۋەغا) چۆن
لەنەشارەزايى ئەسپى شاسۋارى مەيدان ئەكەۋنە ترسەۋە ۋە دليان دەس ئەكا بە گورپە
گورپ، ئىمە ئەخاتە ترس ۋە ئەندىشەۋە، ۋە زۆرى نامېنى كە بىكەۋىنە سەر ئەۋە (سالم)
بەشاعىرىكى ناۋەندى ۋە كەم دەسەلات بژمىرىن، لەپەر وريا ئەبىتەۋە سەختى ۋە
خەتەرى مەيدانى كارەسات دىتە بەرچاۋى، جەۋى ئەسپى توند ئەكاتەۋە ۋە ئازانە ۋە
چابكسوارانە ھەلمەت ئەباتە سەر (قەلاى شىعر)، ئەمجا لىي ورد بىتەۋە، ئەسەرى
(خامە) ى (سالم) ۋە تىژىي ۋە بەلاغەتى شىعرى، ۋەكو نوۋكى رىمى عەزىز بەگ ۋە جىگەى
شىرى بېندە ۋە بەجەۋەھەرى ديارە ۋە پەۋانە:

ھەى خوا پۇ ئا لەۋ دەمە چى كرد تەقەى تۆپ ۋە تەفەنگ؟
سەرزەمىن تارىك ۋە دونىا تۆز ۋە (كەر) گوۋى ئاسمان.
ماھى تاليع رىي (مەحاق) ۋە پۆژى نەگبەت جىلوگەر
خەرمەنى شادى لەبەر (با) بەرقى غەم ئاتەش فەشان
لاغەرىي تاليع شكاندى ھەسرەتا (بازوو) ۋە «قەد»ى،
ئەختەرى بورجى موزەفەر، خۇى لە ئىمە كرد نىھان.
گەرچى پېشا ۋە پېش بە ھەببەت بوون ۋە ئازا چوۋنە پېش
ھەسرەتا باز ھەم نەيانزانى «نيزام» ۋە بى ھەيان
پېشى دەميان «ئوغلەمە»ى تۆپ، پىشتى سەر ئەۋ ئاگرە،
گەيىيە چەرخى ھەۋتەمىن لەۋ عانەدا ئاھ ۋە فىغان
گوۋى فەلەك كەر بوۋ لەبەر نالەى نەفىرى ئەھلى شار
«لامەكان»ى گرت سەداى نالە ۋە فىغان ۋە ئەلئەمان

(۱) مستۆ: مستەفا

مودەئى كۆيىر بىي نىزام ئىفلىج، مەكان ژۆر وزەبەر
 «مىر»ى «سورداش» و «ئەمىنە»ى پىاوى ھەردوو ئەنگىوان
 گەر عەشیرەت گرىيە كەن ھەرىكە ھەتتا ئەمرن كەمە،
 كوشتنى مىر باي موخالىف بوو بەشەمىي دوژمنان
 پۇژى «قەتل» ئىمىرۇيە «ئەلھەق» «وا حسىن»ى پىي ئەوئ
 بۇ ئەدای «تازىيە» سەراسەر نىلگۈنە ئاسمان
 يادگارى ھاكىمان و جانوشىنى سىلسىلە،
 ناموراد و نەورەس و مەقسەد نەدىو و نەوجوان

«سالم»، لەدوای ئەمە كە لە پووى ئەنگىورانى عەزىز بەگەو كەوا ديارە زۆر
 مەفتوونى ئازايى و زەبەردەستى و چاپكسوارىي بوو، دېتە جۆش و خرۆش وە
 وىنەيەكى شىعەرىي بەسۆز و بەزەمزەمەي كوردىمان بۇ ئەكىشى دووبارە، لەناكاوا لەو
 حالەو ئەچىتە حالىكى ترەو و بە «سانى» ئەوانە كە لە دواي شىوہنېكى گەرم و بەكۆل
 لەپرا شايتەمان بىنن و لە ناو خۆيانا ئەكەونە قسە و باسى ئەسپايى و بىي «عەلاقە»
 لەگەل شىن و گريانەكەيان، ئەويش لەناو شەقاشەقى شىر و پم و لەناو بگرە و بەردەي
 مەيدانى شەرەو پوو ئەكاتە مەيدانىكى تر و لە «سەحنە»ى كارەساتى ئەو پۇژە پەشەدا
 چاو بۇ ئەو ديمەنانە ئەگىرئ كە پىكەنىنى خەفەت و مەرارەت ئەدا بە دل و ئەلئ:

سەد كە پۇژى گرىيە بوو ئەمما ئەمن زۆر پىي كەنىم
 پوورە «ماتان» ئەحمەد ئاغاي بىردە شكلى دۆمەكان
 دەر پەرىن باز مەيلى «ئىقدام»يان نەبوو لەو بىدعەتە
 حەسرەتا يەكەدل نەگەينە شىوہكەي گەردى «گولان»
 مەيلى «لان»يان بوو وەكو كەرويشكى «پاش راي» ھاتنەو
 دەرئەچوون چا بوو بە «حەملە»ى دىلە «كەھيا» كەول كران
 «سەربلووك» لاي پىشتى گرتوو «سونگى دا ورا» ھاتە پىش
 داخەكەم باز ھەم نەيانزانى «نىزام» وا بىي ھەيان!
 (سەربلووك)يان خالەكەي (ھەورامى) بوو، قالەي شەرىف
 ھەم رەفىقىيان بوو عەزىزە حىزەكەي چۆچانىيان

ئاهى ئەم ھاكىمانە تەحقىقە ئەگەر نەگرى نىزام
 قەومى (نوح) یش دەچنە جەننەت بى شىك و شوبهە و گومان.
 سەرفى نەقدى رۆحى شىرىن بوو ھەتا پەرۋەردە بوون
 بەچە گورگ ئاسالە ئاخىر بوونە كۆزى دوودمان
 فەرقى فەخرى مىرئەلايى گەيىيە بەھرام و ئەسەد،
 كەوتە قەبرى چاھى غەم لەو ھالە (مىر)ى بازىيان
 باز ۋەكو بازى تەۋار دەۋرىكى كىردو ھاتەۋە
 دەۋرى كەھىيا و شارى گرت دىسان بە (رارا)ى نۆكەران
 (ئاغەلەر) ۋەك گورچكى گا ھەريەكە فىكرى لەدل
 خۆ (نىزام) یش مىسلى (سەۋسەن) جوملە دوۋرۋو دووزمان
 ھاتە ژىر (پاسار)ى تەنگ لەشكر رىكاب ئەندەر رىكاب
 كەوتە سەر كۆلان و سەيرى كە عىنان ئەندەر عىنان
 بوو بەجى (بەبر) و غەزەنفەر كوۋچە كوۋچە ناو (سوقاق)
 سەر (مەللە) رەنگى (بېشە)ى گرت لە (نېزە)ى جان ستان
 رەنگى سەھراى مەھشەرى بوو (شىۋ)ەكەى لای (پىرمەسور).
 گرمە گرمى (تۆپ)ى (رۆمى) ھەۋەۋى سوارەى (بەبان)
 بوو بە (جارۋوب)ى مەللە ھەر تەرەف پەنجەى پەريو
 پەى كراۋ، (بى پى) لە مەيدان پەھلەۋانى پالەۋان
 (سەن سەن)ى سوارەى نىزام و (گەل ئولان!)ى تورك ئوشاغ
 بگرە بگرەى كورد زمان و (ئاخ! ئاخ)ى توركمان
 قەھرىناك و سەريورەھنە ئاتەش ئەفشان ھەملەۋەر،
 جەنگجۆ بوون، يەك بە يەك ھەر (سوۋ) ۋەكو بەبرى بەيان

ۋا ديارە كە لەدۋاى ئەنگېۋرانى (عەزىز بەگ) و گەيشتنى تورك تا ناو شارى
 سلىمانى، فىرقەيەك لە كوردەكان كە ئەبى دەستەى (مىرى بازىيان) بووبى
 (بەخىلى)يان بە فىرقەى ئازا و شەپكەرى «مىر ئەلايى» بردوۋە ۋە دووبارە خۇيان كۆ

کردووتهوه و ههلمهتیا بربووتهوه سهر دوژمن و دهوری لهشکری «کههیا» ی تورک و شاری سلیمانیا داوه. بهلام ئەم شەری دواپییهش هەرچەن ئازانە و دلێرانە بووه، لهپووی ناکۆکی وه یهکنه‌بوونی «ئاغه‌له‌ر= ئاغاكان» ی سلیمانی و دوو پوویی و دووزمانی، و به‌تایبه‌تی لهپووی سروشتی ناپاکی «نیزام» ی «به‌به» و نان کوژییانه‌وه بووته سهرباری نه‌کبه‌تی کورد و له‌خوین رژاندنیکی زیاد و بی‌که‌ک به‌ولاوه سوودیکی به‌له‌شکری شکسته‌ی «عەزیز به‌گی» رۆسته‌می به‌به نه‌گه‌یانندوه (سالم)، له‌لایه‌که‌وه ئەم کاره‌ساته به‌سام و خویناوییه‌مان بۆ ئەگێرێته‌وه له‌لایه‌کیشه‌وه وه‌کو (وینێگر) یکی وردبین و شارمزا، وینیه‌کی ژبانی ده‌وری نوشوستی (بابان) مان بۆ ئەگێشی و ئەنگوستی هۆشمه‌ندی و زانایی ئەخاته سهر برینی کۆمه‌لایه‌تی قه‌ومی کورد. جگه له‌مانه‌ش پووخانی حکومه‌تیکی میلیی کورمان به‌سانی میژوو نووسیکی خه‌مبار و داخ له‌دل، به‌لام راستگۆ و به‌ئینساف بۆ ئەگێرێته‌وه و تاریخی تیکه‌لاوبوونی بیگانه و زمانه‌که‌یان له‌گه‌ل قه‌ومی کورد و به‌زمانی کورد ئەخاته‌وه بیرمان ... له‌دواي ئەمانه (سالم)، با ئەداته‌وه سهر ئەنجام و چاره‌نووسی (وه‌لیعه‌د) ی (پلینگ سه‌وله‌ت) ی به‌به، وه به‌کلپه و گپری ده‌روونیکی بی هیوا و ئاگرینه‌وه فرمێسکی خویناوی به‌ههر دوو چاویا بیته‌ خواره‌وه.

به‌ختی سووتی سا له‌پێی حه‌ق، حه‌ق حه‌قی لی وهرگری
 به‌د نه‌ه‌گه‌یری نه‌ه‌ک بی وه‌ک ئەوان دایان به‌مان
 بۆ مه‌داری نان عه‌شیره‌ت قه‌ت مه‌داریکی نه‌بوو،
 «ئاش» ه‌که‌ی ته‌بعی به‌ئاوی «که‌ید» ی رۆمی هاته «دان»
 شیرێ بی‌شه‌ی مو‌لکی بابان بوو عه‌زیز ئەما درێخ،
 وه‌ک گپری داموسکی بی، قه‌ومه‌که‌ی زوو هه‌لوه‌شان
 گه‌رچی میسره (شاره‌زور) ئەمما خه‌را به‌بی عه‌زیز،
 پوو ئەدا له‌م خه‌لقه ئاخ‌ر حاله‌تی که‌نعانیان
 دیده نابینایه وه‌ک یه‌عقوب له‌هیجرانی عه‌زیز،
 تو‌ی خوا! ساحیب مه‌کان و تو‌ی خوایه! لامه‌کان
 که‌وه‌که‌به‌ی به‌ختی له‌چاها و! به‌په‌رته‌و بیته‌ ده‌ر،
 شه‌عشه‌عه‌ی ئەمری منه‌هر کا زه‌مین و ئاسمان!

غهرامیاتی (سالم)

157

ئه‌گه‌ر ئومىدى دَل بېنېتته جى ماھى جيهان ئارا
 «به خال هندویش بخشم سمرقند و بخارارا»
 له‌بن خارى موغەيلان وه‌سل ئه‌گه‌ر بى ئاره‌زوو ناکه‌م
 «کنار آب رکن آباد و گل کشت مصلارا»
 نه‌سيحه‌ت بگه‌ره گوى جاننا! له‌لايان زور به‌ته‌عزيمه،
 «جوانان سعادتمند، پند پير دانارا»
 دووسه‌د جار گه‌ر به‌گويى خوم حه‌رفى ساردت بشنه‌وم شادم
 «جواب تلخ ميزيبد لب لعل شکر خارا»
 ئه‌گه‌ر خوورى له «که‌وسه‌ر» شوستوشوى خوى دا به‌تو نابى
 «به آب و رنگ و خال و خط چه حاجت روى زيبارا؟»
 له ئيدراکى شکه‌نجى عوقده‌بى زولفت په‌ريشانم،
 «که‌کس نگشود و نگشايد به حکمت اين معمارا!»
 که شوعله‌ى ته‌له‌ته‌ى يوسف تلووعى کرد له چى زانيم؟
 «که عشق ازپرده عصمت برون آرد زليخارا»
 که لامت «حافظ»ا دل سه‌نجه بو «سالم» وه‌ها چاکه
 «که برنظم تو افشانده فلك عقدى ثريارا»

دوا پوژ و سه‌ره‌نجامى ئارام بر و خوینى حکومه‌تى بنه‌ماله‌ى «به‌به» وا دياره‌که
 کارىکى سه‌رمه‌دى له‌سه‌ر ژيانى «سالم» کردووه و زه‌هر و مه‌راره‌تى ئه‌م کاره‌ساته
 تېکه‌ل به‌هه‌موو بېر و کامىکى بووه و لى تال کردووه. له‌به‌ر ئه‌وه هېچ شيعر و
 غه‌زلىکى نيه‌که له‌دواى ئه‌م کاره‌ساته و ترابى و «بۆن»ى گېرى جه‌رگىکى سووتاو و
 ده‌نگى ناله‌ى دلکى بريندارى لى نه‌يى:

چاوه‌که‌ت وه‌ختى به‌ئىما مه‌يلى جامى مه‌ى ئه‌کا،
 هه‌رچى «مه‌ى» ئه‌يکا له‌گه‌ل ئه‌و، ئه‌و له‌گه‌ل ئىمه‌ى ئه‌کا
 «نه‌ى» له «نالين» ا چ گوستاخانه بو ئه‌ربابى سه‌مع،
 باسى ئه‌يامى گوزه‌شته‌ى «که‌يقوباد» و «که‌ى» ئه‌کا

تا سوپاهی خوسرهوی عه شقت «ئیحاتهی» جانی دا،
 بۆ شه پ و شوپری «موسیبهت» دل له مولکی «رهی» ئەکا
 کاروان ئەر سست رهو بی تا ئەگاته کوئی لهیل
 شهوقی بی پاپانی دل و شتر بهمهجنوون پهی ئەکا
 حالی عه شق و تابیشی هیجرت نیشانی دا بهمن،
 ئاگری سوزهنده هه رکاری به بی شهی «نهی» ئەکا
 تا به سه ر باغی دلا بی (با)ی خه زانی فیرقهت،
 «عاریز» م بۆ «سیو»ی روخسارت له پهنگی «بهی» ئەکا
 «جورعه» نووشی بۆ بکه م ئیتر له به زمی «مهیکه ده»؟
 چاوی مه خموورت به عاشق کاری «بادهی ههی» ئەکا
 وهختی بهخشش بۆ نه بۆسم ئاستانی هیمهت؟
 مهردی دانا وهسفی جوودی حاته م ئاسای «تهی» ئەکا

«سالم»، به راستی شاعیریکی گه وره و سه نه تکار بووه، و له هه موو غه زه لیکا چه ند
 به یتیکی وای هه ر تیا ئه بی نی که وینهیهکی جوانی شیوهی ئه ده بی کوردی بی.
 هه وای ماچی (له ب) ت ری (به نده ر)ی زولفی به دل ون کرد
 موسافیر بۆ سه یاحهت سووی (چین) چوو تووشی (ماچین) هات.
 که لامی وهسفی حوسنی تۆم ئه خویند دوی شهو به په نهانی،
 له په رده ی غه یبه وه تا رۆژ به گویمه دهنگی ته حسین هات
 دوعام بۆ ده فعی چاوی (به د) له حوسنی تۆ نه کرد ئیمشه و
 له ده م (روح الامین) تا سو بوح ده م ئاوازی ئامین هات.
 هه دیسی کوشتنی (فه ره اد)ی مسکین پی ت بلیم چۆن بوو؟
 له شهوقا دای به سه ریا (تیشه)، وهختی دهنگی (شیرین) هات
 هه میسان هاته (سوئ) زه خمی دلی (سالم) وهکو جاران،
 به (سروه)ی بای سه هه ر یه ک ده م که نه فحه ی زولفی مشکین هات

(سالم)، بههوی نزیکی بیر و خزمایه‌تی شیوهی لیکدانه‌وه، له‌گه‌ل (حافیز) زۆر خه‌ریک بووه و چهند غه‌زه‌لیکی ئهم شاعیره ناوداره‌ی شیرازی به‌چه‌شنیک که له‌گه‌ل هه‌موو میسره‌عیک فارسیا، نیوه شیعریک کوردی جووت بکا تی هه‌لکیشیک کوردی و فارسی دروست کردووه، وه پارچه‌یه‌کی زیبا و غه‌زه‌لیکی موله‌معی شیرینی لی هیناوه‌ته ناو.

به‌ده‌ل که‌ین با به‌نه‌شه‌ی مه‌ی خوماری میحنه‌تی دونیا
 «الا یا ایها الساقی ادركأسا و ناولها!» (١)
 موحیبه‌ت زۆر به‌ئاشویه به‌سووکی تی مه‌گه‌ن یاران!
 «که عشق اسان نمود اول ولی افتاد مشکلها»
 که بادی سوچده‌م ئه‌فشان ئه‌کا گیسوی پر چینی،
 «زتاب جعد مشکینش چه خون افتاد در دلها؟»
 دلا! هه‌رچی ئه‌لی «ناسیح»، له‌نیک و به‌ده به‌جی بیته
 «که سالک بی خبر نبود زراه و رسم منزلها»
 «محه‌لی» ریحله‌ته دونیا ره‌فیک ئیمروژ و فه‌ردایه،
 «جرس فریاد می دارد که بریندید محملها»
 «ویسالی» دل‌به‌ره «سالم»، «موعه‌زه‌م» تر له‌هه‌ر «مه‌تله‌ب»
 «متی ماتلق من تهوی دع الدنيا وامهلها!» (٢)

ئیتیر لێره به‌ولاوه بو (نمونه) له‌چهند غه‌زه‌لیکی سالم هه‌ندی (به‌یت) هه‌لده‌بژیرین و ده‌یخه‌ینه به‌رچاوی خوینه‌ره خۆشه‌ویسته‌کان که‌وا ئه‌زانین ئه‌مانه وینه‌کانی جوان و به‌هه‌اداری شیعرێ سالم وه‌یا وینه‌یه‌کی شیعرێ کلاسیکی ده‌وری (سالم) وه ئاوینه‌یه‌کی ڤوون و بی‌گه‌ردی شیوه‌ی لیکدانه‌وه‌ی (ته‌فکیر)ی شاعیره (ته‌قلیدی)یه‌کانی کورده:

(١) شه‌هیدی دیدهبی مه‌خمووری شوخیکم منی شه‌یدا،
 له‌خاکی مه‌شه‌ده‌م (نه‌زدیک) ه‌ده‌ربێ نیرگسی شه‌هلا
 به‌ (مه‌حز)ی ئیمتیحان ده‌ستم بخاته باخه‌لی یه‌ک ده‌م
 له‌ (بن)دا ببیرن رازیم ئه‌گه‌ر نه‌م بوو «یه‌دی به‌یزا»

(٢، ١) ئهم دوو نیوه شیعره‌ی (حافیز)، عه‌ره‌بییه.

(۲) له (عەرسە)ی ئەوجی عەشقت بازی دڵ هەلسا لە دەورانا
به بهرقی پەرتەوی حوسنت پەری سووتا لـه (تەیرانا)

(۳) لەلای «نالی» و «مەشوی» لەلای «سالم» و «کوردی»
له ههنگامه‌ی هونه‌ر گهرمی تکاجو بوون له «مەولانا»
له مهیدانی به‌لاغه‌تدا به‌ سواری (مه‌رکه‌بی) (مه‌زموون)
به‌ کوردی هه‌ریه‌که «تازه سواری» بوون له بابانا
که (نالی) ته‌وسه‌نی (ته‌بعی) به‌ ته‌رزی گهرم جه‌سته‌ن بوو،
به‌چه‌وگانی خیره‌د گو‌ی دانیشی ده‌رکرد له مه‌یدانا
که ره‌خشی ته‌بعی (رامی) هاته‌ سه‌ر میقرازه‌که‌ی ته‌علیم،
ریکابی پای بو‌سن (سالم) و (مه‌شوی) له ده‌ورانا

(۴) دهناسی قاتیلی دڵ گهر نیگه‌ه که‌ی سووی موژگانت،
ئه‌داکه‌ خوین به‌ها سا (بو‌سه‌)یی ده‌ستم به‌دامانت
ته‌واو نابیی له سه‌ودای عاریزت بو‌ دڵ گرفتاری،
له‌داوی (تورپه‌) به‌ربوو که‌وته‌ ناو چاهی زهنه‌خدانت
سه‌رم ئه‌وه‌ل قه‌ده‌م دانا له‌سه‌ر کووچه‌ی ره‌هی عه‌شقت
دڵ و دینم به‌یه‌غما چووله‌سیحری چاوی فه‌تانت
ئه‌پرسی گهر له مه‌هجوورت به‌په‌یکانی موژته (سه‌وگه‌ند)
خه‌میده قامه‌ته‌ سالم که‌مان ئاسا له هه‌جیرانت

سالم له فارسییا ده‌ستیکی بالایی بووه و له‌به‌رئ‌وه‌ی که‌ چووته‌ تاران و له‌ویدا
به‌ینیکی زۆریش ماوه‌ته‌وه، ئه‌م زمانه‌ به‌ ته‌واوی تیکه‌ل به‌ کوردیه‌که‌ی بووه و له‌گه‌لی
له‌ شیوه‌کانیا وشه‌ی فارسیی له‌گه‌ل کوردی به‌ی فه‌رما به‌کاره‌یناوه، به‌لای ئه‌وه‌وه
«ستیز، پایین، اُزبس، لب خشک، لب تشنه، سبکبار، سبکسر، ار، وه (واه)، نزدیک،»
هه‌مووی له‌جیاتای وشه‌ی کوردی به‌کار ئه‌هێنریت.

به لّام ئه توانم بَلّيم كه سالم ئهم وشانهي له بهر نه بوونی وشه ي كوردی به كار نه هیناوه. به لكو به پيی لیکدانه وه و عاده تی ئه و پوژه تیئاخنینی ئهم ته حره وشانه نه كه به كوردی هه تا به زمانی تورکی عوسمانی، به هونه ر و زانایی ئه ژمیرا هه روه كو كه ئیمرو لاوه خوینه واره به رزه كانمان له نووسین و ئاخاوتنا ناو به ناو به كار هینانی چهند وشه یه کی ئینگلیزی وه یا زمانیکی تری بیگانه به پئویستییه کی شارستانی دانه نین. ئه گینا تو بَلّی شاعیریکی زانای وه كو سالم نه هاتی به بیریا كه لهم به یته دا:

فه مم ده ریا دَلَم زه وره ق منم تاجیر وه سل به نده ر،

ده بی یا ته رکی به نده ر كه م وه یا نه زدیکی ئافه ت بم.

له جیی وشه كانی (فه م) و (نه زدیك) و ... وشه ی (ده م) و (نیزیک) و ... دابنی كه وه زنی شیعره كه شی پی ناگوړی.... كه و ابوو سالم ئه و ته رحه وشه فارسیانه ی به تاییه تی و به ناوی شارمزایی به زمانی بیگانه به كار هیناوه كه ئه مه یش له و پوژده دا باو بووه.

به لّام له نیوه شیعی:

«ته ریقی عه شقت» ئه ر ون كه م، «ته ریق» ی ده شتی مه حشه ریم دا هه رچه ن

به ئاسانی ئه یتوانی بَلّی:

ئه گه ر پئی عه شقی تو ون كه م ته ریقی ده شتی مه حشه ریم

چونكه مه به ستی ئه وه بووه «جیناس» يك به كار بیینی كه له وشه كانی:

«طریق و ته ریق» دایه كه یه كێکیان به مانای «پێگه»، وه ئه ویتریان به مانای «شه رم

کردن=ته ریق بوونه وه» هاتووه، وشه بیگانه كه ی (ته ریق) ی به كار هیناوه،

به وینه ی ئه مانه ی سه ره وه

سالم، له جیاتی:

كه «شه یتان» یش «ستیز» م دا

وه یا له جیاتی:

ره هی کۆی دل به رم دووره به «سالم» ناگه مه مه قسه د،

ئه یتوانی بَلّی:

كه «هان» یشم بدا شه یتان

وہ:

بہ یادی ماچی لیوی ئالی تو من ھیندہ لیو وشکم

وہ:

ئوھند پئی شاری دلبر دوورہ رھنگہ پئی نہگم «سالم»

کہ ئےتوانم بلیم ئو (جیناس) ہی کہ لہوشی (سالم) ی نیوہ شیعری دواپیدایہ:

رہی کوی دلبرم دوورہ بہ (سالم) ناگمہ مہقسەد

لہپاش گۆرانی نیوہشیعرکہ بہ:

ئوھند پئی شاری دلبر دوورہ رھنگہ پئی نہگم (سالم)

جوانتر و رھوانتر بووہ وہ دەرکەوتووہ.

لہگەل ئەمانەشا ئیمە پەخنەپەکی بچووک لہ (سالم) ئەگرین. چونکہ وشە ی

(بەسالم) ی لہمانای (بەسەلامەت) دا بەکارھێناوہ. کہ ئەمە نیشانە ی کەمتەرخەمییە

نەک شتێکی تر.

ئیتەر لہم لایەنەوہ دەربارە ی شیعری (سالم)، دواپی بہ وتار ئەدەین.

ئەم غەزەلە ی خوارەوہ ی سالم سەرانسەر پەر لہ جوانی و (سەنعەتی) ئەدەب وہ

وینەپەکی بەھاداری شیعری تەقلیدیہ:

لەسەر پوو (دانە) ئی خالت بە (فەن) (دانا) وہ ئەیزانم

بە قەسەدی (۱) مورغی دل زولفت بەدەورا (داوہ) ئەیزانم

گران خیزی لہ رەفتارا، بەھانەت عوجب و تەمکینە،

بەبالا تالە کیسوو ئەژدەھا ئالاوہ ئە ی زانم

خەریکی دل نەوازیمی بەچاوی مەرھەمەت زاھیر،

نیھانی، بو (سەرم) تیغی برۆت (ساو) داوہ ئەیزانم

سیھە دل مەردمان چی بکەم لہ شەرعا شایەتی نادەن،

دزینی دل لہ سینەمدا فتووری چاوہ ئەیزانم

(۱) ئەمان ویست لەجیاتنی بە (قەسەد وەیا بەقەسەدی، بەقەستنی دابننن، بەلام !.

وهڪو سينهم ٺهبي ٿيڪ چي لههر جي دل قهراري بي
 له زولفا ئاشياني بهستبي شيواوه ئهي زانم
 لهرووي بهرقى تهجهلالاي حوسنتا موشكل دلم چا بي،
 موجهسسهم گهر به سهنكي (خاره) بي، سووتاوه ئهيزانم (۱)
 (فريب) ي دل ٺهدم دائم به موژدهي روئيه تي حوسنت،
 ٺهگر چي (وهسل) ي تو عه نقا سيفت هر ناوه ئهي زانم
 (قيامت) (۲) هشره بو عالم وه (لاكن) هر له ئيستاهه
 (خواوه نند) بو (ره قيب) م (دو زخ) ي تاو داوه ئهيزانم
 موبالاتي نه بوو (دلبر) به حالي (سالم) ي مه زلوم،
 به (حرف) ي «موده عي» ي زالم به دل تو زراوه ئهيزانم

ٺه مانهي خواره وهش چهند «بهيت» يڪه له غه زهليكي غه رامبي سالم، كه هه رچهند
 له لايهن «مهوزووع» هوه شتيكي تازه و نه بيسراو نبيه وه لهو لاساييكرده وانهيه كه
 به شيكي ههره زوري شاعيره كاني كورد و عجه م و توركي «قهرن» ي پيشوو
 كرد بوويان به پيشه، به لام له لايهن شيوه و «ئوسلووب» هوه ئه توانين بلئين كه شتيكي
 تازه و تايبه تيبه بو سالم.

حيكايهت خوانه «تووتبي دل» به دهوري (دام) ي گيسودا
 «مه زهننه» عه كسي خو ي ديوه له ناو «ئاوئنه» يي پرودا
 له بت بو «داروو» يي جي «نئش» ي ماري زولفه كهت نه ت دا
 هه تا ٺه مرم به حه سرهت، با، بدهم دهستم به «زانوو» دا

(۱) ٺم (بهيت) هي سالم ئيشارهيه بو ٺايه ته كه ي (قورئان) كه باسي (واته) كه ي بهيني خوا و
 (مووسا) ٺهكا، كه ٺه لي خوا به مووساي فهرموو ناتواني بمبيني (لن تراني!)، پروانه
 كيوي (تور) كه (مووسا) پرواني، (تور) سووتاوو و بوويوو به كوي زوخال.
 (۲) (قيامت = هه لسانت) ليره دا له گهل «قيامت» به جيناس بهكار هينراوه، به لام به پي
 ٺيملاي كون كه هه ردوو وشه كه وهكو يهك «قيامت» ٺهنوسري جيناسيكي «شكلي» تيا
 هه بوو، به پي ٺيملاي تازه كه له شكلي قيامت و قيامت نووسران ٺه جيناسه ي تيا
 نامي ٺه وه.

تەمام بوو ھەلقە ھەم دەستم لە «قەد» دت، زولفت ئالۆزا
 نېھان بوو مەتلەبم وا ھەوتە سەرھەك موو بەسەر موودا
 دلى تووتى لە پەروازا لەسەر گول لەنگەرى راگرت
 كە يارى شوخ و شیرینم سەھەر و سەھەى لە ئەبروودا
 لە عەھدى دیدەنى یارا دل و سیحەت گەلى (خەد) دن
 « بە سالم» كەى ئەمىنى باز، ئەگەر چنگى لە «تەپھو» دا،

ئەو تەشبیھە جوانانەى كە لەم شیعراى سەرھەدايە، لەلایەنى ئەدەبەو زۆر
 شیرین و بەلیغن، بەلام داخەكەم سالم لێرەیشا جارێكى تر لەجێ «سالم» وەیا
 «بەسەلامەت» تەعبیری «بەسالم» ی بەكار ھێناو، وە تووشى ھەلە بوو، چونكە
 ھەموو ئەیزانین كە تەنیا وشەى «سالم» كە ناتوورەى خۆیەتى بەس بوو بۆ ئەو مانایە
 كە لە نیوھ شیعری دواىنى غەزەلەكەى سەرھەردا مەبەستىەتى ...

ئینجا لەم تەشبیھ و ئیستعارەى پروانن كە لە نیوھ شیعری خوارەوھەدايە:

«لەب» ت بۆ «داروو» یى جى نیشى ماری زولفەكەت نەت دا

بەراستى شاعیرانەيە!

«سالم» و «عەزیزبەگ» ی بابان

سالم ئەوھندەى بە لەناوچوونى ھكۆمەتى «بەبە» و سەرپەخۆیی كورد خەمبار و دل
 ئازوردە بوو، بە كوژرانى عەزیزبەگى قارەمان و نەوجەوان ئەوھندەى تر ئیش
 چووھە دلى بەتەرحى كە لە زۆرى شیعەر و غەزەلەكانیا ھەست بەم ئیشە ئەكرى. سالم،
 وا دەرئەكەوى كە دۆستىكى تايبەتى «عەزیزبەگ» یش بوو وە ئازایى و شاسواری
 ئەم قارەمانەى كورد، زۆر چوو بەدلىا و كارى تى كردوو.

پەناھم شاسواریكە گوزەرکا گەر بە «ئەلبورزا»

ئەكا زەربى سمى ئەسپى لە (خارا) تووتیا پەیدا

بە «ھوججەت» نيزە گەرلى دا سوپەر وەك كاغەزى قەندە،

بەھەر زەربى لەگەل بازووى ئەو ھوكمى قەزا پەیدا

سقىدەي چاۋى بەدخواھى لە ھەسرەت نىزە و دەستى
(زىيا)ى درعى ئەكا بۆ دۆژمنان پۆژى سىا پەيدا
لە «سام»ى ھەملەيى ئەو بۆ ھەدو ھەرجا ھەزەر لازم،
لەدەس ئەو بۆو كراسى «رۇمى» يان شۆۋەي «كەوا» پەيدا

لە دەرياي مەھرەكەي تىغى نەھەنگى گەر نومايان بى،
لەناو ئۆردوۋى توركانا ئەبى شىن و سەدا پەيدا
ئەگەر ئاۋى بەقاي نۆشى بى دۆژمن فائىدە نادا
لە مەۋجى جەۋھەرى تىغى، «حرووف»ى «لابەقا» پەيدا
بەزەربى زەرگى ئەو، دۆژمن ۋەكو پوۋشە بەدەم باۋە
لە مىغنىتسى دوور بىنى فنوۋنى كارەبا پەيدا
«عەساي مووسا»يە «مەر»(*) نىزەي، لە رەغمى مېشى فېرەۋنى،
بە بەرقى ئاتەش ئەفشان و بە شىكى ئەژدەھا پەيدا
(ۋەلى) تالىع نەبى، پۆشیدەيە جەۋھەر لە پروۋى دونىا،
بەمەيدانى دلاۋەر حاسلى كۆشش جەفا پەيدا
«عەزىزە» ۋا لەناو چاھا! خواۋەندا نەجاتى دە!
لە چەھرەي ئەو بكا يەققوۋبى دىل شۆۋەي سەفا پەيدا
خوایە! مولكى (بابان) بى رەۋاج ۋەلەبە سا لوتفى
بە ئىكسىرى وجودى ئەو بكا ۋەك موو بەھا پەيدا

ئەگەر لەم شىعرە بەنرخ و جوانانەي خوارەۋەش ورد بىنەۋە ئەبىنن كە دلى (سالم)،
ۋەكو (نەي)كەي «مەسنەۋى» ھەر لە «جودايىيا» ئەدۋى و بە يادى «عەزىز بابان» ھەۋە
ئەنالىنى.

رەھا ناكادىم «تورپە»ى خەمى يار،
سەرى نەبىن ئەگەر ۋەك پەرچەمى يار

(*) مەر = مەگەر = تۆمەز

(عەزیز)ە دڵ ھەتا ئەمەرم بەقەد جان،
 زەمانی چونکە ئەو بوو مەحرەمی یار،
 ببۆسە ئەو سەبا گەر چووێ مەقسەد،
 لەباتی من بە فرسەت ناو دەمی یار،
 لە (بەندا) زەریی ھەر (موو) کەوتە سەر دڵ،
 وەکو (دەرھەم) لە تورپە (دەرھەم) ی یار
 دڵی تەنگم نەبینی پووی شادی،
 رەفیعم بێ ئەگەر غەیرەن غەمی یار
 دەبێتە باغی جەننەت دەفعەیی بێ،
 بە (کولبە) ی سالما گەر مەقدەمی یار

لەم شیعراوەدا، بە وردبوونەوێکی کەم، ئەو جوانیی وشە و مانا (موحەسەنات)، و
 ئەو سەنعەتە ئەدەبییانەمان بوو دەرەکەوێ کە لەم واتە شیرینانەدا، مەسەلا ئەمە
 تەفسیری بەیتی یەکەمە:

ئەگەر سەری توورپە لولوی یار وەکو سەری
 پەرچەمی ئەبەرن دڵی سالم بەندی ئەو تورپە
 لولە کە بووی بوو بە (داو)، پزگاری نابێ

ئێتر بەمەندە دواوی بەباسی سالم ئەهین و ئەلێن کە لەناو شاعیرەکانی کوردی
 قەرنی [نۆزدەمین]، شاعیرانی نیشتمانپەرور ھەلکەوتی، جیگە (سالم) لەناو
 ئەوانەدا لەپێزی یەکەمایە...

ئەوانە کە نامە ئالوگورکراوەکانی بەینی سالم و (نالی) یان دیبی و خۆندبێتەو
 پلە عەشقی نیشتمانی ئەم دوو بۆیژە ناو دارە کوردیان بوو دەرکەتوو وە
 بەتایبەتی لەو گەشتوون کە روو خانی حکومەتی «بەبە» و کارەساتی کە بەسەر کورد
 و «ناوچە» حکومەتی کورد ھاتوو، چە ئاگریکی لە دڵی سالما کردوو وەتەو وەچون
 کلپەییکی ئارام بریی بەرداوە.

سه لام

شیخ سه‌لام له نه‌وه‌ی شیخه‌کانی
 عازهبانه و کورپی شیخ ئه‌حمه‌ده،
 له‌سائی ۱۳۱۰ی هجری هه‌ر له (دی‌ی)
 «عازهبان» له‌دایک بووه. به‌لام
 له‌به‌رئه‌وه‌ی که په‌روهرده‌ی شاری
 «سلیمانی»یه و له‌وئ گه‌وره‌ بووه به
 خه‌لقی ئه‌م شاره‌ ناوبراوه.
 ته‌نگوچه‌ل‌مه‌ی دنیای زۆر دیوه و گه‌لی
 کاره‌ساتی به‌سه‌ر هاتووه له‌به‌ر ئه‌وه هه‌ر
 له ته‌مه‌نی لاویا رووی کردووه‌ته پیری و
 سه‌ر و پریشی سپی بووه. له‌سه‌ر پئ و
 ره‌وشتی ئیمرو و له قوتا‌بخانه‌کانی میری

نەيخوڤندوو. چونكە تەماي واپووە كەيبێ بە «مەلا» لەبەر ئەوە لەلاي (مەلا) يانی كورد خوڤندوو يەتی و لە علوومی دین و عەرەبیا بەشی وەرگرتوو. فارسپيش باش ئەزانێ. (چوار خشتەكی) يەكانی (عومەر خەيام) ی، هەر بە (نەزم)، وە بە وینە يەكی جوان گۆرپو بە كوردی و بەمە خزمەتێكی گەورە يی ئەدەبی كوردی كردوو.

خاوهنې بیر و زمکایه کی تیږه. زرنگ و وهرام له مست و نوکته باره. زمانی پڅخنه ی زور دريږه وه له سر قسه دانامیږ. سوحبه خوش و مهجلیس ئارا و دم به خندهیه. زور چاو (تیر)، دلېشی ناسکه و زوو ئه توری. تهرزی شیعری تایبه تییه بو خوی، زوری شیعره کانی نیشتمانیه. به پېچه وانه ی شاعیره کلاسیکيه کان، غزلهایاتی عهشق و غهرامی زور کهمه. چهند ناملیکيه کی پڅخنه یی و کوټه لایه تی نووسیوه توه، به لام وا ئه زانم که هیښتا له چاپی نه داون. ئه مه وینه یه کی شیعری نیشتمانی (سه لام) ه:

کورڈ

نیشی سهخته، گل ئەکا هەردوو (گیلێه) ی چاوی کورد
 دەردی بێ دەرمانە دەردی قەومی لێقەوماوی کورد

ھەر كەسى ھەلسى بەخوینى ناحەقى يارى ئەكا،
 كەس نىيە رەھمى بكا ئىمىرۇ بە دوو دامامى كورد
 بۆچى ئەستىرەى (گەل)ى كورد كەوتە (گۆم) و چالەو؟
 بۆلەناو (ناو)انى دونىادا نەماو (ناو)ى كورد؟
 بەسىەتى ھەلسە لەخەو سەر (راو)ى گرتى دوژمنت،
 (بىچوۋە شىر)ى (لانە) و تازە (رەسىدە) لاوى كورد!
 بۆچ لەژىر خاكا بىمىنى، ژەنگ ھەلپىنى، ھەلۋەرى؟
 راپەرە ھەلمەت بەرە (شمشېر)ى تازە (ساو)ى كورد!
 نامىرى پۇژى ئەبى ئەم قەومە ئىشى رى بخا،
 راپەرى وەك (شىرى بىشە) كۆمەللىكى لاوى كورد
 بىتە رىز و يەك بىستى، يەك گرى گەرە و بچووك
 سەيرى كە ئەوسا بىپىنە ھەلمەتى پىرتاوى كورد

سەلام، وەكو لە پىشەوۋە وتبومان، لە شىعرا، (ئوسلووب)ىكى تايبەتى خۇى ھەيە.
 لاسايى شاعىرەكانى پىش خۇى نەكردوۋەتەو. وشەى بىگانەى (فارسى، ەرەبى)
 كەم بەكار ھىناو. لە (خەيال) زىاتر شوین ئەو شتانە كەوتوۋە، كە ھەيە و ھەستى پى
 ئەكرى وە بە بەرچاوىا تى ئەپەرى ويا (رۋو) ئەدا. واتە لەو شاعىرانەوۋە نىكتەرە كە
 پىيان ئەلپىن (واقىعى).

بە زۆرەملىش سوارى شىعر نەبوۋە. كە شىعرى بۆ ھاتبى خستوۋىتە سەر كاغەز.
 لەبەر ئەوۋە شىعرەكانى رەوانە و دلگىرە. بە بۆنەى بەرەحمەتچوۋنى ئەحمەد بەگى
 ساحىبقرانەوۋە شىعرىكى شىن (رثا)ى بە سۆزى بۆ وتوۋە كە ئەمە تەرەزە تايبەتپەكە و
 دەسەلاتى سەلام لەم جۆرە شىعرا ئەدا دەرئەخا.
 ئەمە، شىعرەكانى سەلامە:

شىوۋەن

بلىسەى گىرى دەروۋنى پىر كول،
 بۆچ ناسوۋتپىنى پەپەى رەشى دل
 ھەر ھەلئەقرچى بۆ نەبوۋە ئاو؟
 بۆ نەتكا تىك تىك؟ بۆ گلىنەى چاو؟

دوو گۆمى خويىنه ھەر دوو جىگەي چاۋ
سوتات، ھەل قىرچا دل نابى بە ئاۋ(۱)

بۇ شىۋەن، دل كىنگە وئەساسە،
(كۆست)ى كەتتوۋە بازار كەساسە
بۇ شىۋەن بەرزە (نەۋ ئاۋاز) ەكەت،
شادى دەس نادا لە دەروازەكەت
بەكۆل گەرمى تۆ ھەناسە سەردم،
مىنىش كۆمەللى زوۋخاۋ و دەردم
(زايەلە)م بەرزە ەك بولبول بۆگۆل
داماۋى كزە و قىرچەي جەرگ و دل
لە (زايەلە)ى دل دەم وا دىپاۋە،
ۋەجاغى (كوردى) و (سالم) بىرپاۋە(۲)
خاۋەنى «دىۋان» شىعەرى جۋانم پۇ!
شاعىرى بەرزى كوردستانم پۇ!

مىرم تۆ تەنھاي لە قەبرى تارا،
مىنىش بى كەسم لە كوۋچەي شارا
مىرم تۆ دىلى ژىر خاك و سەنگى،
ۋىل ۋىل خول ئەخۇم من بە دلتنەنگى
مىرم ھاۋدەمت لوتفىي رحمانى،
«ما»م بە كەساسى من لە سلىمانى
بىرا بە بالاي ئەم ھۆزە كفن،
بەر گردى نەمالە شكرى دوژمن

(۱) وشەي ئاۋ دوۋجار كراۋە بە قافىيە كە ئەمە پەخنەي لى ئەگىرى. ھەرچەند شاعىرەكانى ئەم چەرخە بەرەۋ لا بردنى قافىيەش ئەپۇن.

(۲) لە باسى «سالم» دا وتىۋومان كە ئاموزاي «كوردى» و «ھەمدى = ئەحمەد بەگ».

دل بو تاریخی پەردەى خۆى دړى،
رۆحى شیرینی شاعیر هەلفړى (۱)

سەلام و روباعییه‌کانی خەيام

وتبوومان که (سەلام)، چوارخشته‌کییه‌کانی (خەيام) ی به‌وینه‌یه‌کی جوان گۆریوه به کوردی. له‌وه‌ختی خویا و پيش ئه‌وه‌ی که له چاپی بدا بو چەند رۆژى، مسوده‌کانی بو ناردبووم و چاویکی پیا خشانده‌بوو. به‌راستی هونەرى تیا خەرج کردووه وه پيوه ماندوو بووه. ئهم ماندووییه‌تیه‌شى به‌خەسار نه‌داوه، چونکه دیارییكى ئه‌دهبى نایابى پیشکەشى قه‌ومى کورد کردووه. ئه‌وه‌نده هه‌یه که ئه‌گەر ته‌رجمه‌کانی سەلام له‌گه‌ل روباعییه‌کانی خەياما به‌رئاورد بکړی له هه‌ندیکيانا رهنه‌ تووشی رهنه‌یه‌کی ته‌واو ببی. ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ نییه که (سەلام) له ته‌رجمه‌دا به‌هه‌له‌ چووبی و یا ده‌سه‌لاتی ته‌رجمه‌ی نه‌بووبی، به‌لکو ئه‌توانین بلین ئه‌ ته‌رجمه‌مانه‌ی که له ئه‌سه‌ل‌کانیان ناچن، زور جوان و بى عه‌بین. ئه‌وه‌نده هه‌یه که نابى به ته‌رجمه‌یان دابنن، چونکه له ته‌رجمه‌ زیاتر، هى (سەلام) خۆیه‌تى، ئه‌گەر له‌گه‌ل روباعییه‌کانی (خەيام) له‌لایه‌ن مه‌فه‌ووم و ماناوه نزيك به‌یه‌ك بکونه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که (سەلام)، له‌ژیر «ئه‌تسیری» «ئیلهام» یکا، نووسیونه‌وه که له‌ خوینده‌وه‌ی روباعییه‌کانی «خەيام» بوى په‌یا بووه. به‌ کورتی، یه‌که‌م شت که له ته‌رجمه‌که‌ی «سەلام» دا به‌ر چاو ئه‌که‌وى، زوری ده‌سکارییه له به‌شیکى روباعییه‌کانا. هه‌رچەند به‌م ده‌سکارییه له مانا زور دوور نه‌که‌وتووه‌ته‌وه، به‌لام له‌وه‌یش ناچى که به‌رگی کوردی کرابیته به‌ر «شیرین» یكى فارسی به‌لکو ئهم شیرینه، ده‌س له زاجو و په‌رچه‌میشی دراوه. له‌کاتى خال و ميل پشتنا هه‌ندى جیى چاو و برۆشى تووشی ده‌سکاری هاتووه.

مه‌سه‌لا

برخیز و مخور غم جهان گذران،
خوش باش و دمی یه‌شادمانی گذران

(۱) به ئیملاى کۆن، (روح شیرین شاعر) ئه‌کاته ۱۳۵۵ که به سالى هيجرى ميژووى ئه‌مرى خوا به‌جیه‌نانی ئه‌حمەد به‌گه‌.

در طبع جهان اگر وفایی یبودی
 نوبت به تو خود نیامدی از دگران
 که یه کیکه له روباعیه کانی خه یام، سه لام به چه شنی خواره وه گۆریویه به کوردی:
 هه لسه غهم مه خو، دونیا وهك بایه،
 به شادی بژی دهر چوو لهم کایه
 گهر دونیا سه ری وه فای ببوایه
 له بهر خه لق نۆره بۆ سه ر من نایه
 لیڤه دا ئاشکرایه که دهسکاریکی زیاد کراوه. له وهش بهو لاه، نازانم بۆچی «سه لام»
 له نیوه شیعی ری چواره ما له جیاتی ئه وهی بلی:
 له بهر خه لق نۆره بۆ سه ر تو نایه
 وه بهم رهنگه، ته علیی غهم نه خواردنی ئه و موخاته به بکا که له نیوه شیعی ری یه که ما
 مه به سستی ته، ئه لی:
 له بهر خه لق نۆره بۆ سه ر من نایه
 به لی، له گه ل (سه لاما)، ئیمهش ئه لپین: که مه به سستی خه یام نه فسی خو یه تی و به
 خو ی ئه لی:
 هه لسه غهم مه خو ...
 به لام، دیسانه وه قاعیده ی ئه ده ب وای ئه و ی که له میسه رعی چواره میشا نه فسی
 خو ی بکا به موخاته ب، نهك به قسه که ر (موته که لیم). واته ئه بی بلی:
 نۆره بۆ سه ر (تو) نایه
 نهك بلی:
 له بهر خه لق نۆره بۆ سه ر (من) نایه
 ئه وهش له و ی بی، که (نایه)، ئه گه ر له بهر ناچار یی قافی ه نه بی و به ئیملا ی راستی
 بنووس ری، ئه بی به (نایی). نا هه مواری (رهکا که ت) یکیش له مانای نیوه شیعه ر کانی
 سییه م و چواره ما هه یه ئه گه ر تی ی ورد نه بیته وه، هه سستی پی نا که ی. ئه وهش ئه مه یه:
 گهر دونیا سه ری وه فای ببوایه،
 له بهر خه لق نۆره بۆ سه ر تو نایه

(بېوايه)، وهرامهكهي به (نهئههات) ئهدرېتهوه، نهك به (نايه و يا نايي). جيئي شك
نييه كه ئهمهيش لهريي ووزن و قافيه دا واي بهسهر هاتووه.

رهخنهي دووهممان له ريز، واته له تهرتيبي روباعيهكانه. روباعيهكاني خهيام
گوړاوهته سهر گهلي له (زمان) ه بيگانهكان، و دوور نييه كه ئهو روباعياتهي سهلام،
تهرجمهكهي له بهرا كړدووه بهپي ئهم ريزه نووسرايي كه پيشاني داوين و له گوډقاري
(گهلاويژ) بلاوي ئهكاتووه. بهلام بيتو ئهمانه له گهل تهرجمه به نرخهكي (حسين
دانش) ي زاناي توركا بهرئورد بكرئ (پاش و پيش) يكي زوري تيا ئهبينري.
بهلاشمانهوه وايه كه تهرجمهكهي (حسين دانش) له زوري ئهو تهرجمه مانهي بهر
چاوي ئيمه كهوتووه باشتره وه له (ئهسل) ي (روبايي) يهكاني خهيامهوه نزيكتره (۱)
حسين دانش خوي بهستايشوهو باسي تهرجمهكهي دكتور عهبدولا جهودت ئهكا.
له گهل ئهمهشا ئهلي كه گهلي لهو روباعيهكانهي به هيني خهيام زانراوه و له
تهرجمهكهي عهبدولا جهودتا نووسراوه له حقيقيه تدا هيي خهيام نييه. بيينهوه سهر
تهرجمهكهي (سهلام)، ژمارهي ئهو روباعيهكي خهيام كه لهسهرهوه لئي دوايوين، له
كتيپهكي حسين دانشا ۱۲۴، بهلام له تهرجمهكهي (سهلاما) ۵۲ وه. ههروهكو ئهمه،
(سهلام) له ژير ژمارهي ۵۳ دا ئهم روباعيه ئهنوسئ:

عومرت دوو سه دبئ، سي سه دبئ، ههزار

لهم ويرانهيه دهرئهچي ناچار

ههر دوو يهك نرخه، ههر وهكو يهكه،

پاشاي شاران بي، يا گه داي بازار

بهلام ئهمه له كتيپهكي حسين دانشا له ژير ژمارهي (۶۷) تا نووسراوه وه بهم
رهنگهيه:

(۱) ئيمه وهكو له پيشا وتمان هيشتا چاپ نهكرايوو كه تهرجمهكهي «سهلام» مان بهر چاو
كهوتبوو. له بهر نهوه له لايهن ريز (تهرتيب) ي چوارخشته كيپهكانهوه بهو جوړهي سهرهوه
دوايوين بهلام له سالي ۱۹۵۱ دا كه له چاپي دا، لهسهرتاي كتيپهكيا ئهلي، (سهلام
ئهلي): له ناو هه موو تهرجمهكاني (روبايعاتي خهيام) دا هينهكي حسين دانشي
ههلبزاردووه و تهرجمهكهي خوي له بهرا كړدووه ئهم واته يهي «سهلام» خوي، زياتر
ئهبېته هوئ نهوه رهخنهكي سهرهوهي ئيمه بهجي دابنري.

عمرت چه دو صد بود سیصد چه هزار،
زین کهنه سرا برون برنت ناچار،
گر پادشهی و گر گدای بازار،
این هر دو به یک نرخ بود آخر کار

لهگهل ئهمهشا که «سهلام» لهجیاتی ئهوهی بلّی: «لهم کۆنه سهرایه به ناچاری
ئهتبهنه دهرهوه»، ئهلی: «لهم وێرانیه به ناچاری ئهچیته دهرهوه»، دیسانهوه له ئهسلّی
ماناکه دوور نهکهوتووتهوه، بهلام له تهرجه مهی ئهم روباعیهی خوارهویدا که ئهلی:

از آب و گلم سرشتهای من چه کنم؟
وین پشم و قصب تو رشتهای من چه کنم؟
هر نیک و بدی که از من آید به وجود،
تو بر سر من نوشتهای من چه کنم؟

«سهلام»، دهسکاری (تهساروف) یکی وای کردووه که وا ئهزانم بهجی نهیی، چونکه
باوهر ناکهم که «ئهمینداری له وهرگیران» وهیا سهلیقهی ئهدهبی، رپی ئهوه بدا که
لهجیاتی:

هر نیک و بدی که از من آید به وجود

بلّین:

چاکه و خراپه ههموو تو ئهیکهی

له بهر ئهوه بیت و «سهلام»، لیمان ببووری، ئیمه ئهو نیوه شیعره ئهگۆرین وه ئهیکه
به:

چاکه و خراپه من ئهیکه به ناو

وه ئهوسایه چوارخشتهکییه که ههمووی بهم جوّرهی لی بی:

منت دروست کرد له گلّ و له ئاو،

«خوری» و قامیشت (۱) هوندهوه تاو تاو

(۱) حسین دانش، وشه ی قهسهبی به «کهتان» تهرجمه کردووه.

چاکه و خراپه‌ی من ئه‌یکه‌م به ناو
یه‌ک یه‌ک نووسیوته و من ئه‌بم به‌دناو

که وا ئه‌زانم له‌بهر جیاوازی مانای وشه‌کانی «ناو» له‌نیوه شیعره‌کانی سییه‌م و چواره‌ما، ئه‌وه به‌بیرا نایی که چۆن یه‌ک «قافیه» له‌روبا‌عییه‌کا دووباره ئه‌کرێته‌وه، چونکه له‌بهر ئه‌وه‌ی که جارێکیان له‌گه‌ڵ «به» وه جارێکی‌شان له‌گه‌ڵ «به‌د» یه‌ک که‌وتوو، دوو وشه‌ی تیکه‌ڵ (کلمه‌ی مرکب) ی لێ په‌یا ئه‌بێ، که هه‌ر یه‌که مانایه‌کی هه‌یه. واته قافیه‌کان ته‌نیا شتێک نییه دووباره کرابێته‌وه و راسته. جگه له‌مه به‌م په‌نگه چوارخشته‌کییه‌که‌ش بووه به «روبا‌عی ته‌رانه» (۱) ریزی ئه‌م روا‌عییه له‌ته‌رجمه‌که‌ی «سه‌لام» دا (۵۴) ه و له‌لای حسین دانش، ۲۲۷هـ.

سه‌لام، له‌شیعری په‌خنه‌= (ئینتقادی) و (گالته و گه‌پ = کۆمیک) دا ده‌ستیکی هه‌یه. به‌یادی «دیوانه» ی «عیل به‌گی» ناوداره‌وه زنجیره‌ شیعریکی زۆر جوانی هه‌یه. له‌بهر ئه‌وه‌ی که دوورودریژ، له‌هه‌ر پارچه‌یه‌کی، چه‌ند به‌یتێکی ئه‌خه‌ینه به‌رچاوی خوینه‌ره‌کان:

- ۱- دونه‌یا هه‌مووی فێر و «فێله»،
فێر و فێل و «به‌ند» و باوه
راسته، راستی هه‌لگیراوه،
درو‌خۆشه به‌ لێشاوه
من له‌ درو‌گو‌ی ناگرم
«راستی» م ئه‌و‌ی هه‌تا ئه‌مرم
۳- رێگای راستی نا‌هه‌مواره،
چه‌وت و سه‌خت و ناله‌باره

(۱) روا‌عی، جو‌ره شیعریکه له «ئێران» وه‌ داهاتوو و له‌ چوار نیوه شیعری (میسره‌ع) دروست ئه‌کرێ. نیوه شیعره‌کانی یه‌که‌م و دووهم و چواره‌می له‌سه‌ر یه‌ک قافیه، ئه‌پروا. به‌لام واش رێک ئه‌که‌و‌ی که هه‌ر چوار میسره‌عه‌که‌ی موقه‌فا بێ، ئه‌وسایه پێی ئه‌لێن: «روبا‌عی ته‌رانه».

تەلېسمى دېۋى تىا ديارە،
گەرپانەوهم لەلا عارە
ئەرپۆم ئەرپۆم ھەتا مردن
بە راستىيە پى دەركردن

۴- «تولە» رېگەى سەختى بارىك
لاپى و پلەى شەوى تارىك
رېگە لە من نابىرپ ئىۋە
ھەر چەن پلە و سەخت و كىۋە
كالەى ئاسن لە پى ئەكەم،
ئەرپۆم ھەتاكو پى ئەگەم(۱)

۶- رپى راستە ئىستە رپى نەھات،
لاى من رپى راستە رپى نەجات،
«شا» بۆ حوكمى «پيادە» ماتە،
رېگەى راستىم لا ئاواتە
راستى رېگەى ئازادىيە
رېگەى سەربەستى و شادىيە

۷- رېگەى چەوتىش ھەر قىرتاۋە،
(دۆلار) ئەرپۆم ئەللى ئاۋە
بى (سەيارە) تىا فەۋتاۋە
لەناۋا كەم بە «پيان» ماۋە

(۱) لە حىكايەتى پىريژنانا ئەللى: كالە و پىتاۋى ئاسنى لە پى كرد و رپى ھەتا گەيشتە شارى. رۋانى كە پىتاۋەكانى كۈن بوۋە. ئەو دەمە زانى كە گەپشتۈۋەتە جىگەى مەقسەد.

گهوران سواری «ئۆتوموبیل» ن
زۆریان قەلەو ئەللی «فیل» ن

۸- دین و ئەچن بە پەلە پەل
«فرتە» ئەکەن بەوینەى مەل
نازانى كى ساغە و كى شەل؟
بەلام كى غەم ئەخوا بۆگەل؟
جیگەى هەندى نەرم و خوشە
ئەوانىتر فەرامۆشە!
۱۱- دەورى قەسرى باخ و ئاوه
هەوش و بانیشى قىرتاوه
شورەى سەختى بۆكىشاوه
موتوكارى لى وەستاوه
سواری ئەبن بەكەش و فش
چەپیان نییه لە قەرەقوش!
۱۵- سەیارەكەت پەنچەر ئەبى
زیب و قەرت بى فەر ئەبى
پۆژى خاكت بەسەر ئەبى،
«كوپ» ت موحتاجى «كەر» ئەبى
يا دەستەژنۆ دائەمىنى
ئەوسا هاوار بۆكى بىنى؟

ئەم شیعراڤە كە لەسەر مەقامى هەلپەركى كوردى دانراوه، لە پەنجا پارچەى سى
بەيتى و لە وینەى تەرجیع بەنددا رېك خراوه، دل ئەیویست هەمووى بنووسین تاوهكو
بزانن كە (سەلام)، چەند بە وردى سەرنجى داووتە چۆنیهتى كۆمەلایەتى و ئەو
دومەلانی كە لە كۆنوقوژینى تاریكى ناو دلئ ئەوانەدایە كە چارەپەشى، لە هەموو

خۆشى و تام و لەزەتێكى ژيان بى بەرىيى كردوون، وەچۆن هەستى بەوش كردوو، كە
 ڕەخنەى گالته و گەپاوى لەخوا پێداوەكان و توانج تێگرتنيان، ئەبى بە دارووى شيفا
 بۆ بەدبەختەكان و سیاچارەكان، بە تايبەتى ئەگەر بێتوو ئەو خوا پێداوانە لە پۆلى بە
 فیز و لووت بەرز و خوانەناسەكان بن ويا بە ھەر ھۆيەكەو ئەبى بى، كەموزۆر لە
 ھەژارى و لیقەوماوى سیاچارەكانا دەستێکیان ھەبى.

ھەر لەم جۆرە، و لەژێر ناوى (مەكتەبى كوردستان) دەستە شیعریكى ترى (سەلام)
 ھەيە كە لە بابەت ڕەخنە و توانج و گالته و گەپەو بەراستى جوانە وە بۆ ئەو دەس ئەدا
 كە بكرى بە پيەسێكى تەمسیلی. بەلامانەو وایە كە ئەم شیعراڤە یەكەمین شیعری
 تەمسیلییە بەزمانى كوردی عێراقى و شێخ سەلام یەكەم شاعیری ناوچەى سۆرانە لە
 داھێنانى ئەم بابەتە شیعراڤەدا. ئەمانەى خوارەو چەند بەیتێكە كەناو ناو لە ھەندى
 پارچەى ئەو دەستە شیعراڤە وەرگیراوە:

دانیشگای گەورە وا لە كوردستان،
 یەكەم مەكتەبە، ھەر بۆ موسلمان
 تاكو تووك شاگرد لە گاور و جوون
 ژمارە ئەكرێن لەپیزی نەبوون
 بە باربووى میللەت، واتە ئیعانە
 چاك دروست كرا ئەم ساختمانە
 خانوویەكى باش زۆر خۆش و دلگیر
 گەورە و فراوان، وەك قەسرى وەزیر

لێرە بەو لاو سەلام، بە ١٥ بەیت، باسى تەكبیر و رای كۆمەلى سەرەك و
 پیاوماقوولەكان ئەكا كە چۆن بیریان لە حالى وڵات كردووەتەو وە بۆ پێشكەوتنى
 ئەم مەكتەبە و بۆ پێگەیاندى پیاوانى باش و تێگەشتووى خاوەن زانستى و
 خوێندەواریى بەرز و ئاشناى فەن و پیشەسازى كەوتوونە گفتوگو و لێكدانەو و لەو
 دواون كە ئاتاجن بەو جۆرە كریكار و وەستا و فەنیاز و پیشەسازانە، كە شارەزای
 لێخوێنى موتوكار، كۆلارە بن وە بتوانن بى سیم و چەكى تازە، بەكاربێنن وە
 كارخانەكانى چەك و دەرمان و والا و شتى تر بگێرن وە ببینن بەرپۆ. كە ئەمانەش

لەپیش ھەموو شتێکا پێویستە بە مامۆستایانی خۆڕئاوایی غەربی بۆ مەکتەبەکیان
کە کردووینانەتەو. و ئەلێ، لەبەر ئەمە ھەموویان بەیەک دەم دەنگیان ھەڵبێی و
بەپایان دا بەدانانی سەروماڵیان بۆ ئەم ئامانجەو بۆ پێشخستنی (مەکتەبی
کوردستان!...)

زۆر بەدلخۆشی ئوستازمان ھێنا
لە ئەوروپایی خاوەن دکتۆرا
تەنھا مودیری ئیدارە کوردە
بەلام ئەویش زۆر بە بیر، وەردە
ھەموو بەیانێ بە دلێ پر جۆش
تەفتیشی ئەکرد مودیری بە ھۆش
تا بۆی دەرکەوێ ھاتوو نەھاتوو
بەشێکی زۆریان زۆرجار دیار نەبوو
لە یەک لیستەدا ناویان نووسرابوو
تاقە یەکیکی لێ گوم نەئەبوو
ناوی شاگردی ئەم دانش - گایە
کە ی وەکو ناوی قوتابی وایە؟
گوێ بگرن ئەو مودیر (ناوی یان
ئەخوینێتەو لەبەر (چاویان

لێرەدا بەدوو بەیت، تەعریفی چاویلکە کۆن و چلگنەکە ی مودیرمان بۆ ئەکا، کە لە
گیرفانی دەری ئەھێنێ وە بەو تۆز و خۆلەو کە پێوھەتی، ئەیخاتە سەر چاوی و دەس
ئەکا بە خویندەنەوێ ناوی قوتابیەکان، کە وەکو خۆی ئەلێ لە ناوی قوتابی ناچی.

نیفاق ئەفەننی حازر ئەفەننم!
ئینساف لە کوێیە؟ چوو بۆ جەھەننەم؟
درو! دەلەسە! قوربان، حازرین!
ھەر دوو کمان لێرەین ئیمە داخیلین!

پاستی! فیْل نہ زان! میرم دوو بران
یہ کی بہ دوو سال پار مہ حکووم کران

ئینجا بہ چہند بہیتی، باسی باوک و کہسی ئہم قوتا بییانہ ئہکا دوو بارہ
ئہگہ پیتہوہ سہر قوتا بییہکان و ئہلی:

لہم خانوادہیہ یہ کی بمینئ،
بناغہی مہکتہب ہر ئہرووخیئ
لہوہلاتر چن یاخوا نہمینن
رہگوریشہیان لہبن دہربینن
ئہی (وہتہنی) کوا؟ بوچی دیار نییہ
وا سال تہوار بوو بہہانہی چییہ؟
قوربان ماموستا! بہہلہ مہچو
ناوی بہ غلہت نووسراوہ بو تو
ئہسلہن ئہم کورہ ناوی (نووطی)یہ
کورہ پیاویکی عادی و (لووطی)یہ
کاتی ناو نووسین تو لہ مہئیووسی
لہجیاتی (نووطی)، (وطنی)ت نووسی
(پیت)یان وک یہکہ (نووطی) و (وطنی)
مودیر ئہمہی بیست گریا و پی کہنی

ئیتہر بہم تہحرہ «سہلام»، ناوہکانی پزگاری، نازادی، عہدالہت، نہخوشی، زانستی،
بہدہم «مودیر»ی قوتا بخانہوہ ئہخوینیتہوہ وہ لہدہم ہر یہکہ لہم قوتا بیانہوہ،
بہجوری کہ لہ مانای ناوہکان بوہ شیتہوہ وہلامی مودیر ئہداتہوہ کہ بہراستی
لہوانہیہ وکولہ سہرہوہ وتمان فہسلیکی خوشی تہمسیلی لی پیا بی.

مہسہلا، ئہلی:

سہرلہنوئ مودیر کہوتہوہ پرسیار،
کوانی (پزگاری؟) نہمبینی یہک جار

وه له وهلامهكهيا ئهلى:

ئهم ناوه بهخوا نيه له دونيا

بو (تەمۆين) نووسرا كاتى شهكر و چا(۱)

ئىنجا مودير ههوالى (زانستى) ئهپرسى و ئهلى:

زانستى كوانى؟

ئەویش بۆى دەرچوو،

مهحكومى حوكمى عهشائىرى بوو!

لهمهيش جوانتر ئهوهيه كه ههول ئهدا ناكوكى بخاته بهينى دوو قوتابيهوه كه

ناوى يهككيان جههله وه هى ئهويتريان عيلمه. ئهلى:

جههل له كوئيه؟

ليرهم روژ و شهو!

خهريكى ئيشم لييم ههرامه خهو

بهروكى گرتم عيلم به ناحق،

تهماى بوو جيگه به من بكا لهق

شكاتم لى كرد بهبى پروگيرى،

مهحكهمهى خويمان هى عهشائىرى،

برى و (نهخوش)ى راگرت به هكهه

حوكمى عيلمى دا، كردمى خاترجهم

حاكم لى پرسين(۲) مودهى ههردووكممان

كاممان لهپيشا هاته كوردستان؟

(۱) له شهري دووهى گيتيدا شهكر و چا زور گران بوو و دهسپش نهئكهوت. حكومهت

چهشنى شهكرى زهره و پيس و قوراوى نههينا وه به بيتاقه، ئهيدا به ئههالى ئىنجا لهبه

ئوه كه بهپى سهرى نفوس ئههرا، خهلق ناوى زياد و درويان ئهنوسى كه شهكرى

زياد وهريگرن.

(۲) واته جههل، ئهلى: حاكم لهمن و عيلمى پرسى كه كاممان له پيش ئهويترا هاتووينه

كوردستان.

من پیم وت قوربان «ولیا(۱)» ی ئیرهم
ولاتی منه له (رۆم) تا عجهه
قانونی هینا حاکم دای پشکان،
خویندیوه مادهی (مرووری زهمان)

بهراستی سهلام لیره دا مادهی «مرووری زهمان» ی جوان دامه زانده وه له جیی
خویا بهکاری هیناوه، و بهم پهنگه توانجیکی باشی گرتووته ئهوانه ی ئهم مادهیه
ئهکهن به کوتهکی دهسیان و بی دهسه لاتهکانی پی ئهفهوتین. له پاشا، «سهلام» باسی
ئهو حوکمه ئهکا که ئهدری بهسه عیلمی فهقیرا، که شهرتی کیشی ئهوهیه دوا ی تهواو
بوونی حوکمه که ئهبی «عیلم»، بنیردریته وه دهره وهی سنووری ولات.

ئینجا له دوا ی ئهمانه هه مووی، هه بهیتیکی ئهم پیهسه سهیر و نه بیسراوه، ئه مینی
که له هه موو شیعیکیا به لگه یهکی تازه ی ژیری و زرنکی سهلام ئه بیئری. ئهم شاعیره
سه رویش سپی و سمیل بۆزه، ئه وهنده ی که له شیعی شین و (رثا) دا دهسه لاتداره و گر
له دلتان بهرئه دا و فرمیسی گهرمی ناچاری به چاوتانا بیئته خواری، له شیعی
ره خنه وگه پیشا، ئه وهنده به دهسه لات و هونه رمنده و جار جاره پر بهدم ئه تانه یئینه
پیکه نین.

هه ندی جاری واش ئه بی که ئه تانخاته ناو شه پۆلی زه ریایه کی لیکدانه وه و یا
ئه تان دا بهدم لافاویکی خه یالاتی سیحراوییه وه- به تایبه تی له شیعه
نیشتمانیه کانی- که به ره و ئاسۆیه کی نه زانراوی فراوان و هه یره ت به خش ئه پروا و
تی ناگه ی که ئه پزێته کام زه ریای نه ینی و بی بنه وه.

(۱) ولید = مه ولود، به (مانا) ی ولادته، واته له دایکبوون هاتوه.

عەلى باپىر ئاغا

عەلى كەمال، كورې باپىر ئاغا، كورې چراغ، كورې «جوامىز ئاغا» يەكە يەكەك بوو، لە سەرەك عەشپەرەتى «سمایل عوزىرى». باپىر ئاغاى باوكى عەلى كەمال لە شەپى ۱۲۹۳ ى رۆمى بوو، بە عەسكەر لە لەشكرى عوسمانى. دواىى لەگەل ئەم لەشكرە و لەژىر سەرەكىى برىندار ئاغاى «بىنباشى» بەناوبانگى باوكى عەلى بەگى خەلقى سولەيمانى، چوو، بۇ شەپى رۇوس لە «قەفقاس» لەوئى لەبەر ئازابى و بەكارى كراو، بە زابىت.

عەلى كەمال، خۆى لە ۱۳۰۵ ى ھىجرى

لە سلىمانى لەدايك بوو. لەلای شىخ ئەولای ھەولېرى باوكى ئەحمەد موختارى قازى و مەلا محەمەدى ئەمىنى بالىكەدەرى عىلمەكانى عەرەبى و شەرىعەتى خوئندوو، جگە لە كوردى زمانى خۆى، زمانەكانى توركى و فارسى و عەرەبى فېر بوو، وە بەتايىبەتى لە ئەدەبىياتى فارسىا شارەزايىى باشى ھەيە و بەم زمانە گەلى شىعەرىشى داناو. لە ۱۳۲۶ ى رۆمى لە وەزارەتى گومرگى بەغدا مەئموورى ئەوراق بوو. دواىى ھاتوو، تەو، سولەيمانى و كراو، بە سەرەك نووسەرى گومرگى لىوا (۱).

دواى برانەو، شەپى گەورەى يەكەمى گىتى و ھاتنى ئىنگلىزەكان بۇ سلىمانى كە شىخ مەحمود بوو، بە حاكىمى كوردستانى عىراق، عەلى كەمال كەوتە نارەحەتتەبوو، و لەو پۆژەو، ئىتر خۆى نەگرتەو، لە سالى ۱۹۲۹ ى مىلادا بەپېى بەلېنى كە دابووى بە ئىنگلىزەكان شىخ مەحمود دەستى لە حاكىمى ھەلگرتبوو و كشابوو، وە دېى (پىران) لە ھەورامان. لەو ھەلەدا عەلى كەمال لە ھەلەبجە ئەبى. بۇ ھەندى كارى سىياسى لە ئىران شىخ مەحمود ئەنېرى بە شوئىن. بەلام عەلى كەمال، ناچى، دواىى لە كاتىكا

(۱) ئەو دەمە پېيان ئەوت: باش كاتب.

شیخ مەحمود لە دەوری دیکانی گریزه و موان خەریکی ڕا و ئەبی، عەلی کەمال، لەوێوە تێ ئەپەرێ کە بچیتەو سلیمانی شیخ مەحمود تووشی ئەبی و لەگەڵ خۆی ئەیباتە هەورامان. لەوێوە ئەینێرتە کرماشان. دواى بەینیکی تریش جاریکی تر لەسەر داوا کردنی ڕەزا شای ئێران، بەناوی شیخ مەحمودەو بۆ هەندێ قسە و باس ئەچیتە تاران. بەقسە ڕەزا شا ویستووێ شیخ مەحمود لەخۆی نزیک بختەو. لەبەر ئەمە خەریک بوو کە ئەگەر بێت و شیخ مەحمود بچیتە خاکی ئێران و ژێر فەرمانی ڕەزا شا، ناوچەکانی هەورامان و مەریوان و هەندێ جێگەى تری لە خاکی کوردستان بدات و بیکا بە حاکمی ئەوی، بە ناوی ئێرانەو. بەلام وەکو ئەلین، شیخ مەحمود بەمە نەرم نابێ و داواى شتی ئەوتۆ ئەکا کە بۆ سیاسەتی شا دەسی ئەداو. لەبەر ئەمە لە نوێنەری عەلی کەمال و چوونی بۆ تاران کەلکێک و ئەنجامێک نەهاتووەتە دی!...

(شیعر)ی عەلی باپیر ئاغا و شیوەی شیعەر دانانی

عەلی باپیر ئاغا کە لە شیعر ناوی کەمالییه، وێنەیهکی بێ کەمزیادی شاعیره کۆنەکانە ئەقلیدی لەم چەرخەدا. و لە هەموو ئەوانەى کە ئیمڕۆ بە شاعیریان ئەژمێرین نزیکترە لە شاعیرهکانی کلاسیکی دەوری ڕابردوو. ئەشی بەهۆیه کە دابنرێت کە شاعیره تازە پەرورەکانی بەستوو بە بوێژەکانی پێشینانەو. لەبەر ئەوە ئێمە (کەمالی) بە ئاوێنەیه کە دادەنێن کە وێنەکانی مومتاز و هەلبژاردەى شیعری کۆنی تیا دەرەکهوئ، چونکە ئەو، زۆربەى شیعەرەکانی دەربارەى جوانی و عەشقه، و سەرپا باسی خەت و خال و زوڵف و ئەگریجه و پەرچەمە. بە دەگمەن لە بابەتی ترهه شیعری داناوه و زۆر کەم باسی نیشتمان و کۆمەلایهتی کردوو. شیوه و ئوسلووبی کۆنەکانی بەلاوه شیرینه و لە بیر و خەیاڵیشا لە فەلهکی ئەوانا خولاووتەو. لەگەڵ ئەمەیشا تاماوهیه کە یاریی بە وشە کردوو و تارایهکی تازەتری داوه بەسەر بووی فیکرا. و گەلی لە شیعەرەکانی بەراستی تەپ و بەسۆز و پڕ زەمزمەیه. دیوانەکانی کەلیم و قاتانی و حافز شیرازی و مەسنەوی و بێدلی زۆر خوێندوووتەو و مەفتوونی شیوهی ئەدەبیی ئەم شاعیره ناودارانەى ئێرانە. لە شاعیره کۆنەکانی کوردیش مەیلی نالی و مەحوى ئەکا. شیعەرەکانی مەحویی خوالیخۆش بوو هەر چەند لە زاهیرا وشک و ڕهقه، بەلام بەشی زۆری لە مانادا گەلی بەرزە. شاعیرهکانی هاو تەمەنی کەمالی، بە

تەسەۋفى تى ئىگەن و لەسەر ئەم باۋەرە نرخی بۇ دائىنەن ئىنجا شكى تيا نىيە كە
(كەمالى) ئىلھامى شىعرى لەم شاعىرانە ۋەرگرتوۋە، و شىعرەكانى كۆمەللى خلتەيە لە
بىروباۋەر، لە ئىكدانەۋە و خەيال و فەلسەفەى ئەوان! ديارە كە بە شىۋە و ئوسلوۋبىش
ئەچىتەۋە سەر ھەندىكىان و بەشكى گەرەى لە چەشكەى ئەدەبى نالى و مەھوى
ۋەرگرتوۋە.

كەمالى لە پەيرەۋىكردىنى ئەم شاعىرە ناۋدارانەدا بەھەلە نەچۋە، چونكە لەمانە
ھەرىكەيان قوتىكى زەمانى خۆيان بوون، و لەشىعر و ئەدەب و فەلسەفە و يا
تەسەۋفدا، گۆى ھونەريان بردبوۋەۋە. مەسنەۋى و بىدل نەك لە ئىران، بەلكولە ھەموو
دونىاي ئەدەبا خاۋەنى پلەيەكى ھەرە بەرزى شاعىرى بوون. ئەو بەلاغەتەى كە
لەشىعرى بىدل و مەسنەۋىيا ھەيە ۋە بىرىكى قوۋل و خەياللىكى فەلسەفەى و يا
تەسەۋفى ئىسلامى كە لە شىعرەكانى ئەم دوو شاعىرە گەرەيەدا دەبىنرەت لەناو
شاعىرە كۆنەكانى دەۋرى دۋانى كوردىشا «نالى»، بە ناسكى ھەست و (۱) وردى بىر
و خەيال و سەنەتەى ئەدەبا، ۋىنەيەكى دەگمەن و مومتازە. وتبىومان كە زۆربەى
شىعرى كەمالى دەربارەى جوانى و عەشق و غەرامە. ئەم غەزەلەى خوارەۋە يەككە
لەۋانە:

بە مردوو رۆح ئەبەخشى پىكەننى لىۋى شىرىنت
لەسەر كام دىنى گىانە؟ پىم بلى با بىمە سەر دىنت!
لەلام ۋەك شەكر و نوقل و نەبات ۋەقەند و ھەنگوینە
جنىۋ ۋەھەر و لىدان و بىانوۋگرتن و قىنت!
بە جارى پۆژى عاشق رەش مەكە ئەى شۆخى بى مروەت!
لەسەر ۋوۋ لادە نەختى پەرچەمى پىپچى موشكىنت
سبەينى جەژنە رۆحم حازرە بۆقۇچى قوربانىت
بە خوينم با خەناۋى بى دەس و پەنجەى بلوورىنت
بەزولفى سونبولت پەرژىنى گولزارى روخت سەيرە
بژى ئەى شاھى مولكى حوسن و ئان بۆ باخ و پەرژىنت!

(۱) ناسكى ھەست = نەزاكەتى حوسن و يا شعور.

به گيسووتا مه هينه شانه حهيفه با دلى عوشاق،
خه لاسى قهت نه بى گيانه له داوى زولفى چين چينت!
شههيدى تيغى ئه برؤى دولبه ريكى كافرى بؤيه،
له وهختى گيانه لاوه ئه كهمالى خهلق ئه كهن شينت

لهم شيعرانه دا كه له سهر شيوه و ئوسلووبى كۆن دانراوه، هه ندك سهنهت به كار هينراوه. وهكو: لهف و نه شرى بهيتى دووهم، كه «جنئو و قههر و ليدان بيانوگرتن و قينى» بؤ خؤى به «شهكر و نوقل و نه بات و قهند و ههنگوين» دانراوه. ليره دا له بهرامبه ر هه ريه كه لهو شته خراپانه ي وهكو جنئو و قار و ليدان. دانانى شتئيكى شيرينى وهكو شهكر و نوقل و نه بات و ريزكردنيان، هه رچهنده به پئى قانونى ئه ده ب، به سهنهتئيكى شيعر ئه ژميررئ و پئى ئه لئىن: (لهف و نه شر)، به لام و ئه زانم (كه مالى) خؤشى ئينكارى ناكاهه هيج ته بياتئيكى وا به بيرا نايهت چه شكه له تئكه لاوكردى شهكر و نوقل و نه بات و قهند و ههنگوين وه رگرئ و بهلكو نابى به سهير بزانرئ كه هئى وا هه بى لهم هه موو (شيرينى) به دلئشى تئكه ل بئ!

به تايبهتئى له پرووى تئفكرينى ئه ده بى ئه م چه رخواه، له نوقل و نه بات و قهند و ههنگوينا شيرينى نايهت به خه يالا و ئه م جو ره شيعره ش به ها يه كى نيه. جگه له مه ش كه بئتو ئه م نوقل و نه بات و قهند، له ئه سلا، جنئو و قار و ليدان و بيانوگرتن و قين بئ!

له بهيتى سئيه ما، په رچه مى له سهر پرووى شوخكا بهو هه و ره داناوه كه به رى پؤزى گرتبئ و بووبئ به هوئى داهاتنى تاريخى. له بهر ئه مه تكا له يار ئه كا كه هه و رى په رچه مى له سهر پرووى لادا، تاوهكو روخسارى وهكو پؤزى دهركهوئ و ئه و تاريخيه كه لئى داهاتووه نه مينئ و پؤزى ره شى به سهر چئ.

(كه مالى) نازانم له په رپه وى هه ندئ شاعيرانى پئيشوودا بؤچى ئه مه نده زيا د رؤيشتووه؟ جئى شك نيه كه توانا ي شاعيرى ئه و له وانه يه ئاتاجى چاولئكه رى و لاساييكر د نه وه نه بئ و به بئ رهنجئيكى ئه وتو بتوانئ له سهر ئوسلووبى تازه و شيوه يه كى به رزى تايبهتئى شيعر دابنئ، چونكه هئزى شاعيرى (كه مالى) ئاشكرايه و ده سه لا تئك و سه رمايه يه كه كه له وا هه يه له ژوور ده سه لا تى گه لئك له و شاعيرانه وه يه كه ئيمرؤ شانازى به شيعر يانه وه ئه كه ين. ئايا هه ر له پرووى په رپه وى شاعيره كو نه كانه وه

نەبى (كەمالى) بۆچى خۇي ئەكا بە قۆچى قورىانى كە خۇشەويستەكەي لەرپۆژى
جەژنا سەرى برى و خوینەكەي بكا بە خەنە و دەس و پەنجەي تى بگرى؟

سبەينى جەژنە رۆحم حازرە بۇ قۆچى قورىانیت

بەخوینم با خەناوى بى دەس و پەنجەي بلوورنیت

ئەم فیکرە لە شیعری (زۆریه) شاعیرانى کۆنا ھاتووە و بیستراوە.

بەلام، بەلای کۆنەکان و ئەوانەووە کە لە قوتابخانە کۆنەکانا پى گەشتون، ھەندە
جوان و بەھادار ئەبى بى، بەلای ئەدیبەکانى ئیمروو بەیەخىكى نییە و لەناو شیعەر
و ئەدەبى ئەم چەرخەدا جى بەرناکەوئ. لەبەر ئەمە کە ئەگەر بمانەوئ لە بەھای
شیعری عەلى كەمال بگەین و چەشکەيەكى ئەدەبى لى وەرېگرین، پۆیستە لەگەل
شیعری شاعیرە کۆنەکانا بەراوردی بکەین و بۆ ئەو سەنئەت و جوانیانە(۱) بگەرپین
کە لەناو ئەم شیعرانەدا بەرچاوە ئەکەوئ. واتە ئەگەر بێتو شارەزای شیعری کۆن نەبین
و چاویکمان بە دیوانەکانى (سالم) و (کوردی) و یا (ھىجرى) و (نالى) و (مەھوى) و
ئەوانەي کە لە دەورى ئەم شاعیرانە ژیاون، نەخشاندبى و نەخویندبیتەو، لە شیعری
(كەمالى) چەشکەيەك وەرناگرین و ناچیت بەدلمانا! چونکە شیعری ئەمانە و
شاعیرەکانى ھاوچەرخیان ئەگەر نەلین ھەمووی، بەشى ھەرە زۆرییان ھەرباسى
عەشق و غەرام و مەستى و شەرابە یا بە باسى چاوە و برۆ و خەت و خال و ئەگرىجە
رەش کراوەتەو. لەبەر ئەمە ئاسۆی تەفکیری شاعیرەکان، زۆر سنووردار و ماوەی
قافیە بازىیان ئیجگار تەنگ بوو، و بەھوى ئەم قافیە تەنگى و سنوورداریەو ماوەی
شیعریان کورت بوو و ھەندى جار لە پینچ بەیت تپەپر نەکردووە(۲).

لە غەزەلێكى ترى غەرامى عەلى كەمال، بۆ نمونە لە خوارەووە يەك دوو بەیت
ئەنوسین:

دلى زارم لە حەلقە و پینچ و تابى زولفى زنجیرت،

خەلاسى بوو کەچى ئاخیر بەقوللابى موژەت گیرا!

(۱) محسنات بدیعیه

(۲) لە عیلمى عەرووزا ئەو شیعرانەي کە لە پینچ (بەیت)ووە تا حەوت (بەیت)ە بە «غەزەل» و
لەوە زیاتر بە قەسیدە «قصیدە» ناو ئەنى.

واته (دلى زارى) كه مالى، كه گيروده زولفى وهكو زنجيرى ئه لقه ئه لقه و پىچاوپىچى خوشه ويسته كهى بووه، تا له بهندى زولفى وهكو زنجير پرگارى ئه بى ئه كه ويته داويكى تره وه، چونكه به ويته مالى كه نيچيرى تهلى زولفه، به هيوای به ربوون لهم داوه، هه لئه فرى، به لام ئه مجاره تووشى داوى برزانگه جوانه كانى ئه بى و به چه شنى قولا ب ئه يگرى و ئه يكا به نيچيرى خوى!

ئىنجا ئه گهر بىتو ئيمه له واقيعى ئه م شيعره ورد بينه وه و زينده وه ريكي وا بينينه بهرچاومان كه دوو زنجيرى به ئه لقه و پىچ، به لا جانگه كانيا هاتىته خواره وه، و دهورى چاوه كانى به ريزى قولابى تيز و دريژ ته نرابىته وه، ئه م چه شنه مه خلوقه ش به كچى وهيا به كورپكى (1) شيرين دابنيين كه (كه مالى) گيروده داوى عه شقى بى و شيعرى غه رامى به سهردا هه لدا، ئه بى له چه شكه ئه ده بى به شدار نه بين، به لام وهرن با به يه كه وه گه شتى بكه ين و چاوى به ديوانه كانى ئه و شاعيرانه دا بگيرين كه له سهره تاي دهورى كه مالى و يا له دهورى پيشووترا ژياون. شكى تيا نيه كه به خوينده وهى چه ند غه زه ليكي غه رامى ئه و جوړه شاعيرانه و راهاتن به شيوه ئه ده بى و ئوسلووبى شيعريان، ئه چينه سهر بيروباوه رى ئه وانه كه چه شكه له شيعره كانى كه مالى وه رنه گرن و به هاى تايبه تى لى ئه نين. ئه مه ش ئه وه دهر ئه خا كه كه مالى، له شاعيرى پيشه و زياتر شاعيرى كلاسيكيه، به لام ئه وه ش جى گومان نيه كه تا ماوه يه كه به ره و تازيه ي چووه وه ريگه يه كى كه م و زور تايبه تى گرتوه.

وشه و «تهعير» تازه له شيعرى (كه مالى) يا زورى شاعيره كو نه كان «بروى» خوشه ويسته كانيان جارى كردووه به «مىحرا ب» و جارى به «هلال». هه نديكي شيان شوبه اندوو يانه به كه وان و «تاق» و «شمشير». به لام (كه مالى) كه له سهر پى و شويى ئه وان رويشتووه و بروى، وهكو ئه وان به شمشير داناوه، ديسان وه ئه م شمشيرى له خه يالى ئه ده بى خوى به شدار كردووه وه ره وشتى تازيه داوه تى.

(1) به لاي شاعيره تهقليديه كانه وه له شيعرى غه رامى فهرقى كور و كچ نيه. و هه ره يه كه غه زه لا هه ندى «بهيت» له زولف و زاج و بهرچه مى كچ، هه ندى «بهيت» يش له «خه تى سه بن» و خولا مانه و كاكو لى كور ئه دوئ. «نالى» و «ميسباح» و «هه ريق»، له لايه ن غه رامى كور و كچه وه، غه زه لى تايبه تيان داناوه و به رواله ت و به خه يالى خويان ويستوو يانه «عه شقى مه جازى» و «عه شقى حه قيقى» له يه ك جيا بكه نه وه و سنوور بخه نه به نيا نه وه.

به ئیما گفتوگۆی دائم له گهڵ ئه هلی دله ئه برۆت،

عه جیبه که ی بووه خاسیه تی (تهل سن) له شمشیرا؟

که مالی لهم بهیته دا برۆ (ئه برۆ) ی خوشه ویسته که ی به شمشیری دائه نی که پووی کردبیته دلی. وه به زمانی حال واته به ئشارهت تیی ئه گه یینی که ئاماده یه بو کوشتنی. ئینجا به لایه وه سهیره که دلی، له مه بهستی شمشیری برۆ چون تی ئه گا که ئه گهر ئه م شمشیره خاسیه تی (تهل سن) ی تیا نه بی.

لیره دا رهخنه یه کیش له که مالی ئه گرین که لاسکی به وشه ی تهل سزی تورکی ته رجه مه کردووه، له کاتیکا به کوردی پیی ئه لین بی تهل و به فارسی بی سیم. که وابوو ئه گهر نیوه شیعه که ی به م جوړه بووایه جوانتر ئه بوو:

له لام سهیره بیی خاسیه تی بی تهل له شمشیرا

له بهیتی چواره می هه ر ئه م غه زله ی سه ره ودا که مالی ئه لی:

خه تی دهوری له بت خوش خوینه هه ر وه ک ئایه تی کو لمت

به لی قهت دی ری نالایق نه بینراوه له ته فسیرا!

و مه بهستی شاعیر له خه تی دهوری له ب (لیو)، گهنده مووه کانه که له دهوری لیوی نه وچه وانیک پهیا ئه بی. به لایه وه وایه که ئه م گهنده مووانه نابنه هو ی شکاندنی به های حوسنی خوشه ویسته که ی، چونکه ئه و له و باوه ردا یه که ئه م خه ته ی دهوری لیو، دی ریکه له کتیبی روخساری (شیرین) یا. ئه و کتیه که کو لم، ئایه تیکه له و ئینجا ئه لی: له کتیبیکی پیروزی وه کو روخساری شیرینی یارا (دی ری) ناشایسته نابی! هه ر وه کو به بیرا نایهت که له کتیبی ته فسیرا دی ریکی بی مانا و ناریک هه بی.

که مالی جگه له شیعه ری غه رامی (غه زه ل)، جاروبار هه ندی پارچه (قطعه) ی کو مه لایه تی و یا ده رباره ی ره وشت و خو و فه لسه فه شی داناوه، به لام له م جوړه شیعه رانه شا له سنووری پارچه تی نه په ریوه (۱).

وه کو زولفی بوتان شیواوه حالی ده ره می دونیا،

هه موو وه زعیکی مه حکوومی زه واله عاله می دونیا.

(۱) ئه و شیعه رانه ی له سی به یته وه تا شه ش «بهیت» بی پیی ئه لین «قطعه».

ئەبەتاتىكى نىيە ھەر پۇژە نەوعىكە ئەگۈپ زو
 لەلاى دانا وەكويەك وايە شايى و ماتەمى دونيا
 ئەگەر مەردى وەكويەك بى لەلات ئىقبال و ئەدىبارى
 دەوامى قەت لەسەر حالى نىيە بىش و كەمى دونيا! (۱)
 ئەگەر شەھىدەت بىداتى زەھرى تىدايە نەكەى بىخوئى!
 دەخىلە خوت بىپاريزە لە شەھىدى پى «سەم»ى دونيا!
 كە من رەند و قەلەندەر مەشرەبم فەرقى نىيە دەنگى
 وەكويەك وايە لام كاسەى لەت و جامى جەمى دونيا (۲)
 چىيە ئەم ھەلپەيەت بۇ جەمى مالى و سىم و زەر قورىان؟
 ئەترسم بىتكوژى ئەى قورپەسەر ئاخىر غەمى دونيا
 ئەگەر ئەھلى سەمەى گوى لە نەغمەى سازى دل بگرە (۳)
 (كەمالى) گوى مەدە ئاوازەى (زىر) و (بەم)ى دونيا

ئەم پارچەيەى (كەمالى) كە جۇرە پەندىكى فەلسەفەى تىايە، بەلامانەوگەلى جوان
 و بە مانايە، بەلام ئەبى لەبىرمان نەچى كە ئەگەر بىتو بەپىنى واتەى ئەدىبە
 تازەكانمان حوكم بەسەر شىعرەكانى كەمالى و پەپرەوكانى (كەمالى) يا بەدىن وەكو
 ئەو ئەدىبە لاوانەمان بلىين: «شىعر تەرجمەمانى دلە؟ لە ئاوازى دلگىرى بولبول، لە
 سىرەى سۆزەى بەيان، لە تافە تافى ئاوى سەر قەلبەن، لە فەرى بالى بالندە، لە ورشەى
 گيا، لە تريفەى مانگە شەو، لە ئاوابوونى پۇژ و ھەلاتنى مانگ، لە جىرەو جىرەو
 ئەستىرە، لە شەپۇلى زەريا، لە بىرسكەى برووسكە، لە گرمەى ھەورە تىشقە، لە ھاژە
 ھاژى باران، لە ئاھەنگى موزىقە، مانامان بۇ دەرئەھىنى، كە لە ھەموو دلگىكا

(۱) بىش = زۇر = زىاد. بىش و كەم = زىاد و كەم.

(۲) ئەم بەيتەى كەمالى لە شىعرىكى شىخ قادىرى تالەبانى ئەچى كە ئەلى:

شكستە كاسەمى جام جمە وىرمم كە كاسەمدە

طعام آمن آسایش گىبى بر نعمتم وارد

(۳) ئەھلى سەماع، بەوانە ئەلەين كە بە گوىى دل دەنگى لاھوت ئەبىن، واتە لە حالى وەجد و
 ئىستىفراقا (ئەمە تەسەوفە) دەنگى راستى و يا (ھەقىقەت) لە گوىى دلپانا ئەزىزىگىتەو.
 واتە ئەوانەى پىاوى خوان (ئەھل اللہ).

شارراوه تهوه، به لام هیشتا دهریان نه برپوه تا شیعره که نه خویننه وه...» (۱) به لئى بېتو ئیمه له سهر ئهم واتیه برۆین و شیعری (که مالی) و هاویر و شیوه کانی بهم تهرازووه بکیشین و به های بو دابننن، زور به هه له نه چین، له بهر نه وه وه کو له پی شه وه وتبوومان ئیمه ش ئهم جوړه شیعرا نه به تهرازووی خوئی نه کیشین و به پیی نه وه سهرنگ و تهرازووه که تایبه تی شیعری کلاسیکیه نرخى له سهر دانه نیین. بهم جوړه خو مان له هه له نه پاریزین و ریی نه وه نادهین که شاعیریکی به سه لیکه و هونه رهنه دی وه کو (که مالی) ته نیا له بهر نه وه که له جیاتی په پره ویی تازه کان بکا په پره ویی پیشینانی کردووه، حقی بخوریت و بکری به ژیر لیوه وه، چونکه له و باوهره داین و نه مه یس راس ته و شکی تیا نییه - که (که مالی) نه که له بهر بی ده سه لاتی، به لکو له پرووی چه شکه و باوهر و ئیجتهادیکی تایبه تی خو یه وه، نه پیگه یه ی گرتووه و لیی لانه داوه، بویه ئیمه ش لیره له لایه ن وزن و قافیه وه، و له پرووی عیلمی عه روزه وه له شیعره کانی نه نوارین و بو نه وه سه نه تانه نه گه ریین که پیان نه لئین: ته شبیه و ئیستیعاره و کینایه و سه جع و جیناس و ته وریه و ته علیل، واته به تهرازووی به لاغه نه یانکیشین و نرخیان بو دانه نیین. جگه له مانه نه گه ر چاوئیک به و نامیلکه غه رامیانه ی پیشینانی وه کو (شیرین و فره اد) و (خوسره و شیرین) و (مه جنوون و له یلی) دا بخشینن (۲) که له کوردی هه ورامی و زمانی فارسییه وه به شیعر گوپیونی به کوردی و دیسانه وه بېتو بزانی که «که مالی» نامیلکه ی «نه میر نه سه لان» ی له په خشه وه گوپیوه به شیعر، و له م نامیلکانه دا له سه لاسه ت و په وانیی ته بع و زنجیره یی مانا (تسلسل) ورد بینه وه بو مان ده رنه که ویی شاعیری (که مالی) له وانه نییه چاوی لی بنووقینری و بخریته پشتگوئی!.

نه واه غه زه لیکى تری (که مالی) تان له خواره وه بو نه نووسینه وه که نه توانین بلنن هه روه کو «به سه ره اتی نه ستیره یه که» ی (گوران) وینه یه کی مومتاز و په وان و به هاداره له شیعری کوردیا، نه م غه زه له ی (که مالی) ش - (له گه ل نه وه دا که غه زه لیکى غه رامی ته قلیدیه) - دیسانه وه به غه زه لیکى به رجه سه ته و جوانی شاعیرانه نه ژمیرری، به لام

(۱) یادگاری لاوان سالی (۱۹۳۳)، لاپه ره - ۳۳.

(۲) شیرین و فره اد حیکایه تی غه رامی به ینی [فره ادی کورد و شیرینی شادوختی نه رهنه. که مالی له شیوه ی هه ورامییه وه کردوویه به کوردی، خوسره و شیرین، نووسینی نیزامیه که مالی له فارسییه وه هه ر به شیعر کردوویه به کوردی. «مه جنوون و له یلی» ی نیزامی، دیسانه وه له فارسییه وه کردووه به کوردی]. لا

وهره سهیری سهفاگای (مه‌نزه‌ره)ی دووچاوی گریانم
 له‌لایئ (به‌کره‌جو)ییکه، له‌لایئ (سه‌رچنار)یکه!
 به‌شه‌و وهختی ئه‌نووم تاتای خه‌می پرچینی ئه‌گریجه‌ت،
 له‌چاوی ئه‌شک‌بارمدا هه‌موو (تا)ییکى (مار)یکه!
 (که‌مالی) وا که ئیم‌رۆ شیعری په‌نگین و شه‌که‌رباره
 له‌شه‌وقی (له‌عل)ی (لیو)ی ئالی شه‌که‌رباری (یار)یکه

له‌م شیعرا‌ه‌ی سه‌ره‌وه به‌ نیگاییکى ئه‌ده‌ب ورد بینه‌وه، ئه‌بینین که له‌ به‌یتی یه‌که‌ما
 (بالا)ی مه‌حبوبه‌که‌ی به «داری سه‌رو» شوبه‌اندووه وه‌ له‌گه‌ل «جو‌یبار»دا به
 سه‌نعت له‌م به‌یتدا یه‌کی خستوون. سه‌نعت‌ه‌که‌ش له‌وه‌دايه: که بالای یاری له‌ چاوی
 خویا به «سه‌رو» داناوه «چاو»، که به‌ عه‌ره‌بی پئی ئه‌لین «عین» به‌ سه‌رچاوه‌ش
 ئه‌وترئ که به‌ کوردی و فارسی «جو‌یبار»ه. ئینجا چاو یا عین و جو‌یبار و بالا و
 سه‌رو، ئه‌مانه‌ له‌م شیعردا به‌م مه‌به‌ستانه‌ کۆکراونه‌ته‌وه و سه‌نعت‌ه‌کانی ته‌شبه‌یه‌ و
 ئیستیعاره‌ی لی دروست کراوه. عه‌ینی جو‌یبار، بی که‌م و زیاد سه‌رچاوه‌یه. ئه‌ویان له
 دووریی بالای مه‌حبوبه‌ فرمیسک ئه‌پرژینئ و بووه به‌ سه‌رچاوه‌یه‌ک، بالای
 مه‌حبوبه‌یه‌ش که دره‌ختی سه‌رووه، له‌گه‌ل سه‌رچاوه‌ی ئاو، ئاتاجن به‌ یه‌کتري. جگه
 له‌مانه‌ ته‌نیا له (عه‌ینی جو‌یبار)دا دوو سه‌نعتی ئه‌ده‌بی هه‌یه که پێیان ئه‌لین ته‌شبه‌یه‌
 و جیناس!.

له‌ به‌یتی دووه‌ما، باسی ئاله‌ی شه‌وانی دلی و گورپه‌ گورپی ئه‌کا و ئه‌م ئاله‌ و گورپه
 گورپه‌ له‌نیوه شیعری دووه‌ما به‌ (شوور و قه‌تار) ناو ئه‌نی که دوو مه‌قامی کوردین
 گۆرانپێژ ده‌نگ‌خۆشه‌کان زۆتر له‌ شه‌وانا و به‌ سۆزیکه‌وه ئه‌یلین و دلی عاشقانی پئی
 ئه‌خه‌نه ئاله‌ و گورپه‌ گورپ! له‌به‌یتی سێیه‌ما، وا دهرئه‌خا که به‌ هۆی عه‌شقی چاوی
 مه‌ست و به‌ خوماری خۆشه‌ویسته‌که‌یه‌وه‌یه که بووه به‌گۆشه‌نشینی مه‌یخانه‌ و ئه‌یه‌وئ
 زاهید له‌م ڕووه‌وه په‌خه‌نی لی نه‌گرئ، چونکه‌ دلی عه‌شقی چاوه‌ مه‌سته‌کانی یاره، و
 ئه‌بی موقیمی ئه‌و جیگه‌یه‌ بی شه‌رابی لی ئه‌فرۆش‌ریت و مه‌ستی و خوماریی لی ده‌ست
 ئه‌که‌و‌یت. و به‌م ته‌حره‌ گۆشه‌ نشینی خۆی له‌ مه‌یخانه‌دا ئه‌باته‌وه سه‌ر بیانووی
 عه‌شقی چاوه‌ مه‌ست و به‌ خوماره‌کانی مه‌حبوبه‌، ئینجا ئه‌مه سه‌نعتی ته‌علیلی
 تیا‌یه.

له بهیتی چواره ما ئه لئ: عه شق وهكو ياري قومه وه ئه بئ له يارييه دا له پيشه وه دهست له (سهر) بشؤى. چونكه له يارى عه شقا برده وه نييه.

له بهیتی پينجه ما تيمان ئه گهيئى كه سينه ي به تيرى برژانگه كانى يار كون كون و زامداره، له بهرته وه چارى نييه و تيمار ناكري و خوشى نايه وي تيمارى بكا. چونكه ئه م زام و برينانه به لايه وه وهكو نيشانى ئيفتيخاره به سنگيه وه و نايه وي له ناويان بدا. ئه ميس له ته شبيه و ته عليل و ئيستيعاره به شداره.

به كورتى، ديمه نى چاوه فرميسكا وييه كانى خوئ كه له بهيتى هه وته ما به كيكيانى به (به كره جو) و ئه ويترى انى به (سهر چنار) داناوه و يا ته شبيه كردوه كه دوو سهرچاوه ي ئاو، واته دوو (جويبار)ن له دهورى شارى سليمانى، و له بهيتكى ترا (هه وته م) به وه ي كه هه ر ته ليك له ئه گريجه ي ياره كه ي له خه ويا ليئ ئه بئ به (مار)ك (١) و له بهيتى نۆه ما كه ته عليلى شيرينى و رهنگينى شيعره كانى خوئ به وه ئه كا كه ئه و شيعره انه ي به هوئ شه وقى ليئوى ئال و (شه كه ربار)ى خوشه ويسته كه يه وه وتوو، هه مووى كه موزور له سه نه عته ئه ده ب ئه ژميرى و و له بهر ئه مه يه كه ئه م غه زه له ي (كه مالى) له غه زه له ناياب و مومتازه كانه له سهر شيوه ي كوئ!

به لام ئه گه ر لاوه شاعيره كانى ئيمرو له غه زه ليكى وا به هادار چه شكه وهر نه گرن ئيمه لومه يان ناكه ين، چونكه ئه وان به م چه شنه شيعره انه رانه هاتوون و هوگرى نه بوون. ئه وانه كه گيانى بوئژيان، ئيله امى له شيعرى كوئ وهر گرتبئ باوه ر ناكه م له هه موو سهر يكه وه لايه نى لاوه كان بگرن، له گه ل ئه مه ش من به ش به حالى خو م له و باوه رده ام كه شيعرى كوئ به چاك و خراپيه وه ئه بئ ورده ورده بكشيتته وه دواوه و ئه نتيكه خانه كانى پئ برا زينر يتته وه... چونكه ته نيا «به سهره اتى ئه ستيره يه ك» ي گوران كه

(١) وا دياره (كه مالى) زور به شوين شئخ قادري تاله بانپيا چوه كه به كيكه له و شاعيره كوردانه كه به توركى شيعريان داناوه، ئه م شئخ قادره زور به ناوبانگه و گه لئ شيعرى جوانى هه يه كه به ته سه وفى دائه نين و ده نگخوشه كانى كه ركوك به قوريات و يا به مه قامه وه ئه يخويننه وه. ئينجا ئه م غه زه له ي سهره وه ي كه مالى، زور له غه زه ليكى توركى شئخ قادر ئه چئ كه ئه مه ي خواره وه به يتيكه له وه:

«شبه پسترد غمى زولفكله بوق اسايشم»

«گوز پومنجه چشمه بك ازدها تمثيل اولور»

لەسەرەوه باسماڭ كوردبوو، بخوڤننهوه و سەرنجیكى باشى بدهینی بۆمان دەردەكەوی
كە بەوشەى كوردیى پەتى و لە واتەى ساكار و بى تەمتەراق، شیعەرى چەندە بەرز و
شیرین دادەنری و وینەى خەیاڵی چەندە قوول و سىحراویى پى ئەكیشرى؟.

پیش ئەوهى دواىى بە باسى (كەمالى) بدهین چەند شیعەرىكى تازە، كە لەم پۆژانەدا
بۆى نارووين لەخوارەوه ئەینووسین و تەنیا ئەوەندە ئەلێین كە بەراستى بە سۆز و
عاشقانەیه!

شەمال! بۆ لاى (لەیل)!.
شەمال! بۆ لاى لەیل!
شەمال دەخىلم بچۆ بۆ لاى لەیل!!
بۆ لاى لەیلەكەى بى وهفا و بى مەیل
پیشكەش كە نامەى دەروون لەغەم كەیل،

بلى ئەى ئازیز! شوخى بى پەیمان،
بى شەرت و مروەت، بى وهفا و وىجدان!
مەجنوونى شەیدای هەرزە گێلەكەت!
دەروون لەغەم كەیل شىت و (ویل)ەكەت
دايم هەر ئەلى بە پەرۆشەوه،
بە دڵ زویری پر خروشهوه،
گیانەكەم خو من بەرۆژ و بەشەو،
ناسرەوم دايم بى خوراك و خەو!
لەبەر دەرگاكت هەتا بەیانى،
ئەسوورپمەوه بۆ پاسەوانى.
بۆ بەردەبازى سەر پێگات سەرم،
بۆ فەرشى بەر پیت دلى بە فەرم

دايم ئامادەن بەدل و بەگيان،
 دەفع ئەكەن لەتۆ زەرەر و زيان!
 تۆش كەچى تا بى مەيلت كەم ئەبى
 دلم دووچارى دەرد و غەم ئەبى!
 نە پرويەكى خۆش نە وەفات ھەيە،
 تەنيا ھەر جەور و ھەر جەفات ھەيە!
 منيش وا دلم لە تۆ، تەوساوە،
 مەيلە گەرمەكەم ساردە لەو ساوە!
 ئەمجا كى بكا؟ شەو پاسەوانى،
 لەبەر دەرگاكت ھەتا بەيانى!
 كى دلى لەت لەت بكا؟ وەك شانە،
 كە پىيى دابىيى ئەو قىژە جوانە!
 من رزگار ئەبم لە جەور و جەفا،
 تۆ زەرەر ئەكەى شۆخى بى وەفا!

وا ديارە كە ئەو پەخنە و تانووتەى بەينى لەمەو پيش لە (كەمالى) ئەدرا بەھۆى
 ئەوھو كە شيعرى نيشتمانى زۆر كەم داناو، كارى تى كردبى كەوا لە كاتىكا
 خەرىكى نووسىنەوھى ئەم نامىلكەيە بووين، ئەم شيعرانەى خوارەوھى لە كەركووكەوھ
 بۆ ناردىن، كە وا ئەگەيىنى ئەوھندەى كوژراوى چاوى كال و كولمى ئالە و مەبەستى
 شەرابى عەشق و غەرامى دولبەرانى سادە پوخسارە، ئەوھندەش مەفتوونى نيشتمانى
 ئازىزە و بە(سەر و دل و دەم و پى!) ئامادەيە بۆ جانفەيداىى لە رپى قەومەكەيا:

(سەرى) بۆ بەرزىي وەتەن نەكا دەرد،
 وەكو شىت نەبى وىلى كەژ و ھەرد،
 خۆى نەكا تووشى زامى دار و بەرد،
 (وەتەن) دەر نەكا لەدەستى نامەرد،

ئەو (سەرە) ياخو! جېگەي ژېر خاك بى!
بە بەردە بازى سەر پىي ناپاك بى!

(دلى) بۆ بەرزىي وەتەن نەدا جۆش،
ھەمىشە نەكا بىر و فېكر و ھۆش،
بە بادەي عەشقى ئەو نەبى سەرخۆش،
دائىم پىر نەبى لە نەشتە و خرۆش،
ئەو (دلى) ياخو! بەر خەنجەر كەوى!
بەر پەيكانى تىر، بەر نەشتەر كەوى!

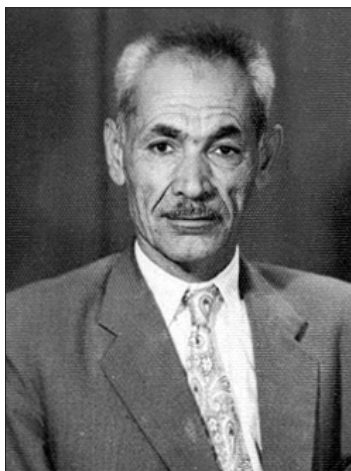
(دەمى) لە مەدھى وەتەن نەدا (دەم)،
بە واتەي شىرىن لاوان نەكا جەم،
نەيانبزوئىي چ زۆر و، چ كەم،
تا وەتەن دەر كەن لە دەست نا مەحرەم،
ئەو (دەمە) ياخو! پىر زەھرى مار بى!
لە ژەقنەبووت و زەقووم سەرشار بى!

(پى) يەك لە پىگاي بەرزىي وەتەن،
نەگەپى، نەسوى، لەپاي تەوہنا، (۱)
بە شاخ و كەژ و بە بن دەوہنا،
بە چۆل و ھەردە و دەشتى رەقەنا،
ئەو «پى» يە ياخو! بەستەي زنجىر بى!
تا نىشتمانى ھەرگىز لەبىر بى.

(۱) تەوہن = تاشە بەرد.

گۆران

عەبدوللا بەگ

«گۆران»، يەككە لە «بۆيژە» بەرزەكانى كوردى ئەم چەرخە، ئەم شاعىرە گەورەيە لە ساڵى ١٩٠٤ ياخود لە ١٩٠٥ دا لە هەلەبجە لەداىك بوو. نەوى سلىمان بەگى كورپى عەبدوللا بەگە كە لە ناوچەى سلىمانى و هەلەبجە بە «كاتب فارسى» ناوبانگى رۆيشتوو. چ سلىمان بەگى باوكى و چ عەبدوللا بەگى باپىرى لە «شيعر و ئەدەب» دا بەهرەيان هەبوو و بە كوردى و فارسى نووسىويانە و شيعريان داناو، بەتايبەتى عەبدوللا بەگى باپىرى (١) لە زمان و ئەدەبى فارسيدا

دەستىكى درىژى هەبوو و لەبەرئەو بە (كاتب فارسى) ناوبرا، «گۆران»، سەردەمى منالەى هەر لە هەلەبجە رابواردوو. خويندنىكى رېكويىكى بى وچانى نەبوو. تا لەيەك دوو «جزم» ى «قورعان» بوو تەو بە وچانىكى كورت و درىژگەلى «مامۇستا» ى گۆرپو.

«گۆران» خۆى ئەگىرئەو، ئەلى: (لەبىرمە كە يەكەم قوتابخانەى زەمانى «تورك» لە هەلەبجە دانرا، بۆ «پۆل» ى يەك وەرگىرام كە مودىرەكەمان بە رحمة بى تايەر ئەفەنى مەلا ئەمىنى «جەفار» پى ئەوت «پۆلى احتياط»). هەرەكو خۆى ئەلى لە قوتابخانەى رەسمىشا دەوامى پچر پچر بوو. پۆلى چوارەمى ئىتيدايى لە زەمانى داگىركردنى ئىنگليزا تەواو كردوو.

(١) گۆران بە ناوى باپىرىەو ناو نراو عەبدوللا، بەلام لە دونىاي شيعر و ئەدەبا مەخلەسى «گۆران».

له ۱۹۱۹ دا باوکی مردووه. و له ۱۹۲۱ دا محهمه بهگي کاکي ناردوويه ته مه درسه ی علمیه کهرکووک، به لام هر له زستانی نهو ساله دا محهمه بهگ ئه کوژری، ئیتر گۆران کهسی وای نامینی که گوزهرانی خویندنی خوئی و ژبانی دایکی ببا به پوه له بهر نه مه ئیجگاری دهست له خویندن نهو و وازی لی نه هیئی له سالی ۱۹۲۲ هه هتا ۱۹۲۵ گه لی دهسته نگی نه کیشی له و پيش له زه مانى باوکی شیا گه لی ترش و تالی نه بینى. به تاییه تی له به هاری ۱۹۱۹ وه هتا پایزی نهو ساله که بهر تالانی لایه نگیره کانی ئینگلیز نه کهون و به په له پرووزکی کوچ نه کهن و خویان نه گه یینه جیگا بهرز و سه خته کانی شاخی هه ورامان.

گۆران- به واته ی خوئی بی- نهو چه شنه روژه ره شانه کاری له شه قامی راستی ژبانی نه کردووه. نه لی لهو پوژانه دا که پیی نه لی رهش، پهنگه پروناکی له دلیا له پوژی خوئی زوژتر بووی. یاخود له ههردووکیانا تاریکی و پروناکی وهکو بهک نۆره ی کردبی. گۆران، له ۱۹۲۵ دا به ماموستایی له قوتابخانه ی ئبتدائی هه له بجه دامه زراوه هتا ۱۹۳۷ له قوتابخانه کانی ناوچه ی سلیمانی به ماموستایی ماوه ته وه، به لام به شی زوژی نه م ماوه یه له قوتابخانه کانی لادی بووه. له بهر نهو وه رهز بووه ماموستایی لی بیژراوه، که وتووه ته هه ولدان که بچیه دائیره یه کی تره وه. لهو دهمه دا ماموستا توفیق وهه بی بهگ، «مودیری عامی نه شغال» بووه «گۆران» ی گواسته ته وه دائیره ی نه شغال «کاروباری ریگا و بان». وهه بی بهگ به قسه ی گۆران خوئی به مەیشه وه نه وه ستاوه، به لکو وه گرگرتنی به لینی گواسته نه وه ی «گۆران» ی له وهزاره تی مه عاریف گرتووه ته نه ستو.

گۆران، له پيش هه موو زمانیکی بیگانه دا به هوئی کتیبی «نه سکهنه نامه» و یارمه تی باوکییه وه به منالی فیری فارسی بووه. له دوا ییدا به شی زوژی به موتالا و نه ختیکیش به هوئی قوتابخانه وه- چ به قوتابییه تی و چ به ماموستایی- فیری تورکی و عهره بی و نه وه ندهش که به یارمه تی «قاموس» پیی بخوینرته وه فیری ئینگلیزی بووه.

له دهوری ۱۲، ۱۳ سالییا «گۆران» ورده ورده دهستی کردووه به خویندنه وه ی نهو شیعرانه که به کوردی و فارسییه کی ساده و رهوان نووسراونه وه و تیی گه شتووه. هه ره لهو سه رده مه دا جار جار ههش له سه ره پوه شتی کۆن شیعی و وتووه.

وهكو خۆى ئىگىرپتەوه، يەكەم شىعرى لە ژيانىا چوار پېنج بەيتىكە كە ئىستا
هەرچەند ئەكا دووانيان نەبى نايەتەوه بىرى، ئەوانەش وا ديارە بۆ نووسين ناشين،
چونكە وهكو خۆى ئەللى بە زمانىكى بى شەرمانەى منالى، تووخن كەوتنى
هاورپىيەكى منالى تيايە. هەر لەو سەردەمەدا گۆران غەزەلىكى يەكەمى حەو بەيتى
وتوووه كە مەتلەعەكەى ئەمەيه:

لە تاوى فیرقەتى یارم دلم دائیم پەريشانە

وهكو مەجنوونى حەى وئلى كەژ و دەشت و بيابانم

ئەم غەزەلى گۆران پيشانى بە رحمەت چو، (بىخود)ى شاعىرى بەناوبانگى ئەو
رۆژە ئەدن و پىي ئەلین كە منالىكى ۱۲ سالى نووسيووه. پەسەندى ئەكا و وشەى
«يارم» ئەگۆرپى بە «لەيلا»، بەلام وا ديارە كە لەو دەمەدا گۆران، لە مەبەستى مامۇستا
بىخود لەم گۆرپىنە نەگەيشتوووه و نەيزانىووه كە بەلاى (مەجنوون)هوه يار هەرئەبى
(لەيلا) بى... لە ئىحيتاللى ئىنگليزا گۆران، بەينىك خو ئەداتە خوئندنى قوتابخانەى
تازە و لە دونىاي شىعر و خەيال دوور ئەكەويتەوه بەلام دواى چەند سالىك فیرى
توركى ئەبى، ئەدەبىياتى تازەى تورك ئەبلەقى ئەكا. دووبارە خو ئەداتەوه شىعر،
بەلام ئيتىر ئاسۆى بىر و لىكدانەوهى گۆران، ئەوئەندە فراوان و پروون ئەبیتەوه كە ماوهى
كەم ھىزى و بى دەسەلاتىي خۆى لە شىعرا بزانیّت و جارئ بەشىعر وتنەوه خۆى
ماندوو نەكا، لەبەر ئەوه بەينىكى تریش تەنیا بە خوئندەنەوهى شىعرى جوان، كولى
تاسە و ئارەزووى خۆى دامركاندوووه.

لە ئەدەبىياتى عەرەبىيا زەوقى لە بەشى شىعر وەرئەگرتوووه، بەلام لەگەل ئەمەشا كە
ئىنگليزى ئەوئەندە نازانى و كەمى تى ئەگا ديسانەوه، شىعرى ئىنگليزى لەدونىاي
ئىلھام و داھىنانا پيش چاوى گەلى پروون كردوووتەوه.

شىعر دانانى راستەقىنە و بەدلى گۆران لە سالىكانى ۱۹۲۹ و ۱۹۳۰ و دەست پى
ئەكا. لەھاوینى ۱۹۳۰ دا رەشىد نەجیب(۱) چەند ھەلبەستىكى لە غەزەتەى (ژيان)دا بۆ
بلاو كردوووتەوه و تەخەلوسى «گۆران»یش ھەر ئەو ھەلە رەشىد نەجیب بۆى داناوھ.
چاترىن شىعەرەكانى گۆران، ئەوانەن كە لە چاپ دراون، زۆر كەمى شىعەرەكانىشى كە
لە چاپ نەدراون ئەوانەن كە لەسەر شىوھى كۆن وتراون و زۆرجار پرن لە وشەى
بىگانە.

(۱) لەم كاتەدا رەشىد نەجیب مۆتەسەرىفى لىواى مۆسڵە.

به لām گۆران ئېلھامى شيعرى له جوانى وەرگرتوو و له هه موو شتیکا جوانى پشکنیوه و په رستوويه، زۆرتر جوانى ئافرهت هیلانه شيعرى وروژاندوو، له ئافرهتیشا ئه و جوانیانه تینوتى په رستى شکاندوو که نایه ته دسه وه، به لکو ته نیا له کانی دل و گیانا (بوون) یان هه ست ئه کرى. له بهر ئه مه هه رچهند (گۆران) یش وه کو شاعیره کانی قوتابخانه ی کۆن مه یلى ئافرهت و جوانى نه ناوه به لاوه و گه لى شيعرى غه رامى داناه، به لām شيعره کانی ئه م له گه ل هینه کانی ئه وانا عاسمان و رېسمانه، چونکه هه روه کو لاساییکردنه وه تیا نیه مانای شيعرى به جارى گۆرپوه و به ته وای رېگه یه کی تازه ی بۆ داناه. وانا له دونیای شيعر و به تاييه تی له شيعرى کوردیا ئینقلابی گۆراوه. گۆران به م ئینقلابه قوتابخانه ی شاعیره کۆنه کانی به ته وای پوو خاندوو و دونیای شيعرى کلاسیکی به جارى سهره ژیر کردوو.

هه رچهند جی ئینکار نییه که له شيعرى پشینانا زۆرى وای هه یه که وه کو ئه هرامه کانی میسر به رزه وه یادگارێکی میژووینی به نرخه، و یا له دونیای وشه و وتارا له شته سهر و عه جايه کان ئه ژمیرى و جارى تر نایه ته وه و ناوتریته وه، به لām دیسانه وه کاتیان به سهر چوو و باویان نه ماوه، چونکه خه لقی ئه م زه مانه له بهر گۆرانی تیژ و خیرای دنیا و له عاستی داها تنى یه که له دوا یه کی شتى سهر سهر و عه جایی ئیمپۆدا ئه بله ق بوون و نایانه رژیته ئاورپدانه وه بۆ سهر ئه م شته کۆنانه له بهر ئه مه ئه بى ئیتر ئه و شيعره نه ی چه رخه کانی پېشوو وه کو عه نتيکه، بخرینه مۆزه خانه کانی ئه ده به وه، بۆ ئه و شاعیر و گه رۆکانه که له عه نتيکه و شتى کۆن ئه گه رپن، چونکه ده وری ئاورپدانه وه له شتى کۆن تى په رى تا پوو ئه که یته دوا وه له کاروانى به شهر که وه کو گولله رى ئه برى و پېش ئه که وى، ئه و نه ده جى ئه مینى که ئیتر بېرای بېرای نه یگه یتى، و ئه وانه ی که له دوا وه ته وه و پېشت ئه که ون، ئه که ن به ژیر پېوه و ئه تپلېشینه وه.

ئینجا برونه ئه م شيعره نه ی گۆران!

ئافرهت و جوانى

به عاسمانه وه ئه ستیهره م دیوه
له باخچه ی به هار گولم چنیوه

شەونىمى درەخت لىقە پروم پىژاۋە
 لىقە زەردەي زۆر كەل سەرنىم داۋە
 پەلەكە رەنگىنەي پاش بارانى زۆر
 چەماۋەتەۋە بەرامبەر بە خۆر
 ھەتاۋى نەۋرۆز، مانگى جۇ درەۋ
 زۆر ھاتوون و چوون بەپۇژ و بەشەۋ
 خورپەي قەلبەزى كەف زىۋىنى چەم
 لىقە ھەزار چەشەنە پىشنىگى ناۋ تەم
 مېۋەي گەيشتوۋى زەرد و سوۋرى باخ
 جىرۋە و جۈۋكەي دارستانى شاخ
 لىقە گەۋۋى شىمال، لىقە تەلى كەمان
 گەلى ھەلساۋە ئاۋازى جوان جوان
 ئەمانە ھەموۋ جوانن، شىرىنن
 پۇشنىكەرۋەي شەقامى ژىنن
 بەلام (تەبىئەت) ھەرگىز و ھەرگىز
 بى پرووناكىيە، بى (بىزە) ئازىز (۱)
 بى ئاۋازەيە دەنگە نەرمەكەي
 بانەيدا لىقە گويم، تىر نەلىم ئۆخەي
 كام ئەستېرەي گەش، كام گۈلى كىۋى؟
 ئالە ۋەك كۆلمى، لاجانگى، لىۋى؟
 كام رەشى، ئەگا بەرەشى چاۋى؟
 (بىزانگ)ى، (بىرۋ)ى ئەگرىجەي خاۋى؟
 كام بەرز جوانە ۋەك بەرزى بالاي؟
 كام تىشك ئەگاتە تىشكى نىۋ نىگاي؟

(۱) (بىزە) واتا زەردەخەنە.

كام تاسە كام مەيل كام چاۋەنوارى؟
تەلىسماۋىيە ۋەك ھىيى دلدارى؟

بە خەيالى كام شاعىرمانا ھاتوۋە كە لە (خال) ى سەر گۇناى مەحبوبە و يا زولف
و پەرچەمى يار، بەۋىنەيەكى ۋا بدوئى كە جوانىيەكى تىا بى و بچىتە دلەۋە؟ ۋەكو ئىمە
ئەيزانىن، تا گۇران و پەيرەۋەكانى لە ناۋا نەبوون خالى پەشى سەر گۇناى (لەيل)،
كاتى ئەبوو بە (عەبدى ھەبەشى) و جارجارەش ئەكرا بە (قول) ئىك و يا (بېچۋە
ھندى) يەك.

بەلام گۇران، كە ئەيەۋى باس لە پەشى چاۋ و برژانگ، و يا ئەگرىجە و (برۋى)
يارى خۇى بكا، بزائن چەند بە ۋەستايانە و شاعىرانە ئەلى:

كام پەشى ئەگا، بە پەشى چاۋى؟
برژانگى، برۋى، ئەگرىجەى خاۋى؟

لەم كەم دەسەلاتى و بە دەسەلاتىيە كە لەم بەيتەدايە ورد ئەبىتەۋە؟ ناتوانى شتىكى
پەش و جوان بدۆزىتەۋە كە لە پەشى چاۋ و برژانگ و ئەگرىجە و برۋى
خۆشەۋىستەكەى بچى، و بەدەرختنى بى دەسەلاتىيە خۇى بەم پەنگە جوانايى بى
ۋىنەى چاۋە جوانەكان و ئەگرىجە و برژانگ و برۋى پەش و دلپىنى دلدارەكەى
دەرئەخا.

گۇران، لەم چەشنە ۋەسفەدا بەراستى دەسەلاتىكى ھەيە. لەباسى جوانىيە (كولم) ى
خۆشەۋىستەكەى و لاجانگى و لىۋە ئالەكانىيا، ئەگەر بەھاتايە كە پەيرەۋىي شاعىرە
كۇنەكان بكا، ئەبوو بىر لە خونچە، ياخۇ لە ياقووت و مەرجان و ئەم تەرە شتانه
بكاتەۋە، كە ئەگەر راست ئەۋى، پەپەى گولپىش بەۋ ناسكى و بۇنخۇشەۋە كە ھەيە،
پايەى ناكەۋى بگاتە پىزى كولم و لاجانگ و لىۋى شىرىن و گيان بزۋىنەرى كچىكى
جوان و تازە ھەلچۈۋ، لەبەر ئەمە گۇران، بە شىۋە شاعىرانەكەى خۇى ئەلى:

كام ئەستىرەى گەش، كام گوللى كىۋى؟
ئالە ۋەك كولمى؟ لاجانگى، لىۋى؟

شكى تىا نىيە كە شىخ پەزاي تالەبانى يەكەم شاعىرى دەۋرى خۇى بوۋە و ئەتوانم
بلىم كە لەھەندى پۈۋەۋە ھاۋتاي ھەلنەكەۋتوۋە. بەتايىبەتى شىعرەكانى كە بە كوردى

دای ناوه زوړی له نهوعی سههلی مومته‌نیعه و نمونه‌یه‌کی به‌رزه له به‌لاغه هم بویره
ناوداره له ستایشی بالایی شوخیکا ئه‌لی:

«سهر» و «نه‌ی» چین که له‌گه‌ل قامه‌تی تو بینه نه‌بهرد

«شه‌کری» خواردووه «نه‌ی»، «سهر»، «سهر» ی داوه له به‌رد

باوهرپ ناکهم ستایش له‌مه جوانتر و به مانا‌تر و پرتر له سهنه‌تی نه‌دهب ببی. له‌گه‌ل
ئه‌مه‌شا به لای منه‌وه هم شیعره‌ی خواره‌وه‌ی گوران که ئه‌لی:

کام به‌رزی جوانه وه‌ک به‌رزی بالایی؟

کام تیشک ئه‌گاته تیشکی نیو نیگای؟

ئه‌وه‌نده ساده‌ی و په‌وانه و له ئارایشی وشه و ته‌عبیری فودراو و بی‌گانه بی به‌شه،
ئه‌وه‌نده جوان و شیرینه و له چه‌شکه‌ی شاعر و نه‌دهب به‌شداره، چونکه واقعییه و
به‌های جوانی ماناکه‌ی له موباله‌غه و خه‌یال وهرنه‌گرتووه.

راستیه‌که‌شی نه‌وه‌یه که وکو گوران ئه‌لی:

کام به‌رزی جوانه وه‌ک به‌رزی بالایی؟

کام تیشک ئه‌گاته تیشکی نیو نیگای؟

به‌لام تا دوینی بوو، شاعیره‌کانمان له ئاقار بالایی به‌رزی شوخیکی نازدارا،
به‌رزی دره‌ختیکی بی گیان، و له عاست پرشنگی نیگای دلبریکا، ئه‌و په‌ره‌که‌ی
پرشنگی ئه‌ستیره‌که‌ی بی هو‌ش و بی شعوریا‌ن ئه‌هات به‌بیرا، که‌چی گوران که له
جوانی ته‌بیعت له هم‌موو شاعیره‌کانمان زیاتر له‌زهد وهرنه‌گری و سحر‌اوی ئه‌بی له
ئاقار چاوه جوانه‌کانی کچیکا هم‌موو جوانیه‌کانی ته‌بیعتی له بیر ئه‌چیت‌وهه و له
به‌رامبه‌ر شیرینیکی بالا به‌رزا ته‌لیس‌ماوی ئه‌بی و هم‌موو به‌رزییه‌کانی دنیا له‌بهر
چاوی نزم ئه‌بیت‌وهه و په‌ست ئه‌نوینی. ئینجا ئه‌مه له دنیا‌ی شاعر گورانیکه که
گوران دای هی‌نا ناخو، گوران، بوچی واکا و تو بلایی به‌لای ئه‌وه‌وه له ته‌بیعت‌ا
جوانی نه‌بی و ه‌هرچی جوانی ه‌یه ه‌ر له ه‌ستی و له له‌شی ئافره‌تا کو بو‌وبیت‌وهه؟
گوران، وه‌لامی هم پرسیاره‌ی ئیمه به‌م شاعرانه‌ی خواره‌وه ئه‌داته‌وه:

خوره‌ی قه‌لبه‌زی که‌ف زیوینی چه‌م

له ه‌زار چه‌شنه‌ پرشنگی ناو ته‌م

میوهی گه‌یشتووی زهره و سووری باخ
 جریوه و جووکه‌ی دارستانی شاخ
 له‌گه‌رووی (شمشال) له‌ته‌لی (که‌مان)
 گه‌لی هه‌لساوه ئاوازی جوان جوان
 ئەمانه هه‌مووی جوانن شیرینن
 رۆشنکه‌ره‌وه‌ی شه‌قامی ژینن
 به‌لام (ته‌بیعه‌ت) هه‌رگیزاوه‌رگیز
 بی‌پووناکییه بی (بزه‌ی ئازیز^(۱))

ئهمه‌ نیگای گۆرانه به‌رامبه‌ر ته‌بیعه‌ت و جوانییه‌کانی. ئه‌و زیاده‌ له‌ شاعیره‌کانی تر
 مه‌فتوونی ته‌بیعه‌ته و به‌ نیگایه‌کی قوولتر تی‌ی ئه‌فکری، به‌لام له‌لایه‌کی تریشه‌وه
 هه‌ست به‌وه ئه‌کا که جوانی ئافره‌ت کانگه‌ی هه‌موو جوانییه‌کانی ته‌بیعه‌ته و به
 ئیلهامی جوانی ئافره‌ت هه‌ست به‌وه ئه‌کری که له‌ ته‌بیعه‌تا جوانی هه‌یه، له‌ ئافره‌تیشا
 گۆران، بو‌ئو جوانیانه ئه‌گه‌ری که به‌ده‌س ناگیرێ و بوونیان له‌ کانی دڵ و گیانا
 هه‌ست ئه‌کری.. و له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که ئه‌لی:

به‌لام ته‌بیعه‌ت هه‌رگیزاوه‌رگیز

بی‌پووناکییه بی (بزه‌ی ئازیز).

دوای ئه‌مه که هه‌رچی جوانی ته‌بیعه‌ت هه‌یه ئه‌یژمیری، و ئه‌یه‌یژیت به‌ر چاومان،
 و تیمان ئه‌گه‌یی که ئەمانه هه‌موویان جوان و شیرین و رۆشنکه‌ره‌وه‌ی ژینن، ئینجا
 با ئه‌داته‌وه و ئه‌لی:

به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا بی (بزه‌ی) + ئازیز هیچیان پووناکی به‌دڵ ناده‌ن.

نووسراوه‌کانی گۆران

له‌ سه‌ره‌وه و تبوومان که شیعری گۆران و به‌تایبه‌تی شیعره‌ باشه‌کانی له‌ چاپ دراوان،
 به‌لام ئەمانه هه‌مووی له‌ دیوانیکا کو نه‌کراونه‌ته‌وه. ئه‌و کو‌مه‌له‌ شیعراوه‌ی که له‌

(۱) (بزه) واتا زه‌رده‌خه‌نه.

جوانى و دلدارى ئەدوئى زنجىرى يەكەمى دىوانەكەيەتى كە لەژىر ناوى (بەھەشت و يادگار) لە سالى ۱۹۵۰ى مىلادىا لە بەغدا و لە چاپخانەى معاريفالە چاپ دراو. لەم بەشە دىوانەى (گۆراندا ھىي وى تىايە كە نزيكەى ۳۰ سال لەمەو پيش دانراو، ھەرەكو ھىي سالىك لەمەوبەريشى تىايە وەكو خوى لە سەرەتاي (بەھەشت و يادگار) دا ئەلئى، بەشى زورى شيعرە كۆنەكانى لەسەر وەزنى عەرووز و بە كوردىيەكى كۆنى تىكەلاو بەزمانى بىگانە نووسراون. ئوسلووبىشيان كۆنە، واتە وەك ھىي (سالم) و (نالى) لەسەر رېوشوئى غەزەل ھەلەبەستراون، يان لەسەر ئەو جۆرە ئوسلووب و شىوئە و تراون كە نوورى (شىخ سالىح) و ھاورپىكانى لە بوژە تازەكانى توركى عوسمانىيان وەرگرت و لە سەردەمىكى سنووردارا (۱۹۲۰ - ۱۹۳۰) شيعرى كوردىي ناوچەى (سلىمانى) يان پى تازە كەردەو.

شيعرەكانى (بەھەشت و يادگار) زۆريان لەژىر ئەم ناو تازانەى وەكو (ئافرەت و جوانى)، (رەوتىكى جوان)، (ئاواتى دوورى)، (گولئى خوئناوى)، (حوزنى پەچە)، (خۆزگەم بەيار)، (سكالا)، (بۆ جوانى سەرە پى)، (پۆستەى دلدار)، (جوانى لە لادى)، (لە درزى پەچەو)، (شەوئىك لە عبداللە (۱))، (بووكىكى ناكام)، (لادى يى) دا دانراون بەوھەزى و ئوسلووب و ماناش لەشيعرى كۆنى كلاسكى زۆر دوور و جىاوازن، مۇسقىيەك كە لەم شيعرانەدا ھەيە لەگەل ئاھەنگى مۇسقىي شيعرى كۆن وەكو ئەو فەرق و جىاوازيەيە كە لەبەينى مۇسقىي كۆنى خۆرھەلات و مۇسقىي تازەى خۆرئاوايىيەكانە، ئىنجا لەبەر ئەمەيە كە بىتو يەكئىك لە مۇسقىي خۆرھەلاتىيەكانى كۆن بەولاولە مۇسقىي نەبىستبىت و گوچكەى ھەر بەم جۆرە مۇسقىيە راھاتبىت و گۆش كرابى رەنگە لەم مۇسقىي تازەيە كە لەشيعرە تازەكانى (گۆران) دا ھەيە تامىكى ئەوتۆ وەرنەگرئى، بەلام ئەوانەى كە كەموزۆر لە ئەدەبى خۆرئاوا، و بە وشەيەكى پوونتر لە ئەدەبى تازە ئاگادارن تام و چەشكەى ئەم شيعرانە سەرمەستيان ئەكا، و بەموزىقەيەك كە لەم شيعرە تازانەدا ھەيە رەگەكانى لەشيان دىتە لەرزىن و لە كانگاي دلىانا ھەست بەو مووچركانە ئەكەن كە لەژىر تەئسىرىكى كارەبايى و يا مىقناتىسيا پەيا ئەبئى.

(۱) عەبدوللا ناوى جىگەيىكى رابواردنە لە بەغدا كە شەوان ژنان سەماى تيا ئەكەن و سەيركەران، لەویدا بەخواردنەو و خواردن و بەزمەو رانەبوئرن.

لەم شیعراڤە خوارەو وەرد بڤەو کە باسی «رەوتیکی جوان» ئەکا. رەوتی جوانیی
مراوییەك، قازیک، رەوتی جوانی کۆتریك (کەو)یک، (پۆر)یک و (کەرویشك)یک.

لە ژێر زەردەیی خـۆرەتاوا
بە ناو چیمەنی گوی ئاوا
چەن بە ئاھەنگ، چەن سیحراوی؟
ئەگەر ئی قاز، یان مراوی

یا (کەو) لەسەر بەفری نزار
بۆ (لووتکەیی) هەزار بە هەزار
چەن ئیسک سووک چەن گورجوگۆل؟
ئەکشێ پشەت لە تۆی تەختی دۆل (۱)

یا کەرویشکی تیر و قەلەو،
لەبەر تریفەیی مانگە شەو،
چەن جوان ئەپوا بە قونەقون،
سرك و گورج و سپی و خرپن

یا پۆر لە گوی رینگای دەشتا
لەگەل سایەقەیی پاش وەشتا
چەن (ورد) و جوان بەلەنجە و لار
ئەشیلێ سەوزە گیای بەهار
یا کۆتری حەوشی مزگەوت،
چەن خنجیلانەیی لێ دی رەوت،

(۱) مەبەستی گۆران ئەوەیە کە لە کاتێکا، تۆ بە دولا ئەپۆی (کەو) پشەتی لە تۆیە و بەرەو
لووتکەیی شاخ ئەکشێ و سەر ئەکەوێ.

ئەۋەندە جوان، لەۋە جوانتر
لە شىنەى باى شەۋرەۋانتر

لە لەرەى پىرشىگ ئاۋازە،
لە خورەى ئاۋ شىعرى تازە،
بە ئاھەنگىر بە خرۇشتىر
بە گوچكى دىل دەنگى خۇشتىر
پىي ناز ئەنى بەسەر ئەززا
جۋانى لە بەژنىكى بەززا

ئەۋانەى كە لە ئاھەنگى موزىقە تى ئەگەن و لە موزىقەى شىعرا، شارەزايىيان ھەيە،
ئەلەين: ئىنسان ۋەكو ئاۋ ۋەكو ھەۋا ئاتاجە بە موزىقە. لەكانى دىلا بەرامبەر بە
دەنگەكان مەيلىك ھەيە كە نازانى لەبەر چىيە؟ گرمەى ھەۋرە تىشقە و خورەى ئاۋ و
لەرىنەۋەى گەلەى دارەكان، ھەر يەكە بە جۇرئى كارى تى ئەكا، يەككىيان راي
ئەچلەكىنى و دلى ئەخورپىنى، ئەۋىترىيان موچىركىك ئەدا بە لەش و يا تەزوۋىەك
ئەھىنى بە دلىا. واتە لە ھەندى دەنگ، دىل راتەچەنى و ئەگوشىرى، لە ھەندىكىشىيان
خۇشەيەكى پى ئەگا و ئەگەشتەۋە. ئىنجا ئەدەب ئەم دوو چەشەنە دەنگانە لە يەك جىا
ئەكاتەۋە ئەۋ دەنگانەى كە لە تەقە و رەقەيەكى و يا لەۋ جۇرە شتەنە پەيا ئەبى كە پىي
ئەلەين: قىرە، كىرە، گىرە، زىرە، شىرە، زەرە، بۆرە... بە (دەنگە پىك نەھاتوۋەكان) (۱) و
ئەۋانەى كە لەۋ شتەنەى ۋەكو: (سروە، شىنە، لەرە، جىرەۋە...) پەيا ئەبى بە (دەنگە
پىكەھاتوۋەكان) (۲) دا ئەنى دەنگە پىكەھاتوۋەكان، نەشئە بە دىل ئەدەن و گوشايشى پى
پەيا ئەكەن، بە پىچەۋانەى ئەمە دەنگە پىكەھاتوۋەكان ناخۇش دىنە بەرگوى و دلى
ئىنسانى پى تەنگ ئەبى و ئەگوشىرى... ئىنجا دواى ئەم پىشخراۋە تىكام واىە كە
شىعەرەكانى سەرۋە جارىكى تر بخویننەۋە.

(۱) الاصوات المتنافرة.

(۲) الاصوات المتألّفة.

له لهره‌ی پرشنگ ئاوازه
 له خوږه‌ی ئاو شیعری تازه
 به ئاهه‌نگتر به خرۆشتر
 به گوځکه‌ی دل دهنگی خوښتر
 پی‌ی ناز ئه‌نی به‌سه‌ر ئه‌رزا
 جوانی له به‌ژنیک‌ی به‌رزا

شکی تیا نییه که له‌م شیعره ساکارانه‌دا هه‌ست به ئاهه‌نگیک‌ی موسیقی ئه‌که‌ن، که ته‌زوویکی فینک و خوښ ئه‌دا به‌دل و ئه‌یگه‌شپینتیه‌وه، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که دهنگی وشه‌کان له‌سه‌ر (ته‌پل) ی گوځکه‌مان، وه‌کو ته‌ئسیری (ژ) بیکه که به ئه‌موستی موسیقاریکی شاره‌زا ئه‌خشپنری، به‌سه‌ر ته‌له‌کانی که‌مانا، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا ئه‌گه‌ر شاعیریکی وه‌کو گۆران نه‌یوتایه ئیمه به‌سه‌ر، ئه‌م شیعره‌وه نه ئه‌رپویشتی نه ئه‌لی:

له لهره‌ی پرشنگ ئاوازه

چونکه (ئاوازه)، له لهره‌ی پرشنگ په‌یا نابی و ئه‌مانه هه‌ریه‌که ئه‌چیتیه‌وه سه‌ر کانیی هه‌ستیکی تایبه‌تی، ئاوازه ئه‌چیتیه‌وه سه‌ر بیستن (گوځ)، (له‌ره‌ی پرشنگ) ئه‌چیتیه‌وه سه‌ر بینین (چاو)، به‌لام گۆران که شاعیریکی به‌هه‌موو مانای وشه‌وه توانیویه‌تی ئه‌وانه‌ی که له‌ دل و مێشکیا هه‌ستی پی ئه‌کا، بی که‌م و زیاد بیگوځیتیه‌وه دل و مێشکی ئیمه‌شه‌وه، به‌م ته‌عبیره شیرینه تینیک‌ی تری داوه به لهره‌ی پرشنگ و به وینه‌یه‌کی به‌هێزتر قوژبانه تاریکه‌کانی مێشکی پی پروون کردوینه‌وه.

تا پێش ده‌وری گۆران وا زان ئه‌کرا که له وشه‌ی په‌تی و ساکاری کوردی شیعری به‌رز ناوتری، به‌لام به‌هۆی ئوسلووبیک‌ی دای هینا له (فه‌ن) ی شیعرا، گۆران، ئه‌م باوه‌ره‌ی گوځی. لام وایه هه‌رچی وشه‌ی جوان و به‌رز و به‌مانای عه‌ره‌بی و فارسی هه‌یه بو نه‌خشانندی ره‌وتی که‌رویشک‌یک به‌کاری به‌هینایه به‌چه‌شنی ئه‌وه‌ی که له‌م شیعرا نه‌ی خواره‌وه‌دا هه‌ستی پی ئه‌کر، جوانی و شیرینی ره‌وتی که‌رویشک نه‌ئه‌چووه دل‌وه و جیی نه‌ئه‌بووه‌وه.

یا که‌رویشکی تیر و قه‌له‌و
 له‌به‌ر تریفه‌ی مانگه‌ شه‌و

چەن جوان ئەپوا بە قونە قون
سرك و گورج و سپى و خرپن

گۆران، زۆرتەر لە واقع دواو و گەلى لەوحەى كۆمەلایەتیی لە ژيانى كوردەوارى بۆ
كیشاوین، بەلام ئەم لەوحانە كە واقعى قەومەكەمان پێشان ئەدا و راستە، لە
خەيالیش بەشى وەرگرتوو ئەوئەندە هەیه ئەم بەشە لەپادەیهك نەچووئە دەرەو كە
پێویستی (فەن) بێ، ئەتەوئ لە مەبەستمان تى بگەى؟ برۆانە:

گۆلى خوینین

كوپ: برۆانە شایبە چۆبەیه لەو ماله
گۆلى بگرە زورنایە دەهۆلە شمشالە
زەرد و سوور تیکەل بوون ژن و پیاو هەرایە
لەو ناوە هەر هارەى هەياسەى تۆ نایە
سا توخوا خێرا كە با برۆین دەس بگرین
بەكامى دلداری پێكەو هەلپەپین

كچ: گۆل نەبى بۆ سەرم ئال چەپكى زەرد چەپكى
ناییم بۆ زەماوەند، ناییم بۆ هەلپەپكى

(تەرانه) يەك كە لەم شیعراوەدا هەیه وە جۆش و خرۆشى كە ئەم (گۆلى خوینین) بە
گۆرانىيەو، ئەيدا بە دلى لاوانى كورد، هەر ئەوانە ئەيزانن كە لەو كۆپى بەزمانەدا
بوون و بىستووينا بەمەدا دەرئەكەوئ كە ئەو نەغمە تەلیسماويیە كە لە زمانە شیرینە
ساكارەكەى كوردیا هەیه – مەبەستمان خۆمانین – لەزمانىكى ترا نییە، بەلام بەو
مەرجە كە بوێژەكان و ئەدیبهكانمان بزانن چۆنى بەكارئەهێنن و بتوانن هەستى دلى
خۆيانى پى دەرخبەن، چونكە شیعەر و ئەدەب ئەو نییە كە بە وشەى قەلەوى نەبیسراو
و یا بە (تەعبیر) پەردەدارى بێگانە تەقەلای شاردنەوى بیرىكى سادە و وینەیهكى
بى نموود بەدى، و سەرنجى بى سوودى ڕاكیشیتە سەر، بەلكو ئەدەب ئەو یە كە بتوانى

به چەند وشەيەکی ساکار، بەلام موزيقاوی و بە ئاهەنگ و نەغمە، پەردە لە ڤووی
وینەيەکی شیرین هەڵدەیتەو و یا دیمەنیکێ جوانی بە بیرا نەهاتوو بخەیتە بەر
سەرنجی ئەوانە کە هیندە ڤاهاتووی وردبینی نەبوون بە سووکی سەرنجی بدەنێ...

بروانە شایییە چۆپییە لەو ماله
گوێ بگرە! زورنایە دەهۆلە شمشالە
زەرد و سوور تیکەل بوون ژن و ڤیاو هەرایە
لەو ناوە هەر هارەیی هەياسە تۆ نایە

گۆران بەم وشە کوردی و ساکارانە کە تاقە وشەيەکی بیگانە تیکەلێ نەبوو،
تەعبیریکی نەبیسراو نزیکێ نەکەوتوو تەو و لاپەرەيەک لە ژيانی کۆمەلایەتی کورد
ئەگێرێتەو کە هەموومان دیومانە و یا بیستوومانە. هەندیکمان خوێ تیا بوو.
ئەزانێ کە ئەوێ بۆمان ئەگێرێتەو راستە و تەواو. واتە لەوحەيەکە لەژيانی واقعی
کورد. لە کانێ خەیاڵ و موبالغە هەل نەقولاو. دیمەنیکێ شیرینی هەلپەرکێ و
زەماوەندی کوردییە، کاری لە دل و لەمیشکی گۆران کردوو، بە چەشنێ کە لە وینە
وشەدا ئەپێرێتە سەر زمانی و بۆمان ئەگێرێتەو. گێرانیوەيەکی شاعیرانە و بە ئاهەنگ
و زەمزمە واتە، ڤر لە موزیقە و نەغمە و ئاراستە بە (فەنی) شیعەر.

گۆران، شاعیریکی فەنان و (واقعییە - Realiste): بێ ئەوێ باکمان ببێ لە
رەخنەیی یاخۆ لە واتەکەیی خۆمان بە گومان بین، ئەلێین گۆران، بەراستی بوێژیکێ
واقعی و فەنانە. بوێژیکە کە مادەیی شیعەرەکانی لە کانگای ژيان واتە لە ژيان
کۆمەلایەتی کورد هەلێنجاو و کردوویە بە بوودەقەیی ئەدەب، ئینجا لەم وینە
سیحراوی و دل فرێنەدا کە ڤی ئەلێن (شیعەر) بۆی هیناوینەتە دەری...

بەلێ گۆران، بوێژیکێ فەنان و واقعییە، چونکە لاساییکردنەوێ بوێژەکانی
نەکردوو بە پیشە هەرچەند لە سەرەتای منالییەو دەسی کردوو بە شیعەر وتن وە
چەند شیعیریکی لەسەر ڤیوشوینی ئەوان، داناو، بەلام ئەمە ماوہيەکی زۆر کورتی لە
ژيان گۆران تەرخان کردوو. دواي ئەمە وازی لە شیعەر وتن هیناو، تاوہکو لە
لایەکەو نا هەمواری چەرخێ چەپگەر، لەلایەکی ترەو شارەزایی ڤەیاکردن لە
زمانەکانی تورکی و ئینگلیزی کاریکی تازەي لەسەر هەستی و ژيان کردوو. ئەوسا

به چاوپياخشاندى به شيعرى ئەدىبە تازەكانى توركا، بوو به ھۆى زىندوو بوونەھەى ھەستى شيعرى و تيشكى ئەدەبى تازەى تورك به وئەى بلىسەھەى بەتىن و بەشەوق، كون و قوژىنە تاريكەكانى دل و مېشكى پوناك كردووتەھە. ھەر تيشكى ئەم بلىسە به شەوقەش مېشكى ھانىووتە پژمىن. ئىنجا شيعرە بەرزەكانى گۆران، ئەو رستە مروارىيە بەنرخانەيە كە بەھۆى ئەم پژمىنەھە لە كانگای شاروھى دل و مېشكى دەرپەريونەتە دەرەھە. گۆران يەكەكە لە بوژە بەرزەكانى كورد كە تەوقى لاسايكردنەھەيان شكاندووھ و سەريان لەبەر چەمەرى چاولكەرى و تەقليدا نە چەماندووھە و گيرۇدەى كۆت و زنجيرى عىلمى ەرووز و يا پيەندى قافىە نەبوون. گۆران، خۆى رېگەھەى تازەى واى داناوھ لە شيعرا، كە ئەشئ بوژ و ئەدىبە تازەكانان لاسايى بكنەھە و لەسەرى برۆن. نەك ئەھەى سەر لە عاستى تەقليدا بنووشتەنەھە بەلكو تەقليدى سەروژىر كردووھ. لە كاتىكا كە زۆر كەس ملكەچى قافىە ئەبن، گۆران قافىەى ملكەچى خۆى كردووھ. بۇ قافىەھەى تايبەتى رەوانى و سەلاستى بىرى خۆى نەئالۆزاندووھ، تىك نەدواوھ و رشتەى خەيالى قافىە ەھكو (مىو و روڭ) ە بە دەسيەھە. بە مەيلى خۆى يارىي پى ئەكا، لە چەشنى گوارە، كە ويستى ئەيكاتە گوى بووكى فيكرەھە و شيعرەكانى پى ئەرازىتەھە. زۆر جارىش رەنگە ھەر بىرى لە قافىە نەكردبەتەھە. لەگەل ئەمەشا شيعرەكانى سەرپا قافىەدارە، چونكە چەشكەھەى بەرزى تەبىعى وشەكانى لە وئەى (سەج و قافىە) دا ھانىوھ بەسەر زمانيا. ئەگىنا وشەكانى «تير و قەلەو، مانگەشەو، ەھيا قونەقون و سې و خرپن» لەوانە نىيە كە گۆران بە تايبەتى بىرى لى كردبەتەھە و مەوزووعى شيعرەكەى لە ژىر ھوكمى ئەم قافىانە دا دانابى. بەكورتى من لەو باوھەدام كە گۆران تەنيا بىرى لەو ديمەنانە كردووھەھە كە چاوى پى كەوتووھ، ئىنجا كە ئەيەوى بېگىرپتەھە ئەو قافىە و وشانە كە كەلكى گىرانەھەھەكى وا ئەگرى، خۆيان بەسەر گۆرانا برپوھ. واتە ئەھەى گۆرانى بزواندووھ و شيعرى بەرزى واقعى بەسەر زمانا ھىناوھ سەلىقەھە، چەشكەى ئەدەبى، سەلاستى بەيان، و لە ھەموو ئەمانە زياتر، چەشنى ژيانى خۆيەتى لەگەل واقعى ولاتەكەى و كارىگەرى ئەم واقعە لەسەر بىر و ھۆشى گۆران. جگە لەمانە لەبارابوونى گۆران بۇ تيگەيشتن و گرتنى وئەكانى ئەم واقعانە كە ديمەنەكان و چا و ئەندانەكان و (تابلۇ)كانى ترى ژيانى كۆمەلايەتى كوردە لە پەردەگای بىر و خەياليا بى زىاد و كەم. ئىنجا، دەسلەتەى گۆران، بۇ دەرختنى ئەم وئە چەشن

چەشنانە لەو پەردەگای بیر و خەیاڵەوه بۆ دۆنیای دەنگ و نەغمە و وەزن و قافیە، وای
لە ئیمە ئەوێ کە دووبارە بکەینەوه و بڵێین: گۆران، بۆیژیکە فەنان و واقعی، گۆران،
یەکیکە لەو شاعیرانە کە لە قوتابخانەى تەبیعیەتی نیشتمانەکیا پیگەیشتووه.
دەرسخانەکانی ئەو، دیمەنە شیرینەکانی ولات و وێنەکانی رابردوون و ژبانی
کۆمەڵایەتیی قەومی کوردە. لەمانە هەوینی شیعری وەرگرتووه و ئەمانە گوشایشی
داوه بە بیر و هۆشی. بە نووری ئەم چاوەندازە ڕەنگاوڕەنگانە میشتکی ڕوون بووئەوه
و لە کانگای دلایا قەلبەزی شاعر هاتووئەهەژە و بە نووکی قەڵەمیا ڕژاوئە سەر
کاغەز.

گۆران، جگە لەمانە لەگەڵ کاتا چوو بەرێو. لە نوختەیهکا نەههستاو و گیرى
نەخواردوو، بەلکو لەگەڵ کاروانی شاعیرە بەرزەکانی ئەم چەرخەدا ڕینگەى
گرتووئەتەبەر و لەوان جیا نەبووئەوه. هەرۆهکو نەههستاو وە بێ وچان پێش کەتوو
قەلبەزی بیرى تیژ و بە پیتیشتی، لەبەر نووری میشتکیا بەوێنەى پەلکە زێڕینەى دواى
بارانى بەهار ڕەنگاوڕەنگە و لە گۆڕانایە. دیوانەکەى کۆمەڵە شیعریکی غەرامى یان
ستایشی گەرەکان و یا لێدوان نییه لەم و لەو. مەتحتی ئاشنایەك و یا توانجگرتن لە
دوژمنێك نییه. باسی شەڕیکى (میژووین) وە یا کارەسات و بەسەرھاتیکی کوردیش
ناکا و ناگێرێتەوه، بەلام ئەمانە هەمووی لە وێنەیهکا کۆ کردووئەوه کە تاسەى
ئەدەببى ئەم چەرخە دا بمرکێنێت. غەرامى ئەو غەرامیکى واقعی و تەبیعی و راستە،
غەرامیکە دوور لە گریان و قورپێوان. خالی لە موبالغەى خورافاتاویى غەرام، هەموو
هەستیی (گۆران)ى داگیر کردوو، بەلام نەك غەرامیک کە لە حیکایەتە
هەلبەستراوەکانی پڕوپیرێژنان دایە وە یا لە پەرە زەرەکانی سیپارەى (شیرین و
فەرھاد) و (مەجنوون و لەیلا)دا ئەخوینێتەوه، بەلکو غەرامیک کە لە کانى دلای
شاعیریکی جوان ناس و مەفتوونى جوانیا بەرامبەر گیاندارێك ئەژى کە هەر بەشێ لە
لەشى بەدەیتە بەر سەرنجى چا، تەزوویەکی گەرم و سیحراوی بە لەشتا دێ و،
جازیبەییەکی دەسەلات شکین رات ئەکێشێ بەلایەوه کە تا خۆتى بۆ شل کەى هیژى
جازیبەکە زیاد ئەکا و پتر ئەتنوو سینێ بە کانگاکیەوه. ئەم غەرامە هەندێ جار ئەگاتە
پلەیهکی وا کە ئیتر (لەیلا)کەت لێ ئەبێ بە ئاوینەیهك و هەستى خۆت لەوا ئەبینی.

گۆران، ستایش و مەتحتی ئەم و ئەوى نەکردوو، بەلام لە دیمەنەکانی کوردستانا،
لە کێو بەرزە سەختەکان و قەلبەزە کەف پەخشانەکان، لە چەم و دۆڵە سەوز و

ئاۋدارەكانا، لە دەشتە پانەكانى پېر لە گۆل و نەسرینا، لە بالەندە نەخشىنەكان، لە زىندەوهرە چەشن چەشنانەكانا كە لە داۋىنى شاخەكانەوہ بۇ قەدىپال و بەرہو لووتكەكان ھەلنەگەرپن، لەو مەل و مراوييە رەنگاۋرەنگانەدا كە لە چەم و رۋوبارەكانا خنجىلانە لە ھاتوچۇدان و ئاۋ ئەخۆنەوہ، لە ھەموو شتىكا، لە كۆپرە شايى، لە بەژن و بالاي شۆرە ژنى، لە رەشبەلەكى لادىكان، لە ھاتوچۇ دەستە كچەكانى رېيى كانى، لە رەوتى كەرويشكىكى سېي و خرېن، لە تريفەي مانگەشەوا، لە جريوہى بەرى بەيانى چۆلەكەكان لە قاسپەي كەو و نالەي شمشالا، لە ھارەي ھەياسە و خرەي خۇخالى كچە كوردىكان بۇ جوانى و مۇسقىقە گەرپاۋە و شيعرى لى ھۆنيۋەتەوہ.

رۆژنىك لە كۆلاننىكا توۋشى ژنىكى لە(عەباۋە) ئالاۋ ئەبى. ھەر لەژىر بالايىا، بە (سكارپىن) ھەبچكۆلەكانى و ھەنگاۋ ھەلئىنانەوہى سووك و خنجىلانەيا، تى ئەگا كە جوانكىلەيە. لەم ھەلەدا و لە پرىكا درزىكىش ئەكەۋىتە پەچەكەيەوہ و چاۋە جوان و بەخومارەكانى و تۆزنىك لە سنگ و بەرۋكى سېي و توندوتۆلى دەرئەكەۋى. كە دەس ئەبا بە پەچەكەي دا بداتەوہ، چاۋى بە مەچەكى ۋەك بلوور و پەنجە شيرىنەكانىشى ئەكەۋى. ئەمە ئەبىتە ھۆي خرۇشاندىنى زەرياي شيعرى گۆران و بەم غەزەلەي خوارەوہ، ھەستى خۇيمان بەرامبەر ئافرەتەكە بۇ ئەگىرپىتەوہ:

لە درزى پەچەوہ

جادە چۆل و سېبەر بوو، كات بەيانى
ئەرپۇشتەم خەيالاۋى ئەمروانى
بۇ سەوزايى دەورۇشتەم بۇ ئاسمان
بۇ شاخى بەرز، خانوۋى تازە، دونياى جوان
ئەرپۇشتەم بە ئەسپايى، كىشومات
لاشە سست و دل كەيلى تاسەو ئاۋات
لەپىر، نازانم چۆن سەرم ھەللىرى
بەرامبەرم بەژنىك دەرکەوت ۋەك پەرى
لەگەل ئەوہى لە عاباۋە ئالا بوو
لە ديمەنى، شيرىنى ئاشكرا بوو

بالا بەرز و بچكۆلە پى و ئىسكارپىن
 گۆرەوى و پووز، سفت و سى و ئاورىشمىن
 ئەپۆيىم و دزەى نىگام جارجارىك
 لەژىر عاباى رەشا ئەيدى نازدارىك
 بەرپەوتى كەو، لەنجهى تاوس و قومرى
 گورج گورج جوان جوان ئەهاتو جادەى ئەبىرى
 مابووى بگاتە عاستم چەن هەنگاوى
 درزى كەوتە پەچە و دىم نىگای چاوى
 دەستوپەنجه، مەچەكك و نىگايەك
 چى بنووسم؟ خوايە ھىزى، ئىنشايەك
 قۇل و مەچەك ساف و سى وەك شووشە
 سەر پەنجهكان وەك ياقووتى بە ورشە
 بىيىنە سەرچا، چاويك، بلىم چ چاويك؟
 كانى سىحر و دەرياي عيشو، گىژ داويك
 كەوا كەوتە بەر شەپۇلى ھەستى من
 لەو پۇژەو ھەر نوقم ئەبى بەرەو بن!

ئىنكار ناكى كە گەلىكى تر لە بوژەكانى كۆن و تازەى كورد شىعرى بەرزىان
 داناو. وەكو حاجى قادى كۆيى، دلدەر، پىرەمىرد، بىكەس و ئەحمەدى خانى و سەلام
 و زىوەر و ھەژار، بەلام بەمن بى، ئەمانە ھىچيان لەم لايەنەو بە وینەى گۆران كە لە
 گەشتى ھەوراماندا ئەبىنرى، دەسلەتايان بەسەر شىعرى (ئەسويرى) يا نەشكاو.
 گۆران، لە گەشتى ھەورامانا، تابلۆيەكى تەواوى بەشى لە ولاتى كورد و چۆنەتیی
 رابواردن و ژيانى ئەو كوردانەى كردوو بە مەوزووعى شىعر، كە لەو بەشەى
 ولاتەكەمانا ئەژىن. ئىنجا ھەر لەو ھەلەو كە دەس ئەكا بە باسى ئەم گەشتە ھەتاكو
 لى ئەبىتەو بە بست لە مەوزووع دوور ناكەوئەو، دىمەنى رىگا و بان، رىگای ناو
 باخ، دى، ژىنى دىواخان، بەيانىانى دى، كانى ژنان، ژنى ئەو ناو، گۆرانى
 لاوكانيان... بەرپز ئەھونئەو و بە چەشنىكى ئەوتو، ئەدىبانە و شاعىرانە بۆمان

ئەگىرپىتەۋە، كە قەت باۋەپ ناكەم يەككى خۇي چوۋبىتە ئەۋ ناۋە و گەشتى تيا كىردى
بەم چەشنى گۇران ئەگىرپىتەۋە تابلۇيەكى راست و تەۋاۋ و شىرىنى ھەورامان
چەسپابىتەۋە خەيالىۋە. تابلۇكەي گۇران، واتە، گەشتى ھەورامان، تابلۇيەكى فەنىي
رەنگىن و شىرىنى گياندارە. ناتەۋاۋىي تيا نىيە. بەيتەكانى كە پەلەكانى لەشى
مەۋزۋەكەيە ھەموۋى لە جىي خۇيەتى، ھەموۋى زىندوۋ پىكوپىك، يەكتىرى
تەۋاۋكەر و بەكەلكن، بەيىنەي گياندارىك، پەلەك و يا عوزۋىكى زىاد و بى كەلكى پىۋە،
نىيە، ھەموۋى بەيەكەۋە ۋەدەيەكى تەۋاۋ، ۋەدەيەكى گياندارى فەنىيە. ھەرچى
ۋەكو ۋەزن و قافىيە و وشەيە، ئەۋىش لە شىعرى گۇران و بەتايىبەتى لەم گەشتى
ھەورامانەدا گەشتۋەتە رادەي (ئىعجاز). ئەمە «گەشتى ھەورامانە».

دىمەنى رېگا و بان

كۆمەلە شاخىك سەخت و گەردن كەش
ئاسمانى شىنى گىرتۋتە باۋەش
سەپۋىشى لوۋتەكەي بەفرى زۇر سىپى
بە دارستان رەش ناۋ دلى كىپى
جۈگەي ئاۋەكان تىايە قەتىس ماۋ
ھەر ئەپۇن ناكەن پىچى شاخ تەۋاۋ
ھاۋار و ھاژەي كەف چەپىنى چەم
بۆتەنىيى شەۋ (لاي لايە) يى خەم
تۈۋلە پىي بارىك، تۈۋناۋتۈۋن پىشكن
رېبۋار ئەخاتە ئەندىشەي بى بن
ناۋ رېگا تەق تەق، لاپى بەردى زل
كە ھىشتا گەردۈۋن پىي نەداۋە تل
گا سەرە و ژوۋرە، گا سەرە و خوارە
تالى و شىرىنىي دۈنيى رېبۋارە

رېځگای ناو باخ

پېش تهوهی بگه‌ی به ئاوانی‌ی دئ
ته‌کشیتنه ناو باخ تووله ماری پئ
شنه‌ی سیپه‌ری داری گوئیز و توو
ته‌سپئ تاره‌قی رېپواری مانوو
ته‌سکینی رېځگای باخه و باخی وئ
«مانوو نه‌بی» یه له‌م کئیل بو ته‌و کئیل (۱)
(سه‌لاموون عه‌له‌یک) مامه‌ی بن دارگوئیز
سه‌لامی مانوو له‌پیری بی هیژ؟..
(مه‌رحه‌با) سه‌رچاو، به‌چکه‌ی کاکوئل قیت
سموره‌ی سه‌ردار، رولله‌ی زرنګ و زیت
ته‌پووی هه‌ر ته‌پووی ته‌لانه و ته‌لان (۲)
ته‌مجا ته‌گه‌یته‌ پیچی به‌ر مالان

دی

کام به‌ریه‌رۆچکه‌ی زور باسه‌فایه
چه‌شنی دل‌ی شاد دئییه ئاوايه!
خانووی به‌گزاذه له‌ سای دره‌ختا
ئارامیی بووکه له‌ کوشی به‌ختا
خانووی ته‌هالیش زوریان دوو نه‌وم
هه‌ندئ قنج و قیت هه‌ندئ لارو کووم
یه‌ک له‌سه‌ریه‌کتر، به‌ره‌و لووتکه‌ی کیو
بو ئاسمان ته‌چن وه‌ک پېپیلکه‌ی دیو!

(۱) کئیل = قوخ = خانووی هاوینی ناوباخ.

(۲) ته‌لان رېځگه‌ی به‌ینی دوو ریزه دره‌خت.

له (دی) دا کام جیت گه وره بهرچاو کهوت
مالی ئاغایه و خانه قا و مزگهوت

ژینی دیواخان

که گه یشتیته بهر دهرگای گه وره
هر خزمه کاره لیت ئه دا دهره
ریت پیشان ئه دهن تا کو دیواخان
ئیتیر دیوانه و مهرجه بای میوان
دهسته ی خزمه کار فیشه کدان له مل
به چهفته و مشکى سهروته پله زل
دهس له سهر خه نجر چاوه پئی فرمان
چ بو سهر برین، چ بو سهر دانان
هه چ که سی تازه بیته دیواخان
کرنووشی ئه کا به سهر دانه وان
گهرمه دیوانی شهوی به گزاده
تیکه ل و پیکه ل بابته و ماده

مه لای دیواخان

له ژیر میژه را مه لای نووشتاوه
ریشی بو سهر سنگ په رشو بلاوه
قیافهت په پووت وهك کتیبی کون
زمانی شیرین، سیمای نهختی مون
بازی رۆحی چهش، به شيعر و ئه دهب
به لام شیوهی زووی عه جه م و عه ره ب
بو میوان ببی مایه ی ته سه لا
له کوړی شهوا، (مه لا) یه و مه لا!

تۆۈمەلا و شيعر و فهلسهفهى ئىسلام
گوۋى ڤاگرتنى تاۋتاۋى عەۋام
بەبى زىاد و كەم بىنئىتە پىش چاۋ
سەرنجى كويزان لە نامەى نووسراۋ
كە ديوان چۆل بوۋ چۈويتە ناۋ جيگا
دەس ئەكەيتە مل خەۋى پاش ريگا

به بیان

«الَّهِ أَكْبَرُ» مهلا بانگانه
تاریک و لیلی بهری بهیانه،
مانگی به جیماوله سه فیری شهو
زهرده له ترسی قاسپه قاسپی کهو!
ئه سستی ره می مغریب وه که تیره می همهل
کزکز ئه تکیته ناو به فیری سرکهل!
له ری ئه بهری شاخ دهنگی زنگ دی
له شویی راو که ره قه می تفهنگ دی
ربه ته وای دونه یا پوونا که
هر سیحری پوته سروشت ئیستا که!
له درخت ئه دا شنه می بای سه هر،
جمو جو ولیه تی چه شنی سه وای سه!
له سه (جوگه) می ئاش قاز و مراوی
چاوهر پی رۆژن هه لین می چاوی
به لام تاخول می نه کا چیشته نگا،
نایه ته ناو دی پرشنگی هه تاو!

مزگهوت

بنچینه‌ی مزگه‌وت نیست و ه‌ته ناو چه‌م
روو به‌رو قیبله، پشت له جهه‌ننه‌م؟

مەزگەۋى كاتى چىشتەنگاۋى چۆل
 ۋەك مردوو كىفنى بى دەنگى بەكۆل!
 سوورە چىنارى لقوپۇپ درىژ
 سىبەر ئەكا بۇ خەۋى بەردە نوپۇز!
 جارجار ئىمامى تەنباي لە گۆي خەۋز
 سىنگى ماچ ئەكا رېشى بە ۋەنەۋز
 كەسك بانگ ئەدا ئەشەقنى گۆم
 ئىمام ھەلەستى دار بەدەست، پىشت كۆم
 تا تەۋاۋ ئەبى «اللە اكبر»
 پەنگ ئەخۋاتەۋە لافاۋى نوپۇزكەر
 نوپۇز بەتال ئەبى جەماعت بىلاۋ
 چەن پىرىك ئەبن بەختەي لافاۋ
 سوۋچىك گەرم ئەكەن بە رازى جوانى
 ئاخ بە بائەدەن بۇ دونباي فانى!

كانىي ژنان

سەرچاۋەى ئاۋىك، كەلەكك لىسەر
 ژنىك تىي ئەچى ژنىك يىتەدەر!
 ئەمەش لە دىدا كانىي ژنانە،
 قىبىلەى دىدارىي ھەرزەكارانە!
 ئىۋاران پۇل پۇل، لاۋى كاكۆل لوول!
 سەرەپى ئەگرن، سەرگەرم ۋەجەۋول
 ھەرچەن ھارەى دى ھەياسەى جوانىك
 لە ھىلانەى دەم ئەفەپى ھاۋارىك!

ژن

ژنى ھەۋرامان، سەرتاپاي خىل،
 سەرچاۋەى بۆنى مېخەك ۋ سىمىل

تا بَلَّيْ تەپۆش، ئالووالا جىل
بەژن و بالا جوان، بەدەن نەرموشل!
نۆنىگاي، خەندەي ئەستېرەي ئەمەل!
نەغمەي گەفتوگۆي، وەك جريوہي مەل!
ژينى، بەھارى عەشق و جوانى،
جىلوہگاي حوسنى، پى باخ و كانى!

گۆرانى

عەشقى ئىوارەي سەرە پى كانى
بەر ئەداتە چەم كۆپەي گۆرانى
رۆژ ئاوا ئەبى، چەم تاريك دايى
دەنگى (كنالەيل) ھەر دوايى نايى!
مانگ بە تريفەي ناو دى ئەكا كەيل،
ھىشتا ھەرگەرمە نالەي (كنالەيل)
«سيا چەمانە سيا چەمانە ...»
بەھەشتى عەشقە ئەم ھەورامانە!
ئەوہندەي دار و بەردى ھەورامان
رەحمەت لە ژنى بەژن و بالا جوان
«سيا چەمانە ... سيا چەمانە...»
ھەورامان جيگاي سياچەمانە!

گۆران ھەر لە گەشتى ھەورامانا ئەم وینەگەرىي فەن و موزىقەيەي بەکار نەھیناوە،
بەلکو ئەو لە ھەموو شیعريکيا، بەتايبەتى لە شیعري تەسويريا ھىندە ورد و ھەساسە،
ھىندە زالە بەسەر وشە و ئاھەنگ و قافیەدا، و لە تیکەلاو کردنى پەنگەکانا(۱) لە
ھەلبژاردنى وشەي بە ئاھەنگ و موزىقاويا ھىندە بەزەوق و بەدەسەلاتە کە ھەتا لە

(۱) تیکەلاوکردنى پەنگەکان = مەزجى ئەلوان.

شيعرهكانى ورد بېتهوه زياتر شيرينيت پيا ئهچى، وهتا بېخوئېتهوه پتر گوشايش ئهدا بهدل و دماختا. «گهشتى قهره داغ»ى گوران، كه ۲۱ بهند و ۱۷۱ بهيته، وئنهيهكى فهنىي شيرينه بۇ «دۆلى قهره داغ» كه ئهميش لهگهّل «گهشتى هه ورامانا» چهپى نيهيه. گوران، ههروهكو ئهو شيعرانهى كه لهسهر شيوه و ئوسلووبى تازه وه به كوردىي پهتى داي ناون ههمووى بهرزه و پوختهيه، شيعرهكانى تريشى كه خوئى زور راي لايان نيهيه و به كوئيان دادهنى، بهلاى منهوه ئهشى كه بهوئنهيهكى بهرزى شيعرى كوردى بژميررين، چونكه ئهو وشانهى كه ئهو به بېگانهيان دادهنى ههموويان ناشنان به گوئى كوردىكى خوئنهوار، و به تاييهتى بهلاى ئهوانهوه كه له ئهدهب بههرهيهكيان وهرگرتوه لهو وشانهن كه بۇ بهخشىنى نرخ و جوانى به دهگمهن بخرينه شيعرهوه. بنواپنه، «جیلوهی شانۆ» كه خوئى به شيعرى كوئى دادهنى و له ههموو شيعرهكانى ترى زياتر وشهى بېگانهى تيايه:

جیلوهی شانۆ

له جهرگى پهردهوه تك تك دلۆبى (عوود) ئهپرژا
بهنووكى تهئسپرى
تهرهه ئههاته خرۆش، تاليعى سـروور ئهپرژا
به ئاهى دلگيرى
كهمان - شههيق و زهفيرى فريشتهيى ئهلحان -
ئهكهوته ناو دلى مردوش ههناسهيى ههيهجان!
نهوايى مؤسيقى
كه مهخرهجي سىحرى
تهليكه پى ئهكهنى، يا كونيكه حوزن ئهگرى
بهسۆزى تهشويقى
مهتاعى گوزهران
هـيـواش هـيـواش ئهتكهته دهرونى نسيانك
كه رهمزى لهززهته، ميفتاحه بۇ تهليسمى ژيان
ژيانى ئينسانك

لەپەرکە باڵی ڕەشی ھەلبەری قەلی پەردە
 پەری جوانی، فریشتەیی سەمای نادیدە
 لە عەرشى شانۆدا
 بەعیشو پەیدا بوو
 نیگاہی مەست، وەکو شوعلەیی ھیدایەتی سەودا
 تەبەسسومی مۆتەوالی شیفای ھیوای مردوو...
 ئیشارەتی ھەموو نۆتقی فەسیح و ئەلحانی
 وەکو کتێبی موقەدەس بۆند و روحانی
 بە سەنەتیک ئەلەقی پووزی وەك ستوونی سپی
 وە پێی بچوکی مەھارەت لە ئەردی زەرە ئەدا
 بەدڵ بووایە زەعیف بۆ مەتانەتی دنیا
 لەژیرییا ئەتەپی!
 چ جوان دووبالای بلوورین وەکو لقی مەرمەر
 نەرم، نەرم ئەلەری
 شەپۆلی لی ئەوهری
 شەپۆلی سەنەت و ئیلھام، شەپۆلی جیلوھو فەر!
 لەبەحری بی بن و دووری خەیاڵی، بەرز ئەبیری
 کە کەوتە لەرزی لەتافەت (لەرانیو)ی جوانی
 لەشی، لە کۆلمەو تا سنگی نەرم و مەمکی خەری
 کۆلم کە میوھێکە ئال (مەززی) سەر لقی لەش
 و (نەرمی)ی سینە کە لانەیی خەوێکە یەزدانی،
 خەوی عەشق، گەری عەشقی ھەمیشە گەری و گەش!
 وە (گۆی) مەمک کە تەماس و گوشتینی وەك دوگمەیی
 ئەلەکتريک (ئان)ی
 ئەخاتە سەر ڕەگی لەش کارەبايەکی ئۆخەیی!!
 دەمیک ئەبوو بەشەنەیی با، بەرەوتی نەرم و نیان

دەمىك ئەبوو بە پەرىكى خەفىفى ئاورىشمىن،
 بە گەردو لولولى خەزىن
 بى قەرار و سەرگەردان
 ئەكەوتە سەما،
 سەماى سەنعت
 خەياتى جوانى، جەمالى بزوتن و، گيانى،
 وجوودى عىشوەوناز
 لە خواوہ بەھرەيەكە، پەر بە پىستە بو ئافرەت!
 ضىاى سـروور ئەرژىنىتە ژىنى ئىنسانى!..

فېدات ئەبم ژنى جوان، ئەى جەمالى سەنعتكار
 بەلى! دەلىلى سەعادەت ئەخەيتە پىش ئەنزار
 بەلام ھەموو تاوى
 دەوام ئەكا. لەپرىكا وەكو مەلى ئاوات،
 كە تو فرىت ھەيھات!
 لەوئىش لە پەردە ئەپچىرى نىشانەيى، ناوى،
 لەتو بمىنى پەيائى بەخاترەى مەئىووس
 وەلى، لە ئەو؟ لە سەعادەت؟ سفر، سفر ئەفسووس!

ئەم شىعرانەى گۆران كە بە ئوسلوويىكى زۆر تازە دانراوہ، دووريشە لە ئوسلوويى
 شاعىرە كۆنەكانەوہ. لە ئوسلوويى توفىق فىكرەتى نىشتمانپەرەرى تورك ئەچى، كە
 يەككە بوو لەو بويزانەى بوونە ھۆى وريابوونەوہى مىللەتى تورك و بەرپاكردى
 ئاڭاۋە و ئىنقلابى (عوسمانى) لەدەورى عەبدولھەمىد، بەلكو ئەتوانم بلىم ئەم
 موستەزادەى گۆران، بىتو لەگەل «بھاردە لەبەھارا» كە موستەزادىكى توفىق فىكرەتە،
 بەرئورد بكرى، ھىنەكەى گۆران لە ھەندى لايەنەوہ جوانتر دىتە بەرچاو. ئەوہش

لهوئى بى، كه هيچ شاعيريك نه ماوه له بهار نه دوى و شيعرى پيا هه لنده. به لام كى -
به تايبه تى له خوږه لاتا و نه خوازه لا له ناو بوژه كانى كوردا - له شانۆ دواوه و
توانيويه شيعرى پيا هه لدا؟ (جیلوهی شانۆ)، كارى هه موو شاعيريك نيه لئى بدوى.

له بهر ئه مه، هه رچهن، وشه ى زۆرى فارسى و عه ره بىي تيكه له، ديسان هه به لای
ئيمه وه له وینه ى شيعرى مومتاز و به هادارى شيعرى كوردى ئه ژميررى. ئه و وشانه ى
كه له زمانى بيگانه وه وه رگيراون، زمان و گوچكه ى خوینه وارن و ئه ديپانى كوردى
پى راها تووه و نه بوونه ته هو ى شكستى به ها ى شيعره كان، به لكو ئه م وشانه به پى
مه وزووعى غه زله كه، پيوستى كه له ئه ده بى بهرز(۱)، چونكه ئه م شيعرانه خوینه رانى
تايبه تى خو ى هه يه، واته له ژوور سنوورى ئه ده بى خه لق (Folclor) هه يه.

قه سيده به رزه كه ى به يادى (سالم) هه داي ناوه، ئه و يش له باب ته تى غه زله كه ى سه ره وه
به واته له گه ل ئه مه دا كه پره له وشه ى فارسى و عه ره بى ديسان هه، له ريزى شيعرى
كوردى مومتازا ئه ژميررى، به ندى يه كه مى ئه و قه سيده يه ئه مه يه:

به يادى تو ئه گرى ده ستى عاجزم خامه
ده ها يى رو شن و به رزت ئه گاته ئيم دادم
هونه ر نيه كه ئه نالى (رو باب) ى ئينشادم
(ته رزه كور) ت سه به بى سان يحات ئيلهامه!

گو ران، داخه كه م، هه رچهن له شيعرى كوردى يا، ئينقلابى گپراوه، و به و شيعره
به رزانه دا كه داي ناوه گه يشتو وه ته پله يه كى به رزى شاعيرى، وادياره كه له ده روونه وه
هه ستى به ته نكي ئاسو ى ئازادى كرده وه و له جه ورى كار به ده ستان و چه پوكى
زه مانه ئه نديشه ى بووه، ده ردى ژيان و ئاتاجى و نا هه مواريى به ختيش بو وه ته
سه ربارى ئه مانه. له بهر ئه وه با هينده ش نه بى كه خو ى با سى ئه كا - تا ئه ندا زه يه ك
له مانه سلهميو هته وه و جله وى فيكرى بو شيعر شل نه كرده وه. له م چهن شيعره ى
خواره وى ورد بنه وه له نامه يه كى گو ران بو (گه و ره يي كى شيعر دو ست)(۲).

(۱) ئه ده بى به رز = ئه ده بى خه و اص و يا (گزيده = Elite).

(۲) ئه مه عينوانى نامه كه يه و گو ران، خو ى بو ى دانا وه.

شیعری جوانت ئهوی قوربان شیعری جوان
 شیعری گه شهو زه ده خه نه با به ژبان
 شیعری گیانی تیابی و بژی و ببزوی
 زمانی دل بزانی و باش پی بدوی
 قوربان! راستت ئهوی من و شیعری وا
 چه شنی عه جهم ئه لی: «کجامرحبا»
 له پیش هه موو شتی کا چونکه کوردم
 چوله که ی ناو هه زاران داوی وردم
 بالی فرین، دهنوکی هاوار کردن
 زیاتر چه قوم نزیك ئه خا له گهردن

ئه و دوا ی ئه م نامه یه، سکا لایه کی زور له جهوری زه مانه و له و به ره ه لسته چه شن
 چه شنه که له پی شاعیری کی راست بیژ و بی ریا و یا مه ئمووری کی بچوک و
 به سه زمانا وه ستاوه و ده می ئه به ستی ته وه وه زمانی لال ئه کا.

به لام له گه ل هه موو ئه م تاسه و سکا لایه و هه ل ز پاندنی هه موو ئه و شتانه که دهس و
 زمانی گورانی به ستووه و پی رووناکیی له میشکی گرتووه و یا وشه ی له گه روویا
 خنکاندووه، له ئه نجاما خو ی هه ر پی نه گیراوه و مه غزی بیر و ئه ندیشه ی خو ی
 پژاندووه ته په یامی کورده وه.

نووری شیخ نووری شیخ سالح

(نووری) یا (شیخ نووری)، کورپی شیخ سالحی، شیخ غەنی، شیخ عەولقادی کورپی سەی حوسەینی، سەی محەمەدی، سەی عەلییە، و لە سەیدەکانی بەرزنجیە. لە ساڵی ۱۳۱۵ی هـیجری لە سولەیمانی لەدایک بوو.

لە قوتابخانەکانی تایبەتی ئەهالی خویندوویتی. زۆر فامیدە و زرنگە هەر لە منالییەوه خووی داوێتە سەر شیعەر و ئەدەب. زمانەکانی تورکی و فارسی و عەرەبی فێر بوو. گەلی پەراوی (۱) شیعەر و ئەدەبی

فارسی و تورکی خویندووێتەوه. بەتایبەتی لە ئەدیبهکانی دەوری وریابوونەوهی تورک زۆر سوودمەند بوو و لە دانانی شیعری کوردیا پەڕەویی توفیق فیکرەتی کردووێت کە یەکیکە لە شاعیرە بەرزە نیشتمانپەرەهەکانی ئەو دەورە. لە وەزن و قافیە و شیۆ و ئاهەنگا، ڕیگەییەکی تازە داناوێت بۆ شیعری کوردی. لەبەر ئەمە سەردەمێک (شیخ نووری) سەرکردە شاعیرە لاوەکانی کوردی (سولەیمانی) بوو، و لە زۆربەیان تەنانەت گۆرانیش هەوڵی لاسایکردنەوهی (شیخ نووری)یان ئەدا، نووری زەکایی، کە لە (نووری)یا هەیه، لەوانە بوو، هیوای خزمەتی ئەدەبی کوردی لی بکری، بەلام داخەکەم دەردی نان و کوێرەوهی (وەزیفە)ی میری، لەگەڵ هەندێ هۆی تری لەمانە گرنگتر، ماوهی ئەم خزمەتە نەداوه و بە ئاواتی خۆی نەگەیشوووه.

جگە لە کوردی، بە زمانەکانی تورکی و فارسییش شیعری داناو. وایزانم (نووری) شیعەرەکانی خۆی لە (دیوان)یکا کۆ نەکردووێتەوه لەبەر ئەوە تەنیا چەن شیعریکی

(۱) پەراوی، لە پەرەوه، بەمانای (کتێب)ه.

كوردیی دەس ئیمە كهوت، به لام هەریەم چەن شیعرەدا، دەسلاتی شاعیری (شیخ نووری) و بەرزیی ئوسلووبی لە ئەدەبا دەرئەكهوی.
(ژیانی ئادەمیزاد)، یەكێكه لەو شیعرانە (نووری)، كه لەسەر ئوسلووبی توفیق فیکرەت دایناوه.

ژیانی ئادەمیزاد

لەناو شەپۆلی خەما سەرنگوون و بێ ئارام
بەكۆی سەختی ژيانا، بە پی، بە چنگەرنی (۱)
خەریکی هەلمەتی سەرکەوتنە، بگاتە سەری
لەپرنشیوی کلۆلی بواری لی ئەتەنی
بەدوای یەنس و ئەلەم، تاروپی لە ئاخ و لە زام!..

زەبوون و رپی هەلە بووی دەشتی چۆلوهۆلی بەلا
شکسته بال و شپرزە پلاری دەستی قەدەر
کەسی نییە کە لە لاوه دەسی بداتە پەلی
یەکی نییە کە لە لای ئەو خەفەت بدا بەهەوا
بەلایەکا بییەوی تی پەری، نییە رەهەبەر!

لە پێشی چاوی تەمومژ، بەسوورەتیک وەها
هەتاكو خوا حەزەکا توندوتار و بیم ئاوەر
ئەوا بەلایەوه، ئەخنیتهوه بە ئیستەزا
هەول ئەدا کە لەوی تی پەری، بەلام سیبەر
چلۆن ئەگیرئ، بەهیزی شەلیکی بی سەرپا؟!

(۱) لەم جێگەیدا بەلای ئیمەوه (چنگەکرئ) لە (چنگەرنی) جوانتر بوو.

ئەمانە! ئەم كەژە، ئەم سېبەر و شەپۆلە، يەككى
 نمونەیی لە ھەوايە و لە رېگەدايە بەبار!
 كەچاوی پى ئەكەوئ بۆى ئەچى بە ئىستىعجال،
 بەلام ھىلاكییە، يەعنى ژيانى ئادەمیزاد
 بە تەنگەوہ نىيە. راھاتووہ لەگەل ئىھمال
 ھەتاکو ئەودەمە ئەينىنە گوپى تىرەوتار!

لەم شیعراوەدا كە لەسەرەوہ نووسراوہ شىخ نوورى وەكو وتبوومان پەيرەوى توفیق
 فیکرەتى کردووہ و ئوسلووبى شیعەرەکانى بەتەواوى لەھى ئەو ئەچى، وەكو توفیق
 فیکرەت، ئەمیش زۆرى وشەى فارسى و عەرەبى بەکار ھێناوہ، بەلام لەگەل ئەمەشا
 وشەى کوردی پەتى، تەعبیری جوان و تازەشى خستووہتە پال وشە بێگانەکان و بەم
 جۆرە شیوہیەكى دالگیر و ئاھەنگىكى مۆسیقىی شیرینی لى پەیا کردوون. بە
 کورتییەكەى چە لە ئوسلووبا و چە لە وەزن و قافیە و ئاھەنگا تەرزىكى تازەى بۆ
 شیعەر داناوہ، و تا ماوەیێك لەشیعەرى کوردیا ئىنقلابى گێراوہ:

وشە و تەعبیرەکانى وەكو:

سەرنگوون و بى ئارام، یەئس و ئەلەم، شکستە بال، پەھبەر، سوورەت، تار و بىم
 ئاوەر، زەبوون، ئىستىھزا، ئىستعجال، تیرە و تار

كە ھەندىکیان فارسى و ھەندىکیشیان عەرەبییە، ھەموویان بەلای کوردیكى
 خوینەوارەوہ- بە تايبەتى كە دەم لە ئەدەبیشەوہ بدا- بە بېگانە نازمیررین، جگە لەمە
 ئەم وشانە جوانى و شیرینیان داوہ بە شیعەرەکان و ئەوئەندەى كە لە ئوسلووبى ئەدەبى
 كۆن دووریان خستووہتەوہ ئەوئەندەش لە ئەدەبى تازە چەشكەداریان کردووہ. چونكە
 ئیمە پێش دەورى (نوورى)، لەشیعەرى کوردی کلاسیکیا، لەجیاتى:

لەناو شەپۆلى خەما، بە کىوى سەختى ژيانا بە پى، بەچنگەرنى، ھەلمەتى
 سەرکەوتن، نشیوى کلۆلى، بواری لى ئەتەنى، تار و پىی لە ئاخ و لەزام، رى ھەلە
 بووى دەشتى چۆل و ھۆل و ئەم چەشنە تەعبیرە جوانانە، وەكو ئەدیبىكى کورد ئەلئى:
 زۆرتەر تووشى وشەکانى « شاهی سەندەر، ئاوى بەقا، تەختى كەى، جامى جەم،

تەپرى عەنقا و شارى جابلقا...» ئەبۇوین لەگەل ئەمەشا بەلای ئەدىبە تازەكانى كوردەو، ئەم وشانەى شىخ نوورى و تەعبىرە جوانەكانى سەرەوھشى زۆر جىي پەسەند نىيە، و، ئەوان بە تەواوى شىر لە پېشىنيان و شىعريان ئەسۈن، واتە، بە ئىنقلابەى كە (نوورى) و پەپرەوھكانى گىپراوياىنە كۆلى دەروونيان دانەمركاو. وھكو ئەوان ئەيانەوئى ئەبى شاعىرەكانى ئىمىرۇ «دەس لە كلكى (سىمورغ) و گويسوانەى شارى (جابلقا) بگەنەو» وە لە دەورۇپشتى خۇيان برۈان. سەرنج بدەنە فرۆكە، بى تەل، رادىو، سىنەما سكۆب و تەلەفېزىيۇن، بىرئى بگەنەو لە چەكى (زەرپى)، لەوشتە تازە داھاتۈوانە كە ئىنسان لە عاستيانا ئەبلىق ئەبى و سەرى تيا سوور ئەمىنى ئىنجا بىر لەدانانى بابەتە شىعريك بگەنەو كە لەگەل ئەم ئىنقلابە گەرەبەدا شانەشان بوەستى و تەفسىرى ئەو ھەستەمان بكا كە بەرامبەر بەژيانى تازە لە كانگاي مېشكانا ئەژى و ھەستى پى ئەكەين. واتە ئەوان (ئەدىبە لاوھكانمان) ئەيانەوئى لە شىعرا (برووسكە) يك ھەبى كە لە خەو خەبەرمان بكاتەو (برىسكە) يك ھەبى رپى ژيانمان بۇ پرووناك بكاتەو، سىحرىكى تيا بى، خوئىنمان بخاتە گە. واتە ئەيانەوئى شىعەر، ھۆى وريا كوردەو و راپەراندن بى. بەكورتى، ئەيانەوئى شىعەر، پال پېوھنەرىكى بەھىز بى بۇ پېشەو و بۇ سەرکەوتن لەژيانا! لەسەرى نەپۇين، بەواتەى ئەوان بى، پېويستە سەنەتەى ئەدەب، جىگەى ئايەت و ھەدىسى ئەم چەرخەمان بۇ بگريتەو و ئەدىب ئەبى واجىباتى رەسوول بگريتە ئەستوى.

لەگەل ئەمانەشا كە وتمان جىي ئىنكار نىيە كە (نوورى) شاعىرىكە تەجەدو پەرور. ئەلقەيىكە، ئەمسەر و ئەوسەرى چەمەرى شاعىرەكانى چەرخى پېشۈوى لەگەل شاعىرەكانى ئەم چەرخەدا ھانىوھتەو ەك. لەشىعرى (كلاسىكى)، بەشىكى زوبدەى وەرگرتو و لە سەلىقەى ئەدەبى تۆزىك فېترى و تۆزىكىش ئىرسى خۇى خستووتە سەر. ئىنجا چاوى بە دەورى خۇيا گىپراو و شىعرى شاعىرە گەرەكانى توركى دەورى ژيانەو و ئىنقلابى عوسمانىي بە وردى خوئندووتەو و باش سەرنجى داووتە مەغز و ئوسلووبى ئەدەبى تازە و بى ئەوھى ئەبلىق و ھەپەساو دامىنى دوايان كەوتو، بەلام لەم شوئىكەوتن و پەپرەويكردەندا لەوانە ناچى كە لاسايى ئەكەنەو، بەلكو شان بەشانى ئەوان رۇيشتو و بۇ دەورىكى كورت بوو و (زەعمى ئىنقلابى) شىعرى كوردى لە ناوچەى سولەيمانى. ئەوانەى كە ئىمىرۇ خۇيان بە دامەزىنەرى قوتابخانەى شىعرى تازە ئەزمىرن ئەبى بزاندن كە يەكەم بەردى بناغەى

قوتابخانەكەيان لەلایەن نووری شیخ سالحووە دامەزرا.

(پەپوولە)ی نووری لەو شیعەرە تازانەییە کە چە بە مەوزووع و ئوسلووب وە چ بە وەزن و ئاهەنگ و موزیقەیا لە شیعەری کلاسیکی دەوری کۆن ناچی. بە وشەیی کوردیی پەتی و بەسەلیسی تەعبیری و ماناشیا، بەتەواوی شیعەریکە بە پێی چەشکەیی ئەدەبیی ئەم چەرخە:

پەپوولە

خۆزگە ئەمزانێ تۆ بۆ؟

وا خۆت ئەکەیی رەنجەرۆ

پەپوولەیی بāl هەڵوهریو!

بە تیشکی گەر دەرزیو

بālدارێ جوان و رەنگین!

ئیسک سووک و بāl نەخشین

بەرۆژ لەم گۆل بۆ ئەو گۆل،

لەم چلەووە بۆ ئەو چل

ئەفرێ و ئەنیشیتەو

بۆنی خووش ئەچنیتەو

هەر تاریکیت لێ دەرکەوت

چاوت بە شوعلە و گەر کەوت

بālت هەلئەپرووزینێ،

جەرگت هەلئەقرچینێ

بālدارێ بāl رەنگاو رەنگ،

دەم پەر هاواری بێ دەنگ،

خۆزگە ئەمزانێ تۆ بۆ؟

وا خۆت ئەکەیی رەنجەرۆ؟

شەبەق ئەدا، بەيانی،
 لە گوئی جوگە و سەركانی،
 ئەگەر پێی تائەتوانی
 هیچ ماندووەتی نازانی!
 کام جیگا خوش و بەرزە،
 کام لق ناسکە، سەوزە،
 لە دوورەو بەو ئەفری،
 جیگای خۆتی لی ئەگری!
 بەرۆژ جیئت ناوگولانە
 بەشەو ئەبیە پەروانە
 لە کوئی بەشوعلەت زانی،
 خۆت ئەکە ی بەقوربانی
 پەپوولە ناسک و نازدار!
 عاشقی دل بریندار!
 خۆزگە ئەمزانی تۆ بۆ؟
 وا خۆت ئەکە ی رەنجەرۆ!

شیخ نووری بەهۆی (وەزیفە) ی میرییەو بەشیکی زۆری ژبانی لە دەروە
 سولەیمانی، لە ناوچە ناوچەکانا رابواردووە کە زۆریەیان دێهاتیکی دواکەوتوو و لە
 شارستانیەتی بە دوورە، لەبەر ئەمە جار بە جار بە شیعەر نووسینەو وەختی بەسەر
 بردووە.

جاریکیان قەسیدەییکی بەسۆزی پر لە شکات ئەنوسێ بۆ پیرەمێردی ئەدیپ و
 شاعیری ناودار. وادیارە کە ئەو شیعراوە بەلای پیرەمێردووە زۆر جوان و بەهادر
 ئەبی، کە بەم دوو بەیتە خوارەووە ئەلامی ئەداتەو:

شوکری خوا ئەکەم کە لە (نووری) ی کوژاوەو،
 پرشنگی جوانی شیعەر و ئەدەب کەوتە ناووە

نووری! بە نووری ئۆۋەۋە زۆلمەت لەناو ئەچى
(يا رەب!) ئەم (ضيا) يە نەبى قەت بە چاۋەۋە

ئەم دوو بەيتە پيرەمىرد، ئەگەر بە وردى سەرنجى بدرىتتى، ھەمووى لەو سەنئەتە
وردانەى ئەدەبە، كە بەتايىبەتى لە شىعرى ئەۋا ئەبىنرى. لەلا يەكى تىرىشەۋە گەۋاھىكى
بەھىزە بۇ شاعىرى شىخ نوورى و پلەى ئەدەبىيى لەچاۋ پيرەمىردا كە بەراستى يەككە
بوو لە مامۇستا بەرزەكانى شىعر و ئەدەب.

سوپاس بۇ يەزدان، بەرگى دوۋەمىش تەۋاۋ بوو.

رەفيق حىلمى

بەغدا ۹۵۶/۵/۲۳

پیرست

بەرگی یەكەم

- ٥..... پێشهکی
- ٧..... دوو وشه
- ١٣..... ئەحمەد بەگی فەتاح بەگ
- ٢٠..... ئەحمەد بەگی وەسمان پاشا
- ٣١..... ئەمین فەیزی بەگ
- ٣٩..... ئەمین زەکی بەگ
- ٤٥..... ئەسیری
- ٤٩..... ئاهی
- ٥٥..... بێخود
- ٦٣..... بێکەس
- ٧٧..... پیرەمێرد
- ٨٧..... حاجی قادری کۆیی
- ٩٩..... حەریق
- ١٠٥..... حەمدی
- ١١٠..... خاکی
- ١١٤..... خەستە

بەرگی دووهم

- ١١٩..... پێشکەش
- ١٢٠..... سەرەتا
- ١٢٢..... دڵدار
- ١٣٢..... رەمزی
- ١٤١..... زیوهر
- ١٤٩..... سالم
- ١٦٨..... سەلام
- ١٨٣..... عەلی باپیر ئاغا
- ١٩٨..... گۆران
- ٢٧..... شیخ نووری شیخ سالح

